

CETURTDIENA, 2009. GADA 17. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: R. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Krīze piensaimniecības nozarē (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir debates par jautājumu (B7-0208/2009), uz kuru jāatbild mutiski un kuru Komisijai iesniedza P. De Castro Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā, par krīzi piensaimniecības nozarē (O-0085/2009).

Paolo De Castro, autors. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Piensaimniecības nozare pašlaik piedzīvo vienu no dziļākajām un nopietnākajām krīzēm dažu pēdējo desmitgažu laikā: piena cenu pazemināšanās un vispārējā krīze piena produktu tirgū ir kļuvušas par rūpju iemeslu visā Eiropā. Šī ir cikliska krīze, ko radījusi grūtā ekonomiskā situācija, kura novedusi pie piena patēriņa krituma un izraisījusi stagnāciju tirgos, jo arvien straujāk krītas cenas, ko maksā ražotājiem.

Cenas, ko maksā piena ražotājiem, ir strauji kritušās visur, un vidējā cena Eiropas Savienībā ir 24 centi par litru. Daudzi komersanti ir pat vēl nopietnākā situācijā, jo viņi saņem mazāk par 20–21 centu, bet viņu ražošanas izmaksas ir vismaz 40 centu par litru.

Citos tirgos, piemēram, graudaugu izstrādājumu, olīveļļas, augļu un dārzeņu tirgū, arī parādās satraucoši simptomi. Šajā jomā mums vispirms jāturpina izmantot visus pasākumus, kas ir mūsu rīcībā, lai stabilizētu tirgu un stimulētu patēriņa pieaugumu, bet vienlaikus mums jādomā par nākotni, izstrādājot vidēja termiņa un ilgtermiņa politiku, un jādara viss iespējamais, lai rastu pieņemamus un noturīgus risinājumus, kas mazinātu cenu svārstību risku.

Šajā saistībā Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja atzinīgi vērtē un pieņem Komisijas priekšlikumu pagarināt intervences periodu sviestam un vājpiena pulverim, un to uzskatāmi apliecina vienprātīgais balsojums 2. septembrī. Mēs tomēr uzskatām, ka ar šiem priekšlikumiem nepietiek, lai mazinātu krīzes nopietnās sekas šajā nozarē. Tāpēc attiecībā uz Eiropas Komisijas priekšlikumu Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja ir pieņēmusi mana priekšlikuma grozījumu, kurā paredzēts no jauna ieviest atbalstu siera privātai uzglabāšanai, ko atcēla 2008. gada novembrī saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas „veselības pārbaudi”.

Tas bija vienbalsīgs lēmums, priekšsēdētājas kundze, komisāre, kas būtībā parāda Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, ko man ir tas gods vadīt, vienprātīgos uzskatus un izsaka mūsu vēlēšanos dot Padomei un Komisijai spēcīgu signālu ārkārtīgi svarīgās Eiropas lauksaimniecības nozares sarežģītajā situācijā.

Šis pasākums pirmo reizi uzskatāmi demonstrē pozitīvo vadības stilu, ko mēs kā Eiropas Parlaments gribam nodrošināt, ņemot vērā gaidāmo koplēmumu lauksaimniecības jomā, bet tas var arī nodrošināt tūlītēju palīdzību piena ražotājiem, kas cīnās ar pieaugošām grūtībām tirgū un nepārprotamu un dramatisku tirdzniecības apjoma kritumu.

Tomēr šie sākotnējie pasākumi, par ko mēs šodien balsosim, ir nepietiekami, lai atbalstītu ražotājus krīzes laikā, un tāpēc Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja, izmantojot jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, un rezolūciju, par ko mēs gatavojamies balsot, aicina Eiropas Komisiju ieviest jaunus un efektīvus pasākumus krīzes apkarošanai un nozares atbalstam.

Mēs vēlamies mudināt un vienlaikus atbalstīt Eiropas Komisiju, kad tā izlemj, kas jādara, lai izbeigtu krīzi Eiropas piensaimniecības nozarē uz visiem laikiem. Mēs ceram, ka šajā saistībā Komisija sniegs izsmelšu atbildi uz mūsu jautājumiem un uztvers mūsu priekšlikumus nopietni, lai iestāžu sadarbība dotu tādus rezultātus, kādus Eiropas lauksaimniecība ir pelnījusi, un izrādīs solidaritāti, piedāvājot praktisku atbalstu Eiropas lauksaimniekiem krīzes laikā, jo viņiem ir vajadzīga palīdzība jau šodien.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze! Lūdzu, ļaujiet man runāt nedaudz ilgāk par paredzētajām trim minūtēm, jo, manuprāt, ar trim minūtēm nepietiks, lai iztīrātu šo svarīgo un nopietno jautājumu.

Vispirms es vēlos teikt, ka priecājos par Lauksaimniecības komitejas uzdotajiem jautājumiem, jo tie sniedz man lielisku iespēju izskaidrot pasākumus, kas jau veikti.

Es pateicos arī Parlamentam par darbu, ko tas veic šajā jomā. Mēs visi vēlamies rast risinājumus. Jūs to vēlaties, un arī es to vēlos.

Ne visi piekrīt manis ieteiktajiem risinājumiem, bet esmu ļoti pārliecināta, ka šie risinājumi ir iedarbīgi, ka tie iedarbosies un ka tie ir risinājumi, kurus mēs varam aizstāvēt politiski.

Paolo De Castro Komitejas vārdā lūdz pastāstīt, ko mēs darām. Galvenā ziņa ir laba: cenas uzlabojas. Piemēram, viena mēneša laikā sviesta cenas palielinājās par 4 % Francijā, par 8 % Vācijā un vēl vairāk AK.

Vājpiena pulvera cena arī palielinājās par 4 % Francijā un Vācijā un par 2–3 % vidēji visā Eiropā.

Vidējās piena cenas ir pieaugušas, un *Albert Deß* tikko man šorīt teica, ka tūlītējo darījumu tirgus cenas pašlaik dažos reģionos ir 30 centu.

Mēs redzam, ka siera intervences iepirkumi ir gandrīz beigušies, jo tirgus cena ir augstāka par intervences cenu, un tas ir vēl viens pozitīvs signāls.

Mēs vēl neesam sasnieguši to, ko vēlamies, bet dodamies pareizajā virzienā. Šobrīd vairāk nekā jebkad esmu pārliecināta, ka politika, ko izvēlējamies jau pašā sākumā, ir pareiza.

Jūs zināt galvenos pasākumus, ko esam veikuši. Mēs esam izmantojuši visus pieejamos tirgus līdzekļus un esam paredzējuši izlietot aptuveni EUR 600 miljonu 12 mēnešos.

Mēs esam norādījuši uz iespēju dalībvalstīm sākt vienotā saimniecības maksājuma tiešo maksājumu lauksaimniekiem no 16. oktobra, nevis no 1. decembra un nolēmām saskaņā ar 2003. gada reformu atdalīt piena ražošanas piemaksas – EUR 5 miljardus katru gadu – un novirzīt tās tieši vienotā saimniecības maksājuma shēmai.

Mums ir ekonomikas atveseļošanas plāns un lēmumi par „veselības pārbaudi”, kas nodrošina vēl EUR 4,2 miljardus jauno uzdevumu risināšanai, tostarp piensaimniecības nozares pārstrukturēšanai. Tas viss ir papildus tam, ko varam darīt saskaņā ar lauku attīstības politiku.

Saistībā ar *Paolo De Castro* runu vēlos tikai precizēt, ka intervenci sieram faktiski atcēla 1994. gadā. Manuprāt, tiek jaukta intervence ar siera privātu uzglabāšanu, jo privāto uzglabāšanu atcēla ar lēmumiem par „veselības pārbaudi”.

Kā jau teicu, mūsu pašreizējā pieeja šķiet veiksmīga. Esmu tāpēc vairāk nekā jebkad apņēmusies turpmāk neveikt pasākumus, kas ilgtermiņā varētu kaitēt piensaimniecības nozarei un atstāt mūsu lauksaimniekus bez jebkādam prognozēšanas iespējām.

Citiem vārdiem sakot, nav iespējams pilnīgi mainīt taktiku attiecībā uz lēmumu par „veselības pārbaudi” un Eiropadome un valdību vadītāji skaidri lūdz mani to nedarīt.

Tādējādi kvotu sistēmas saglabāšana pēc 2013. gada netiek apspriesta. Kvotu iesaldēšana netiek apspriesta, tāpat kā iespēja atkal izmantot dažus dārgus, bet iepriekš neefektīvus tirgus instrumentus. To neapspriež.

Tas, protams, nenozīmē, ka attiecībā uz politiku mēs esam visu izdarījuši. Manuprāt, ir pienācis laiks turpmākai rīcībai. Mums jārikojas saistībā ar jūlija ziņojumu par piena produktu tirgu – jāveic pasākumi, kas minēti ziņojumā, un pēc tam jālemj par citiem pasākumiem ilgtermiņā.

Ja varu sākt ar ziņojumu, tad vispirms aplūkošu valsts atbalstu. Ziņojumā bija norādīts, ka saskaņā ar pagaidu krīzes sistēmu dalībvalstis varētu piedāvāt īslaicīgu atbalstu lauksaimniekiem līdz EUR 15 000. Komisija faktiski ir jau sākusi šā plāna īstenošanu un gatavojas nākamajās nedēļās mainīt noteikumus.

Otrkārt, ir jāuzlabo procedūra reaģēšanai uz cenām piensaimniecības nozarē. Pašreiz piens faktiski nav ietverts regulas par lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju 186. pantā, kas ļauj Komisijai saskaņā ar tās pilnvarām tirgus traucējumu laikā nekavējoties veikt pagaidu pasākumus. Tāpēc es ierosinu ietvert

piensaimniecības nozari 186. pantā, un tas mums dos iespēju turpmāk steidzami rīkoties, ja sastapsimies ar nopietnām problēmām piensaimniecības nozarē.

Piemēram, mūsu nesena intervences pagarinājums bija jāapstiprina Padomei, un balsojums šajā saistībā bija arī Parlamentā, bet mēs būtu varējuši rīkoties nekavējoties, ja piensaimniecības nozare būtu iekļauta 186. pantā.

Vispārīgāk runājot, mēs varētu nekavējoties sākt pasākumus, kas dod tūlītēju rezultātu un veicina pieprasījumu, un/vai varētu ierobežot piena tirdzniecību, un to visu ieviest uz laiku ar nosacījumu, ka mums būtu nepieciešamais finansējums.

Trešais pasākums, kas izriet no ziņojuma, attiecas uz dalībvalstu kvotu uzpirkšanas plāniem. Viens no pārstrukturēšanas veidiem ir tāds, ka dalībvalstis var faktiski nopirkt kvotas no lauksaimniekiem un ieguldīt šīs kvotas valsts rezervē.

Kā jūs zināt, valsts rezerve ir savā ziņā daļa no dalībvalsts kopējās kvotas. Tādējādi, ja atsevišķi ražotāji pārsniedz kvotas, bet dalībvalsts kopumā, ieskaitot valsts rezervi, nepārsniedz savu kvotu, tad nekāds papildu nodoklis faktiski nav jāmaksā.

Es vēlos ierosināt, lai uzpirktās kvotas, kas glabājas valsts rezervē, netiktu uzskatītas par daļu no valsts kvotas, kad tiks lemts par to, vai mums ir jādod līdzekļi vai jāprasa, lai lauksaimnieki maksā papildu nodokli.

Ja papildu nodokli tomēr iekasētu, tad to daļu, kas atbilst uzpirktajai kvotai, varētu izlietot pārstrukturēšanai. Tas izklausās mazliet sarežģīti, bet faktiski ir ļoti efektīvs līdzeklis.

Visi šie pasākumi ir mūsu pašreiz veiktās darbības, kurām ir gandrīz tūlītēja ietekme uz tirgu, bet mums jāveic arī pasākumi, kas paredzēti vidējam termiņam un ilgtermiņam. Es vēlos pateikties Francijai un Vācijai par idejām un ieguldījumu šajās dažādajās iespējās.

Pirmais ilgtermiņa jautājums attiecas uz līgumattiecību ieviešanu starp piena ražotājiem un piena rūpniecību, lai labāk līdzsvarotu piedāvājumu un pieprasījumu piena produktu tirgū.

Es uzskatu, ka šī ir daudz, daudz labāka pieeja par kvotu sistēmu, un tā jau sekmīgi darbojas dažās Eiropas Savienības daļās.

Piena ražotājiem un pienotavām ir precīzi nolīgumi, kas novērš daudz neskaidrību. No otras puses, dažas dalībvalstis vienkārši neizmanto šo izdevību, bet to var mainīt, meklējot šīm līgumattiecībām tiesisku regulējumu, vienlaikus nepārprotami garantējot godīgu konkurenci.

Otrais ilgtermiņa jautājums attiecas uz pilnvaru līdzsvaru, un jūs zināt, ka esam par to bieži diskutējuši. Mums jāspēj noteikt, kur visā aprītē no sākotnējā ražotāja līdz lielveikalu tīkliem pazūd pievienotā vērtība.

Mēs pievērsīsim vērību arī turpmākajiem tirgiem un, visbeidzot, manuprāt, daudz ko var darīt attiecībā uz ražošanas izmaksām un jauninājumiem.

Lai pienācīgi īstenotu šīs idejas vidējā termiņā un ilgtermiņā, es vēlos izveidot dalībvalstu un Komisijas ekspertu darba grupu, lai viņi varētu iedziļināties šo jautājumu būtībā.

Manā uztverē piena produktu tirgus problēma nav tikai Komisijas un dalībvalstu jautājums. Arī Parlamentam ir būtiska nozīme, un es ar nepacietību gaidu šodienas diskusijas par šo svarīgo jautājumu.

Pateicos par jūsu pacietību.

Albert Deß, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Ir, protams, ļoti grūti divās minūtēs apkopot šo problēmu, bet es centīšos norādīt svarīgākos punktus.

Piensaimniecības nozare piedzīvo grūtības. Daudzi piena ražotāji uzskata, ka viņu eksistence ir apdraudēta. Galvenais iemesls tam ir milzīgs piena produktu tirdzniecības kritums. Komisijai patiešām šajā jautājumā bija jārīkojas ātrāk.

Es būtu gribējis redzēt vairāk tirdzniecības veicināšanas pasākumu, nevis tik lielu intervences apjomu, piemēram, piena tauku atkal izmantošanu saldējuma ražošanā. Pagājušajā gadā, kad uz neilgu laiku sviesta cena sasniedza vairāk nekā EUR 4, liela daļa saldējuma ražošanas rūpnīcu pārtrauca pārstrādāt piena taukus. Es zinu Vācijas rādītājus, kas liecina, ka pārtikas produktu rūpniecība vairs nepārstrādā aptuveni

100 000 tonnu piena tauku, bet tas atbilst miljons tonnām piena. Mums ir jāmēģina atkal stimulēt tirdzniecību, lai atbrīvotu tirgu no šāda daudzuma.

Es vēlos pateikties grupām, kas palīdzēja izstrādāt mūsu kopīgo rezolūcijas priekšlikumu. Diemžēl Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa nepiedalījās diskusijās.

Komisāre, mēs aicinām palielināt *de minimis* subsīdijas kā īstermiņa pasākumu, pieņemot papildu priekšlikumu, ko iesniegs apspriešanai ar 40 parakstiem, jo tas dos iespēju jo īpaši palīdzēt mazajiem piena produktu ražotājiem. Būtu arī prātīgi ieviest priekšlaicīgas pensionēšanās regulu. Es pazīstu daudz lauksaimnieku, kam ir 58 gadi un kas vēlētos drīz beigt strādāt. Tāpēc būtu vajadzīga atbilstoša regula.

Komisāre, es vēlos no visas sirds pateikties par jūsu darbu. Es gribu lūgt jums ieviest atbilstošas regulas, lai uzlabotu mūsu piena produktu ražotāju stāvokli. Varbūt jums vēl būs izdevība tuvākajā nākotnē uzlabot stāvokli.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Luis Manuel Capoulas Santos, S&D grupas vārdā. – (PT) Komisāre! Komisija un Padome ir ilgi vilcinājušās reaģēt uz nopietno krīzi, kas ietekmē nozari. Mēs visi esam vienprātīgi par to. Šausmīgā situācija, ar ko saskaras nozare, prasa ātru, izlēmīgu rīcību, vai arī mēs riskējam pieredzēt tūkstošiem lauksaimnieku izputēšanu visā Eiropā..

Mana politiskā grupa ir pielikusi lielas pūles, lai ļautu mums panākt kompromisu, kas ietverts rezolūcijā, kuru mēs šodien šeit apspriežam. Es ceru, ka priekšlikumi izpelnīsies jūsu uzmanību, komisāre, jo, tikai rīkojoties, lai samazinātu piedāvājumu un vienlaikus veicinātu pieprasījumu, būs iespējams atjaunot līdzsvaru tirgū un palielināt cenas līdz līmenim, kas dod peļņu ražotājiem.

Man žēl, ka kompromiss neietvēra palielināto kvotu pagaidu apturēšanu vai pagaidu piemaksas ieviešanu par ražošanas apjoma samazināšanu. Tomēr pasākumi, ko mēs ierosinām, ir lietderīgs ieguldījums krīzes ātrākā pārvarēšanā. Jums, komisāre, tie tikai pienācīgi jāīsteno.

George Lyon, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Kā mēs dzirdējām no visiem runātājiem, piena ražošanas nozarē ir krīze. Nav šaubu, ka mums jārikojas, lai mazinātu ražotāju ciešanas, tomēr vēlos ļoti skaidri norādīt, ka šī ir īslaicīga krīze, kas prasa no Komisijas īslaicīgus tirgus pasākumus, kā tas ir izklāstīts rezolūcijā.

Mums ir arī jāapzinās, ka Eiropas patērētāji pārkāpīgi ir maksājuši par slikti funkcionējošu lauksaimniecības politiku, kas ir pievīlusi gan lauksaimniekus, gan patērētājus. Tāpēc mēs nedrīkstam šo krīzi izmantot kā aizbildinājumu turpmāko reformu un KLP liberalizācijas pārtraukšanai. Tieši tāpēc mēs esam iesnieguši grozījumus, un tāpēc es atzinīgi vērtēju jūsu atkārtotos apliecinājumus šajā jautājumā.

Mēs vēlamies arī, lai Komisija galveno vērību pievērstu tirgus sakārtošanai, kas nepārprotami cieš neveiksmi. Patērētāji ir zaudētāji, jo viņi negūst nekādu labumu no piena cenu krituma. Lauksaimnieki ir zaudētāji, jo viņi nesaņem pienācīgu daļu no piena mazumtirdzniecības cenas. Mēs atzinīgi vērtējam Komisijas pētījumus par pārtikas apriti, bet, komisāre, mēs vēlamies, lai jūs ietu tālāk.

Vai jūs apņematies veikt pasākumus, kas izskaidīs iespēju lielveikaliem ļaunprātīgi izmantot savu monopolstāvokli? Vai jūs apņematies atbalstīt konkurētspējīgu tirgu, kas ļautu ražotājiem iegūt taisnīgu daļu „pīrāga”, un vai jūs apņematies atbalstīt labi funkcionējošu piena tirgu, kas nodrošinātu godīgu darījumu lauksaimniekiem un godīgas cenas patērētājiem?

Gaidīšu jūsu atbildi, komisāre.

José Bové, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Jau mēnešiem ilgi lopkopji ir brīdinājuši Komisiju un Padomi par krīzes nopietnību. Lauku apvidos ir likvidētas desmitiem tūkstošu darbavietu. Eiropas Savienība rēķinājās ar pieprasījuma pieaugumu pasaulē. Tās eksperti kļūdījās. Finanšu un ekonomiskajai krīzei, ko mēs pašlaik piedzīvojam, ir tieša ietekme uz lauksaimniecību un pārtiku.

Lauksaimniecības komisāres Boel kundzes lēmums saglabāt palielinātas kvotas un Padomes vēlme atcelt tās līdz 2015. gadam ir provokācija pret piena ražotājiem. Laiki ir mainījušies. Eiropas politika ir jāpielāgo jaunajai globālajai videi. Piena cenas, kas uzspiestas ražotājiem, nesedz ražošanas izmaksas. Par katru litru piena daži mazie piena ražotāji zaudē līdz 30 centiem. Gada beigās daudzi no tiem nebūs nopelnījuši nevienu eiro vai pat būs zaudējuši naudu. Daži no tiem, kā stāsta reģionu amatpersonas, šodien pat izdara pašnāvību.

Ņemot vērā šo vēl nepieredzēto krīzi, Eiropas Savienībai ir steidzīgi jāveic svarīgi pasākumi. Mēs aicinām valstu vai valdību vadītājus, kas pulcējas šovakar, lai gatavotos G20 augstākā līmeņa sanāksmei, iekļaut jautājumu par piensaimniecības nozares krīzi savas sanāksmes darba kārtībā, lai saistībā ar lopkopju situāciju tiktu veikti atbilstoši pasākumi.

Eiropas Savienībai ir jāsekmē piena ražotāju sarunu vešanas iespējas, lai viņi vairs nebūtu pakļauti lauksaimniecības un pārtikas nozares diktātam. Tai ir arī jāievieš nodrošinājums, kas garantē izdevīgu cenu, lai tā nekad nebūtu mazāka par ražošanas izmaksām. Eiropas Savienībai ir jāpārtrauc īstenot eksporta kompensācijas programmu. Tā ir tikko uzņēmusies saistības par milzīgu summu – EUR 480 miljoniem –, ko pieņēma ar dažādu Parlamenta grupu, gan kreiso, gan labējo, atbalstu, lai lēti pārdotu pārpalikumus pasaules tirgos. Tas iznīcina simtiem tūkstošu lauksaimniecības darbavietu dienviņos un ciniski piespiež lauksaimniekus pamest savu zemi vai emigrēt.

Vispirms Eiropas Savienībai nekavējoties krasī par 5 % jāsamazina Eiropas piena kvotas apgriezti proporcionāli apjomam, ko dod mazie ražotāji, lai steidzami atjaunotu līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu. Neiejaukšanās politika nav pieņemama. Tai ir briesmīgas sekas attiecībā uz nodarbinātību un zemes izmantošanu.

Bez mazajiem lauksaimniekiem nebūs pašas Eiropas.

James Nicholson, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājs kundze! Esmu stingri pārliecināts, ka Komisija sāka rīkoties daudz par vēlu, lai atrisinātu šo problēmu. Tā pārāk ilgi nedarīja neko, un daudzi lauksaimnieki no tā smagi cieta. Mēs varam vai nu nolemt palīdzēt šai nozarei, vai arī nolemt, ka mēs, galu galā, ļausim mūsu lauksaimniekiem pārtraukt nodarboties ar lauksaimniecību: tad mēs varēsim importēt lauksaimniecības produktus no ārzemēm kopā ar visām problēmām, ko tas mums nesīs.

Es atzinīgi vērtēju jūsu piezīmes par nākotni, komisāre, bet mani neapmierina jūsu piezīmes attiecībā uz īstermiņu. Es uzskatu, ka īstermiņā mums ir jādara vairāk, lai palīdzētu šai nozarei izdzīvot pašreizējā krīzē. Šie īstermiņa pasākumi prasa nekavējošu rīcību.

Protams, es atceros tos laikus, kad mums bija piena upes un sviesta kalni, bet es nevēlos pie tiem atgriezties. Nedomāju, ka kāds šīs nozares pārstāvis vēlētos atgriezties tajā situācijā: ne lauksaimnieki, ne pārstrādātāji, ne Komisija, nedz arī mēs Parlamentā. Mēs nevēlamies pie tiem atgriezties, bet es uzskatu, ka viena no galvenajām problēmām pašlaik ir tā, ka lauksaimniekiem ir krasī samazinājušies ienākumi, ko tie saņem par pienu, bet patērētāji maksā gandrīz to pašu cenu, ko tie maksāja iepriekš.

Ja mēs neierobežosim lielveikalu varu šajā jomā, mēs neradīsim risinājumu. Tie ir jāuzrauga. Mums ir vajadzīgs ombuds – kāds, kas var pateikt lielveikaliem, ka tie pārsniedz savas pilnvaras, ka tie apzog cilvēkus, apzog lauksaimniekus un šajā procesā izstumj tos no uzņēmējdarbības.

Ilda Figueiredo, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētājs kundze! Es vēlreiz varu tikai nožēlot Padomes pieņemto nostāju un to, ko šeit tikko teica komisāre, kas neatlaidīgi cenšas izvairīties no iedziļināšanās jautājumā un neatzīt vajadzību pārskatīt lēmumus, kuri pieņemti par piena kvotu atcelšanu. Tā vietā viņa vēlas turpināt liberalizēt nozari pretēji lauksaimnieku interesēm.

Tāpēc mēs neatlaidīgi atbalstām vajadzību saglabāt kvotu sistēmu, lai gan ar pielāgojumiem, kas atbilst katras valsts vajadzībām, tostarp atsakoties no ikgadējā 1 % pieauguma līdz 2015. gadam. Vai viņa neuzskata, ka laikā, kad piensaimniecības nozarē ir tik nopietna krīze, daudz svarīgāks par nozares regulējuma atcelšanu un starptautiskās tirdzniecības liberalizāciju ir atbalsts dalībvalstu lauksaimniecības un piensaimniecības nozarei, lai veicinātu lauku apvidu attīstību un iedzīvotāju nodarbinātību? Vai viņa neuzskata, ka ir būtiski Kopienas līmenī izveidot piensaimniecības nozares ārkārtas atbalsta fondu, palīdzot krīzes vissmagāk skartajiem ražotājiem un valstīm, un noteikt jaunus atbalsta veidus piena un gaļas ražošanai? Es uzskatu, ka tas ir nepieciešams.

Giancarlo Scotta, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājs kundze, dāmas un kungi! Es vēlos izteikt savas šaubas par priekšlikumu pagarināt 2009.–2010. gada intervences periodu sviestam un vājpiena pulverim, jo šis priekšlikums draud pārvērst īstermiņa pasākumus, kas paredzēti pašreizējai tirgus krīzei, strukturēšanas pasākumus, kas faktiski atjaunos piensaimniecības nozarē stāvokli, kāds bija pirms kvotu ieviešanas.

Lai padarītu tirgus pasākumus līdzsvarotākus, kad labumu gūst ne vien tās dalībvalstis, kas nodarbojas ar sviesta un vājpiena pulvera ražošanu, es aicinu atkal ieviest Kopienas atbalstu ilgi nogatavināmo sieru privātai uzglabāšanai.

Visbeidzot es vēlos pievērst jūsu uzmanību piena produktu izcelsmes norādēm uz piena produktu etiķetēm un produktu izsekojamībai: šī ir prasība, ko izvirza arvien lielāks skaits tieši Eiropas patērētāju un kas var palīdzēt mums atrisināt krīzi piensaimniecības nozarē. Es ceru, ka mani kolēģi no citām grupām arī atbalstīs šo priekšlikumu.

Diane Dodds (NI). - Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties komisārei par viņas šodien teiktajiem vārdiem. Manā valstī, Ziemeļīrijā, piensaimniecības nozarei ir ļoti liela nozīme. Kad piensaimniecības nozare cīnās par izdzīvošanu, visa lauku ekonomika cīnās par izdzīvošanu. Pašlaik piena ražotāji saņem mazliet vairāk par 20 centiem par litru piena, lai gan izmaksas strauji pieaug. Ziemeļīrijā viņiem ir bijis jācīnās ne tikai ar zemām piena cenām un augstām izmaksām, bet mums ir bijušas trīs lietainas vasaras pēc kārtas, un tas ir postoši ietekmējis piena rūpniecību Ziemeļīrijā.

Vakar vakarā bija sāpīgi redzēt Beļģijas lauksaimniekus tik dusmīgus un bezpalīdzīgus, lejot pienu uz saviem laukiem, protestējot pret zemajām piena cenām un grūtībām, ar kurām tiem jāsastopas. Komisija ir veikusi atzinīgi vērtējamus pasākumus, lai ieviestu tirgū bāzes likmi, bet mēs nevaram uzturēt cenas nerentabli zemā līmenī.

Es aicinu Komisiju veikt īstermiņa pasākumus, lai palīdzētu: pasākumus, kas pazeminātu ražošanas izmaksas; pasākumus, kas risinātu piegādes ķēdes problēmas saistībā ar iepirkuma cenu pazemināšanos un augstajām lielveikalu cenām; pasākumus, kas ilgtermiņā radītu ilgtspējīgu nozari un nodrošinātu to jauno lauksaimnieku nākotni, kuriem ir lielas grūtības zemo cenu un augsto banku komisijas maksu dēļ.

Mairead McGuinness (PPE). - Priekšsēdētājas kundze! Kad lauku sievietes sāk protestēt, mēs zinām, ka esam nopietnās grūtībās. Nedēļas nogalē es tikos ar Īrijas sieviešu grupu, kuras nosaukums ir „Lauku sievietes cīņā par taisnīgu cenu”, un, manuprāt, mums jāņem vērā vārds „taisnīga cena”, jo ražotāji nesaņem atbilstošu vai taisnīgu cenu –, un par to mēs arī šeit debatējam.

Būtu nepieklājīgi nenovērtēt atzinīgi komisāres komentārus par to, ka tirgus pamazām stabilizējas, lai gan ļoti zemā līmenī, un es atzīstu, ka Komisija ir veikusi pasākumus un izdevusi naudu, lai stabilizētu tirgu. Tikai ar to nepietiek, tas nenotika pietiekami ātri, un mums ir smaga krīze.

Es gribu teikt, ka īpaši atzinīgi vērtējami jūsu komentāri attiecībā uz nākotni. Es raizējos par to, ka Parlamentā nav vienprātības piena kvotu jautājumā, jo pēc tam, kad mums būs koplēmums, – ja Lisabonas līgums stāsies spēkā – mums būs jādomā saskaņotāk kā grupai un jādod lauksaimniekiem skaidri signāli, nevis nevienprātīgi ziņojumi. Tāpēc ļaujiet man atkārtot, ka jūsu komentāri par saiknes izveidošanu starp ražotājiem un pārstrādātājiem, par ražošanas līmeņiem ir jāizpēta un par to turpmāk jādebatē.

Tomēr mums ir jautājums jums, komisāre: kāda veida tirgus atbalsta pasākumi var nodrošināt mūsu ražotājiem taisnīgu un atbilstošu cenu, ja nebūs kvotu? Un, lūdzu, pievērsieties arī tirgus jautājuma risināšanai, jo tas nestrādā. Visi saka, ka viņi negūst peļņu no piena, tostarp lielveikali – par ko es ļoti šaubos –, bet mums ir jāiegūst vairāk skaidrības, un mums ir vajadzīga taisnīga attieksme pret lauksaimniekiem.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es runāšu īsi.

Manuprāt, šīs debates var iedalīt divās daļās. Ir neatliekamais jautājums, kā izkļūt no šīs krīzes. Visi pasākumi, sākot ar atbalstu lauksaimniekiem un beidzot ar intervences pasākumiem, ir nepieciešami – faktiski absolūti nepieciešami. Mums tie jāatbalsta un pat jāpieprasa, lai tos paplašina. Tieši to mēs kopā ar dažiem kolēģiem ierosinām Parlamentam.

Otrkārt, ir vēl struktūras jautājums attiecībā uz piena produktu tirgus pārvaldību, un šajā jautājumā mani uzskati atšķiras no jūsējiem, komisāre. Jūs ierosināt virzību uz līgumattiecībām. Es jau iepriekš varu jums teikt, ka līgumattiecību ieviešana starp ražošanas uzņēmumiem un lauksaimniekiem ilgtermiņā beigsies ar šo uzņēmumu savstarpēju konkurenci visas Eiropas mērogā.

Lai noregulētu tirgu, mums ir vajadzīgs valsts noteikts regulējums. Nav cita risinājuma. Pēc šīs krīzes mums jādebatē tieši par to. Manuprāt, šajās debatēs mums ir jārespektē visi viedokļi un izvēles. Baidos, ka mēs rīkojāties pārsteidzīgi „veselības pārbaužu” laikā, lemjot par tādu jautājumu kā kvotas, kas līdz šim, kā es vēlos atgādināt visiem iepriekšējiem runātājiem, ir ļāvušas mums saglabāt piena ražošanu Eiropā, nodrošināt, ka piena rūpniecība ir labi attīstīta, un vienlaikus uzturēt tādas cenas, ko patērētāji var viegli atļauties.

Liam Aylward (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze! Pēdējos 12 mēnešos piena ražotāji Īrijā un visā Eiropas Savienībā ir pārdevuši pienu lētāk par ražošanas izmaksām. Piena ražotāju iztikas līdzekļi ir nopietni apdraudēti.

Lai gan Komisijas lēmums pagarināt intervences periodu sviestam un vājpiena pulverim līdz 2010. gadam ir vērtējams atzinīgi, īstermiņa pasākumi ilgtermiņā nemazinās spiedienu uz piena ražotājiem. Tagad ir jāveic pasākumi, kas atrisinās ne tikai pašreizējās, bet arī ilgtermiņa grūtības un turpmāk nodrošinās ilgtspējīgu un sekmīgu nozares attīstību. Piena ražotājiem nekavējoties ir vajadzīgs finansiāls atbalsts. Ir steidzami jāizveido ES piena fonds EUR 600 miljonu apmērā, kā to pieprasīja Parlaments 2009. gada budžeta procedūrā. Piena ražotājiem pienākas taisnīgas cenas, un ir vajadzīga piemērota cenu atbalsta sistēma, lai garantētu piena ražotājiem samērīgu minimālo cenu par litru piena un samērīgus ienākumus, lai viņi spētu izdzīvot. Nedrīkst piespiest Īrijas un Eiropas piena ražotājus pārtraukt uzņēmējdarbību, un es mudinu Komisiju un Padomi nekavējoties veikt efektīvus pasākumus.

Komisāre, es vēlos teikt jums, ka jūs esat bijusi ļoti veiksmīga komisāre, un es izsaku jums cieņu par milzīgo darbu, ko esat veikusi. Jūs nesen paziņojāt, ka atkāpjaties no amata, un es mudinu jūs atrisināt šo problēmu vai dot pēc iespējas lielāku ieguldījumu šīs problēmas atrisināšanā, pirms aizejat.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). - (ES) *Bon dia!* Es uzrunāju Parlamentu, lai gan man nav iespēju to darīt savā, katalāņu, valodā, kurā runā vairāk nekā 10 miljonu Eiropas pilsoņu.

Šodien savas grupas vārdā es vēlos teikt, ka mēs solidarizējamies ar visu lauksaimniecības nozari, jo īpaši ar streikojošajiem piena ražotājiem un viņu pasākumiem visā Eiropā. Pašreizējā situācija nav pieņemama un prasa politisku risinājumu. Ir skaidrs, ka pasākumi, ko Komisija ir pieņēmusi līdz šim, nav spējuši mazināt krīzi vai sniegt dzīvotspējīgu alternatīvu kvotu aizvietošanas shēmai, kas plānota 2015. gadā. Tā rezultātā, piemēram, Spānijā – precīzāk, Galisijā, – 14 000 piena ražotājiem bija jātiek galā ar pilnīgu pārstrukturēšanu, lai turpinātu dzīvot un strādāt laukos, bet šodien viņiem vēl arvien draud iznīkšana.

Visu šo iemeslu dēļ Komisijai tādā pašā veidā, kādā tā ir iejaukusies citās nozarēs, ir jāiejaucas arī piena ražošanas nozarē, regulējot ražošanu, pārdalot kvotas, piedāvājot īslaicīgas kompensācijas, veicinot produktu izsekojamību un palīdzot savest ciešāk kopā ražotājus un patērētājus, labojot tirgus kropļojumus, ko izraisījis vairumtirdzniecības oligopols.

Kāpēc Komisija nav iejaukusies, lai novērstu lielāko vairumtirgotāju izveidotā oligopola negatīvās sekas?

Kāpēc mēs negarantējam izdzīvošanu laukos mūsu piena ražotājiem – un vispār lauksaimniekiem –, kuri izraisa ārkārtīgi pozitīvu ķēdes reakciju, kas ietekmē tautsaimniecību, sabiedrību un vidi?

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) – Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Krīze piena ražošanas nozarē rāda, ka visa Eiropas regulēšanas sistēma, kas pamatojas uz kvotām, ir nepareiza un neefektīva. Mums nav vajadzīga lielāka regulēšana un manipulēšana ar kvotām, bet gan pilnīga piena kvotu atcelšana. Iespējai ražot pienu jābūt galvenokārt tiem ražotājiem, kam ir zemas cenas un kas gūst peļņu. Pēc iespējas ātrāka piena kvotu atcelšana ir veids, kā pārvarēt piena krīzi. Es atbalstu komisāres centienus atcelt kvotas līdz 2015. gadam, bet man nebūs žēl, redzot tās pazūdām pat ātrāk.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Klausoties jūsu paziņojumu, manas bažas ir vēl vairāk palielinājušās. Šis paziņojums nav pietiekama reakcija uz lielajām ciešanām, ko pārdzīvo piena ražotāji un vispār lauksaimnieki.

Šī krīze ir struktūras krīze, un, kā jūs jau teicāt, to neizraisīja tikai pašreizējie apstākļi, bet gan secīga regulējumu atcelšana. Tādēļ mēs aicinām sasaukt Eiropadomes ārkārtas sanāksmi, lai glābtu mazos lauksaimniekus.

Padomei, pirmkārt, ir jānolemj izveidot īpašu fondu, lai sniegtu atbalstu piena produktu ražošanai mazajās saimniecībās. Otrkārt, nekavējoties jānosaka Eiropas iekšējā minimālā cena, kas iepirkumu centriem būs obligāti jāievēro, nepaaugstinot cenas patērētājiem. Un, treškārt, jāatceļ valsts ražošanas kvotas un jāaptur neatbilstošs imports no valstīm, kas nepieder pie Kopienas.

John Bufton (EFD). - Priekšsēdētājas kundze! Man ir lielas bažas par piena rūpniecību Apvienotajā Karalistē. Es uzskatu, ka vislielākās problēmas izraisa mazumtirdzniecības nozare, kas gūst milzīgu peļņu uz piena ražotāju rēķina. Kad mēs redzam, cik lielveikali prasa no patērētājiem par pienu, un tad palūkojamies, ko piena ražotājs faktiski saņem, tad starpība ir neticama.

Darbu izdara un lielākās piena ražošanas izmaksas sedz piena ražotājs, bet tajā pašā laikā lielveikali gūst milzīgu peļņu. Peļņa, ko saņem piena ražotājs, ir ļoti netaisnīga. Mums ir jāizdara spiediens uz lielveikaliem, lai tie ražošanas nozarei maksā taisnīgu cenu, un es uzskatu, ka piena cenai lielveikalos nebūs jāmainās. Patērētājam par pienu nebūs jāmaksā vairāk. Lielveikaliem ir jāsamazina peļņa. Ir skandalozi redzēt, ka lielveikali katru gadu gūst milzīgu peļņu, bet tajā pašā laikā mūsu piensaimniecības nozare cīnās par

izdzīvošanu. Ja tuvākajā nākotnē netiks veikti nekādi pasākumi šajā jautājumā, tad es patiešām uzskatu, ka mūsu piena ražotāji Velsā un citur Apvienotajā Karalistē pārtrauks uzņēmējdarbību.

Man ir īsa piebilde attiecībā uz to, ko komisāre šorīt teica par papildu nodokli. Mani uztrauc šie komentāri. Manuprāt, tas smagi skars mūsu prasmīgākos ražotājus – tos, kas ir pieņēmuši izaicinājumu, atsaukušies uz tirgus konjunktūru un daudz naudas ieguldījuši savās saimniecībās, paļaujoties uz Komisijas norādījumu, ka kvotas tiks atceltas. Papildu nodokļu uzlikšana ir pretrunā strukturālajām pārmaiņām, ko ES un AK valdība sakās atbalstām.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētājas kundze! Komisija ir atkal ārkārtīgi optimistiskā noskaņojumā, nesot labas ziņas, bet es to nesaprotu un neredzu neko labu tajā apstākļi, ka tūkstošiem tonnu piena tiek izliets, protestējot pret pašreizējo politiku.

De Castro kungam un citiem iepriekšējiem runātājiem faktiski ir pilnīga taisnība, sakot, ka „veselības pārbaudes” laikā Komisija un Padome nav darījušas visu iespējamo, lai novērstu krīzi. Starp citu, kur ir Padomes pārstāvji, kam jāizsaka savs viedoklis šajā jautājumā, jo Padomei ir izšķirošā balss attiecībā uz jebkuru reformām?

Mani Austrumeiropas kolēģi Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā un es esam daudzkārt brīdinājuši, ka mums ir daudz vairāk jāpalielina kvotas vai arī tās pilnīgi jāatceļ, jo mūsu valstis, kas vēl nebija pieradušas pie Eiropas Savienības sistēmām, bija pirmās, kas izjuta krīzes ietekmi. Diemžēl mūsu balss bija kā saucēja balss tuksnesī, un vaina par to jāuzņemas Parlamentam.

Es dziļi nožēloju, ka mēs, reformu piekritēji, kas patiešām vēlas reformēt lauksaimniecības politiku, esam kļuvuši par bojāejas pareģiem. Es ceru, ka tā būs jums mācība nākotnei.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Šajā laikā jau pašā krīzes sākumā daudz cilvēku pieprasīja iesaldēt piena kvotu palielinājumu. Šāds pasākums ne tikai neatrisinātu problēmu, bet tā būtu kļūda, vismaz šādu apsverumu dēļ.

Pirmkārt, nav nekādas principiālas saistības starp piena kvotu palielinājumu un tirgus cenu krišanos. Kvotas ir palielinājušās, bet ražošana – samazinājusies. Es nevaru saskatīt nekādu saistību. Pats tirgus piedāvā krītošo cenu izskaidrojumu. Es uzskatu, ka laika gaitā fiksētas kvotas izraisīs cenu celšanos. Tomēr ieguvēji atkal būs nevis ražotāji, bet pārstrādātāji un mazumtirgotāji. Ja mēs vēlamies ierobežot ražošanu, mums varbūt vajadzētu mudināt ražotājus brīvprātīgi pārtraukt audzēt māļopus, paredzot stimulu un nevis pasākumus, kas var kropļot tirgu. Pieņemot, ka kvotas tiek iesaldētas, kas notiks, kad, piemēram, globālajā tirgū pieprasījums atkal pieaugs? Ko varētu darīt Eiropas ražotāji? Jo piena ražošanā nav krāna, ko mēs varam atgriezt un aizgriezt...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Kā jau teicu, ko varētu Eiropas ražotāji darīt, pieņemot, ka pieprasījums globālajā tirgū atkal pieaugs? Jo piena ražošanā nav krāna, ko mēs varam atgriezt un aizgriezt pēc savas gribas. Ja mēs tagad samazināsim ražošanu, lauksaimnieki noteikti pārtrauks audzēt govīs, bet atjaunot māļopu ganāmpulku būs ļoti grūti. Mums jāsaprot, ka tas, ko daži cilvēki tagad uzskata par labu pasākumu, patiesība ir liela kļūda.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, Padome! Es vēlos sākt ar pateicību savam kolēģim *Capoulas Santos*, kas padarīja šo rezolūciju iespējamu.

Šodien mēs runājam par piena ražotājiem un par to, vai pametīsim viņus nelaimē vai arī izturēsimies pret viņiem godīgi. Es nedomāju, ka mums viņi jāpamet nelaimē, mums pret viņiem jāizturas godīgi. Jā, īstermiņa pasākumi krīzes pārvarēšanai ir steidzami vajadzīgi. Jā, intervence uz īsu laiku ir pilnīgi pieņemama, ja piena cena ir sasniegusi viszemāko robežu, un papildu subsīdijas, aizdevumi un fondi krīzes apkarošanai ir pamatoti. Tomēr pilnīgi nepieņemami ir, pirmkārt, atkal sākt diskusijas par piena kvotām un, otrkārt, atkal ieviest no nodokļiem apmaksājamās eksporta kompensācijas produktiem, ko piegādā jaunattīstības valstīm. Mēs atteicāmies no šī vienvirziena ceļa 2003. gadā, un es aicinu jūs saglabāt šo pieeju mūsu piena ražotāju labā.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Pasaules ekonomiskā krīze ir likusi globālajam tirgum zaudēt līdzsvaru. Kā piena ražotāji mēs ciešam no tā, ka cenas ir nokritušas nepieredzēti zemu. Mēs atkārtoti dzirdam, ka pieņemtās regulas par piena kvotām ir jāgroza. Tā kā es pati esmu piena ražotāja, es brīdinu jūs to nedarīt.

Ar Komisijas intervences pasākumiem ir izdevies novērst piena cenu turpmāku pazemināšanos, un šķiet, ka tirgus svārstības mazinās. Tomēr es neuzskatu, ka šī intervence faktiski ir labs līdzeklis, lai to sasniegtu, jo

tā beigsies ar produktu uzkrāšanos, kas vēlāk varētu apgrūtināt tirgus atveseļošanos. Tāpēc es aicinu Komisiju paskaidrot, kā tā risinās šo problēmu.

Richard Ashworth (ECR). - Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu izteikt komplimentu komisārei par nozares nākotnes redzējumu un teikt, ka es visnotaļ atbalstu viņas nodomu atcelt piena kvotas. Manuprāt, tas ir pareizais lēmums. Es atzinīgi vērtēju arī viņas priekšlikumus pārvarēt šo krīzi saprātīgā un piemērotā veidā, lai atbalstītu ražotājus un palīdzētu viņiem izdzīvot šajā grūtajā laikā.

Tomēr es vēlos runāt par diviem jautājumiem. Pirmkārt, papildu nodokļa ieviešana šajā laika periodā būtu nevietā. Tā ir pārsteidzīga īstermiņa reakcija. Tā dos nepareizus signālus un visvairāk sodīs veiksmīgus ražotājus, kas plāno ilgtermiņā palikt šajā nozarē.

Otrkārt, mums jāatzīst, ka ir maz saistības vai nav nekādas tiešas saistības starp mazumtirdzniecības cenu un izejmateriālu iepirkuma cenu. To es saucu par slikti funkcionējošu cenu ķēdes mehānismu.

Vislielākā ietekme vienmēr būs globālajam tirgum, un mums ir jāatzīst, ka globālais tirgus būs vienmēr svārstīgs. Es tāpēc mudinu Komisiju ierosināt plānus, kas ilgtermiņā nodrošinās kādu stabilitātes mehānismu ne tikai ražotāju, bet arī patērētāju labā.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Jūs beidzāt savu runu, sakot, ka piena ražošanas nozarē ir krīze, savukārt savas runas sākumā jūs teicāt, ka visi iespējamie pasākumi jau ir veikti un ka situācija tiek risināta.

Jums jāzina, ka tikai gudra sieviete atzīst, ka viņai nav taisnība. Tā ir spāņu paruna, ko var tikpat labi attiecināt uz šo situāciju. Jau mēnešiem piena ražošanas nozare pārdzīvo vienu no smagākajām krīzēm tās vēsturē. Tomēr Eiropas Komisija un dažas valdības, acīmredzot tostarp arī mana, Spānijas valdība, nevēloties pieļaut, lai uz tām izdara spiedienu, atsakās mainīt lēmumus, kas skar kopējās lauksaimniecības politikas „veselības pārbaudi”.

Šos lēmumus pieņēma, nedomājot par nedrošo stāvokli nozarē, kuras tirgus situācija stipri atšķirās no situācijas, kas izveidojusies kopš vienošanās par šo kompromisu. Tas liek domāt, ka dalībvalstis negribēja redzēt vai arī nevarēja redzēt vētru, kas tuvojas. Reforma ir strauji zaudējusi nozīmi lielo tirgus pārmaiņu dēļ, un tas parāda, ka nozare ir pilnīgi atkarīga no cenu svārstībām.

Tas, ka lielākās ražotājas, piemēram, Francija un Vācija, – valstis, kas absolūtos skaitļos ieguva vislielāko ražošanas kvotu palielinājumu šajā nolīgumā, – tagad pieprasa „veselības pārbaudes” pārskatīšanu, izraisa daudz jautājumu.

Manā skatījumā dalībvalstīm nebija taisnība un tām vajadzēja uzmanīgāk ieklausīties balsīs, ieskaitot manā, kas aicināja atlikt galīgo lēmumu par nozares nākotni līdz 2011. gadam.

Žēl, ka neviens neuzklausīja mūs. Varbūt jums tas būtu jādara tagad.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Šodienas debates ir svarīgas, lai mēs varētu izteikt savas bažas par krīzi piena ražošanas nozarē. Mums ir jāatrisina šī situācija, kas apdraud daudzu piena ražotāju nākotni Eiropas Savienībā.

Šī ir visas Eiropas krīze, kas jārisina no Eiropas perspektīvas, enerģiski un izmantojot visus pieejamos Kopienas līdzekļus, bet ņemot vērā, ka Komisija pašlaik nespēj to darīt.

Komisāre, jums nevajadzētu uzticēt visu atbildību dalībvalstīm, lai tās palīdz tiem, kam tās var palīdzēt. Mums ir jārod kopīgi risinājumi.

Tādējādi Parlamentam ir liela atbildība, pieprasot pasākumus, kas veicina pieprasījumu, ne tikai tos pasākumus, kas norādīti rezolūcijas priekšlikumā, bet arī tos, ko nodrošina tirgu kopīgā organizācija.

Vēl viens svarīgs jautājums ir milzīgā atšķirība starp cenām, ko maksā ražotājam, un galīgo cenu, ko maksā patērētāji, – tas ietekmē ne tikai piena ražošanas nozari, bet visus lauksaimniecības un lopkopības produktus.

Ir daudz vīriešu un sieviešu, kam pašreizējos nedrošajos apstākļos ir vajadzīga skaidrība un noteikts signāls no mūsu puses, ka darbs šajā nozarē būs garantēts.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Vakar Valonijā fermeri, vīlušies visnopietnākās krīzes dēļ, kāda jebkad piedzīvota šajā nozarē, izlēja zemē vairāk nekā trīs miljonus litru piena. Viņi saņem tikai 19 centu par litru. Krīzi izraisīja pārmērīgi lielais piena piedāvājums, kas liek cenām

strauji kristies. Regulējuma atcelšana izraisa svārstības, un tirgus apstākļi tagad ir pilnīgi pretēji tiem, kādi bija pirms neilga laika.

Komisāre! Beidziet spītīgi slēpties aiz pagājušā gada lēmumiem un ņemiet vērā to, kas pašlaik notiek pie mums!

Padome arī ir vainīga, pirmkārt, tāpēc, ka tās nav šeit, lai ieklausītos debatēs, kā arī tāpēc, ka tā nepieņem lēmumus, jo to vairāk ietekmē tikai un vienīgi valsts intereses, nevis Eiropas mēroga skats uz lauksaimniecību.

Tirgus nedarbojas. Ir pārprodukcija. Būtu ļoti vienkārši iesaldēt 1 % kvotu pieauguma vai arī nekavējoties samazināt kvotas par 3–5 %, jo mums ir steidzami jānāk klajā ar dažiem īstermiņa risinājumiem. Šāda pasākuma pieņemšana nozīmētu nošaut divus zaķus ar vienu šāvienu: mēs atkal piedāvātu ražotājiem labu cenu, un, samazinot ražošanas apjomu, samazinātu Eiropas izdevumus simtiem miljonu eiro apmērā par dažādām intervencēm, tostarp par eksporta kompensācijām.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Veiktie pasākumi – es šodien runāju ar Polijas lauksaimniekiem un Polijas produktu ražotājiem – liecina par uzlabošanas piensaimniecības nozarē, lai gan vēl ne visai ievērojamu, bet nav nekādu pārmaiņu ļoti grūtajā situācijā, ar ko saskaras Polijas un Eiropas lauksaimnieki. Viņi vēl arvien saņem ļoti maz naudas par saviem produktiem – zem izdzīvošanas sliekšņa. Tas attiecas arī uz tiem lauksaimniekiem, kas ieguldījuši daudz naudas, tostarp ES finansējumu un aizņēmumus. Šī situācija rada viņiem arvien lielākas grūtības, un viņi nespēj izpildīt savas saistības.

Ņemot vērā šīs problēmas, es vēlos runāt par nākotni. Šodien mums jāreaģē uz to, kas notiek pašreiz, bet mums ir jādomā arī par to, kas mūs gaida turpmāk, un jāplāno mūsu kopējā politika, rēķinoties arī ar lauksaimniekiem. Šādos apstākļos es vēlos atkārtot: kopējai politikai attiecībā uz piena ražotājiem jāietver saprātīgi ieguldījumu plāni šajā nozarē tā, lai mēs izvairītos izdot naudu, kas beigās palielinātās ražošanas dēļ novedīs mūs grūtībās, kādas piedzīvojam šodien. Es ticu arī tam, ka visi politiskie spēki panāks vienošanos attiecībā uz turpmākajām kvotām.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Tie, kas runāja pirms manis, ir pareizi norādījuši, ka mēs nedrīkstam atgriezties pie kvotu sistēmas un eksporta kompensācijām, bet politika, ko īstenoja Komisija, ir bijusi pilnīgi neveiksmīga. Krīze nav mazinājusies. Tāpēc *Le Foll* kungs un es ierosinām uz laiku iesaldēt kvotas, bet tikai uz laiku.

Jaunās dalībvalstis vēl arvien ir īpaši nelabvēlīgā stāvoklī subsīdiju pakāpeniskas ieviešanas dēļ, jo mēs šogad saņemam tikai 60 % subsīdiju no Briseles finansējuma. Kā pretsvaru tam Ungārijas valdība ierosināja palielināt subsīdijas, kuru pamatā ir kvotas, bet Komisija nesniedza pozitīvu atbildi nedz uz šo priekšlikumu, nedz arī uz Francijas priekšlikumu, proti, Francijas ministrijas priekšlikumu. Nobeigumā es aicinu savus kolēģus atbalstīt *Le Foll* kunga un viņa kolēģu ierosinātos grozījumus. Mēs atbalstām arī *Elisabeth Jeggle* priekšlikumu izveidot EUR 600 miljonu lielu piena fondu un papildināt piena programmu skolām.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Pateicos jums, komisāre, par labu sākumu un labu ievadu debatēm! Es atzīstu, ka Eiropas piensaimnieki ir saskārušies ar smagu krīzi, bet es vienkārši nesaprotu, kāpēc mani kolēģi uzskata, ka jūs Komisijā neesat darījuši visu iespējamo. Es vēlos noteikti aicināt jūs, *Fischer Boel* kundze, atkārtot, ko esat paveikuši. Šķiet, ka Komisijas iniciatīvu saraksts ir garš, faktiski tas pat ir pārāk garš. Gandrīz šķiet, ka mēs iznīcinām visu, ko esam sasnieguši attiecībā uz „veselības pārbaudi”. Es vēlos arī norādīt, ka pūles, kas līdz šim veltītas piensaimniekiem, nav atspoguļotas salīdzinājumā ar pasākumiem attiecībā uz automobiļu rūpnīcu strādniekiem, kas zaudējuši darbu, vai ar kuģu būves rūpnīcu strādniekiem, kas zaudējuši darbu pašreizējās ekonomiskās krīzes dēļ.

Tādējādi es varu vienīgi lūgt pievērst mazliet vairāk uzmanības tam, kā mēs risinām šīs krīzes problēmas, un pārliecināties, ka mēs neiznīcinām stabilo progresu, ko par spīti visam esam panākuši „veselības pārbaudē” rezultātā. Manuprāt, ideja iesaldēt piena kvotas ir pilnīgi bezcerīga. Mēs nedrīkstam arī atgriezties pie veciem modeļiem, piešķirot eksporta kompensācijas, – tas vienkārši sagraus tirgu citviet pasaulē. Mums jābūt uzmanīgiem. Komisāre, es tomēr gribu lūgt jūs atkārtot garo pasākumu sarakstu, ko esat veikuši, lai mani kolēģi redz, ka mums nav vajadzības pārmērīgi raizēties un veikt neskaitāmus papildu pasākumus, iznīcinot stabilo progresu, ko esam panākuši.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Pasākumi, bez šaubām, ir neatbilstoši. Mēs ierosinām citādu, mērķtiecīgāku intervenci, jo īpaši Eiropas Savienības kalnainajās un nelabvēlīgajās teritorijās, lai visas dalībvalstis gūtu vienādu labumu; piemēram, cilmes vietu nosaukumu pastiprinātu aizsardzību ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī starptautiskajos tirgos, skaidru marķēšanu un obligātu norādi

par piena produktu izcelsmi, piena produktu privātas uzglabāšanas atjaunošanu – un kāpēc gan ne – un apmierinoša atbalsta nodrošināšanu, eksporta kompensāciju saņēmēju saraksta papildināšanu, pilnīgu pārredzamību produktu aprītē un starpības samazināšanu starp ražotāju un patērētāju cenām.

Mēs neesam lauksaimnieku interešu paudēji. Mēs esam šeit, lai izteiktu Eiropas lauku radošo spēku bažas, saucieni pēc palīdzības, lai izdzīvotu, un šis Eiropas lauku ļaužu sauciens pēc palīdzības mums ir pastāvīga pavēle rīkoties.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Es būtu gribējis uzrunāt arī Padomes prezidentvalsti. Dāmas un kungi! Komisāre, kā jūs iepriekš Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā atzināt, cena, ko maksā piena ražotājiem, vairs nesedz pašreizējās ražošanas izmaksas. Tas nozīmē, ka mūsu ražotāji ir pakļauti dekapitalizācijas procesam.

Jūs tikko uzskaitījāt pasākumus, ko esat veikuši pēdējos deviņos mēnešos. Šie pasākumi ir bijuši, mēs to apliecinām. Tomēr tie nav devuši gaidītos rezultātus, tāpēc ka, mūsaprāt, tie nav bijuši pietiekami plaši un ir pārāk liela neskaidrība par to, cik efektīvs ir to mērķis.

Šorīt jūs pieminējāt tirgus atveseļošanu, bet ražotāji, protams, redzēs tās rezultātus pēc maksājumiem nākamā gada sākumā. Lauksaimniecības produktu tirgus nav tāds kā metālu vai enerģētikas tirgus. Tam ir vajadzīgs regulējums, jo gadalaiku maiņa un daba arī ietekmē tirgus apstākļus.

Jūsu skaidrojums par „veselības pārbaudi”, kas veikta Francijas prezidentvalsts laikā, mūs pārsteidz, tāpēc ka veiktie piensaimniecības nozares starpposma novērtējumi ļauj izmantot jebkādu līdzekļus, tostarp iespēju pieņemt jaunus lēmumus par pasākumiem tirgu regulēšanai.

Francijas delegācija, pie kuras es piederu, ir pārliecināta, ka pēc 2013. gada būs jāatjauno kvotu sistēma. Saspiļējums, kas valdīja pārtikas produktu tirgū pirms pašreizējās ekonomiskās krīzes, uzskatāmi parādīja, ka līdzsvars starp ražošanu un patēriņu visā pasaulē ir nestabils.

Pēc tam, kad mēs daļēji atcēlām intervences līdzekļus, mums nav ne tiesību, ne likumīgu iespēju šodien atteikties no ražošanas līdzekļiem, kas mums īstermiņa būs vajadzīgi.

Komisāre, mums ir jāatjauno lauksaimnieku pašcieņa – tie ir cilvēki, kas nebaidās no smaga darba.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētājas vietnieks

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Mēs nedrīkstam ļaut piensaimniecības nozarei sabrukt. Tā ir ļoti svarīga lauku dzīves sastāvdaļa un ir būtiska mūsu nodrošinājumam ar labas kvalitātes pārtiku.

Standartizētu termiņdarījumu tirgos un piena un piena produktu tirgus izredzēs vidējā termiņā un ilgtermiņā Eiropas Savienībā parādās pozitīvas iezīmes. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka situācija pasliktinās. Mums ir vajadzīgi pasākumi, kas novērš cikliskus procesus, un kopīgas iniciatīvas.

Cenu kritums skaidri parāda atbalsta pasākumu nepietiekamību. Piena produktu tirgus izkropļojumi nozīmē, ka neviena piegādes ķēde nevar darboties efektīvi vai taisnīgi.

Ražotāji ir pakļauti cenu pazeminājumam, kas liek tirgum zaudēt līdzsvaru, bet nedod labumu patērētājiem, tādējādi kavējot nozares atveseļošanu. Tas jālabo. Mums jānodrošina godīga konkurence un jāpastiprina tirdzniecības izsekojamība.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Komisāre! Jūs norādījāt, ka vairs netiek apspriesta atgriešanās pie kvotu sistēmas. Vai mēs neesam redzējuši, kas notika piena rūpniecībā, kad Komisija pavasarī nolēma pakāpeniski atcelt kvotas? Tas bija ļoti slikts un īsredzīgs lēmums. Pilnīga kvotu atcelšana dos liktenīgu triecienu daudzām mazajām saimniecībām. Vai šādu politiku Komisija vēlas īstenot? Piena rūpniecībā faktiski mums ir vajadzīga ierobežojoša sistēma. Ja kvotas netiek apspriestas, es lūdzu jūs, komisāre, nodrošināt, lai Komisija ierosina citus risinājumus krīzes pārvarēšanai. Šī ir visas Eiropas krīze, un mums ir jāīsteno tāda lauksaimniecības politika, kas garantē lauksaimniekiem vismaz pienācīgu dzīves līmeni, lai kādā valstī un reģionā viņi dzīvotu.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Es esmu ievēlēta pārstāve no reģiona Francijas rietumos, kurā ir liela piensaimnieku koncentrācija, un man šķiet, ka jūs nesaprotat traģisko sociālo situāciju, ko viņi šodien piedzīvo.

Komisāre, kad jūs runājat par „ražotājiem”, man šķiet, ka jūs ar to saprotat „izgatavotājus” un „izplatītājus”. Piena ražotājiem nav vajadzīga jūsu līdzjūtība, komisāre. Viņiem nav vajadzīgas savu laiku pārdzīvojušas liberālas teorijas, kas mūs ir iegrūdušas vēl nepieredzētā pasaules krīzē. Piena ražotājiem ir vajadzīga godīga lauksaimniecības politika. Viņiem ir vajadzīgas stingras kvotas. Tieši tāpēc mēs aicinām Padomi atcelt jūsu politiku un tās vietā veidot patiesu politiku, kas atbalsta piena ražotājus un izbeidz viņu masveida iznīcināšanas politiku.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Mūsu debates notiek dramatiski notikumu ēnā, kad lauksaimnieki protestējot lej zemē pienu. Mēs visi esam dziļi satricēti par to, kas noticis.

Es gribu runāt par problēmu, ko mans kolēģis *Nicholson* kungs nepieminēja, proti, par veidu, kādā lieli tirdzniecības tīkli un lielveikali ļaunprātīgi izmanto patērētājus un jo īpaši savus piegādātājus. Es vēlos jums atgādināt, ka Eiropas Parlaments 2008. gada sasaukumā pieņēma rakstisku rezolūciju – es biju viens no tās līdzautoriem – par vajadzību izbeigt šo ļaunprātīgo izmantošanu un par to, ka Komisijai jāveic rūpīga šīs lietas izmeklēšana. Cik man zināms, pasākumi tika veikti, bet šis process šķiet ļoti gauss. Es vēlos jautāt, vai Komisiju interesē šī lieta, un kādas vispār ir nākotnes izredzes attiecībā uz šādiem pasākumiem?

Kaut kas patiešām nav kārtībā ar Eiropas Savienības ekonomisko politiku, jo lauksaimnieki saņem mazāk par 10 % no savu produktu vērtības. Tam ir jāmainās. Es vēlos lūgt komisāri rīkoties šajā jautājumā.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Komisāre! Jūsu skatījumā gatavu produktu, piemēra, vājpiena un sviesta, cenas pieaugums par 3 %–8 % ir progress. Manuprāt, tas mūsu lauksaimniekiem ir apvainojums. Galvenā problēma ir cena, par kādu pienu pērķ no lauksaimniekiem. Čehijas Republikā, piemēram, iepirkuma cena ir līdz 25 % zemāka par ražošanas izmaksām, bet cena gatavajam produktam, ko pārdod veikalos, varētu viegli segt lauksaimnieku izmaksas. Tāpēc galvenā problēma ir tā, ka kaut kur ir vājais ķēdes posms. Šī problēma ir jāatrisina. Čehijas Republikā tagad ir mazāk liellopu nekā pēc Napoleona kariem. Tas tagad pat apdraud lauku apvidu uzturēšanu. *Bové* kungam ir pilnīga taisnība, un *Fajmon* kungs pamatīgi...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Acīmredzot ir vajadzīgi ārkārtas pasākumi, jo situācija ir katastrofāla. Vai tomēr nav iespējams, ka problēma ir pašos pamatos? Protams, ir problēmas, piemēram, ar tādu modeli vai sistēmu, kurā liels daudzums sojas tiek importēts no Latīņamerikas, tādējādi palielinot pārprodukciju Eiropā un vienlaikus iznīcinot vidi Latīņamerikā. Pēc tam krīzes laikā mēs laužām galvu par to, vai mums vajadzētu eksportēt lauksaimniecības produkciju par dempinga cenām uz jaunattīstības valstīm, tādējādi sagraujot tajās tirgu un pasliktinot sīksaimnieku un ražotāju stāvokli. Vai mums nebūtu vajadzīgs jauns modelis, piemēram, pārtikas apgādes suverenitāte, nevis brīvās tirdzniecības modeļa uzspiešana lauksaimniecībai, kā diktē PTO? Mans otrais jautājums ir šāds. Mēs lūdzam īpašu padomu vai priekšlikumu par to... (Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Astrid Lulling (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mēs glābām bankas, jo mums tas bija jādara. Tagad mēs esam saskārušies ar situāciju, kad mums tuvākajā laikā ir jāpasargā tūkstošiem zemnieku no bankrota, jo cenas vairs nesedz ražošanas izmaksas.

Tomēr mums ir jānodrošina, lai nezaudējam ražošanas potenciālu, jo mums ir jāapgādā iedzīvotāji ar augstas kvalitātes pārtikas produktiem. Es pieredu pie paaudzes, kas piedzīvoja pārtikas normēšanu. Es atceros, ka man 1944. gada ziemā bija jābrauc 8 kilometri ar divriteni, lai dabūtu divas olas. Cerams, ka tik tālu nenonāks, bet piegādes drošība – ne tikai enerģētikas nozarē – arī ir svarīga.

Ja mēs nebūsim gatavi veikt pasākumus, kas pieprasīti mūsu rezolūcijā, cena, ko maksāsim kā sociālās, ekonomiskās un vides politikas sekas ES, būs daudzkārt....

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Kā Eiropas Komisija konstatēja savā 22. jūlija paziņojumā, situācija piensaimniecības nozarē pēdējos 12 mēnešos ir krasi pasliktinājusies.

Tomēr, ņemot vērā krīzes milzīgo ietekmi uz produktu cenām un jo īpaši uz ražotāju nopelnītajiem ienākumiem, pasākumi, ko līdz šim ierosinājusi Eiropas Komisija un par ko debatējusi Ministru padome, nav bijuši pietiekami, lai apturētu pieprasījuma samazināšanos un tās sekas.

Pašreizējā krīze mums dod ne tikai uzdevumu mainīt un palielināt pieprasījumu, bet arī iespēju veicināt patēriņu un sekmēt piena produktu ražošanu. Mums ir jānodrošina arī tas, lai sākotnējā produkta nenoliedzami labā kvalitāte tiktu saglabāta, līdz šis produkts sasniedz galapatērētāju.

Šajā saistībā dažādi pasākumi, piemēram, marķēšanas uzlabošana, piena patēriņa palielināšana konkrētās iedzīvotāju grupās vai piena izmantošana teļu barošanai, var palīdzēt uzlabot ne tikai pašreizējo situāciju, bet arī visu nozares struktūru.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos pateikties Parlamenta deputātiem par šīm aizrautīgajām debatēm. Es faktiski klausījos tās ļoti uzmanīgi. Tomēr, protams, es pievērsu uzmanību arī tam, ka dzirdēju dažādus Parlamenta deputātu viedokļus.

Runājot par kvotu sistēmu, jāsaka, ka tā šķiet galvenais grēkzīsis visā šajā situācijā, kurā atrodamies. Es nenovērtēju pārāk zemu to – un šajā jautājumā esmu bijusi ļoti precīza jau diskusijas sākumā –, ka piensaimniecības nozarē ne tikai Eiropā, bet visā pasaulē ir vēl nepieredzēta krīze. Tas visiem jāsaprot. Tāpēc es, protams, saprotu neapmierinātību, ko redzu lauksaimniekos dažādās Eiropas daļās, ne visā Eiropā, bet dažādās Eiropas daļās.

Kvotu sistēmu nolēma atcelt 2003. gadā, tādējādi tas nav lēmums, kurš pieņemts negaidot un nevienam nezinot, kas notiek. Toreiz, kad notika „veselības pārbaude”, mēs apspriedām kvotu palielinājumu, lai ļautu piena ražotājiem pielāgoties.

Tomēr, manuprāt, tiem, kas grib rādīt ar pirkstu uz kvotu sistēmu un uzskata to par visu piensaimnieku problēmu cēloni, nav taisnība, jo mēs redzam, ka pat ar visu kvotu sistēmu mēs neesam spējuši uzturēt augstas cenas un ka piensaimniecības nozarē tomēr ir notikušas strukturālas pārmaiņas. Ja atskatāties uz 1984. gadu, kad ieviesa kvotu sistēmu, jūs redzat, ka vecajā ES-10 bija 1,6 miljoni piensaimnieku. Šodien ES-10 ir 300 000 piensaimnieku, mazāk nekā viena piektā daļa no piensaimnieku skaita 1984. gadā, kad bija spēkā kvotu sistēma. Tādējādi strukturālas pārmaiņas notiek jebkurā gadījumā.

Es nedomāju, ka lēmuma par „veselības pārbaudi” pārskatīšana vai atteikšanās no tā ir pareiza politika, un šajā jautājumā mani atbalsta visi valdību vadītāji, kas jūnija sanāksmē skaidri norādīja savos lēmumos, ka man jāievēro „veselības pārbaudes” lēmumi. Es nekad diskusiju laikā par „veselības pārbaudi” neesmu ieminējusies, ka šos lēmumus varētu pārskatīt, jo tas, protams, apdraudētu paredzamības iespējas lauksaimniekiem Eiropas Savienībā.

José Bové, man šķiet, jūs teicāt, ka es neesot rīkojusies pietiekami rūpīgi, proti, ka es ievēroju neiejaukšanās politiku. Neuzskatu par taisnīgu apgalvojumu, ka mēs neko neesam darījuši. Es neatkārtosu visus dažādos pasākumus, ko veicām. Manuprāt, ja dalībvalstis vēlas pievērst īpašu uzmanību piensaimniecības nozarei, tām ir iespēja to darīt un, izmantojot „veselības pārbaudi”, pārdalīt tiešos maksājumus tā, lai dotu priekšroku pļavu apgabalim. Tā ir iespēja, un es zinu vismaz vienu lielu dalībvalsti, kas ir to izmantojusi, un arī kalnu apvidiem ir daudz dažādu iespēju.

Eiropā piena ražošanā šodien netiek izmantoti 45 % kvotu, tāpēc, kas notiktu, ja mēs gribētu samazināt kvotu par 5 %? Mēs faktiski radītu zaudējumus jaunajiem lauksaimniekiem, kas ieguldījuši naudu savā nākotnē.

Tāpēc es iesaku tām dalībvalstīm, kas patiešām vēlas palīdzēt savai piensaimniecības nozarei, izmantot kvotas, kas nopirkas no tiem, kuri vēlas pamest piensaimniecības nozari. Tas ir daudz labāks veids, kā nodrošināt to cilvēku iztiku, kas ir ieguldījuši šajā nozarē, vienlaikus sniedzot palīdzību roku tiem, kas vēlas pamest nozari. Tā, manuprāt, ir pareizā politika.

Vai tagad drīkstu izlabot pārpratumu par papildu nodokli? Mēs neieviešam jaunu papildu nodokļa sistēmu. Mēs tikai dodam dalībvalstīm iespēju samazināt kilogramu vai tonnu skaitu zemāk par augstāko robežu, ja tās pērk kvotas no lauksaimniekiem, bet tie nav jauni nodokļi, lai sodītu lauksaimniekus.

Daži vārdi par veicināšanu. Mēs jau esam rezervējuši EUR 14 miljonus līdz gada beigām paredzētajiem veicināšanas pasākumiem. Mēs esam vienojušies paplašināt skolu piena shēmu; zema cukura saturs jogurtu – tas ir, jogurtu, kas satur ne vairāk par 7 % cukura – tagad iekļaus skolu piena shēmā. Par marķēšanu – esmu dzirdējusi no vairākiem Parlamenta deputātiem, ka ir izteikta interese par marķēšanas sistēmu. Apspriedīsim to saistībā ar labas kvalitātes papīru, jo šis jautājums ir jau pašlaik iesniegts. Tādējādi, manuprāt, pastāv daudz iespēju.

Visbeidzot par pārtikas apriti. Es pilnīgi piekritu jums, ka šajā aprītē nav pārredzamības un ka mēs nevaram redzēt, kur pazūd pievienotā vērtība. Tāpēc es ar nepacietību gaidu šā ziņojuma iesniegšanu līdz gada beigām, lai mēs varētu uzzināt, kāda ir situācija.

Man jāsaka, ka, analizējot lielveikalu situāciju visā Eiropā, ir redzamas lielas atšķirības. Vācijā saskaņā ar tradīciju ir vairāki zemo cenu lielveikali. Šie lielveikali izmanto piena produktus un piena dzeršanu kā *produit d'appel*, lai pievilinātu patērētājus, un tie piedāvā ļoti zemas cenas, bet tie to dara uz lauksaimnieku rēķina, maksājot tiem zemu cenu. Tādējādi, manuprāt, būtu ļoti interesanti un lietderīgi uzzināt, kas patiesībā notiek šajā aprītē, tāpēc izskatīsim šo jautājumu un izpētīsim tirgu Komisijā, kā arī dalībvalstu iestādēs, kas atbild par konkurenci.

Šodien mums šeit bija ļoti interesanta diskusija. Es ceru, ka jūs pievērsāt uzmanību īstermiņa un ilgtermiņa pasākumiem, kas izstrādāti kopā ar Franciju un Vāciju. Esmu pārliecināta, ka mums būs vēl ļoti interesantas diskusijas par piensaimniecības nozares nākotni Eiropā, jo mēs visi vēlamies, lai piensaimniecības nozarei būtu nākotne.

Paolo De Castro, autors. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos pateikt Komisijai par lēmumu ierasties šodien Parlamentā, lai iesniegtu jaunus priekšlikumus saistībā ar krīzi piensaimniecības nozarē. Parlamenta sasaukumam, kas ir tikko sācis darbu, ir svarīgi, lai risinātos iestāžu dialogs starp Komisiju un Parlamentu, pozitīvs dialogs, kas faktiski ir aizsācis koplēmuma procesu.

Mēs ļoti rūpīgi novērtēsim jūsu jaunus priekšlikumus, komisāre, un mans uzdevums būs pieprasīt, lai Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja nekavējoties sniedz atzinumu par jaunajām idejām.

Noslēgumā tomēr vēlos norādīt, ka gadījumā, ja grozījumu, kas ir vienbalsīgi pieņemts Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā, pieņems arī šajā Parlamenta plenārsēdē, tad radīsies politisku problēma, ja pēc Lisabonas līguma ratifikācijas Padome šo grozījumu noraidīs. Tāpēc es aicinu jūs un Padomi nopietni apsvērt savu lēmumu.

Priekšsēdētājs. – Lai slēgtu debates, esmu saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu saņēmis septiņus priekšlikumus⁽¹⁾.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es esmu no attālāka reģiona, Azoru salām, kur piena ražošana ir ekonomikas, sabiedrības un vides balsts. Pēdējās nedēļās mēs tikāties ar ražotājiem, viņu organizācijām un pārstrādes nozares pārstāvjiem. Viņi visi ir vienprātīgi. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija efektīvāk un ātrāk reaģētu pasaules mērogā un risinātu pašreizējo situāciju.

Naudas plūsma nozarē izsīkst. Ir būtiski, lai ES pievērstu īpašu uzmanību visattālākajiem reģioniem un tos iekļautu pasākumos, kas paredzēti pašreizējās krīzes mazināšanai.

Viņi visi uzskata, ka mums ir jāatsakās no kvotu palielināšanas. Tirgū, kas zaudējis līdzsvaru pārprodukcijas dēļ, jebkura valsts, kas palielina ražošanu, kaitē visām pārējām valstīm. Viņi uzskata, ka mums arī turpmāk ir jāsauglabā kvotas kā mehānisms, kas regulē piedāvājumu un nodrošina viņu darbības stabilitāti.

Pašreizējais pilnīgas liberalizācijas apstākļos ir steidzami jāpēta tās sociālā, vides un saimnieciskā ietekme šajos reģionos. Ir jāplāno īpaši pasākumi, lai novērstu šīs nozares sabrukumu, kura piešķir skaistumu mūsu laukiem, augstu kvalitāti videi un lauku apvidiem un nodrošina ekonomisku progresu un konvergenci, ko esam sasnieguši.

Béla Glattfelder (PPE), rakstiski. – (HU) Piena produktu tirgus pašreizējo krīzi galvenokārt izraisīja pieaugošās piena kvotas. Eiropas Komisija un dalībvalstu valdības arī ir atbildīgas par pašreizējo smago situāciju piensaimniecības nozarē, jo 2008. gadā tās atbalstīja kvotu palielināšanu, kas radīja piena pārprodukciju un cenu kritumu.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Šā lēmuma pamatā bija Eiropas Komisijas kļūdīgās tirgus prognozes. Tomēr Eiropas Komisija neatteicās no sava nodoma pat tad, kad kļuva skaidrs, ka ražošanas palielinājums neatbilst tirgus tendencēm.

Tāpēc Eiropas Savienībai ir nekavējoties jāatsakās no pasākumiem, kas noved pie piena produktu ražošanas pieauguma. Turklāt mēs neatbalstām arī kvotu neatgriezenisku atcelšanu pēc 2015. gada. Svarīgākā mācība, ko esam guvuši no pašreizējās krīzes, ir tā, ka piena produktu tirgus ir jāregulē. Ja to nedarīs, cenas kļūs neparedzamas. Eiropas piena ražotāji nedrīkst ciest zaudējumus, ko izraisa lielas cenu svārstības.

Es priecājos, ka krīzes mazināšanai Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja balsoja par manu iniciatīvu palielināt eksporta subsīdiu apmēru no EUR 450 miljoniem līdz EUR 600 miljoniem. Bez eksporta subsīdijām dažu produktu pārpalikums paliktu ES iekšējā tirgū, un tas novestu pie turpmāka cenu krituma.

Jim Higgins (PPE), rakstiski. – Piena kvotas ir jāsamazina par 5–10 procentiem, lai atjaunotu cenas līdz ilgtspējīgam līmenim. Bet kvotas vien neglābs piensaimniecības nozari. Lai gan Komisija rīkojas pareizi, pieņemot ilgtermiņa skatījumu, tā nedrīkst aizmirst realitāti – un skarbā realitāte ir tāda, ka lauksaimniecības nozare, jo īpaši piensaimniecības nozare, ir patiešām apdraudēta. Zemākās piena cenas kopš 1983. gada kopā ar augstām izmaksām, sliktiem laika apstākļiem un kredīta trūkumu ir 2009. gadā izraisījušas vēl nepieredzētu naudas plūsmas un ienākumu krīzi piensaimnieku ģimenēs. Lai gan visas pazīmes rāda, ka tirgus ir sasniedzis savu zemāko robežu, ārkārtīgi vajadzīgā cenu celšanās vēl šķiet aiz kalniem, un ES ir jārīkojas. Es piekřitu Īrijas Lauksaimnieku asociācijas (IFA) priekšsēdētājam *Padraig Walshe* un Īrijas IFA Piensaimnieku asociācijas priekšsēdētājam *Richard Kennedy*, ka visātrākais veids, kā ES Komisija var pasteidzināt cenu atveseļošanos, ir daudz enerģiskāk izmantot tirgus atbalsta līdzekļus, piemēram:

- eksporta kompensācijas;
- atbalstu pārstrādei;
- paplašinātu pilnas cenas intervenci;
- ilgāku sviesta privātas uzglabāšanas shēmu;
- rūpīgu apiešanos ar krājumiem.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Pagājušajā gadā situācija piensaimniecības nozarē krasi pasliktinājās. Ražotāju cenas pienam kritās, un pašlaik daudzi piena ražotāji ir spiesti pārdot piena produktus par cenu, kas neatspoguļo ražošanas izmaksas. Piena ražotāju izdzīvošanas izredzes tagad ir nopietni apdraudētas. Līdz šim ar pasākumiem, ko īstenojusi Komisija, nav bijis iespējams atrisināt krīzi piensaimniecības nozarē. Tagad ir pienācis laiks atrotīt piedurknes un rast jaunus risinājumus. Komisijai ir steidzami jāstabilizē piena produktu tirgus Eiropā. Vienlaikus tai kopā ar nozares dalībniekiem un dalībvalstīm ir rūpīgi arī jāizvērtē piena rūpniecības nākotnes izredzes. Pateicos.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Lai uzlabotu ārkārtīgi grūtos ekonomiskos apstākļus, kādos pašlaik atrodas piensaimniecības nozare, Eiropas Savienībai ir steidzami un enerģiski jārīkojas. Tāpat kā vairākums dalībvalstu es uzskatu, ka risinājumi, kurus ierosinājusi Komisija, nav pietiekami. Protams, es atzinīgi vērtēju elastību, ko tie pieļauj, jo šī elastība dos iespēju pacelt valsts atbalsta augšējo robežu no EUR 7 500 līdz EUR 15 000 ražotājiem, kas vēl cīnās. Tomēr mums ir svarīgi pieņemt efektīvākus intervences līdzekļus. Lai cīnītos pret pieaugošajām cenu svārstībām, ir vairāk jāregulē mūsu tirgi. Kopējā 16 dalībvalstu paziņojumā par Eiropas piena produktu tirgus stāvokli ir piedāvāti Komisijai daži vērtīgi ierosinājumi, kā uzlabot piena tirgu regulējumu. Es arī uzskatu, ka tas ir vajadzīgs, jo septiņas dalībvalstis pieprasa apsvērt kvotu palielinājuma pagaidu apturēšanu. Es vēlos atkārtoti izteikt atbalstu piena fonda ieviešanai, lai palīdzētu ražotāju organizācijām un kooperatīviem, kā arī izteikt atbalstu ieguldījumiem lauksaimniecībā un piensaimniecību modernizācijā un dažādošanā, pasākumiem, kas saistīti ar saimniecību ģeogrāfisko atrašanās vietu, un piena produktu tirdzniecības pasākumiem.

Ivari Padar (S&D), rakstiski. – (ET) Vērojot pašreizējo situāciju piena produktu tirgū, kļūst skaidrs, ka mūsu nozare joprojām lielā mērā nav gatava reaģēt uz pasaules ekonomiskās krīzes sekām. Tāpēc mūsu kopējās lauksaimniecības politikas attīstībai arī turpmāk jābūt vērstai uz to, lai uzlabotu konkurētspēju un ilgtermiņā – samazinātu tirgus pārvaldību. Kopējās lauksaimniecības politikas „revidēšana” ir pareizs pasākums, un šādas pieejas saglabāšana diskusijās par kopējo lauksaimniecības politiku pēc 2013. gada ir vienīgais veids, kā nostiprināt šo nozari.

Daciana Octavia Sărbu (S&D), rakstiski. – (RO) Pašreiz mēs piedzīvojam dziļāko krīzi piensaimniecības nozarē, un to izraisīja globālā krīze, kas būtībā ir sekas neatbilstībai starp pieprasījumu un piedāvājumu.

Piena un piena produktu cenu kritums galvenokārt ietekmē saimniecības ar zemiem ienākumiem. Šā iemesla dēļ es neuzskatu, ka kvotu sistēmu vajadzētu iesaldēt visās dalībvalstīs, bet katrai dalībvalstij vajadzētu izlemt, cik lielas kvotas noteikt. Problēma ir tajā apstākļi, ka, salīdzinot ar 1983.–1984. gadu, tikai viena piektā daļa ražotāju ir palikusi tirgū, un pašlaik mēs riskējam ar to, ka vēl vairāk saimniecību beigs pastāvēt. Tāpēc mums jāpieņem steidzami pasākumi, lai to novērstu. Lai izbeigtu krīzi nozarē, mums jāpieņem šādi pasākumi: jāpaplašina pasākumi, kas paredzēti sviesta, piena pulvera un sieru uzglabāšanai, jāpaātrina piena produktu fonda izveide, lai nodrošinātu mazo ražotāju un jauno lauksaimnieku vajadzības, un jāpanāk vienošanās ar lielveikaliem par taisnīgām cenām gan lauksaimniecības produktu ražotājiem, gan mazumtirgotājiem.

3. Energoapgādes drošība (Nabucco un Desertec) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par energoapgādes drošību saistībā ar *Nabucco* un *Desertec* projektu.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Nākamajos piecos gados enerģētika noteikti turpinās būt Parlamenta uzmanības centrā. Tomēr pēdējos piecos gados mēs esam krietni pavirzījušies uz priekšu spēcīgas Eiropas enerģētikas politikas izveidē, un tai ir trīs mērķi: energoapgādes drošība, ilgtspējība un konkurētspēja.

Šo mērķu sasniegšanā ārējā dimensija ir ārkārtīgi svarīga divu iemesla dēļ. Pirmkārt, ES atkarība no energoresursu importa – pašlaik 50 % enerģijas resursu nāk no valstīm ārpus Eiropas Savienības, un šī tendence pieaug.

Otrkārt, tie ir jautājumi, kas saistīti ar ilgtspējību. Klimata pārmaiņu mērķus nevar sasniegt nekur pasaulē, ja enerģiju neražos tīrākā veidā un ja to neizmanto efektīvāk. Šā iemesla dēļ dialogs ar ražotājvalstīm, tranzīta un patērētājvalstīm ir izšķirošs.

Abi projekti, ko pieminēja šodienas plenārsēdē, zināmā mērā viens otru papildina, un vienlaikus tie labi iederas vispārējā stratēģijā.

Vispirms par *Nabucco*. Vakar es atlidoju no Baku, un mēs noteikti vēl arvien turpinām īstenot šo projektu. Šā gada jūlijā mēs spērām lielu soli uz priekšu. Četras Eiropas valstis un Turcija parakstīja starpvaldību nolīgumu, un tas nozīmē, ka nākamgad mēs jau varētu pieņemt galīgo lēmumu par ieguldījumiem, lai 2014. gadā sāktu gāzes piegādi.

Mēs esam noteikuši trīs gāzes avotus, kas ir gatavi piegādāt lielu daudzumu gāzes. Pirmkārt, tā ir Azerbaidžāna, un galīgais lēmums par ieguldījumiem *Shah Deniz 2* atradnēs ir jāpieņem tuvākajā nākotnē, un ir arī citas atradnes Turkmenistānā un Irākā, kas šajā posmā ir lielākie piegādes avoti.

Kur tad ir grūtības? Vienmēr ir grūtības, kas saistītas ar īpašo veidu, kā mēs darbojamies enerģētikas nozarē un kā ir organizēts darbs daudzās energoresursus ražojošās valstīs. Eiropas Savienībā projekti ir nozares virzīti, un tas nozīmē, ka visi komerciālie riski ir vienmēr precīzi aprēķināti. Valstis, kurām ir resursi, gaida vairāk izšķirīgu lēmumu, kas virzītu lietu uz priekšu. Tas, piemēram, nozīmē, ja ES nolemj būvēt gāzes vadu, tā uzbūvē gāzes vadu, un tad mēs uzņemamies saistības pirkt gāzi. Mums ir atšķirīga filozofija. Tomēr ir skaidrs, ka ES uzņēmumi ir gatavi pirkt gāzi, un mēs virzāmies uz priekšu šajā jomā.

Es uzskatu, ka tranzīta jautājums ir daudz maz atrisināts. Mēs vēl gaidām starpvaldību nolīguma ratifikāciju, bet es domāju, ka mums nebūs pārāk daudz grūtību. Tāpat arī, lai atvieglotu gāzes iepirkšanu no reģioniem ar īpašu gāzes pārdošanas veidu, mēs izstrādājam „Kaspijas jūras reģiona atradņu izstrādes korporācijas” koncepciju, kas samazinās risku uzņēmumiem, kuri pērk gāzi, piemēram, pie Turkmenistānas robežas, vai veic ieguldījumus teritorijās, kurās ir liels politiskais un ekonomiskais risks.

Mēs esam jau diezgan daudz paveikuši, un es uzskatu, ka šis ir labs sadarbības piemērs starp nozares virzītu projektu īstenotājiem un ES iestāžu politisku atbalstu.

Mēs esam paredzējuši zināmu finansējumu arī Dienvidu gāzes koridoram, jo īpaši *Nabucco* projektam. Mēs esam izsludinājuši uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus. Pašreiz es nevaru pateikt, vai tas bija veiksmīgs vai pietiekami labs, bet vismaz uzaicinājums tika izsludināts.

Desertec ir arī nozares virzīta iniciatīva, kas pašlaik ir sākuma stadijā. Ļoti interesanti ir tas, ka mēs izmantojam Āfrikas saules enerģijas potenciālu un transportējam to uz Eiropas Savienību, bet mums ir vajadzīgi arī daži papildu pasākumi, lai šo projektu īstenotu.

Pirmkārt, tā ir tehnoloģiju attīstība, ko esam atbalstījuši daudzus gadus. Šomēnes Seviljā atklās koncentrētas saules enerģijas spēkstaciju. Šī ir tehnoloģija, ko varētu izmantot *Desertec* projektā, un, manuprāt, bez ES atbalsta mēs nebūtu attīstījuši šo tehnoloģiju tik tālu.

Otrkārt, mums ir jāsadarbojas ar partneriem, jo ir skaidrs, ka nevaram teikt – mēs izmantosim jūsu teritoriju, uzstādīsim saules paneļus un transportēsim elektrību uz Eiropas Savienību. Šiem projektiem jābūt kopējam īpašumam, lai tie vispār tiktu īstenoti. Šā iemesla dēļ mums kopā ar Vidusjūras reģiona un Persijas līča valstīm oktobrī notiks konference par atjaunojamu energoresursu avotu izmantošanu. Ir skaidrs, ka šiem projektiem ir jābūt kopējam īpašumam, lai *Desertec* projekts izdotos, citādi nebūs veiksmīga rezultāta.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgs jautājums ir jautājums par savstarpējiem savienojumiem. Mums ir jāizšķir divi savstarpējo savienojumu veidi. Viens attiecas uz filozofiju un tirgiem. Jau kādu laiku mēs esam atbalstījuši Ziemeļāfrikas tirgu integrāciju. Ir panākts progress, bet mums ir jāpastiprina šie pasākumi. Otrais veids ir fiziskie energotīklu savstarpējie savienojumi ar Eiropas Savienību, izmantojot kabelus.

Es uzskatu, ka *Desertec* īstenošies soli pa solim. Tas nebūs liels projekts, bet, manuprāt, tas ietver elementus, kas atbilst mūsu mērķiem: tīra enerģija valstīm, kas iesaistītas papildu energoresursu eksportā uz Eiropas Savienību.

Mēs esam nodrošinājuši arī komerciālus stimulus. Ar Direktīvu par atjaunojamiem energoresursiem mēs devām iespēju ES valstīm veikt ieguldījumus trešās valstīs un transportēt elektrību uz Eiropas Savienību, un tad mērķis ražot enerģiju trešās valstīs būs izpildīts.

Tomēr šajā posmā ir grūti piedāvāt noteiktu grafiku *Desertec* projektam. Tā ir jauna iniciatīva, kas vēl ir bērna autiņos, un mēs nevaram teikt, ka *Desertec* ir daļa no mūsu energoapgādes drošības stratēģijas. Tas ir daudzsološs solis preti klimata pārmaiņu stratēģijai, kas mums jāveicina, bet energoapgādes drošībai mums ir *Nabucco*, un ir pārāgri šajā posmā paļauties uz *Desertec*.

Es vēlos beigt ar domu, ka vislabākie energoapgādes drošības pasākumi ir veicami Eiropas Savienības robežās. Parlaments ir lielā mērā atbalstījis energoefektivitāti. Energoefektivitāte ir saistīta ne tikai ar klimata pārmaiņām. Tā patiešām ir ļoti svarīgs energoapgādes drošības aspekts. Es teiktu, ka tā ir svarīgāka par *Desertec* un *Nabucco*, un pat par abiem *South Stream* un *Nord Stream* cauruļvadiem kopā. Tas patiešām ir svarīgākais aspekts. Trīs tiesiski instrumenti tiek apspriesti ar Padomi, un es vēlos uzsvērt, ka mums attiecībā uz tiem jābūt godkāriģiem un veiksmīgiem.

Attiecībā uz atjaunojamiem energoresursiem es esmu ļoti pateicīgs par Parlamenta atbalstu atveseļošanas plānam, un es atzinīgi vērtēju to, ko esmu dzirdējis par jūras vēja enerģijas lietojumu. Šķiet, ka finansējums, kas paredzēts jūras vēja enerģijas atbalstam, tiks piešķirts. Tā nav tikai ES nauda, jo kopējais finansējums bija aptuveni EUR 600 miljonu, bet visa projekta kopējā summa ir EUR 4 miljardi, tādējādi lielāko finansējumu iegulda pati nozare. Manuprāt, tā ir ļoti laba kombinācija, tā kā atjaunojami energoresursi garantē arī energoapgādes drošību.

Visbeidzot ne mazāk svarīgs dažkārt ir jautājums par oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu (CCS). CCS ir parasti vajadzīga divu iemeslu dēļ. Viens no tiem ir pasaules reakcija uz klimata pārmaiņām, bet, no otras puses, energoapgādes drošībai izmantosim arī melnogleis un brūnogleis. Ir panākts arī progress tā finansējuma izmantošanā, kas piešķirts atveseļošanās plānam, tādējādi es uzskatu, ka atveseļošanās plāns ir bijis veiksmīgs. Pēc rezultātu paziņošanas mums – Komisijai, Padomei un Parlamentam – ir noteikti jāapspiež, kur novirzīt ES finansējumu, lai stiprinātu Eiropas Savienības energoapgādes drošību. Ir noteikti vajadzīgi arī vairāki citi pasākumi, lai stiprinātu Eiropas Savienības energoapgādes drošību.

Ioannis Kasoulides, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Mēs visi esam vienojušies runāt vienā balsī un atbalstīt kopīgu ārpolitiku energoapgādes drošības jautājumā.

Ir atzīts, ka enerģijas avotu struktūra un energoapgāde dalībvalstīs atšķiras atkarībā no ģeogrāfiskajiem apstākļiem un citiem īpašiem faktoriem. Tādējādi enerģijas avotu dažādošana ietver arī energoapgādi.

Dažādots un savstarpēji saistīts tīkls, ja to pienācīgi pārveido, var kādu dienu garantēt visiem energoapgādes drošību. Mēs atbalstām, ka ir vajadzīgs Dienvidu koridors, un *Nabucco* ir Eiropas kopējais projekts.

Tomēr ir vajadzīgas atbildes uz jautājumiem par neseno nolīgumu starp Putin kungu un Turciju, par gāzes apjomu no Azerbaidžānas, ko saņemsim par saviem ieguldījumiem, par *Gazprom* piedāvājumu nopirkt visu Azerbaidžānas eksportējamo gāzes apjomu, par Irākas energopiegāžu stabilitāti un par Krievijas solījumu pārsūknēt divkārtu gāzes apjomu pa *South Stream* cauruļvadu.

Dialogs ar Krieviju par energoresursiem ir nepieciešamība, kas pamatojas uz pragmatiskiem un objektīviem energoapgādes drošības un pieprasījuma drošības principiem. Visi citi ģeopolitiskie apsvērumi ir jāatliek.

Runājot par solidaritāti, mums ir vajadzīgi taustāmi plāni ārkārtas gadījumiem, piemēram, uzglabāšana un jaunas sašķidrinātas dabasgāzes (LNG) tehnoloģijas. Kipra, piemēram, ir ieguldījusi pusmiljardu eiro LNG, un man žēl, ka Eiropas Savienība ir piešķirusi atbalstam tikai EUR 10 miljonus.

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Pateicos par jūsu ziņojumu. Energoapgādes drošības jautājums mūsu pilsoņiem kļūst arvien svarīgāks. Tāpēc jūsu amatam turpmāk būs arvien lielāka nozīme – un tas būs svarīgs arī Eiropas identitātei.

Kā jūs pilnīgi pareizi teicāt, dažādošana arī ir vajadzīga. Es piekrītu *Kasoulides* kungam, ka sadarbībai ar Krieviju būs vienmēr liela nozīme, jo tā ir svarīgs partneris attiecībā uz gāzes piegādi. Tomēr mums nevajadzētu būt atkarīgiem no vienas valsts, vienalga, kādas valsts, bet mums ir jādāžādo energoapgāde, un *Nabucco* šajā ziņā ir pareiza izvēle.

Mans trešais jautājums attiecas uz solidaritāti, kas vajadzīga ES. Jūs esat piedāvājis vairākus priekšlikumus par to, kā palielināt mūsu solidaritāti un kā stiprināt ES vidutājas lomu konfliktos, kas mūs ietekmē, jo īpaši starp Krieviju un Ukrainu. Jūs runājat arī par *Desertec*. Es uzskatu, ka abi projekti ir svarīgi, jo tie atšķiras īstenošanas laika ziņā.

Mums ir arī jāapsver – un tas būs jūsu pēcteča uzdevums, vienalga, vai tas būs jūs pats vai kāds cits –, kādā veidā mēs Eiropā varam, no vienas puses, atbalstīt vairākus lielus projektus, piemēram, *Nabucco* un *Desertec*, un vienlaikus aizstāvēt elektroenerģijas un energoresursu ražošanas decentralizāciju.

Pašlaik tiek īstenoti arī vairāki rūpnieciski projekti, kas arī ir nozares virzīti un kas dod iespēju patērētājiem un pat mājsaimniecībām aktīvāk iesaistīties sava veida energoresursu ražošanā, garantējot energoapgādes drošību. Tas attiecas, no vienas puses, gan uz viediem skaitītājiem, gan uz faktiskiem energoresursu ražošanu atsevišķās mājsaimniecībās. Šajā ziņā Eiropas pieeja varētu būt – jā, protams, mums ir vajadzīga ārējas energoresursu piegādes, mums ir vajadzīga energoapgādes drošība un tādi lieli novatoriski projekti kā *Desertec*, bet mums ir arī jānodrošina, lai cilvēkiem, uzņēmējdarbībā un uzņēmumiem, kā arī atsevišķām mājsaimniecībām būtu lielākas tiesības noteikt savu energoresursu budžetu un energopatēriņu atkarībā no energoresursu cenas, ietaupījumiem un vides.

Johannes Cornelis van Baalen, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Kā jaunievelētam deputātam man ir liels gods pirmo reizi uzrunāt plenārsesijas dalībniekus. Es to daru arī kā bijušais Nīderlandes Parlamenta Apakšpalātas deputāts un Liberālās internacionālās priekšsēdētāja vietnieks, jo mans mērķis ir skatīt Eiropas politiku, valstu politiku un starptautisko politiku kā vienu veselumu. Jo īpaši enerģētikas nozarē, protams, pastāv tieša sakarība starp šīm politikas formām.

Priekšsēdētāja kungs! Ja runājam par savu stāvokli, Eiropas stāvokli pasaulē, tad pašlaik mēs esam neaizsargāti pret šantāžu. Mēs esam atkarīgi no nestabiliem reģioniem un valstīm, kurās valda nedemokrātiski režīmi. Tas jāizbeidz. Tāpēc mana grupa, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, atbalsta *Nabucco* un *Desertec*, un es vēlos pievērst jūsu uzmanību, ka manas nacionālās partijas iepriekšējam parlamentārajam vadītājam *Van Aartsen* kungam šajā projektā bija liela nozīme.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt par diviem jautājumiem. Es priecājos, ka Komisija piekrīt tam, ka uzņēmējdarbībai ir liela nozīme. Enerģētikas nozarē jāiesaistās ne tikai iestādēm – valstu valdībām, Eiropai vai starptautiskām organizācijām. Uzņēmējdarbībai neapšaubāmi ir būtiska nozīme. Otrkārt, priekšsēdētāja kungs, mēs Parlamentā nedrīkstam samierināties ar to, ka pastāv tabu, piemēram, atteikšanās vēlreiz apsvērt kodolenerģiju kā daļu no enerģijas avotu struktūras. Tas attiecas arī uz Eiropas devumu starptautiskajās attiecībās. Kodolenerģijai, kodolsintēzei un kodolskaldīšanai ir būtiska nozīme. Pastāv lielas problēmas attiecībā uz kodolatkritumiem, bet mums ir jāļauj, lai pētniecība un izstrāde, un zināšanu apmaiņa dod savu ieguldījumu šajā ziņā. Kodolenerģijai ir liela nozīme, jo tā palīdzēs apkarot siltumnīcas efektu. Manai grupai šoreiz nav precīza viedokļa par šo jautājumu. Mums ir vēlreiz par to jādiskutē, bet mēs nedrīkstam paziņot, ka kodolenerģija Parlamentā ir tabu. Es tāpēc vēlos dzirdēt Komisijas viedokli par šo jautājumu.

Reinhard Bütikofer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tā kā mēs šodien šeit runājam par ārējo energoapgādes drošības politiku, mēs, protams, apzināties vienu īpašu pamatpatiesību, kuru *Piebalga* kungs jau minēja, un, proti, ka izšķirošā energoneatkarības frontes līnija atrodas Eiropas Savienībā. Precīzāk runājot, ja mēs varētu ieviest zemus energopatēriņa standartus vai nulles standartus ēkām, tad mēs varētu ietaupīt vairāk dabasgāzes nekā *Nabucco*, *South Stream* un *North Stream* cauruļvadi spētu

importēt. Ir svarīgi mūsu rezolūcijā paziņot, ka rentabli atjaunojamu energoresursu izvēlei, energoefektivitātes stratēģijai un jo īpaši energotaupībai jābūt šīs politikas pamatā. Ja tas tā būs, tad, mūsaprāt, vispār nebūs vajadzīga nekāda papildu kodolenerģija.

Otrkārt, svarīga ziņa šajā rezolūcijā ir tā, ka ES ir vajadzīga kopēja ārējā energoapgādes drošības politika, kuras mums pašlaik trūkst. Šai politikai jāietver energoefektivitātes un atjaunojamu energoresursu veicināšana mūsu kaimiņattiecību politikā un kopēja ES nostāja sarunās ar tranzīvalstīm. Komisijai jānodrošina šim mērķim pietiekami resursi, ko pirms diviem gadiem rezolūcijā par šo jautājumu pieprasīja Parlaments.

Mūsaprāt, *Nabucco* ir augstas prioritātes projekts, jo tas stiprinās mūsu energoapgādes neatkarību, jo īpaši neatkarību no Krievijas, lai gan es piekrītu *Kasoulides* kunga teiktajam, ka vēl arvien ir jāatbild uz daudz jautājumiem par šo tematu. Tomēr ir žēl, ka dažas dalībvalstis, veicinot *South Stream* projektu, kas atklāti konkurē ar *Nabucco* projektu, vājina energoneatkarības politiku.

Attiecībā uz energoapgādes politiku mēs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, arī uzskatām, ka ir svarīgi neaizmirst cilvēktiesības un, apspriežot energoapgādes jautājumus, ņemt vērā cilvēktiesību dialogu. Paplašinot perspektīvu un tajā iekļaujot *Desertec* vai pat Arktiku, kā mēs to darām savā rezolūcijā, ir arī svarīgi to darīt partnerības, nevis neokoloniālisma garā.

Geoffrey Van Orden, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos runāt par trim jautājumiem.

Pirmkārt, bezrūpība energoapgādes politikas jautājumos nostāda mūs arvien bīstamākā atkarības stāvoklī no Krievijas. Kur vien iespējams, būtu prātīgi koordinēt savu nostāju, bet vienotu ES politiku nenovēršami sašķobītu tās valstis, kas draudzējas ar *Gazprom*, un tamlīdzīgas intereses. Un mēs nedrīkstam nodot vēl vienu dalībvalstīm svarīgu interešu jomu Eiropas Komisijai, kas jebkurā krīzē redz iespēju paplašināt savas pilnvaras. Nav nepieciešamības norādīt, ka daudzi no mums balsos pret Lisabonas līguma apstiprināšanu vai turpmākajiem centieniem virzīt uz priekšu politisko integrāciju, izmantojot dažādus mūsu valstu enerģētikas apsvērumus.

Otrkārt, energoapgādes avotu dažādošana prasa lielākas saistības pret *Nabucco*. Lai šim cauruļvadam būtu panākumi, sadarbība ar Turciju ir būtiska, tomēr enerģētikas sadaļas atvēršana ES sarunās ar Turciju tiek bloķēta. Ko Padome un Komisija dara, lai atrisinātu šo neatbilstošo situāciju?

Treškārt, es ievēroju, ka vārds „kodolenerģija” rezolūcijā neparādās. Ir skaidrs, ka ilgtspējīgu, dažādu energoresursu avotu nodrošināšanā lielāka nozīme ir jāpiešķir kodolenerģijai, un šajā ziņā es piekrītu mūsu kolēģim *van Baalen* kungam.

Helmut Scholz, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Energoapgādes drošība ir šodien pamatoti mūsu ārējās politikas dienas kārtībā. Tomēr runa nav par varas un ietekmes nodrošināšanu un par fosilā kurināmā pēdējām rezervēm, nedz arī par atkarības izvēršanos. Manuprāt, ilgtspējīgas enerģētikas politikas izveidē mūs gaida pavisam citādi uzdevumi.

Pirmkārt, visai pasaulei ir jāpāriet uz atjaunojamu energoresursu avotiem, lielāku energoefektivitāti un energotaupību. Citiem vārdiem sakot, mums nav vajadzīgas debātes par ārējo energoapgādes politiku – un noteikti ne, ja tas ir viss, ko gatavojamies darīt –, bet mums ir drīzāk vajadzīgi saprātīgi iegūti energoresursi, ko ikviens cilvēks var atļauties.

Otrkārt, energoapgādes drošībai jābūt iekļautai atbildīgā ES miera un attīstības politikā. Piekļuve energoresursiem ir svarīga visiem cilvēkiem, ekonomiskai attīstībai un cīņai pret nabadzību. Tāpēc tāds projekts kā *Desertec* nedrīkst kļūt par enerģētikas politikas ieroci koloniālisma turpināšanai. Ko no tā iegūs Āfrikas valstis, kur pieaug iedzīvotāju skaits un prasības pēc energoresursiem? Kāpēc tās nav vēl līdz šim iesaistītas ar vienādiem noteikumiem plānošanas un lēmumu pieņemšanas procesos?

Krīzes novēršanas un miera politika ietver arī pasaules energoapgādi. Šīs pieejas trūkst Eiropas Savienības attiecībās ar Ziemeļkaukāzu un Vidusāziju. Šīs valstis kā energoresursu piegādātājas – piemēram, *Nabucco* – kļūst Eiropas Savienībai arvien svarīgākas, bet es neredzu šajās valstīs vietējā līmenī nekādu konfliktu novēršanas un ilgtspējīgas attīstības koncepciju. Ir pienācis laiks Eiropas Savienībai izbeigt tādu ārējo energoapgādes politiku, kas vienīgi palielina konkurences cīņu pēc naftas un gāzes rezervēm vai attīsta kodoltehnoloģijas. Mums tagad ir vajadzīgas patiesas partnerattiecības atjaunojamu energoresursu jomā un decentralizēta piegāde.

Fiorello Provera, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs droši zinām, ka pieprasījums pēc energoresursiem palielināsies un ka Eiropā gāzes ražošana nepārtraukti samazinās.

Dalībvalstīm, tādējādi arī Eiropai, ir ļoti svarīgi īstenot tādu politiku, kas garantētu bagātīgu un drošu energoapgādi. Energoresursu avotu dažādošana un enerģijas transporta tīkli apmierina šo prasību.

Tāpēc nav nekādas konkurences starp dažādajiem sagatavošanā esošajiem projektiem, piemēram, *Nabucco* un *South Stream*. Šī dažādošanas politika nozīmē arī to, ka dažu pēdējo gadu laikā Eiropa ir kļuvusi mazāk atkarīga no galvenajiem energoresursu piegādātājiem. Piemēram, Krievijas gāzes piegāde Eiropai ir samazinājusies no 75 % 1990. gadā līdz 45 % šodien. *Nabucco* projekts ir tāpēc lielisks, un *South Stream* projekts ir lielisks.

Kamēr Eiropai nav vienotas, kopējas energoapgādes politikas, Itālijai ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums rīkoties visos iespējamajos veidos no energoresursu taupīšanas līdz kodol...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ankarā 13. jūlijā, parakstot *Nabucco* nolīgumu, Barroso kungs teica, ka gāzes cauruļvadi ir izgatavoti no tērauda. Tomēr *Nabucco* „cementē” attiecības starp tautām, kas iesaistītas šajā pasākumā, izveidojot stratēģisku saikni starp Eiropas Savienību un Turciju. Premjerministrs Putin teica, ka ikviens var izvietot zemē tik daudz rūsas saestu dzelzs cauruļvadu, cik vien tam tīk, bet viņam būs vajadzīga gāze, ar ko šos cauruļvadus piepildīt. Tieši neziņa par energoresursu avotiem izraisa vislielākās bažas par šo projektu. Vienīgā drošā lieta ir tā, ka EUR 8 miljardu ieguldījums būs labs darījums tiem, kas šajā projektā iesaistīti.

Faktiski tāpat kā Ukraina, Krievijas gāzes tranzītvalsts, kas izsauc bažas, arī Turcija var radīt līdzīgas problēmas. Daudzi no mums nepiekrīt arī konkrētas saiknes izveidei starp Eiropas Savienību un Turciju. Kas ir *Desertec* projekts? Ziemeļāfrika, rotējošie spoguļi, saules baterijas, līdzstrāvas pārvade un 15 % energoapgādes prasību apmierināšana. Pašlaik tas vairāk atgādina mirāžu nekā reālu plānu. *Desertec* nebūs galvenais ēdiens Eiropas Savienības patērētāju ēdienkartē. Tas drīzāk būs ļoti dārgs saldaiss ēdiens. Tāpēc es ierosinu sākt pētījumus par kodolenerģijas drošības palielināšanu, jo šis energoresursu veids ir tīrs un arī lēts. Tas ir nopietns arguments, jo energoapgādes drošība ir saistīta ar patērētāju vai, pareizāk sakot, ar elektrības rēķinu, kā arī ar jautājumu, vai patērētājs to var samaksāt.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Energoresursi ir būtisks „glābšanas riņķis” visai sabiedrībai, ikvienam cilvēkam, kā arī ekonomikai. Tāpēc mums Eiropā ir svarīgi rast kopīgus risinājumus, lai gan, protams, enerģijas avotu struktūrai jāpaliek katras valsts kompetencē. Tas nozīmē, ka mūsu kopīgajās apspriedēs nav nekādas vajadzības cīkstēties par kodolenerģiju, zemas oglekļa emisijas enerģiju vai kāda cita veida enerģiju, ja mans viedoklis atšķiras, piemēram, no *Bütikofer* kunga viedokļa.

Tomēr mums ir jācenšas panākt kopēju nostāju attiecībā uz energoapgādes drošības ārējiem aspektiem. Attiecībā uz iekšpolitiku es pilnīgi piekrītu komisāram, ka, piemēram, atjaunojamu energoresursu un energotaupības jautājumi ir svarīgāki par jaunu iespēju pētījumiem.

Tomēr, lai mazinātu mūsu atkarību no ārējiem energoresursu piegādātājiem, mums tie ir jādažādo. *Desertec* un *Nabucco* ir svarīgi pasākumi šajā ziņā. Mums ir jārisina arī sarunas ar Krieviju par jautājumiem, kas saistīti ar partnerattiecībām un sadarbības nolīgumiem, kā arī energoapgādes drošību tagad, kad Krievija – nepamatoti, nevis pamatoti – izstājās no Enerģētikas hartas. Tas mums ir svarīgs uzdevums. Tomēr mums jāatzīst, ka mums ir darīšana ar valstīm, kas nav visai uzticamas, un ka mēs diemžēl nevaram izturēties atšķirīgi pret uzticamām un neuzticamām valstīm.

Mums tāpēc piegādātāju tiesībām jāpretstata Eiropas Savienības patērētāju tiesības. Savstarpējās saiknes, kopēju gāzes krātuvju jautājums – šīs problēmas ir svarīgas, lai nebūtu iespējams apturēt energoresursu piegādi jebkurai atsevišķai valstij. Ja mēs visi cits citam palīdzēsim, mēs būsim tik stipri, ka neviens nevarēs mūs atvienot no energoresursiem. Tas ir būtiskais jautājums, kas mums ir skaidri jāpasaka.

Tāpēc mums ir arī skaidri jāliek saprast, ka privātie ieguldījumi ir vajadzīgi, jo bez tiem situācija būs neiespējama. Daudz jau ir paveikts, bet kopīgās visaptverošās drošības intereses ir jāaskaņo ar ekonomiskajām interesēm, lai panāktu vislabāko iespējamo risinājumu. Pagaidām vēl pastāv pretrunas. Esmu pārliecināts, ka mēs patiešām tad atradīsim atbilstošu risinājumu. Tas nozīmē, ka jāņem vērā jautājumi, kas attiecas uz konkurences tiesību aktiem, proti, es gribu teikt, ka tas nav jāatstāj lielo piegādātāju, piemēram, *Gazprom* vai pat citu uzņēmumu, varā...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos uzsvērt šā rezolūcijas priekšlikuma savlaicīgumu, kā arī atzinīgi novērtēt pūles, ko pielikušas visas grupas, lai panāktu kopēju priekšlikumu.

Dāmas un kungi! Lai novērstu bezpalīdzīgā stāvokļa atkārtošanos, ko izjuta daudzi mūsu pilsoņi, kad Krievija nolēma pārtraukt gāzes piegādes caur Ukrainu, ir ļoti svarīgi maksimāli pastiprināt energoresursu avotu dažādošanu un gāzes transportu. Tādēļ mums steidzami jābūvē jauni gāzes cauruļvadi, kas tāpat kā *Nabucco* un citi projekti palīdzēs uzlabot energoapgādes drošību Viduseiropā. Tomēr, lai nodrošinātu piegādi visām Eiropas Savienības valstīm, šīs pūles ir jāpapildina ar piegādēm no kontinenta dienvidiem.

Pēc visa teiktā es vēlos uzsvērt, ka to jau darīja komisārs, vēl vienu šīs problēmas aspektu. Nesenā krīze mums parādīja, ka ES netrūkst gāzes krājumu, bet gan drīzāk pārvades jaudu. Tāpēc ir svarīgi galvenokārt pievērsties ES energotīklu savstarpējo savienojumu uzlabošanai. Dāmas un kungi, jums man jātic, kad es saku, ka mums šajā situācijā ir daudz iespēju pilnveidot.

Es pastāstīšu piemēru no savas valsts. Kā jūs zināt, Spānija varētu kļūt par svarīgu tranzīta asi Eiropai, jo Spānijai ir savienojums ar Alžīriju, izmantojot *Medgaz* cauruļvadu, kura celtniecība ir jau gandrīz pabeigta, un sešas sašķidrinātās dabasgāzes rūpnīcas, kuru jaudu varētu divkāršot, ja būtu vēl viena ārkārtas situācija. Tomēr Spānija nevarēs palīdzēt, ja netiks palielināta tās Pireneju energotīklu savstarpējo savienojumu jauda.

Visbeidzot mums jāapzinās, ka lielu infrastruktūru būvniecība ir tikai daļa – lai gan svarīga daļa – no ES energoapgādes drošības politikas. Šī drošība ir īpaši atkarīga no energotaupības un atjaunojamu energoresursu izmantošanas. Tieši tāpēc mēs uzskatām, ka mūsu sadarbība ar Ziemeļāfrikas valstīm atjaunojamu energoresursu attīstīšanā ir ļoti būtiska. Šī ideja ir saistīta ar manu aicinājumu palielināt piegādes no Dienvideiropas.

Tāpēc, komisār, Vidusjūras reģiona saules enerģijas plāns, ko īsteno Vidusjūras savienība, ir pievilcīga ideja, kuru mēs Parlamentā vēlamies atbalstīt.

Graham Watson (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Mums ir trīs lieli uzdevumi šajā jomā – energoapgādes drošība, enerģētikas iekšējā tirgus neefektivitāte un neatliekams pienākums apkarot klimata pārmaiņas. *Desertec* un *Nabucco* ir liela nozīme šo uzdevumu izpildē.

Ja mums izdosies attīstīt saules termoelektrostacijas augstsprieguma elektroenerģijas ražošanai Ziemeļāfrikā, mēs radīsim Vidusjūras savienībai mērķa izjūtu; mēs varam sniegt palīdzību valstīm Vidusjūras dienvidu krastā ūdensapgādē, un mēs varam izstrādāt elektroenerģijas ražošanas tehnoloģiju, kam pasaulē ir liels noieta tirgus. Ja mēs spēsim pārliecināt dalībvalstis, ka lielāka energoapgādes neatkarība ir politiska vajadzība, un neļaut Berlīnei un Parīzei to noniecināt uz katra soļa, tad *Nabucco* palīdzēs mums dažādot naftas un gāzes apgādi.

Rezolūcijas priekšlikumā, kas ir mūsu priekšā, ir maz pateikts par to, kas mums šeit, Eiropas Savienībā, jā dara. Mums ir jāattīsta atjaunojamu energoresursu – saules siltumenerģijas un cita veida enerģijas – ražošana. Mums jāattīsta augstsprieguma līdzstrāvas elektroenerģijas sadales jaudas, izmantojot viedo tīklu, – ieguldot tajā aptuveni EUR 50 miljardu un izveidojot daudz darbavieta –, un mums ir vajadzīga naftas un gāzes uzglabāšanas iekārtas, bet vēl vairāk mums ir vajadzīga uzglabāšanas politika, lai mazinātu mūsu bīstamo atkarību no Krievijas.

Mūsu energoapgādes pamatā arī turpmāk būs nafta un kodolenerģija, bet, gatavojoties Pasaules klimata pārmaiņu konferencei Kopenhāgenā, vienīgā vēra ņemamā ideja ir pāreja uz atjaunojamiem energoresursiem. Vēja enerģija varētu apmierināt visu turpmāko pieprasījumu pēc elektroenerģijas Ķīnā turpmākajos 20 gados un aizvietot 23 % elektroenerģijas, kas ražota, izmantojot ogles. Tuksnešos sešās stundās rodas vairāk saules termoelektģijas, nekā cilvēce patērē gada laikā. Komisār, jūs teicāt, ka saules enerģija nepieder pie mūsu energoapgādes drošības stratēģijas. Tai vajadzētu piederēt, un tai noteikti jāpieder.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Mūsu energoapgādes drošība ir lielā mērā jautājums par energoapgādes neatkarību, un, kā daudzi ir teikuši un kā pareizi teica Piebalga kungs, vislabākā stratēģija ir efektivitāte, taupīšana un atjaunojami energoresursi.

Bet mēs, Zaļie, esam arī reālisti un saprotam, ka vidējā termiņā mums būs vajadzīga gāzes piegādes. Tāpēc mēs atbalstām dažādošanu un uzskatām *Nabucco* projektu par Eiropas prioritāro projektu.

Tomēr ļaujiet man teikt, kāpēc mēs neuzskatām kodolstratēģiju par neatkarības stratēģiju, katra ziņā ne par energoapgādes neatkarības stratēģiju. Galu galā, urāns tiek importēts ne tikai no tām valstīm, kas mums patīk. Un, runājot par drošību, mums ir jāpiemin kodolenerģijas drošības aspekti, proti, kodolieroču

izplatīšana, un mums šajā jautājumā ir problēmas, kas saistītas ar citiem augstākā mērā svarīgiem drošības jautājumiem. Mēs nedrīkstam tiem nepievērst uzmanību, un mēs nedrīkstam teikt, ka kodolenerģija nav saistīta ar jautājumu par kodolieroču izplatīšanu.

Turklāt mūsu grupa ir stingri pārliecināta, ka attiecībā uz visiem projektiem ir jārisina pārredzamības un korupcijas problēmas un ka tie nedrīkst kavēt atklātu un stingru cilvēktiesību dialogu ar sadarbības valstīm, nedz arī holistisku un politisku pieeju šīm valstīm.

SĒDI VADA: PÁL SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

Konrad Szymański (ECR). – (PL) No brīža, kad parakstīja nolīgumus par *Nabucco* un *South Stream* cauruļvadu būvniecību, sākās lielas sacensības. Laiks parādīs, vai *Nabucco* projektam būs kāda nozīme Eiropas Savienības ārpolitikā un drošības politikā. Tāpēc es esmu pārstēgts par Eiropas Savienības politiku attiecībā uz Krieviju šajā jautājumā.

Komisija ļoti maldās, uzskatot, ka *South Stream* projekts nekonkurē ar *Nabucco* projektu. Komisija rīkojas nepareizi, nereaģējot uz *Gazprom* arvien lielāku iespīšanas Eiropas enerģētikas tirgū. Turklāt Komisija rīkojas nepareizi, klusi piekrītot *Gazprom* projektu īstenošanai Baltijas un Melnās jūras reģiona valstīs.

Nabucco būs veiksmīgs tikai tad, ja tas saņems ilgtermiņa politiskās garantijas. Šā iemesla dēļ mums ir vajadzīga aktīva politika Vidusāzijā un Melnās jūras reģionā. Saikņu izveide enerģētikas nozarē starp šīm valstīm un Eiropu stiprinās to suverenitāti un Eiropas drošību un varbūt pat veicinās reformas, uz kurām mēs visi ceram.

Afganistāna ir pārbaudījums NATO, bet energoapgādes drošība ir, protams, pārbaudījums Eiropas Savienības drosmei un briedumam. Šo plānu izdošanās ir atkarīga vienīgi no mūsu politiskās gribas. Līgumu grozījumi ir otršķirīgs jautājums.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Gādājot par mūsu reģiona energoapgādes neatkarību, kā arī enerģijas ražošanas iekārtu un patērētāju drošību, nedrīkst ņemt vērā gāzi ražojošo valstu un tranzītvalstu iedzīvotāju intereses, jo pretējā gadījumā pastāv konfliktu rašanās risks. Konkurējoši gāzes cauruļvadu projekti ir ne tikai nepatīkšanu cēlonis, bet tie rada arī saspīlējumu Austrumeiropā, Kaukāzā un Vidusāzijā. Ja ar gāzes un citu enerģijas avotu tarifu nolīgumiem, kas ievēro energoresursus ražojošo valstu un tranzītvalstu tiesības un kas garantē drošību Eiropas patērētājiem, tiks mazinātas problēmas, ko izsauc tirgus spekulācijas, tad būs iespējams garantēt vispārēju drošību.

Tas varētu būt Eiropas Enerģētikas aģentūras uzdevums – aģentūras, ko pārraudzītu Parlaments un Padome, kuru vienīgais politiskais uzdevums būtu nodrošināt sadarbību un veicināt sabiedrības interešu ievērošanu. Kāpēc mums tomēr ir sajūta, ka šajā gadījumā komerciālas intereses prevalē pār Eiropas iedzīvotāju interesēm?

Es vēlos arī oficiāli brīdināt Komisiju izvairīties no kārdinājuma izmantot *Nabucco* projektu kā Trojas zirgu, lai panāktu Turcijas pievienošanos ES. Laicīguma principu, sieviešu tiesību un kurdu tautas tiesību ievērošanai, kā arī genocīda pret armēņiem atzīšanai ir jāpaliek tiem kritērijiem, pēc kuriem tiks lemts par Turcijas iespējamo pievienošanos ES.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Jūs pazīst kā pragmatiskus un reālistus, bet es varu teikt, ka es tomēr neuzskatu *Nabucco* cauruļvadu par galīgu, nedz arī par tādu, kādu to raksturo. Izpētot šā cauruļvada jaudu, mēs konstatējam, ka tam ir vajadzīgs 31 miljards kubikmetru gāzes gadā, lai tas būtu dzīvotspējīgs un praktisks.

Jūs esat tikko atgriezies no Azerbaidžānas un esat pārliecināts, ka tā ir valsts, kas piegādās gāzi. Azerbaidžāna sola gāzi visiem. Kur tā atradīs gāzi, lai papildītu cauruļvadu, ir jautājums, kas turpina radīt bažas valstīm, kuras iesaistītas *Nabucco* cauruļvada projektā. Līdz šim Baku ir teikusi: „Es došu jums visu gāzi,” bet tā nespēj garantēt pat gāzes drošu tranzītu. Runājot par Irānu, ko jūs, komisār, pieminējāt, tās attiecības ar Eiropas Savienību vēl ilgi būs ļoti nepastāvīgas un neprognozējamas, pirms tā kļūs par gāzes piegādātāju.

Starptautiskajā enerģētikas tirgū runā, ka aiz Azerbaidžānas slēpjas Krievija un ka mēs atradīsimies aci pret aci ar viņiem. Mans jautājums ir šāds: pirms jūs uzņematies finansiālas saistības, vai jūs varat, lūdzu, nodrošināt mums piegādātāju?

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! „*Nabucco*” bija Džuzepes Verdi pirmā ļoti veiksmīgā opera. Saskaņā ar itāļu un krievu „veco dziesmu jaunās skaņās” *South Stream* energoapgādes projektam, kas

nosaukts šīs operas vārdā, draud briesmas tikt atņemtas kā nederīgam. Ja mēs ņemam vērā to, ka tāds šķietams Zaļās partijas loceklis kā *Joschka Fischer* ir parakstījis lobēšanas līgumu par sešciparu summu, tad viss šis sacerējums izklausās pēc bezjēdzīgas popmūzikas dziesmas, kas paredzēta ierobežotam tirgum, nevis pēc ilgtspējīguma un saimnieciskuma simfonijas.

Dažos nākamajos gados saules enerģijas ražota elektrība kļūs būtiski lētāka. Visu ieguldījumu varētu izmantot, lai saražotu 8 000 megavatu vēja enerģijas. Ja dabasgāzes atradnes Irānā un Irākā arī tiks Eiropai slēgtas, tad mums droši vien būs tāds pats liktenis kā Verdi, jo arī viņš neatrada mieru gadiem pēc sava *Nabucco* projekta.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Pateicos jums par labi saprotamo pašreizējās situācijas skaidrojumu attiecībā uz *Nabucco* projektu un tā iespējām un dzīvotspēju – šķiet, ka īstermiņa dzīvotspēju, ņemot vērā to, ko jūs teicāt –, kā arī par informāciju attiecībā uz *Desertec* projektu.

Nav šaubu, ka saule ir unikāls enerģijas avots. Šīs enerģijas pārvēršana enerģijā, ko var izmantot cilvēki, ir joma, kas pēdējos 20 gados ir piedzīvojusi lielus notikumus. Tomēr nav arī šaubu, ka mums vēl tāls ceļš ejams, pirms tiks tehnoloģiski pierādīts šīs enerģijas pilns potenciāls un dzīvotspēja, jo īpaši tādos projektos kā *Desertec* projekts, kuru mēs pašlaik apspriežam. Šis projekts ir vērtējams atzinīgi, un tāpēc mums tas jāatbalsta un jāturpina attīstīt, lai atrisinātu tehnoloģiskās problēmas.

Tomēr man patiešām jāpievērš jūsu uzmanība tam, ka, runājot par energoefektivitāti, jo īpaši par energoapgādes drošību un tādējādi arī par energoresursu avotu dažādošanu, viens no īpašajiem enerģijas avotiem ir zināmā mērā ignorēts. Es, protams, runāju par kodolenerģiju. Šo energoresursu avotu sistemātiski diskriminē, jo tas neatbilst tam, kas notiek daudzās ES valstīs, globālajām tendencēm vai arī cilvēces pašreizējām vajadzībām pēc energoresursiem.

Šī situācija ir krasi jāmaina. Mums ir jāpieņem tāda pieeja, kas ļautu apsvērt visus iespējamus energoresursu avotus saskaņā ar to svarīguma pakāpi. Mēs Parlamentā nedrīkstam tik kategoriski ignorēt šo realitāti.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Komisār, dāmas un kungi! Tā nav nejaušība, ka enerģētikas politikas un energoapgādes drošības jautājumi tik bieži tiek apspriesti Parlamentā, jo īpaši pēc situācijas šā gada sākumā, kad vairākas Eiropas Savienības dalībvalstis tika faktiski atstātas bez gāzes piegādēm. Šis bija, iespējams, lūzuma brīdis Eiropas Komisijas un dalībvalstu attiecībās vispār šajā jautājumā.

Mēs šobrīd neapspriežam tik daudz tehniskus jautājumus un enerģētikas politikas izstrādi Eiropas Savienībā kā energoapgādes drošības ārējos aspektus un Eiropas Savienības attīstību šajā jomā, jo, galu galā, šim jautājumam ir divas puses. Tas tomēr ir svarīgs jautājums, jo tas galvenokārt ietekmē ikvienu pilsoni.

Mums tas ir skaidri jāapzinās, apspriežot *Nabucco* projektu, kas kopā ar *Desertec* projektu ir neapšaubāmi viens no prioritārajiem projektiem šajā jomā. Mums ir skaidri jāapzinās arī tas, ka Eiropas Savienībā ir valstis, kas paļaujas ne tikai uz vienu piegādātāju, bet pat uz vienu piegādes ceļu.

Es tāpēc nevaru pieņemt domu, ka *Nabucco* projekts konkurēs ar tādiem projektiem kā *South Stream* un zināmā mērā arī *Nord Stream*, kura mērķis ir piegādāt gāzi tieši no Krievijas uz Eiropas Savienības dalībvalsti, tādējādi nodrošinot Eiropas Savienībai neatkarību no tranzītpiegādēm caur valstīm, kas ir politiski un ekonomiski nestabilas.

Šajā ziņā Eiropas Komisijai ir taisnība, paziņojot, ka nepastāv nekāda konkurence, ka mums jācenšas integrēt visus šos atsevišķos projektus kopīgā stratēģijā, kurā, es uzsveru, *Nabucco* ir neapšaubāmi piešķirama prioritāte.

Mēs gaidām, ka Komisija iesniegs pati savu priekšlikumu gāzes rezervju palielināšanai Eiropas Savienībā, kas ir ļoti svarīgi, kā arī lielākas jaudas energotīklu savstarpējo savienojumu sistēmas attīstīšanai starp dalībvalstīm, kas arī ir ļoti svarīgi, lai garantētu drošību gan pilsoņiem, gan uzņēmumiem Eiropas Savienībā.

Mēs nedrīkstam novērtēt par zemu energoefektivitātes jautājumu, kas ir vēl viens svarīgs Eiropas Savienības energoapgādes drošības politikas aspekts.

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties komisāram par to, ka viņš atgādināja Parlamentam, ka energoapgādes drošībai ir arī pieprasījuma aspekts. Lēmums izņemt kvēlspuldzes no apgrozības Eiropas tirgū ietaupīs elektroenerģijas daudzumu, ko gada laikā saražo Somija.

Šoruden mēs gribam vienoties ar Padomi par energoefektivitātes pasākumu kopumu. Četrdesmit procentu no visiem energoresursiem, ko lietojam, tiek patērēti ēkās. Tāpēc turpmākās energoapgādes drošības dēļ ir ļoti svarīgi noteikt augstus energoefektivitātes standartus gan jaunajām, gan vecajām ēkām. Es ceru, ka dalībvalstis Padomē atbalstīs Parlamenta priekšlikumus, kas ir paredzēti, lai apturētu energoresursu absolūtu

izšķiešanu ēku apkurē, dzesēšanā un apgaismošanā. Ja nekā cita dēļ, tad vismaz savu interešu labad ministriem ir jāatbalsta šie priekšlikumi, jo tie būtiski atvieglos viņu darbu un viņu atbildību, nodrošinot elektroenerģijas un gāzes piegādi.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Mēs esam norūpējušies par trim jautājumiem attiecībā uz *Nabucco*. Projekts tiek īstenots pārāk lēni un nemanāmi, un mums nepatīk Komisijas nostāja, ko pirms nedēļas atkārtoja *Landaburu* kungs, sacīdams, ka Komisijai ir vienāda attieksme pret *South Stream* un *Nabucco*. Komisijai vajadzētu dot priekšroku *Nabucco*.

Otrkārt, mēs vēlamies, lai Komisija aktīvāk nostātos pret to dalībvalstu valdībām, kas ne reizi vien ir centušās konkurēt un gūt priekšrocības uz citu dalībvalstu rēķina. Es šodien neminēšu šīs valstis, tikai teikšu, ka vienas valsts galvaspilsēta ir Roma.

Ja mēs steidzīgi nevirzīsim uz priekšu *Nabucco*, mums nāksies sastapties ar nepatīkamiem notikumiem, kuri līdzināsies notikumiem Ungārijā, kur *Surgutneftegas* uzņēmums ieguva lielu akciju skaitu Ungārijas uzņēmumā MOL. Līdzīga situācija ir Baumgartenā, Austrijā.

Vispār, komisāra kungs, mēs vēlam jums veiksmi kopējas enerģētikas politikas izveidē, kuras ES vēl arvien trūkst.

Sajjad Karim (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Eiropas nākotne ir atkarīga no energoresursu nodrošinājuma. Kā rāda gan *Nabucco* nolīgums, gan *Desertec* iniciatīva, Turcija ir būtiska iespēja. Un šajā ziņā es piekřītu *Van Orden* kunga viedoklim. Šajā laikā ir ļoti svarīgi iegūt uzticību un veidot ciešākus sakarus ar valstīm, kas būs mūsu partneri enerģētikā, tostarp ar Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas valstīm. Ar daudzām no tām mūs saista attīstības jautājumi. *Desertec* projektā paredzētā liela apjoma elektroenerģijas ražošana no saules enerģijas ir unikāla iespēja gūt ieņēmumus, kas jāizmanto arī šo valstu iedzīvotāju labā. Šo iespēju nedrīkst izniekot.

Diemžēl dažas dalībvalstis – tostarp arī mana – pēdējā laikā nav izmantojušas iespēju izveidot saskaņotu enerģētikas stratēģiju. Mans vēlēšanu apgabals Anglijas ziemeļrietumos ir atzīts par galveno vēja enerģijas ražošanai izdevīgo teritoriju, bet AK plānošanas tiesību akti rada šķēršļus. Mēs turpmākajai energoapgādei meklējam ārējus avotus, bet dalībvalstis varētu pēc iespējas labāk izmantot pašu resursus un potenciālu.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Es uzmanīgi klausījos un vēlos uzdot trīs jautājumus. Pirmais jautājums: par ko mēs īsti runājam, kad pieminam energoapgādes drošību un enerģiju? Vai mēs runājam par cilvēkiem, kuriem mums jāgarantē vienāda piekļuve energoresursiem un energoapgādes drošība, lai viņi ziemā nepaliktu bez enerģijas? Vai mēs, galu galā, runājam par varas attiecībām starp lielvalstīm, vai – kas ir vēl ļaunāk – mēs izmantojam energoapgādes drošību un tādus projektus kā *Nabucco* un *Desertec* kā aizbildinājumu mājieniem, kas domāti citiem pasaules reģioniem vai citām valstīm? Ja mēs dodam mājienus, ar kādām morālām tiesībām mēs to darām?

Otrais jautājums, par ko vēlos runāt, ir šāds: kad mēs pieminam ārvalstu uzņēmumu nepārredzamos darījumus Eiropas tirgū, mēs pieprasām, lai Komisija nekavējoties rīkojas. Es gribētu zināt, vai mūsu prasība attiecas arī uz pašu eiropiešu nepārredzamajiem darījumiem Eiropas tirgū? Noslēgumā priekšsēdētāja kungs, es gribētu runāt par trešo jautājumu. Man šķiet, ka mēs visi esam palaiduši garām lielu iespēju izstrādāt vidēja termiņa un ilgtermiņa politiku. Mēs kārtējo reizi izvēlējamies īstermiņa politiku, un mums atliek tikai stiprināt iekšējā tirgus un lielo rūpniecības uzņēmumu intereses.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Energoapgādes drošības atzīšana par galveno enerģētikas politikas jautājumu nav priekšlaicīga. Diemžēl šis jautājums nav tik vienkāršs, kā mums politiskajās debatēs grib likt noticēt. Šodien mēs runājam par diviem projektiem: *Nabucco*, ļoti taustāmu projektu, kuru varam pilnveidot, un *Desertec*, interesantu projektu jeb interesantu ideju vai redzējumu, bet neviens vēl nevar precīzi pateikt, vai to var īstenot, kur to var īstenot un kā to var īstenot.

Mums ir jānodarbojas ar konkrētām lietām un tās jāattīsta. Mums jāveicina arī projekti, kuru pamatā ir mūsu vērtības, bet mums ir jābūt piesardzīgiem, uzskatot, ka jebkurai problēmai ir tikai viens risinājums vai arī tikai viena stratēģija problēmu risināšanai. Tādējādi viedoklis, ko pauda mani kolēģi, ir pilnīgi pareizs, nevar būt tikai viena atbilde, šīm problēmām ir daudz risinājumu.

Mēs, piemēram, nedrīkstam pieļaut pārāk intensīvas debates par CO₂ problēmu, jo tas padarīs mūs arvien atkarīgākus no gāzes, kura savukārt radīs problēmas, jo mums būs vajadzīgi jauni cauruļvadi. Mums ir jāsaņem „jā” ogļu izmantošanas politikai, un tāpēc mums ir vajadzīga jauna spēkstaciju tehnoloģija. Mums ir jāsaņem „jā” oglekļa uztveršanai un uzglabāšanai (CCS), „jā” kodolenerģijai un atjaunojamiem energoresursiem un

„jā” energotaupībai. Nav runa par vienu vai otru lietu, bet par to, ka jādara visas šīs lietas kopā. Darīt ko citu, manuprāt, būtu amorāli un bezatbildīgi, un tas nedotu mums nekādu labumu.

Tas attiecas arī uz jautājumu par energoresursu avotiem un transporta ceļiem. Arī šajā jautājumā nav viennozīmīgas atbildes. Ikviens, kas uzskata, ka var vienkārši paļauties uz debatēm par cauruļvadiem, protams, maldās, jo, lai mazinātu atkarību, mums ir jāpatur prātā vairākas iespējas, tostarp arī sašķidrināta dabasgāze (LNG), un jāķeras pie to risināšanas. Paliek vēl viens jautājums – un tas ir ļoti svarīgs jautājums –, kā mēs nodrošināsim vajadzīgo kapitālu, lai īstenotu vēlamos projektus? Kāda nozīme ir brīnišķīgiem plāniem, ja neviens nevēlas ieguldīt tajos naudu?

Tāpēc tas, kā mēs īstenojam enerģētikas politiku un kā mēs izturamies pret tiem, no kuriem gaidām ieguldījumus projektos, ir svarīgi. Uzņēmumi ir jāatbalsta. Mēs nedrīkstam uzskatīt, ka spējam likt visam notikt ar varu un iepriekš noteikt ikvienu sīkumu. Pagājušajā ziemā daudzi risinājumi bija veiksmīgi, lai gan netika pieņemti politiski lēmumi, tāpēc ka gudri cilvēki dažādās vietās gudri sadarbojās un tāpēc ka Komisija izpalīdzīgi darbojās kā starpniece.

Marita Ulvskog (S&D). - (SV) Priekšsēdētāja kungs! Protams, ir nepieņemami, ka cilvēki Eiropā ziemas vidū paliek bez elektroenerģijas un ka tie piespiedu kārtā kļūst par bezdarbniekiem, tāpēc ka rūpnīcas, kurās tie strādā, nespēj samaksāt augstās energoresursu cenas un tāpēc ir spiestas atlaist cilvēkus no darba vai pat izbeigt savu darbību. Tāpēc mums ir ārkārtīgi svarīgi pieņemt gudrus lēmumus, lai nodrošinātu energoapgādi..

Tomēr prasībām, ko izvirza lieliem infrastruktūras projektiem, jābūt skaidrām gan attiecībā uz ietekmi uz vidi, gan valsts neatkarību. Mēs nedrīkstam nostādīt dalībvalstis situācijā, kurā tās riskē nokļūt citas valsts varā. Pirms mēs ļaujam sākt lielus projektus, uzticamām un neatkarīgām organizācijām ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums.

Tas, protams, attiecas uz visiem zināmajiem lielajiem projektiem, bet es jo īpaši vēlos pieminēt Baltijas jūru, kas ir liela un jutīga iekšzemes jūra. Mums ir vajadzīgas analīzes un lēmumi, kas garantē, ka Baltijas jūra netiks pārvērsta par nedzīvu jūru tikai tāpēc, ka mums Eiropas Parlamentā nebija ilgtermiņa skatījuma un ka, pieņemot lēmumus, mēs nebijām pietiekami prasīgi. Mēs esam to parādā saviem bērniem un mazbērniem.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Visi vēlas energoapgādes drošību, bet kāpēc mums tās nav? Varbūt tāpēc, ka pastāv 27 skaidrojumi, ko nozīmē energoapgādes drošība.

Personīgi es, cita starpā, skaidroju to kā energoresursu dažādošanu un atkarības mazināšanu no Krievijas gāzes. Pierādījumi mums nav jāmeklē tālu, tikai dažās dalībvalstīs, kuras atrodas pārāk tālu no Krievijas, lai būvētu cauruļvadu, un kurām tāpēc nav nekādu ar atkarību saistītu problēmu.

Manuprāt, mums galvenā vērība jāpievērš LNG, jāattīsta LNG tehnoloģijas, jābūvē sašķidrinātas gāzes krātuves un jāieved gāze no visas pasaules. Mums ir arī jādod savs ieguldījums globāla LNG tirgus izveidē, tāda tirgus, kāds ir naftai un patēriņa precēm.

Kas attiecas uz *Nabucco* cauruļvadu, es uzskatu, ka projekts ir nekavējoties jāpārstrādā, ņemot vērā gāzi no dažādiem avotiem, un jāapsver īsāks piegādes ceļš, kas varētu vest no Gruzijas caur Ukrainu, zem Melnās jūras uz Rumāniju. Mums tikai jāielūkojas kartē.

To, ka dalībvalstīm ir dažādi energoapgādes drošības skaidrojumi, kā arī dažādas intereses, pierāda tas apstāklis, ka dažas valstis, kas ir iesaistījušās *Nabucco* projektā, ir parakstījušās arī zem *South Stream* projekta, tādējādi mazinot *Nabucco* ticamību un iespēju izveidot kopēju Eiropas enerģētikas politiku. *South Stream* projekts neapšaubāmi nozīmē lielāku atkarību no Krievijas gāzes.

Paweł Robert Kowal (ECR). - (PL) Klausoties savos kolēģos, es gribētu zināt, vai Eiropas Savienības pilsoņiem ir lemts klausīties tikai mūsu runās. Mēs to būtu varējuši pārbaudīt šā gada janvārī energoresursu krīzes laikā. Galu galā, mēs pieņemam rezolūcijas, jo jūtam, ka Eiropas Savienība netiek galā ar energoapgādes drošības jautājumu. Mēs esam ievērojuši, komisār, arī to, ka dalībvalstis izrāda mazāku interesi par *Nabucco*, lai gan tāda attieksme ir ne gluži pret visiem enerģētikas projektiem. Ziemeļos mums ir *Nord Stream* projekts, lai gan tas nopietni kaitē kopējai ārpolitikai. Dienvidos ir *South Stream* projekts. Arī tajā dalībvalstis ļoti vēlas piedalīties. Tomēr, kad runa ir par *Nabucco*, viss, ko mēs dzirdam, ir solījumi, bet tam nepietiek naudas un nav arī politiska atbalsta.

Kamēr mēs Strasbūrā apspriežam šo tematu, cementa maisītāji jau ir ieradušies Baltijas jūras krastos, lai īstenotu *Nord Stream* projektu. Es gribētu zināt, vai varu likt Lisabonas līguma atbalstītājiem turēt vārdu, proti, ka tad, kad Lisabonas līgums būs ratificēts, viņi pārtrauks atbalstīt *Nord Stream* un *South Stream* projektu.

Nabucco var izrādīties lielisks energoapgādes drošības garantēšanas līdzeklis. Ja mēs turpināsim tikai izdot paziņojumus, tad nākamās energoresursu krīzes laikā, kad mēs sūtīsim ES pilsoņiem brošūras ar savām rezolūcijām, viņi tās sadedzinās.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es piekrītu komisāram Piebalgam. Viņa tagadējie paziņojumi apstiprina, ka *South Stream* nevar konkurēt ar *Nabucco* projektu, bet tas dod turpmāku ieguldījumu Eiropas energoresursu avotu dažādošanā. Eiropas energoapgādes drošības pamatā ir energoresursu, piegādes ceļu un piegādātāju daudzveidība.

Ja gāzes ieguve nepieaug, ir aprēķināts, ka līdz 2020. gadam turpmākais pieprasījums pēc gāzes varētu būt papildu 100–150 miljardu m³. Pamatojoties uz šiem pieņēmumiem, dažādu izvēles variantu izstrāde ir obligāta, un *South Stream* nav *Nabucco* alternatīva, bet gan papildinājums. Komisija uzskata, ka Dienvidu koridors ietver veselu virkni projektu, tostarp *Nabucco*, *South Stream* un Turcijas-Grieķijas-Itālijas elektrotīklu savstarpējo savienojumu (ITG). Pretkrieviskās debates tāpēc ir pretrunā tam, ko redzēsim notiekam dažos nākamajos gados.

Eiropas Parlamentam ir jāpieprasa pragmatisms un galvenokārt konsekventi lēmumi, kurus Eiropas Savienība jau būtībā ir pieņēmusi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1364/2006/EK, ar ko nosaka pamatnostādnes Eiropas enerģētikas tīkliem, un ar Otro energoresursu drošības stratēģiju.

Energoresursu avotu un piegādātājvalstu dažādošana ir Eiropas energoapgādes drošības politikas balsts, un, neņemot vērā dažādu projektos tieši iesaistītu valstu politiskās un ekonomiskās intereses, *South Stream-Nabucco* izaicinājums ir jāanalizē reālistiski, ne caur ideoloģijas deformējošo prizmu, bet ar skaidru skatu uz to, kas jāpaveic.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Ja mēs vēlamies risināt energoapgādes drošības problēmu godīgā un dzīvotspējīgā veidā, mums ir nepieciešama globāla stratēģija, kas atsaucas uz vajadzību dažādot energoresursu avotus un pieņemt kopīgus noteikumus par tranzītvalstīm, jo mūsu atkarība no viena energoresursu avota ir tikpat slikta, kā mūsu atkarība no vienas tranzītvalsts.

Tāpēc mums ir vajadzīgs līdzsvars, un to nevar panākt, nedz runājot aukstā kara laika tonī ar Krieviju, no kuras energoresursiem mēs gribot negribot esam vai būsime atkarīgi, nedz arī atbalstot vienu alternatīvu cauruļvadu, proti, *Nabucco*, lai gan vēl arvien ir šaubas par tā piegādes jaudu, kā arī par Kaspijas jūras reģiona un Kaukāza valstu politiskajiem un ekonomiskajiem apstākļiem.

Attiecībā uz *Desertec* es piekrītu daudziem izteiktajiem iebildumiem un vēlos no savas puses piebilst, ka Eiropas Savienības stratēģiskajam mērķim vajadzētu ietvert pakāpenisku neatkarības iegūšanu no energoresursu importa, lai neaizvietotu importētu dabasgāzi ar importētu elektroenerģiju, kas ražota no atjaunojamiem energoresursiem.

Ja mēs patiešām vēlamies kļūt pašpietiekami un ilgtermiņā neatkarīgi, mums ir jāveicina energoefektivitāte un pēc iespējas labāk jāizmanto valstī esošie atjaunojamu energoresursu avoti.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Es vēlos jūs apsveikt par komplekso pieeju šim priekšlikumam. Dažādošana ir ļoti svarīga, un es piekrītu arī tam, ko teica mans kolēģis *van Baalen* kungs, proti, ka mums jāapsver visi energoresursu veidi, tostarp kodolenerģija. Tomēr – un to es uzzināju pamatskolā – saule ir visu enerģijas veidu avots, un es uzskatu, ka turpmāk mums galvenā vērība jāpievērš saulei.

Dažādošanai jāattiecas ne tikai uz energoresursu veidiem, bet arī uz piegādātājiem. Daudzi no jums runāja par Krieviju. Līdz šim Krievija ir mūs apgādājusi, kad to esam lūguši, bet turpmāk būs svarīgi iegūt vairāk piegādātāju. Nākamais jautājums: kā mēs varam garantēt energoapgādes drošību? Mēs to varam garantēt tikai tad, ja piegādājam energoresursus caur tīkliem, un es uzskatu, ka jūsu vissvarīgākais uzdevums – jūs esat pārvarējuši vairākus šķēršļus, *Nabucco*, *Desertec* – nākamajos gados būs izveidot integrētu tīklu, kurā iesaistītās valstis, visas ES dalībvalstis, darbosies vienā virzienā un būs gatavas īstenot enerģētikas politiku integrētā veidā. Jūs varat lūgt naudu iestāžu finansistiem, privātiem ieguldītājiem, bet es uzskatu, ka jums nekavējoties jāsāk veidot integrētu tīklu, sava veida *supertīklu*, tādu zemfrekvences uztvērēju Eiropai, kas spēj aizsniegt visus galapatērētājus.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Enerģētika nav Eiropas Savienības jurisdikcijā. Piebalga kungs, apsveicu jūs par visu, ko darāt.

Energoresursi un piekļuve tiem noved pie kara – dažreiz ar militāriem līdzekļiem, dažreiz ar politiskiem līdzekļiem un dažreiz ar ekonomiskiem līdzekļiem. Runājot par gāzi, jāteic, ka mums būs gāzes karš. Turklāt mēs nezināsim, vai gāze ir kara iemesls vai sekas, bet katrā ziņā mums būs gāzes karš.

Mēs zinām skaitļus: Kaukāza valstīs ir rezerves diviem gadsimtiem, Krievijā – vienam gadsimtam, Ziemeļāfrikā – pusgadsimtam, Baltijas valstīs – pusgadsimtam, Eiropā – aptuveni 20 gadiem. Tāpēc mums jāgatavojas gāzes importam.

Jā, komisār, *Nabucco* ir saprātīgs projekts, un mums tas jāatbalsta, bet mums ir jāsniedz finansiāls un politisks atbalsts visiem dažādajiem energopiegādes avotiem, gan *Nord Stream*, gan *South Stream*, gan no ziemeļiem, gan dienvidiem.

Mums jāpaļaujas arī uz mūsu rūpniecības uzņēmumiem, kuri ir lietpratīgi un godīgi un kuriem ir ētikas kodekss, bet nebūsim naivi, komisār, es mudinu jūs nekavējoties iedziļināties to dalībvalstu priekšlikumos, kas vēlas, lai mums būtu operatīvs Eiropas mēroga instruments darbībai gāzes tirgū, proti, jānodibina Eiropas centrālais gāzes iepirkšanas birojs – kaut kas tāds, ko jūs paveicāt Kaukāzā, nodibinot „Kaspijas jūras reģiona attīstības korporāciju”.

Es vēlos jūs apsveikt par *Desertec*. Mēs zinām skaitļus: 1 km² tuksneša dod enerģiju, kas ekvivalenta 1,5 miljoniem barelu naftas. Tas ir lielisks projekts Eiropas Vidusjūras teritorijai. Mēs zinām, ka 0,3 % planētas tuksnešu varētu apgādāt ar energoresursiem visu pasauli.

Mēs zinām, ka atrisināsim savas enerģētikas problēmas, pateicoties cilvēku atjautībai un zinātnei, bet mēs to darīsim ētiskā un morālā veidā.

Komisār, jūs darāt ļoti labu darbu, jo mums šeit ir Eiropa, kas dod rezultātus, Eiropa, kas aizsargā, un Eiropa, kas rīkojas. Labi paveikts darbs, un, lūdzu, turpiniet tādā pašā garā – Eiropas Parlaments jūs atbalstīs.

Justas Vincas Paleckis (S&D). - (LT) *Nabucco* gāzes cauruļvads ļaus Eiropai justies stiprai un drošai. Tomēr ne visas Kaspijas jūras reģiona valstis ir izvēlējušās demokrātijas ceļu un ne visām var uzticēties. Daudz kas ir atkarīgs no attiecībām ar Turciju. Pat ja pašlaik nav izredžu pavērt durvis šīs valsts dalībai ES, mēs nedrīkstam to atstāt un izraisīt tajā preteuropeisku noskaņojumu. *Desertec* projekts ir īpaši svarīgs, jo tas ved uz nākotni. Apspiežot energoapgādes drošību, pārāk maz uzmanības tiek veltīts atjaunojamu energoresursu avotiem un sevišķi maz – energoefektivitātei. Mani iepriecina tas, ka komisārs šodien uzsvēra tieši to. Ir jāizveido ES mēroga finanšu un ekonomiskie mehānismi, kas mudinātu ES dalībvalstis un atsevišķus uzņēmumus taupīt enerģiju un pāriet uz jaunākām un tīrākām tehnoloģijām, un tas būtu nopietns ieguldījums energoapgādes drošībā un klimata pārmaiņu apkarošanā.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Būdam Latvijas politiķis, es ļoti labi zinu, ko valstij nozīmē atkarība no energoresursiem. Lai gan Latvija ražo vienu trešo daļu no nepieciešamās enerģijas, izmantojot savus atjaunojamus energoresursus, pārējās divas trešdaļas no mūsu energoresursu bilances nāk galvenokārt no vienas piegādātājvalsts – Krievijas. Kā maza valsts, kas ir stipri atkarīga no energoresursiem, mēs ļoti labi saprotam, cik dārgi var maksāt šī atkarība galapatērētājam augsto cenu dēļ un visai valstij – potenciālās neaizsargātības dēļ. Ikvienas Eiropas Savienības dalībvalsts energoresursu balance ir atšķirīga, bet mūs visus interesē viens un tas pats jautājums – energoapgādes drošība. Energoapgādes drošību var panākt, dažādojot piegādes avotus; jo vairāk piegādātāju mums būs, jo mazāk mēs būsime atkarīgi no viena atsevišķa piegādātāja. Krievija ir svarīgs Eiropas Savienības partneris gāzes piegādē. Mēs Eiropā importējam no Krievijas aptuveni ceturto daļu no visa gāzes patēriņa. Dažas valstis, piemēram, Latvija, ir pilnīgi atkarīgas no Krievijas gāzes piegādēm, un ar katru gadu Eiropas vispārējai atkarībai no šīs valsts gāzes piegādēm ir tendence palielināties. Viens no alternatīvajiem gāzes piegādes avotiem ir projektētais *Nabucco* cauruļvads, kas piegādās gāzi no Vidusāzijas valstīm caur Turciju uz Eiropu. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai Parlaments īpaši atbalstītu šo projektu, jo tas tiešā veidā stiprinās mūsu kopējo gāzes apgādes drošību. Tomēr *Nabucco* cauruļvads ir tikai mūsu kopējās gāzes apgādes drošības problēmas risinājuma sākums. Mums ir jāpanāk vienota Eiropas enerģētikas politika, kas koordinētu mūsu darbību visos enerģētikas jautājumos. Pateicos par uzmanību.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos izteikt pateicību par to, ka Parlamentā varu runāt ungāru valodā, kas ļauj man apsveikt priekšsēdētāja vietnieku šajā valodā. Es vēlos sākt ar to, ka, atskatoties uz pēdējiem pieciem gadiem, mēs varam teikt, ka komisārs Piebalgs ir kļuvis varbūt par vienu no visveiksmīgākajiem komisāriem savas līdzsvarotās, uz nākotni vērstās politikas dēļ, kuru mēs līdz šim esam kopīgi Parlamentā pieņēmuši.

Janvārī *Nabucco* konferencē, kas notika Budapeštā, Ungārijā, komisārs Piebalgs pirmo reizi paziņoja, ka Eiropas Savienība vēlas politiski un finansiāli atbalstīt *Nabucco* projektu. Pēc aptuveni aprēķiniem mums būs jāsaģādā apmēram EUR 8 miljardi 3 300 kilometru garajam cauruļvadam. Divi svarīgākie uzdevumi mums nākotnē būs atrast Eiropas Savienības budžetā EUR 2 miljardus un, otrkārt, izstrādāt noteikumus, kas ļaus projekta vajadzībām vieglāk un vienkāršāk, ar izdevīgākiem noteikumiem piekļūt kredītam.

Sākumā tika apsolti aptuveni EUR 30 miljoni. Mums jāsaprot, ka jāvirzās uz priekšu. Esmu pārliecināta, ka dažos nākamajos mēnešos komisārs pieliks visas pūles, lai projekts izdotos, vai arī uzticēs to nodrošināt nākamajam komisāram. Mēs visi apzināmies, ka ekonomiskās krīzes apstākļos ne jau mājsaimniecības būs tās, kas vissmagāk cietīs no elektroenerģijas un energoresursu trūkuma, bet gan uzņēmumi. Mēs, kolēģi, runājam par tiem uzņēmumiem, kuros strādā mūsu vēlētāji un pilsoņi, un, apdraudot energoapgādes drošību, mēs apdraudam viņu ienākumus.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Energoapgādes drošība ir neapšaubāmi būtiska prioritāte, kas jāsekmē, vispirms palielinot energoefektivitāti un dažādojot piegādātājus, energoresursu avotus un piegādes ceļus, bet galvenokārt veicinot Eiropas Savienības enerģētikas intereses attiecībā uz trešām valstīm.

Eiropadome martā paziņoja, ka energoapgādes drošības mērķu sasniegšanai Eiropas Savienībai kopumā, bet arī ikvienai dalībvalstij jābūt gatavai apvienot solidaritāti ar atbildīgu attieksmi. Tas, manuprāt, ir būtiskais jautājums. Eiropas enerģētikas politikai jābūt nesaraucītai saistītai ar Eiropas Savienības ārpolitiku. Ja mēs turpinām teikt, ka mūsu ārpolitikas pasākumi būs patiešām efektīvi, kad mēs runāsim vienā balsī, tad tas pats attiecas arī uz enerģētikas politiku.

Tas tieši arī ir būtiskais jautājums: līdz laikam, kad spēsim runāt vienā balsī, to daudzo valdību pūles, kuras ir iesaistītas sarežģītās operācijās, piemēram, *Nord Stream* un *South Stream*, nedrīkst uztvert kā vērstas pret atbalstu *Nabucco*, bet gan kā daļu no vienas un tās pašas stratēģijas, kurā mēs apvienojam pragmatismu ar realismu, lai pirmajā vietā liktu mūsu pilsoņu intereses.

Tāpēc mēs noteikti sakām „jā” *Nabucco* projektam, bet tikpat noteikts ir mūsu lēmums atbalstīt mūsu valdību pūles nodrošināt, lai energoapgādes dažādošana garantētu mūsu iedzīvotāju labklājību.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) 2008. gadā Eiropas Savienība paziņoja par rekordlielu tirdzniecības deficītu EUR 242 miljardu apmērā, galvenokārt importēto energoresursu cenu pieauguma dēļ. *Nabucco* projekta cauruļvads vedīs caur Turciju, Bulgāriju, Rumāniju, Ungāriju un Austriju un nogādās ik gadus Eiropas Savienībā 30 miljardu kubikmetru dabasgāzes no Kaspijas jūras reģiona. Ar EUR 200 miljoniem, kas piešķirti Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam, nepietiek. Mēs aicinām Eiropas Savienību ievērojami palielināt piešķirto finansējumu. *Desertec* izmantos saules enerģiju no Ziemeļāfrikas un īstenos arī Vidusjūras saules enerģijas uztveršanas un elektroenerģijas pārvades tīkla būvniecības plānu, lai savienotu Eiropas Savienību ar Tuvajiem Austrumiem un Ziemeļāfriku. ES ir jāiegulda vairāk līdzekļu energoresursu avotu dažādošanā. Kā referente par ēku energoefektivitāti es aicinu ES nodrošināt novatoriskus finanšu instrumentus, lai palielinātu ieguldījumus atjaunojamu energoresursu avotos un energoefektivitātes uzlabošanā, jo īpaši ēkās un transporta nozarē.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) *Nabucco* nodrošinās lielu daļu no Eiropas Savienības gāzes pieprasījuma. Tomēr vēl svarīgāks ir šā projekta politiskais aspekts: tas novērsīs mūsu atkarību no viena energoresursu avota. Atkārtotās krīzes ir parādījušas, ka pašreizējā situācija, kurā Krievija ir vienīgā energoresursu piegādātāja un Ukraina – vienīgā tranzīvalsts, negarantē Eiropas ekonomikai un pilsoņiem nekādu drošību. Jaunu energoresursu piegādes ceļu attīstībai ir jābūt tikpat svarīgai, cik svarīgi ir attīstīt attiecības ar Krieviju. Diemžēl dažu dalībvalstu individuālās intereses kavēja *Nabucco* projekta sākšanu. Dalībvalstīm jāsaprot, ka labumu gūs ne tikai tās valstis, kuras šķērsos cauruļvads, vai projektā iesaistītie uzņēmumi, bet arī visi Eiropas pilsoņi, kuru valdībām jāgarantē to labklājība un drošība.

Kļūdas, kas novedušas pie projekta aizkavēšanās, nedrīkst atkārtoties attiecībā uz gāzes resursu nodrošināšanu. Tajā reģionā ir tādas valstis kā Azerbaidžāna, Turkmēnistāna, Kazahstāna, Irāka un Irāna, kas vēlas piegādāt gāzes cauruļvadam savas rezerves. Piedaloties turpmākajās sarunās, Komisijai ir jāatkārtoti, ko tā ir paveikusi attiecībā uz starpvaldību nolīgumu, un jāpanāk pozitīvs rezultāts, cik ātri vien iespējams. Ja mēs to nedarīsim, tad to darīs citi, un es esmu pārliecināts, ka tas nebūs Eiropas pilsoņu interesēs.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Ņemot vērā ES atkarību no ārējo energoresursu piegādes, šo piegāžu nodrošināšana ir jautājums, kam vienmēr jābūt ES ārpolitikas sastāvdaļai. Turklāt visas prognozes vienprātīgi liecina, ka pieprasījums pēc energoresursiem nākamajos 25 gados būtiski palielināsies.

Mums Eiropā jāsamazina lielā atkarība no Krievijas gāzes, jo īpaši pēc pēdējo gadu krīzēm. Ir skaidrs, ka Krievijas stratēģija ir iegūt kundzību pār gāzes nozari Eiropā. Tāpēc mums ir tādi projekti kā *Nord Stream*, *Blue Stream II*, kā arī *South Stream*.

Tāpēc mums ir jādažādo piegādātāji un piegādes ceļi. Šā iemesla dēļ ir tik liela interese par *Nabucco* projektu, kas nodrošinās piekļuvi Azerbaidžānas un Irākas gāzei, kā arī Turkmenistānas gāzei, tādējādi nostiprinot mūsu attiecības ar Vidusāziju, kas kļūst par arvien svarīgāku reģionu.

Tāpēc es priecājos par jūlijā panākto vienošanos, par ko ziņoja komisārs, kā arī par skaidri izteikto priekšsēdētāja Barroso atbalstu *Nabucco* projektam politiskajās pamatnostādnēs, ar kurām viņš mūs nesen iepazīstināja.

Es zinu, ka pastāv šaubas par *Nabucco* projekta dzīvotspēju, bet man bija šaubas arī par Baku-Tbilisi-Ceihanā naftas vadu, kas tagad ir īstenots..

Man jāuzsver, ka Vidusjūras dienvidu krasta valstīm arī ir liela nozīme gāzes piegādē Eiropai. Galvenā valsts šajā ziņā ir Alžīrija, kas ir svarīga gāzes piegādātāja manai valstij un Itālijai. Mums jāgādā, lai ātri tiktu pabeigts darbs pie *Medgaz* cauruļvada. Es vēlos uzsvērt arī tādu valstu kā Ēģipte un Lībija nozīmi gāzes piegādē.

Rezumējot teikto, jāsaka, ka enerģētikas jautājumiem ir jābūt prioritātei Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecībās, lai no tā labumu gūtu abas puses.

Dāmas un kungi, Lisabonas līgumā ir noteikts, ka par enerģētiku esam atbildīgi visi kopā un ka viens no ES enerģētikas politikas mērķiem ir garantēt energoapgādes drošību. Tas mudina mūs pasteigties ar kopējās enerģētikas ārpolitikas izstrādi, kas kļūst arvien svarīgāka, kā uzsvērts rezolūcijas priekšlikumā, kas šodien jāpieņem.

Es beigšu, sakot, ka tas ir grūti sasniedzams mērķis, kā pierāda mūsu nespēja Eiropā, Eiropas Savienībā, izveidot īstu energoresursu iekšējo tirgu, tāpēc ka mums nav pat nepieciešamo energotīklu savstarpējo savienojumu. Tāpēc es priecājos par saistībām šajā jautājumā, kuras savā dokumentā minēja priekšsēdētājs Barroso.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Kā mani kolēģi tikko teica, nesenā gāzes krīze starp Krieviju un Ukrainu pierāda, ka ir steidzami jāpalielina Eiropas Savienības energoresursu drošība un neatkarība.

Eiropas Savienība vēl arvien ir pārāk atkarīga no gāzes importa, jo 2020. gadā tai droši vien būs jāimportē aptuveni 80 % no gāzes krājumiem. Šāda situācija nedrīkst turpināties, jo pretējā gadījumā tā neatgriezeniski apdraudēs Eiropas Savienības energoapgādes drošību. Ir skaidrs, ka pašlaik īstenotie infrastruktūras projekti, kurus jūs tikko minējāt, ir pareizi pasākumi.

Nesenā gāzes krīze starp Krieviju un Ukrainu beidzās pirms vairākiem mēnešiem. Komisār, kas notiks nākamajā ziemā? Tiem, kas piedzīvoja gāzes trūkumu, un tiem, kas raizējās par to, ka tās varētu trūkt arī turpmāk, ir absolūti būtiski zināt, kā Eiropa pasargās tos no iespējamām jaunām krīzēm.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pašreizējā rezolūcijā ir vēlreiz uzsvērtā vajadzība izstrādāt konsekvētu Eiropas ārpolitiku, ietverot tajā arī energoapgādes drošību.

Šodien daudz ir runāts par *Nabucco* un *Desertec*. Attiecībā uz energoresursu avotu dažādošanu es vēlētos pievērst jūsu uzmanību kaimiņu reģionam, kam līdz šim ir bijusi raksturīga stabilitāte un uzticamība Eiropas apgādē un kam ir milzīgs attīstības potenciāls, un kas klimata pārmaiņu rezultātā kļūs pieejamāks. Es runāju par Arktikas reģionu. Tajā mēs redzam, no vienas puses, pastāvošas pragmatiskas sadarbības tradīcijas, tostarp, piemēram, ar Krieviju, un, no otras puses, ES atšķirībā no Krievijas, ASV, Kanādas un pat Ķīnas pašlaik tur neatrodas.

Lai nodrošinātu arī Eiropas ilgtermiņa intereses šajā reģionā, es gribētu atbalstīt pragmatiskas ilgtermiņa stratēģijas izstrādi kopā ar tādiem partneriem kā Norvēģija un Islande, lai sadarbotos ar Krieviju, ASV un Kanādu un līdzsvarotu dažādās intereses ne tikai attiecībā uz kopējo apgādes drošību, bet arī uz vides jautājumiem un pieeju jauniem transporta ceļiem, kas brīvi no ledus. Tas ļaus izvairīties arī no iespējamajiem konfliktiem, kas varētu citādi tur rasties, steidzoties nodrošināt energoresursu avotus, kas vēl ir pieejami.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Turcijai ir liela nozīme Eiropas atkarības mazināšanā no Krievijas. Jautājums tagad ir – kādu cenu Eiropa ir gatava maksāt Turcijai? Pa to laiku Turcija spēlē divkāršu spēli un tiecas gūt labumu gan no *Nabucco*, gan *South Stream* projekta. Tas nav Eiropas interesēs. Es aicinu

Padomi un Komisiju nepārprotami izšķirties par *Nabucco* projektu. Šis projekts noteikti mazinās mūsu atkarību no Krievijas, un, ņemot vērā pieprasījuma pēc gāzes pakāpenisku mazināšanos Eiropā, nekādā ziņā nav jāveido divi piegādes ceļi no dienvidiem. Turcijai ir jāuzvelk savs karogs mastā un pilnīgi jāatbalsta *Nabucco* projekts. Tomēr sarunas ar Turciju par šo tematu stingri jānošķir no sarunām par valsts pievienošanos ES. Turcijai nedrīkst piešķirt ieejas biļeti Eiropas Savienībā apmaiņā pret sadarbību.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). - (PL) Eiropas Savienībai ir vajadzīgi piegādātāji, kuru uzņēmējdarbība ir pārredzama un kuri pilda savas saistības. Enerģētikas harta un Tranzīta protokols ir mēģinājums izveidot sistēmu, kuras pamatā ir skaidri principi. Krievijas nesenā norāde, ka tā vēlas izstāties no Enerģētikas hartas līguma, ir uzskatāma par brīdinājumu. Tai jābūt brīdinājumam uzņēmumiem, kas veic ieguldījumus Krievijā, kā arī Komisijai. Tai jānudina Komisija rīkoties, cik ātri vien iespējams, lai izveidotu Eiropas energoresursu drošības sistēmu.

Mēs varam tikai cerēt, ka Krievija ņems vērā Hartu un neveiks nekādus izšķirošus pasākumus. Eiropas Savienības iekšējam gāzes tirgum ir jādarbības bez ierobežojumiem, pieļaujot pārrobežu savienojumus un gāzes tīklus. Eiropas gāzes patērētāju nedrīkst atstāt monopola varā.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Matthias Groote (S&D). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Man ļoti patika tas, ko komisārs šodien teica par *Desertec* projektu. Šim projektam ir liels potenciāls, un tas ir pievilcīgs tāpēc, ka tas sastāv no daudziem atsevišķiem maziem projektiem. Tas radīs darbavietas un sagatavos ceļu videi nekaitīgai rūpniecības politikai, pēc kuras mēs tiecamies.

Man ir jautājums Komisijai. Kad jūs runājat par *Desertec* projektu, man bija sajūta, ka zināmā mērā ir „ieslēgta rokas bremze”. Kādi konkrēti pasākumi ir plānoti attiecībā uz tīklu infrastruktūru, kas ir liela problēma atjaunojamu energoresursu attīstīšanā? Nodoms, protams, ir pievadīt elektroenerģiju Eiropai pa augstsprieguma līdzstrāvas pārvades līnijām no tuksnešiem. Kādus atbalsta pasākumus Eiropas Komisija var veikt attiecībā uz to? Vai šajā lietā ir jau kādi apsvērumi? Ko mēs varam gaidīt šajā jautājumā no nākamās Komisijas?

Charles Tannock (ECR). - Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa (ECR) atbalsta vajadzību pēc ES kopējas ārējās energoapgādes drošības politikas, kuras pamatā ir dalībvalstu solidaritāte, bet enerģijas avotu struktūrai jāpaliek dalībvalstu kompetencē. Mums, protams, jādažādo energoresursu avoti, lai mēs nebūtu pārāk atkarīgi no Krievijas naftas un gāzes, ko tagad importē pat AK, kura vienmēr ir bijusi atkarīga no Ziemeļjūras un Norvēģijas gāzes.

Mums ir jāattīsta Dienvidu koridors un papildus *Nabucco* projektam jāapsver kā prioritāte *White Stream* projekts, kā arī Kaspijas jūras reģiona un Sahāras ceļi kā aizraujošas Eiropas Savienības nākotnes perspektīvas. Mums ir vajadzīgas labākas gāzes uzglabāšanas iespējas Eiropā un lielāka cauruļvadu un elektrotīklu koordinācija. Apvienotajā Karalistē mēs vēlamies arī kodolspēkstacijas.

Es atzinīgi vērtēju ieguldījumus atjaunojamajos energoresursos, tostarp *Desertec* saules enerģijas projektā, kas palīdzēs apkarot arī klimata pārmaiņas un veicinās energoresursu avotu dažādošanu. Mums ir vajadzīga arī lielāka energoefektivitāte, lai gan nesenais kvēlspuldžu aizliegums ES ir drakonisks. Tas ignorē to, ka dzīvsudrabs apdraud ādas veselību un vidi un padara ES nevajadzīgi nepopulāru manā valstī.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs! Prognozes rāda, ka līdz 2030. gadam gāzes patēriņš Eiropas Savienībā palielināsies par vairāk nekā 40 % un ka mūsu iekšzemes ražošana samazināsies. Tas nozīmē, ka pieprasījums netiks apmierināts, pat ņemot vērā visus projektus, kas pašlaik tiek īstenoti. Tāpēc mums ir vajadzīgi visi iespējamie piegādes avoti un jo īpaši jākoordinē visi dalībvalstu pasākumi, lai optimizētu to ieguldījumu mūsu kopējās vajadzībās.

South Stream un *Nabucco* projekti ietver ļoti svarīgus ekonomiskus, enerģētiskus, vēsturiskus un politiskus aspektus. Mums tie ļoti rūpīgi un ļoti saprātīgi jāapsver un jāņem vērā visu iesaistīto valstu intereses un vajadzības. Daudzas no grūtībām, ko pašlaik piedzīvojam, varētu atrisināt, ja mēs, pirmkārt, izlēmīgi koordinētu dalībvalstu rīcību, ja uzbūvētu vairāk sašķidrinātas dabasgāzes krātuvju, ja uzlabotu iekšējo tirgu un ja mēs, vēlreiz atkārtotu, runātu vienā balsī.

Derek Vaughan (S&D). - Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju tekstu, ko šodien ierosināja dažādas politiskās grupas, kā arī komisāra paziņojumu, jo īpaši atziņu, ka jādažādo energotehnoloģijas un jānodrošina piegāde.

Tomēr, protams, energoapgādes nodrošināšanai nevar būt tikai viens risinājums. Ir jāapsver visas tehnoloģijas. Tās ir jākombinē, ietverot arī oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu, un, protams, es nāku no Velsas, kur vēl arvien ir lieli ogļu krājumi.

Ir jāuzlabo arī energoefektivitāte. Tāpēc es uzskatu, ka mums energoefektivitātes pasākumiem jātērē vairāk naudas no Eiropas struktūrfondiem, lai taupītu energoresursus, bet arī lai veicinātu ekonomiku.

Es vēlos vēl īsi izteikties par diviem jautājumiem. Pirmkārt, par *Desertec*, kas, manuprāt, ir aizraujošs projekts, bet mums ir jāatzīst, ka tas ir ilgtermiņa projekts. To nevar paveikt kā uz burvja mājienu.

Otrkārt, ir svarīga gāzes rezervju uzglabāšana, bet mums atkal jāatzīst, ka tā ir dārga un ka būs nepieciešams finansējums.

Tādējādi es atbalstu visus tekstus, ko šodien ierosināja, jo īpaši tos, ko ierosināja Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, bet tie ir svarīgi jautājumi, un es priecātos uzzināt Komisijas viedokli par šiem jautājumiem.

András Gyürk (PPE). – (HU) Dāmas un kungi! Lēmuma priekšlikumā teikts, ka Krievijas uzņēmums *Surgutneftgaz*, kura īpašnieki nav zināmi, nesen ieguvis lielāko daļu akciju Ungārijas naftas uzņēmumā *MOL*. Es gribētu par to pateikt ko vairāk. Pēc šā darījuma es personīgi iesniedzu komisāram rakstisku jautājumu. Savā atbildē viņš paziņoja, ka uzskata par pamatotu mūsu prasību nodrošināt lielāku aizsardzību Eiropas enerģētikas uzņēmumiem pret tādu ārvalstu tīkotājiem, kam trūkst pārredzamības. Tā ir laba ziņa. Mums vēl jānorāda, ka pašreizējais tiesiskais regulējums nav piemērots šā mērķa sasniegšanai.

Tomēr tiesību aktus par pārredzamību var viegli apiet. Tāpēc mēs pieprasām, lai Eiropas Komisija atsakās no savas ērtās dīkas pašanalīzes nostājas. Tai sadarbībā ar valdībām jāizstrādā tiesiskais regulējums efektīvai uzņēmumu aizsardzībai pret naidīgu uzņēmumu pārņemšanu. Priekšsēdētāja kungs, atvērtais tirgus ir kopīgs Eiropas sasniegums. Nepadarīsim sevi viegli ievainojamus šajā jautājumā.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Šķiet, ka brīvā mikrofonu sistēma strādā labi, un es priecājos to dzirdēt. Mums ir vajadzīga droša un dažādota piegāde. Mēs visi tam piekrītam.

Tomēr, manuprāt, pārāk liela vieta mūsu šodienas debatēs ir ierādīta vienam jautājumam, brīdinājumam par draudiem no Krievijas puses. Šādām runām nevar būt nekāda Eiropai konstruktīva rezultāta, un es uzskatu, ka mēs iegūtu daudz vairāk, ja attīstītu partnerattiecības ar Krieviju.

Es būtu arī pateicīgs, ja komisārs Piebalgs paziņotu, kāds progress sasniegts dialogā par energoapgādes drošību, mūsu attiecību uzlabošanā ar Krieviju un demokrātisko standartu ieviešanā, jo mēs vēlamies, lai Krievija tam pievērstu lielāku uzmanību.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) 2007. gada septembrī, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada lēmumu, cita starpā, par *Nabucco* gāzes cauruļvadu, tika iecelts projekta Eiropas koordinators, proti, *Josias Van Aartsen* kungs. 2009. gadā viņš sniedza interesantu ziņojumu, kurā bija interesanti secinājumi. Viens no secinājumiem attiecās uz iespējamām grūtībām, īstenojot *Nabucco* projektu. Pat pašreizējais finansēšanas apjoms norāda uz šo faktu.

Es vēlos jautāt, vai jūs uzskatāt, ka, neņemot vērā jūsu personīgās intereses šajā lietā, koordinators iecelšana *Nabucco* projekta īstenošanai padarīs šo īstenošanu efektīvāku, lai mēs varētu būt droši, ka tam, ko mēs šodien šeit apspriežam un ko dalībvalstis, tostarp arī mana valsts Polija, cer ieraudzīt iepildāmies, būs 100 % iespēja piepildīties.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Man būs grūti atbildēt uz visiem uzdotajiem jautājumiem, bet es vēlos uzsvērt dažus no tiem.

Pirmkārt, politika, kam ievērojam enerģētikas nozarē, ir paredzēta mūsu pilsoņu un rūpniecības labklājības uzlabošanai. Mēs vēlamies drošu un tīru energoapgādi par pieejamām cenām. Tas ir mūsu galvenais mērķis.

Otrkārt, mums nav nekādu blakus mērķu, kad mēs apspriežam nolīgumus enerģētikas jomā. Nav arī nekādu kompromisu paplašināšanās vai cilvēktiesību jomā. Mēs strādājam, ņemot vērā viedokli, ka savstarpēja atkarība energoapgādē ir ļoti svarīga un dod labumu visiem – gan piegādātājiem, gan tranzītvalstīm un patērētājiem. Partneru pārliecināšana prasa laiku, bet tas ir vienīgais veids, kā panākt stabilitāti.

Treškārt, ja arī reizēm šķiet, ka rīkojamies lēni, es uzskatu, ka pamatošanās uz rūpnieku priekšlikumiem un rūpniecības atbalstu ir būtiska, jo tā mūs dara stiprus. Iespējams, mēs neesam ātrlaiva enerģētikas okeānā,

bet atteikšanās no steigas nodrošina mums stabilitāti. Ieviešot pārmaiņas, mums ir daudz plašāks pamats, un tāpēc mums ir daudz lielāka drošība. Visu projektu rentabilitāte un dzīvotspēja ir labi pārbaudīta. Tādējādi es uzskatu, ka tas ir pareizais atbalsta veids.

Nākamā vājā joma mums ir ārējā enerģētikas politika un saskaņotība. Tiesa, ir daudz strīdu – tie vismaz tiek uztverti kā strīdi –, un es kā komisārs priecātos redzēt labāk saskaņotu ārējo enerģētikas politiku.

Rezolūcijas priekšlikumā ir risināta tieši šī problēma, jo, lai gan nav nekāda iekšēja konflikta starp dalībvalstīm, tomēr šis konflikts pastāv cilvēku uztverē. Visi pasākumi, ko veic dalībvalstis, dod labumu arī Eiropas Savienībai. Tādējādi mums jāturpina šī nostāja un patiešām jācenšas izveidot tādu sistēmu, kurā visi runā vienā balsī ne tikai vārdos, bet arī attiecībā uz viedokļiem, ko vēlamies uzsvērt. Šā iemesla dēļ Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats ir tomēr ļoti svarīgs. Visi jautājumi, ko izvirzījām Otrajā enerģētikas pārskatā, ir vēl joprojām aktuāli.

Tomēr, kā uzskata Komisija, mēs skaidri redzam, ka nevaram atļauties pāriet no savstarpējas atkarības uz pilnīgu atkarību. Tāpēc mēs jo īpaši atbalstām tādus dažādošanas projektus kā *Nabucco* un *LNG* – tie gan pilnīgi nemaina mūsu savstarpējās atkarības attiecības, bet dod mums papildu drošības rezerves. Tāda ir mūsu darbība, bet vienlaikus mēs pievēršam uzmanību visam, kas notiek enerģētikas pasaulē.

Runājot par kodolenerģiju, jāsaka, ka esam atteikušies no šīs izvēles. Mēs esam pieņēmuši Kodoldrošības direktīvu, bet tas ir lielā mērā dalībvalstu jutīgs jautājums. Es patiešām uzskatu, ka no Eiropas Savienības viedokļa mums jāpamatojas uz kodoldrošības regulatoru sadarbību un jācenšas izveidot drošāku un labāk saskaņotu sistēmu. Tomēr es šaubos, vai varam darīt ko vairāk.

Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, – es patiešām uzskatu, ka šie jautājumi un debates palīdz veidot enerģētikas politiku, bet to nevar nodrošināt tikai viens instruments. Ir daudz instrumentu, un mēs vēl turpmāk atgriezīsimies pie šīm debatēm.

Ļoti pateicos jums par šīm debatēm. Es labprāt atbildēšu uz jūsu jautājumiem arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā vai jebkurā citā komitejā, kas vēlas sīkāk apspriest enerģētikas jautājumus.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Es esmu saņēmis sešus rezolūcijas priekšlikumus, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu⁽²⁾.

Balsojums notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju panākumus, kas sasniegti, parakstot Ankarā nolīgumu par *Nabucco* projekta sākšanu, kā arī nolīguma protokolu *Desertec* projekta sākšanai. *Nabucco* projektam jābūt prioritātei, jo tas sniedz gāzes problēmas risinājumu – problēmas, kas pēdējos gados ir saasinājusies. Es zinu, ka *Nabucco* projekts ir ļoti svarīgs no ģeopolitiskā viedokļa, bet projektā iesaistītajiem partneriem vienlaikus ir jāsaņem arī stipri komerciāli pamudinājumi, lai tas tiktu īstenots pēc iespējas ātrāk. Ekonomiskā krīze, kas samazināja naudas apjomu, kurš projektā iesaistītajiem uzņēmumiem bija pieejams ieguldījumiem, kā arī neziņa par energoresursu avotiem, kam jāapgādā cauruļvads, ir šķēršļi, kas jāpārvar. Ir apsveicami, ka mēs piedāvājam projektam EUR 200 miljonu, bet mums jāpastiprina arī politiskie un diplomātiskie pasākumi attiecībā uz Turciju un citām reģiona valstīm, kas piegādā gāzi. Es tāpēc gribētu aicināt dalībvalstis izrādīt solidaritāti, lai spētu novērst gāzes krīzes, kādas esam pieredzējuši pēdējos gados. Mēs nevaram gaidīt līdz tam laikam, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā un *Nabucco* projekts būs pabeigts, ja Eiropa riskē ziemas vidū palikt bez gāzes nesaskaņu dēļ starp Krieviju un Ukrainu.

Ivailo Kalfin (S&D), rakstiski. – (BG) Diemžēl ES vēl joprojām nav efektīvas energoapgādes drošības politikas. Pēdējos gados ir sperti pirmie soļi šajā virzienā, par ko es jo īpaši vēlos apsveikt komisāru Piebalgu. Bulgārija arī ir devusi savu ieguldījumu šajā ziņā. Tomēr šie procesi ir pārāk lēni, jo īpaši ņemot vērā Krievijas un citu konkurentu īpaši enerģiskos pasākumus.

Mums ir vajadzīga daudz noteiktāka un aktīvāka politika, kam jāietver daži no šiem aspektiem:

- sekmēt visu to projektu pabeigšanu, kas attiecas uz gāzes piegādi Eiropai un kas var nodrošināt uz tirgu balstītu finansējumu, tostarp *Nord Stream* un *South Stream*;

⁽²⁾ Sk. protokolu.

- sekmēt jaunu iekārtu būvi, kas palīdzēs nodrošināt energoresursu neatkarību un samazināt CO₂ emisijas, jo īpaši spēkstacijās, kurās izmanto kodolenerģiju un atjaunojamus energoresursus;
- izstrādāt kopīgus noteikumus gāzes piegādei un tranzītam;
- veikt aktīvu politiku attiecībā uz Vidusāzijas un Kaukāza valstīm, lai nodrošinātu Kaspijas jūras reģiona gāzes piegādi Eiropai.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Šīs debates ir vēl viens pierādījums tam, cik ļoti ES vajadzīga vienota enerģētikas politika. Daži deputāti mudina Komisiju un dalībvalstis veikt konkrētus koordinētus pasākumus solidaritātes garā un ierosina izturēties, it kā ES jau būtu šāda politika. Viņu centieniem ir ne tikai politiska un morāla, bet arī praktiska vērtība, jo kā pilsoņu pārstāvji viņi var paātrināt kopējas enerģētikas politikas izveidi. Ir arī tādi deputāti, kas izmanto šādas politikas trūkumu kā aizbildinājumu, lai attaisnotu savus divpusējos darījumus ar piegādātājiem – darījumus, kuros bieži nav ievērotas pārredzamības un godīgas konkurences prasības, nemaz jau nerunājot par Eiropas solidaritāti. Šī ir īsredzīga un riskanta pieeja, kas nāk par labu tiem nedemokrātiskajiem piegādātājiem, kuru politiskā stratēģija ir sašķelt un vājināt ES. Komisijai jāsniedz ne tikai politisks un tiesisks, bet arī finansiāls atbalsts uzņēmumiem, kas cenšas dažādot mūsu energoapgādi. Lai patiešām virzītos uz patiesu solidaritāti enerģētikas jomā, dalībvalstīm jāskatās citai citu un Komisiju informēt par saviem nolīgumiem ar trešiem partneriem.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Tā kā mēs esam tikko saņēmuši jaunas pilnvaras, es uzskatu, ka viena no jomām, kurā Eiropas Parlamentam aktīvāk jāiesaistās, ir energoapgādes drošības garantēšana. Tāpēc es vēlos uzsvērt *Nabucco* projekta lielo nozīmi, jo tas palīdzēs garantēt Eiropas Savienības energoapgādes drošību, kā arī Eiropas patērētāju piekļuvi alternatīviem resursiem, izmantojot drošu ceļu. Nolīguma parakstīšana 2009. gada 13. jūlijā starp Austriju, Bulgāriju, Rumāniju, Turciju un Ungāriju par *Nabucco* projektu, apliecinot projektā iesaistīto partnervalstu politisko apņemšanos turpināt centienus uzbūvēt gāzes cauruļvadu, ir devusi pozitīvu signālu ieguldītājiem un valstīm, kas piegādā dabasgāzi. Šajā projektā iesaistītajām valstīm, kā arī Eiropas Komisijai jāturpina veltīt visas pūles, lai piesaistītu ieguldījumus un garantētu uzticamus piegādātājus *Nabucco* projektam.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Ieguvusi pirmo vietu gāzes eksportētāju sarakstā, Krievija nesen kļuva arī par lielāko naftas eksportētāju pasaulē, pārspējot Saūda Arābiju. Šī situācija dod Maskavai īpašu ietekmi, kas pamatojas uz kontroli pār šiem resursiem. Tomēr energoresursi ir prece, kam jābūt pakļautai tirgus ekonomikas principiem. Nedrīkst energoresursus izmantot politiska spiediena izdarīšanai. Energoresursu krīze, ar ko saskārās Eiropa, parādīja enerģijas piegādes avotu dažādošanas lielo nozīmi. Tā parādīja arī pievienoto vērtību, ko *Nabucco* projekts šajā ziņā piedāvā visai Eiropas Savienībai. Rumānija bija un ir *Nabucco* projekta stabila atbalstītāja. Faktiski Rumānija kopā ar Turciju, Bulgāriju, Ungāriju un Austriju jūlijā parakstīja starpvaldību nolīgumu par *Nabucco* projektu. Mēs uzskatām šā nolīguma noslēgšanu par panākumu un lielu soli uz priekšu. Iecerei par tāda lieluma un nozīmes gāzes cauruļvadu, kāds ir *Nabucco*, būs jāaskaras ar daudziem izaicinājumiem, pirms tā kļūs par īstenību. Vienīgais risinājums šo izaicinājumu pārvarēšanai ir neatlaidīgi atbilstoši pasākumi.

Traian Ungureanu (PPE), rakstiski. – Mēs ļoti cenšamies veicināt saskaņotu enerģētikas politiku, bet šāda politika pastāv un tiek pilnīgi īstenota. Ir tikai viena maza problēma, tā NAV mūsu politika. Tā ir Krievijas politika. Mums ir *Electricite de France (EDF)* uzņēmums, kas parakstījis projektu. Pirms tam krievi pārņēma *Nabucco* projekta ungāru uzņēmuma MOL daļas. Un vēl pirms tam Austrijas gāzes krātuvi Baumgartenā pārņēma mistiskais *Centrex* uzņēmums. Mums ir vajadzīga skaidra Eiropas enerģētikas politika, un mums tā ir vajadzīga nekavējoties. Varbūt tā ir mūsu pēdējā iespēja apvienoties ap *Nabucco* projektu. Citādi, ja Padome un Komisija paliks neitrālas, tām jāgatavojas ļoti aukstām ziemām un ļoti karstai politikai.

***

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es aicinu jūs uz klusuma brīdi Parlamentā, jo mēs esam saņēmuši ziņu no Kabulas par ļoti nopietnu uzbrukumu starptautiskajiem miera uzturēšanas spēkiem, un nepilnīgā informācija, kas mums šobrīd ir, liecina par sešiem nāves gadījumiem Itālijas kontingenta *Folgore* desantnieku divīzijā.

Tāpēc es lūdzu jūs noturēt Parlamentā vienu minūti ilgu klusuma brīdi, pieminot tos, kas cīnās, lai ieviestu miera un brīvības ideālus visā pasaulē.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Kā jūs tikko dzirdējāt no *Mauro* kunga, Afganistānā ir noticis traģisks atgadījums: seši miera uzturētāji ir zaudējuši dzīvību. Es jūs laipni lūdzu piecelties un ievērot vienu minūti ilgu klusuma brīdi, izrādot cieņu šajā traģiskajā atgadījumā bojāgājušajiem.

(Parlamenta deputāti piecēlās un ieturēja minūti ilgu klusuma brīdi)

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

4. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Par balsojuma rezultātiem un citām ziņām sk. protokolu)

4.1. 2009. un 2010. gada intervences periodi sviestam un vājpiena pulverim (A7-0005/2009, Paolo De Castro) (balsošana)

4.2. Lauksaimniekiem paredzētā tiešā atbalsta shēmas saskaņā ar KLP (A7-0004/2009, Paolo De Castro) (balsošana)

4.3. SWIFT (balsošana)

– Pirms balsojuma par 2. grozījumu.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ALDE grupa patiešām iebilst pret šo maiņu.

(Verts/ALE grupas lūgumi par 1. un 2. grozījuma teksta pārcelšanu.)

– Pirms balsojuma par 1. grozījumu.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ALDE grupai patiešām ir iebildums.

(Verts/ALE grupas lūgumi par 1. un 2. grozījuma teksta pārcelšanu.)

4.4. Partnerattiecību un sadarbības nolīgums starp EK un Tadžikistānu (balsošana)

4.5. Partnerattiecību un sadarbības nolīgums starp EK un Tadžikistānu (A7-0007/2009, Alojz Peterle) (balsošana)

4.6. Situācija Lietuvā pēc nepilngadīgo aizsardzības likuma pieņemšanas (balsošana)

4.7. Krīze piensaimniecības nozarē (balsošana)

4.8. Energoapgādes drošība (Nabucco un Desertec) (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Balsošanas laiks tiek slēgts.

5. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu mutiski skaidrojumi

Rezolūcijas RC-B7-0026/2009 priekšlikumi

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret rezolūciju attiecībā uz Lietuvu, jo es uzskatīju šo rezolūciju par sasteigtu un nelīdzsvarotu reakciju uz likumu, kas vēl nav pat stājies spēkā, nemaz nerunājot par tā sākotnējo redakciju.

Ir tiesa, ka cilvēktiesības ir Savienības kompetencei piekritīgs jautājums. Tomēr šajā gadījumā Savienība ļoti cieši pietuvojas dalībvalsts suverenitātes principa pārkāpšanai, un tāpēc es biju pret šo rezolūciju, paturot prātā arī to, ka tā negatīvi ietekmētu Īrijas referenduma rezultātu kā slikts piemērs, kā var izturēties pret dalībvalsts suverenitāti.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo rezolūciju, jo Lietuva spēs pati saviem spēkiem tikt galā ar šo problēmu. Lietuvas prezidente ir izveidojusi īpašu grupu, lai pārskatītu šo tiesību aktu, kam būtu jāstājas spēkā tikai 2010. gadā. Turklāt es domāju, ka ar šo rezolūciju notiks pārmērīgi liela iejaukšanās tādas suverēnas nācijas kā Lietuva lietās. Turklāt šī rezolūcija ietver paziņojumu par to, ka ir jāpieprasa Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras juridiskais atzinums. Pamattiesību aģentūras kompetencē nav atsevišķu valstu vērtēšana un atzinumu došana par šādiem gadījumiem. Tas radītu pārāk bīstamu precedentu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es esmu entuziasma pilns eiro optimists un aizstāvu Eiropas konstitūciju, kā arī Lisabonas līgumu. Es esmu arī cīnītājs par cilvēktiesībām. Tomēr šī rezolūcija Eiropai rada lielu kaitējumu, jo īpaši tuvojoties Īrijas referendumam, un tajā ļaunprātīgi tiek izmantots cilvēktiesību jautājums ideoloģiskos nolūkos. Lietuvas likumam nav nekāda sakara ar cilvēktiesībām, bet ja nu tomēr ir, tad tas faktiski aizsargā Lietuvas bērnu cilvēktiesības, nevis tās pārkāpj. Tāpēc es uzskatu šo rezolūciju par ideoloģisku apkaunojumu. Šajā Parlamentā kreisie un liberāļi ir izraisījuši nopietnu kaitējumu Eiropai un cilvēktiesībām ar šo rezolūciju

Philip Claey's (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu lietuviešu draugi, protams, būtu paredzējuši sev kaut ko citu. Atbrīvojušies no Padomju Savienības jūga, viņi gribēja tik ātri, cik vien iespējams, kļūt par dalībniekiem tajā otrajā savienībā, kurai patīk pasniegt sevi kā brīvu nāciju unikālu apvienību. Tagad tomēr šķiet, ka atkal ir noticis tā, ka viena veida aizbildnību ir vienkārši aizstājusi cita, kaut arī smalkāka. Arī šodien Lietuva vairs nav brīva: kad Lietuvas parlaments pieņem likumu, kura mērķis ir aizsargāt nepilngadīgos, tas tiek kritizēts par nemieru izraisīšanu un atraidīts. Nav nevienas jomas, kurā Eiropa vēl nebūtu iejaukusies, un tas pavisam noteikti neuzlabosies nākamajos gados. Tieši otrādi, jaunais Eiropas cilvēktiesību komisārs — kā viņu sauc? — faktiski pastiprinās šo Eiropas aizbildnību vēl vairāk. Paldies jums, *Verhofstadt* kungs, paldies jums, pārējie konservatīvie vadītāji Komisijā, par brīvības apslāpēšanu šādā veidā.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, redziet, kā pieaug ES noteikumu biezoknis! Redziet, kā Brisele dzen savus dzinumus ikvienā valsts dzīves plaisā, ikvienā nostūrī!

Šādi jautājumi kā nepilngadīgo aizsardzība daudziem mūsu vēlētājiem ir jutīgi un ētiski jautājumi. Ja mēs šajā Parlamentā iedomājamies noteikt likumus nacionālajām valstīm, kāda tām tad ir jēga? Vai mūsu pieņēmumam nav nekādu robežu?

Ļaujiet man pilnīgi skaidri izteikt savu nostāju par šo. Kad Apvienotajai Karalistei bija šim ļoti līdzīgs tiesību akts, ko sauca par 28. iedaļu, es biju praktiski vienīgais konservatīvais, kas bija pret to. Es par vairākiem gadiem apsteidzu pārējos savas partijas biedrus, iestājoties par pilnīgu geju līdztiesību, tostarp arī par pilngadības vecuma izlīdzināšanu un civilām partnerattiecībām. Man ir prieks, ka pārējie manas partijas biedri tagad ir nonākuši līdz šim viedoklim.

Bet es neesmu Lietuvas likumdevējs! Tie, kam šis jautājums jāizlemj Lietuvā, ir cilvēki, kuri ir saucami pie atbildības, izmantojot šīs valsts demokrātiskos mehānismus un procedūras. Ja mēs neesam gatavi viņiem ļaut to darīt, mēs tikpat labi varētu piepildīt ar naftalīna bumbiņām savu valstu parlamentus, pārvērst tos par muzejiem un aizslēgt durvis.

Rezolūcijas RC-B7-0047/2009 priekšlikumi

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, daudzu saimniecību izdzīvošanai draud nopietnas briesmas. Tāpēc es priecājos, ka mēs šodien esam pieņēmuši visu partiju rezolūcijas priekšlikumu par krīzi piensaimniecības nozarē. Es dziļi nožēloju, ka Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa nepiedalījās šā priekšlikuma izstrādē.

Ir jābūt skaidram, ka mēs nevaram pārvarēt šo krīzi vienīgi ar pasākumiem, kurus ierosinājusi Komisija. Pirmkārt un galvenokārt, mums jāpalielina piena produktu patēriņš, lai mazinātu spiedienu tirgū. Šajā sakarā tirdzniecības veicināšana ir svarīgāka par krājumu veidošanu. Jau sen tikuši iztirzāti konstruktīvi priekšlikumi, piemēram, piena pulvera izmantošana teļu barošanā, minimālo cenu noteikšana siera izstrādājumiem, siera analoģu skaidra marķēšana un sviesta tauku izmantošana saldējuma un maizes izstrādājumu ražošanā. Man nav saprotams, kāpēc Komisija tos vēl joprojām nav īstenojusi.

Es mudinātu komisāru ņemt vērā rezolūcijas priekšlikumā ietvertos priekšlikumus un īstenot tos kā steidzamus pasākumus.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos paskaidrot, kāpēc atturējos no balsošanas par krīzi piena un piena produktu nozarē. Bēdīgi, ka stāvoklis piena nozarē ir ārkārtīgi kritisks. Par spīti tam, ka patēriņa cenas ir par 14 % augstākas nekā iepriekšējos gados, piena iepirkuma cena ir kritusies gandrīz par 40 %. Daudziem Eiropas piena ražotājiem tāpēc draud izputēšana. Čehijas Republikā, piemēram, 15 Čehijas piensaimniecības uzņēmumiem finansiālā nozīmē iestājusies klīniska nāve saskaņā ar *Madeta* izpilddirektora *Teplý* kunga teikto. Situācijas risinājumam tomēr ir jānotiek sistemātiski, īstenojot ilgtermiņā nozares vadību, nevis tikai ar tādiem īstermiņa atbalsta pasākumiem kā subsīdijas, intervences iepirkumi un atbalsts privātai uzglabāšanai. Tas vienīgi izkropļo tirgu, bet nenovērš cenu nestabilitāti. Vienaļikus mums jāizveido godīgas konkurences nosacījumi lauksaimniekiem no visām dalībvalstīm, nevis tikai piensaimniecības nozarē.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šis Komisijas priekšlikums ir būtībā apsveicams, un tas ir saprātīgs priekšlikums, vismaz no ekonomiska un politiski realistiska viedokļa. Tomēr jāpiebilst, ka, aplūkojot situāciju no visām pusēm, cenu kritums nav tikai pieprasījuma krišanās rezultāts.

Mums jāņem vērā arī piensaimnieku problēmas Austrijā un Alpu reģionā. Mazās vietējās lauku saimniecības nevar reāli konkurēt ar milzīgajām piensaimniecības fermām Ziemeļvācijā un Nīderlandē. Tas rada līdzsvara trūkumu. Pilnīgi visa piena daudzuma palaišana liktu Austrijas piena saimniecībām izbeigt darbību, un tam būtu nopietnas un neprognozējamas sekas, tostarp arī kultūrainavā.

Tad Eiropas tirgū dominētu nedaudzi daudznacionāli uzņēmumi. Es labi varu iedomāties, kādas sekas tam būtu arī attiecībā uz pārtikas kvalitāti.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dažās pēdējās dienās visā Eiropā ir notikuši piena ražotāju pamatoti protesti par cenām, par Eiropas Savienības intervences trūkumu un par marķēšanas atļauju — nevis nākotnē, bet nekavējoties — jo īpaši attiecībā uz mākslīgiem piena izstrādājumiem.

Mēs gribam svaigus produktus uz mūsu patērētāju galdiem — produktus, kuriem mēs zinām izcelsmi, nevis atkritumus, ko saņemam no citām valstīm: pulvera pienu, kas mums tiek pasniegts kā svaigs piens no mūsu pašu piena ražotājiem. Rīt pienu izlies Padanijā tāpat kā pārējā Eiropā — un tas ir nopietns protests, jo tas saglabā mūsu produktu kvalitāti. Mēs Eiropā vēlamies būt veselīgu pārtiku no sava reģiona: labu, svaigu pienu — pienu, ko es acīmredzami dzeru. Mēs Padanijā dzeram, pieminot upuri, ko nes mūsu ražotāji, kuri Eiropai ir jāaizsargā.

Eiropas komisāre ir izslēgusi no noteikumiem sieru, kuram ir ilgs nogatavināšanas laiks; tie aizsargā vienīgi piena pulvera ražotājus. Tas ir kauns!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, mēs dzīvojam laikā, kad ik dienu kāds piensaimnieks izdara pašnāvību pat tādās bagātās Rietumu valstīs kā Francija. Tāpēc tā ir milzīga traģēdija. Es balsoju par abiem *De Castro* kunga ziņojumiem, jo ir nepieciešama tūlītēja neatliekama intervence. Tomēr mēs zinām, ka piena pulveris un sviests ir uzkrāti intervences krājumos. Tos izņems no intervences krājumiem, un, galu galā, tie tikai atkal nospiedīs cenas uz leju. Tā ir viena problēma.

Otra problēma ir tā, ka šis pasākums, visticamāk, vairāk palīdzēs lieliem, nevis maziem lauksaimniekiem. Mums tomēr nevajadzētu aizmirst, ka sīksaimniekiem ir vajadzīga tūlītēja palīdzība, lai izdzīvotu, turpretī lielākiem lauksaimniekiem tā vienkārši saglabātu vai palielinātu peļņu. Ir vajadzīgas fundamentālas pārmaiņas. Mums beidzot ir jāgarantē pārtikas neatkarība, nevis jāizmanto brīvas tirdzniecības modelis, ko diktē PTO. Kā to ir teikuši runātāji pirms manis, mums ir vajadzīga vietēju lauksaimnieku vietēji ražota pārtika.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā visi iepriekšējie runātāji, es apzinos krīzes apmērus mūsu lauksaimniecības nozarē. Ikviens deputāts, kas pārstāv lauksaimniekus, to zina. Bet krīze ir mūsu pašreizējās lauksaimniecības sistēmas — kopējās lauksaimniecības politikas — rezultāts ar katastrofālām sekām lauksaimniekiem manis pārstāvētajā Apvienotās Karalistes daļā. Un ne tikai lauksaimniekiem: arī

mūsu patērētājiem, mūsu nodokļu maksātājiem un pat trešās pasaules trūcīgajiem, kas atklāj, ka viņu tirgi tiek atraidīti un ka tad pārpalikumi tiek uzkrauti viņiem.

Mēs Eiropas Savienībā pakāpeniski virzījāmieš prom no tieša atbalsta sistēmas, kuras sekas bija tik nelabvēlīgas videi un ekonomikā, un tagad mēs steidzam atgriezties atpakaļ. Es varu jums teikt, ka Apvienotajā Karalistē cilvēkiem vēl ir skaidrā atmiņā, kā piena kvotu sistēma darbojās. Mums tika piešķirta kvota, kas bija mazāka par valsts ražošanas apjomu, tāpēc pie mums ir tā neparastā aina, kurā britu lauksaimnieki izmanto pienu kā mēslojumu vai izlej to izlietnēs, un pēc tam viņiem ir jāievieš piens no Nīderlandes, Francijas vai citām Eiropas Savienības daļām, lai sasniegtu pieprasījuma līmeni. Mēs tikko bijām sākuši no tā atbrīvoties, un tagad šis Parlaments ir nobalsojis, lai viss atgrieztos atpakaļ.

Katram, kas domā, ka Eiropas Savienības izraudzītais virziens ir — mazāk darboties, vairāk deleģēt kompetenci —, ir tikai jāpaskatās uz šodienas balsojumu.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, iepriekšējā nedēļā mēs pieredzējām vairāku grupas *The Beatles* albumu atkārtotus izdevumus digitāli pārstrādātā veidā. Šonedēļ mēs debatējam par piena kvotu sistēmu pārstrādātā veidā. Pirmajā acūmirkli var likties, ka tiem nav nekā kopēja, kamēr jūs nepievēršat uzmanību vienas *Beatle* dziesmas virsrakstam — *Atpakaļ PSRS*. Tas, manuprāt, ir visa kopsavilkums. Mums ir sistēma, kurā cenas un kvotas nosaka birokrāti, nevis patērētāju vajadzības vai pat piegādātāju vajadzības. Mums ir sistēma, kurā patērētāji maksā divreiz vairāk par augstākām cenām un lielākiem nodokļiem, lai atbalstītu sistēmu, kas nesūdzējās tad, kad cenas bija augstas.

Es atceros, kā, tuvojoties iepriekšējo pilnvaru posma beigām, *Martin Schulz* teica, ka viņš beidzot esot pieredzējis EPP sociāldemokrātizēšanos. Es faktiski domāju, ka viņa sapnis ir piepildījies vēl lielākā mērā un mēs piedzīvojam ES sovjetizēšanos. Vai mēs patiešām skatāmies uz „ESSRS”?

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, mums, Dānijas liberāļiem, ir liela līdzjūtība pret lauksaimniekiem, kas saskaras ar lielām mūsdienu ekonomikas problēmām, un faktiski mums arī ļoti simpātizē ideja par īstermiņa atbalsta sniegšanu tiem, kam tas vajadzīgs. Vienīgā problēma ir tā, ka īstermiņa institucionalizētas atbalsta shēmas nekad nepaliek īslaicīgas, kaut arī tiek pieņemtas daudzas jaukas nodomu deklarācijas. Tās vienmēr, galu galā, kļūst pastāvīgas, un to labi zina visi tie no mums, kuri ir bijuši saistīti ar to īstenošanu šeit vai mūsu valsts parlamentos. Tāpēc mēs baidāmies — un, mūsaprāt, tas ir pareizi, mums būtu jābaidās —, ka pasākumi, ko šī rezolūcija iesaka, kā arī Komisijas iniciatīvas, ja tās tiek skatītas šādā gaismā, *de facto* novedīs pie ilgstošāka ceļa, kas ved prom no teicamā reformas procesa pretī efektīvākai lauksaimniecībai, par kuru Komisija ir bijusi atbildīga, un tāpēc mēs jūtam, ka mums ir jānoraida šī rezolūcija.

Rezolūcijas RC-B7-0040/2009 priekšlikumi

Zigmantas Balčytis (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, mans balsojums bija „par”, jo energoapgādes drošības jautājums ir ārkārtīgi svarīgs šodien visām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Nesenā Krievijas un Ukrainas krīze skaidri parādīja pašreizējās problēmas enerģētikas nozarē un jo īpaši dažu dalībvalstu pilnīgo atkarību no viena dabas gāzes piegādātāja.

Baltijas valstis, kas ir izolētas no pārējās Eiropas, ir atstātas Austrumeiropas gāzes piegādātāju žēlastībā. Tagad ir svarīgāk nekā jebkad attīstīt visaptverošu kopēju enerģētikas politiku, kuras pamatā ir solidaritāte, enerģijas avotu dažādošana un kopēju interešu aizsardzību.

Es vēlos izmantot šo iespēju pateikties Komisijai un īpaši Zviedrijas prezidentūrai par Baltijas jūras stratēģijas iesniegšanu, kas ļaus efektīvi mobilizēt struktūrfondus, kuri jāizmanto efektīvāk kopēju mērķu sasniegšanai.

Esmu pārliecināts, ka, atbilstoši īstenošanai, stratēģija kļūs par reģionāla panākuma piemēru.

Visbeidzot es vēlētos mudināt Komisiju uzņemties vadību Baltijas jūras stratēģijas īstenošanā, lai nodrošinātu, ka dažos gadījumos atsevišķu dalībvalstu intereses negūst pārsvaru pār kopējas stratēģijas mērķu sasniegšanu.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Es balsoju „par” šo rezolūciju, jo energoapgādes jautājums ir svarīgs pārbaudījums Eiropas solidaritātei. Dalībvalstīm pie šā jautājuma ir jāstrādā kopā.

Enerģētikas politikai ir jābūt saistītai ar ārējo politiku. Komisijai ir arī jāskatās uz energoapgādes drošības dažādošanu ES dalībvalstīs. Cīņa pret klimata pārmaiņām nozīmē, ka enerģija, kas ir atkarīga no oglekļa, var nonākt finansiāli spiedīgos apstākļos. Cenu kāpumi ietekmēs pilsoņus. Ir beidzamais laiks mums ieviest kopēju, visaptverošu ES politiku šajā jomā. Komisijai ir skaidri jādeklarē, ka tā apkaros to dalībvalstu savtīgo

attieksmi, kuras nesaskata nekādas briesmas, ja tiek turpināta atkarība no viena piegādātāja, piemēram, pašlaušanās uz Krievijas gāzi.

Mums ir vajadzīga rīcība. Eiropas Komisijai un enerģētikas komisāram ir skaidri jāpauž sava politiskā griba.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju „par” šo rezolūciju un tagad paskaidrošu, kāpēc es to darīju. Eiropas Savienība ir atkarīga no enerģijas importa. Enerģijas patēriņš turpina augt, bet dabas resursi ir ierobežoti. Energoapgādes drošība paredz vienlaikus avotu un transporta maršrutu dažādošanu, kā arī visaugstākā mērā efektīvus savstarpējos savienojumus starp dalībvalstīm, kuri pašlaik tiek izstrādāti, izmantojot dažādus projektus, Eiropas finansējumu gāzes vadiem starp Rumāniju un tās kaimiņiem — Ungāriju un Bulgāriju. Te nu mēs pašlaik esam, es teicu sev, bet kas mums vēl ir jādara?

Es vēlētos dot, iespējams, pārdošu, bet vienkāršu salīdzinājumu ar elektroenerģiju. Pašlaik mūsu mājām piegādā elektrisko strāvu, mums nezinot, no kurienes tā nāk. Dažādotam dabas gāzes piegādes tīklam un daudziem transporta tīkliem ir jāļauj mums sasniegt tieši to pašu mērķi: garantētu gāzes piegādi katrā situācijā, lai kāda tā būtu. Šā iemesla dēļ es atbalstīju un joprojām atbalstu *Nabucco* projektu, bet arī vienlaicīgu virzību pretī atjaunojumu energoresursu dažādošanai.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Paolo De Castro (A7-0005/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par”, atbalstot ziņojumu par priekšlikumu Padomes regulai attiecībā uz 2009. un 2010. gada intervences periodiem sviestam un vājpiena pulverim, jo es uzskatu, ka šie pasākumi ir turpinājums pozitīvam pasākumam, kam ir bijusi tūlītēja iedarbība, regulējot pārmērīgo piegādi, kura ietekmēja piena un piena produktu tirgu. Cenu kritums pasaules piena un piena produktu tirgū pēdējos 12 mēnešos bija rezultāts vispārējam ražošanas pieaugumam un pieprasījuma kritumam visā pasaulē sakarā ar ekonomikas un finanšu krīzi. Tas attaisno ilgstošu valsts intervenci sviestam un piena pulverim.

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz mana Itālijas kolēģa deputāta *Paolo De Castro* ziņojumu, es balsoju par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko paredz atkāpi no regulas (Vienotā TKO regula) attiecībā uz 2009. un 2010. gada intervences periodiem sviestam un vājpiena pulverim. Pēc 2007. gada pasaules mēroga cenu eksplozijas pārtikas produktiem un tāpat arī pienam pēdējos 12 mēnešos ir pieredzēts cenu sabrukums. Es atbalstu Komisiju, kas 2009. gada sākumā ieviesa palīdzību sviesta privātai uzglabāšanai, cenšoties atbalstīt tirgu. Ņemot vērā situācijas ārkārtējo raksturu, es atbalstu pašreizējās valsts intervences sviestam un vājpiena pulverim pagarinājumu līdz 2010. gada 28. februārim ar iepirkuma procedūru. Turklāt, ņemot vērā nenoteiktību attiecībā uz laiku, kas vajadzīgs, lai piena produktu tirgus atkoptos, es esmu atbalstījis Komisijai doto atļauju pagarināt 2010. un 2011. gada intervences periodu, atkal izmantojot iepirkuma procedūru, ja tirgus nosacījumu dēļ tas būs nepieciešams.

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums attiecas uz priekšlikumu par Padomes regulu, ar ko paredz atkāpi no Vienotās TKO regulas attiecībā uz intervences periodiem sviestam un vājpiena pulverim. Tā kā piensaimniecības nozarē ir nopietna krīze, es balsoju „par” šo ziņojumu.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Mēs pilnīgi apzināmies, ka piensaimnieku situācija ir nestabila. Tomēr mēs vienlīdz labi apzināmies un esam pārliecināti, ka ES intervence nav risinājums. Tagad ir pienācis laiks pārejai uz tirgū pamatotu, apdrošināšanā pamatotu sistēmu, kas atbrīvo lauksaimniekus, neizjaucot iekšējo vai globālo tirgu. Ir pienācis arī pēdējais laiks pārskatīt situāciju attiecībā uz konkurenci liela mēroga ieguldījumu rūpniecībā un gandrīz tikpat lielā pārtikas rūpniecībā, kas atrodas starp lauksaimnieku un patērētājiem.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Attiecībā uz grozījumiem, kas ierosina iesaldēt piena kvotas, es vēlētos paziņot šo. Pirmkārt, nav pamata pieņemt, ka piedāvātajam ražošanas kvotu palielinājumam (papildpasākumam saistībā ar KLP pārskatu) būtu ietekme uz krīzi šajā nozarē.

Otrkārt, kvotu palielinājuma iesaldēšana (ko Eiropas Parlamenta rezolūcijas grozījums ierosina) sodītu lauksaimniekus valstīs, kas pašlaik ir uz savu kvotu izmantošanas robežas. Būtu netaisnīgi un pat amorāli mainīt spēles noteikumus šajā posmā. Treškārt, es vēlētos atgādināt jums, ka 2002. gada Kopenhāgenas augstā līmeņa sanāksmē mēs runājām (šajās sarunās bija iekļauta Polija) par piena kvotām, zinot, ka šīs kvotas darbosies līdz 2007. gadam. Luksemburgā kvotu sistēma tika pagarināta līdz 2014. gadam bez mūsu līdzdalības vai tiesībām balsot.

Mēs nevaram atrisināt problēmas piensaimniecības nozarē, dodot dažiem ražotājiem izdevību uzlabot savu likteni uz citu ražotāju rēķina. Mūsu konceptiem un darbībām būtu jācenšas dot izdevību ikvienam neatkarīgi no tā, no kuras valsts viņš ir – vai tā būtu kāda no 15 vecajām vai 12 jaunajām dalībvalstīm.

Jörg Leichtfried (S&D), rakstiski. – (DE) Es piekrītu Komisijas īstermiņa risinājumam par sviesta un piena pulvera iepirkšanu. Tomēr es aicinu ilgtermiņā risināt piensaimniecības krīzi, piemēram, izmantojot elastīgu kvantitātes kontroli, lai pienam dotu cenu, kas sedz izmaksas. Piena pārpalikums ir jālikvidē valsts līmenī, nosakot Eiropas prasības.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Krīze piensaimniecības nozarē ir novedusi arī pie sviesta un vājpiena pulvera cenas krituma. Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu turpināt subsidēt tirgu un pagarināt intervences periodu līdz 2010. gada 28. februārim. Ir jācer, ka pēc tā tirgus atkopsies un ka cenas atkal noteiks piedāvājums un pieprasījums. Tomēr uz ierobežotu laiku, manuprāt, šī intervence ir nepieciešama, un tāpēc es balsoju „par” referenta ziņojumu.

Cristiana Muscardini (PPE), rakstiski. – (IT) Nopietnā krīze piensaimniecības nozarē apdraud pašu piensaimniecības nozares pastāvēšanu. Tāpēc, manuprāt, ir pareizi palikt opozīcijā pret atsevišķu kvotu noteikšanu, jo tas faktiski nozīmētu gada nobeiguma kompensācijas maksājumu aizstāšanu, kas turpretī Itālijas ražošanas sistēmai ir izšķirīgs mehānisms. Es drīzāk esmu par intervences cenas pagaidu palielināšanu, par iniciatīvām un pasākumiem, kuru nolūks ir panākt līdzsvaru nozarē, par lielāku informāciju, ko piedāvā patērētājiem, un par svarīgo pasākumu ieviešanu izcelsmes marķējumu pienam un piena produktiem.

Lai atgūtu piegādes un pieprasījuma līdzsvaru, mums jāatbalsta priekšlikums uz laiku iesaldēt daļu no kvotām, kas noteiktas atsevišķām dalībvalstīm, un nodrošināt kompensācijas mehānismu ražotājiem, kuri ir spiesti iznīcināt daļu sava ganāmpulka, kas ir proporcionāls iesaldētās piena kvotas procentam.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība pašlaik pārdzīvo vienu no visdziļākajām krīzēm, kāda jebkad ir piedzīvota piensaimniecības nozarē, ražošanas palielināšanās un globālā pieprasījuma būtiskas samazināšanās dēļ. Ņemot vērā drausmīgo situāciju, kādā atrodas Eiropas piena produktu ražotāji, mums ir jāturpina valsts intervences periods (t. i., vājpiena pulvera un sviesta iepirkšanai un uzglabāšanai) vismaz līdz nākamā gada februārim vai līdz 2011. gadam, ja to uzskatīs par nepieciešamu. Es nedomāju, ka mēs varam atļauties stāvēt malā un noskatīties, kā Eiropas lauku saimniecības tiek slēgtas, jo pēc gada mums būs jāmeklē piena un piena produktu imports ārpus Kopienas. Ja ņemam vērā arī to, ka veselības standarti nebūs pat tuvu tam, ko mēs sagaidām, mums ir pārāk daudz jāzaudē. Šajā sakarā ziņojums ir vērtējams atzinīgi. Tomēr, lai varētu patiešām atrisināt piensaimniecības nozares problēmu, mums jāpieņem saistīti pasākumi, jo šis produktu krājums saistās ar ievērojamu resursu piešķiršanu un jebkurā brīdī var izrādīties, ka šis krājums nekādā veidā nebūs izmantojams. Mums tagad ir jāiegulda ilgtspējīgā lauksaimniecības sistēmā, kas spēj apmierināt mūsu prasības pēc pārtikas, pat ja mēs esam dziļā finanšu krīzē, lai novērstu pārtikas krīzes iestāšanos vēlāk.

- Ziņojums: Paolo De Castro (A7-0004/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ir priekšlikums, ar ko groza pašreiz spēkā esošās tiesās atbalsta shēmas lauksaimniekiem. Tā kā es esmu vienprātis par šādu grozījumu nepieciešamību, es esmu balsojis “par”.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Mēs esam jauna pilnvaru perioda sākumā, kad nosakām prioritātes Eiropas Savienības turpmākajai politikai. Es zinu, ka mums ir kārdinājums pievērst uzmanību noteiktiem jautājumiem, kurus mēs uzskatām par ārkārtīgi svarīgiem, un ignorēt citus. Šajā punktā es vēlētos uzsvērt, ka mēs varam atteikties no daudzām lietām, bet mēs nevaram atteikties no ēšanas. Tāpēc lauksaimniecībai ir jāpaliek prioritārai jomai Eiropas Savienībā. Manuprāt, mums jāpaaugstina minimālās palīdzības lielums, ko piešķir lauksaimniekiem, virs EUR 15 000 robežas, ko noteikusi Komisija, kā arī jāparedz palielināts budžets, lai veicinātu piena un piena produktu nozari. Es stingri iesaku atbalstīt lauksaimniekus, kas ražo pienu un gaļu, lai stabilizētu tirgu, iekļaujot viņus valsts atbalsta pagaidu krīzes sistēmā.

Turklāt tiešajām palīdzības sistēmām arī ir jāņem vērā jauno dalībvalstu sevišķās īpatnības, kurās lauksaimniecībai ir svarīga nozīme valsts ekonomikā, un jānodrošina, ka tiek saglabāts atbalsts lauksaimniecībai, lai tā varētu pārvarēt strukturālās problēmas un sasniegt konverģences mērķi, veicinot attīstības līmeni lauksaimniecības nozarē un likvidējot atšķirības efektivitātes un konkurētspējas nozīmē salīdzinājumā ar vecajām dalībvalstīm.

- Rezolūcijas priekšlikums: SWIFT B7-0038/2009

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Cīņa pret terorismu ir bijusi aktuāla šā Parlamenta darba kārtībā. Tomēr mums jāievēro pareizs līdzsvars starp drošības pasākumiem un pilsonisko brīvību un pamattiesību aizsardzību. Mums arī jānodrošina vislielākā cieņa pret privātuma un datu aizsardzību. Līdzsvaram un samērīgumam ir jābūt galvenajiem principiem, kas ir pamatā cīņai pret terorismu. Eiropas Savienība vienmēr ir apliecinājusi stingras saistības pret pilsoņu privātuma aizsardzību, un tās ir jāuztur. Kopienas pamatā ir tiesiskums, un visām Eiropas peronu datu pārnēsēm trešām valstīm ir jāievēro procesuālās garantijas un aizsardzības tiesības.

Pats par sevi saprotams, ka ikvienai datu pārnesei ir jānotiek atbilstoši datu aizsardzības tiesību aktiem valstu un Eiropas līmenī. SWIFT ir būtiska infrastruktūra, un mums ir jāpanāk, lai jebkādas prasības par datu pārnesei būtu pienācīgi pamatotas, mērķtiecīgas un uz tām stingri attiektos tiesas atļauja. Kopienai ir jāieņem stingra nostāja sarunās ar ASV, lai nodrošinātu, ka SWIFT datus nevar izmantot nevienam citam nolūkam kā vien saistībā ar terorisma finansēšanu.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, sociāldemokrāti, esam izvēlējušies atturēties no balsojuma par 1. grozījumu. Demokrātiskai kontrolei ir izšķirīgi svarīgi, lai dokumenti un direktīvas sarunām būtu pieejami Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem pirms sarunām ar Amerikas Savienoto Valstu iestādēm attiecībā uz piekļuvi finansiālu maksājumu sūtījumu datiem. Eiropas pilsoņiem ir nepieciešams būt pārliecinātiem, ka viņu bankas informācijas pārnese nepārkāpj valsts vai ES likumu. Tomēr mēs saprotam, cik svarīgi ir spēt efektīvi izmeklēt terorisma noziegumus turpmāk, bet ne par katru cenu attiecībā uz demokrātiju.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par kopējo rezolūciju attiecībā uz paredzēto starptautisko nolīgumu, lai Amerikas Savienoto Valstu Finanšu departamentam dotu piekļuvi finansiālu maksājumu sūtījumu datiem, lai novērstu un cīnītos pret terorismu un teroristu finansēšanu. Tomēr, pārstāvēt pilsoņus un apzinoties šā temata jutīgo raksturu, kas ietekmē pamattiesības, mēs prasām stingras garantijas pirms jebkāda nolīguma parakstīšanas ar Amerikas Savienotajām Valstīm par SWIFT. Garantijas ir šādas: ka dati tiek pārsūtīti vienīgi, lai cīnītos pret terorismu; ka savstarpējs mehānisms uzliek Amerikas Savienotajām Valstīm par pienākumu pārsūtīt atbilstīgu informāciju pēc Eiropas iestāžu pieprasījuma; ka pagaidu nolīguma darbība ir ierobežota un ilgst ne vairāk kā 12 mēnešus; un ka sarunas par jaunu nolīgumu notiek vēlāk, tiklīdz Lisabonas līgums ir stājies spēkā, Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem piedaloties pilnā sastāvā.

Es vēlos arī, lai slepenības plīvurs, kas lielā mērā ir aizsedzis šā jautājuma būtību, tiktu pacelts un mēs, Parlamenta deputāti, saņemtu daudz vairāk informācijas par procedūrām, kas noteiktas šajā nolīgumā, nekā līdz šim esam saņēmuši.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Saskaņā ar plānoto starptautisko nolīgumu, finansiālu maksājumu sūtījumu dati ir jāpadara pieejami Amerikas Savienoto Valstu Finanšu departamentam, lai novērstu un apkarotu terorismu un teroristu finansēšanu. Datu nodošana ārvalstu varas iestādēm par finansiāla maksājuma sūtījumu nozīmē mūsu pilsoņu pamattiesību nopietnu pārkāpumu, it sevišķi, ja datu saņēmējs ir Amerikas Savienotās Valstis.

ASV ir daudzkārt pagātnē rādījusi, ka tā neizturas pret datu aizsardzību nopietni, jo īpaši tad, ja tas ir saistīts ar valdības projektu un mērķu sasniegšanu. Lai gan šim rezolūcijas priekšlikumam ir labi nodomi aizsargāt Eiropas pilsoņus, šo svarīgo datu nepienācīga izmantošana nav pilnīgi izslēdzama. Šā iemesla dēļ es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu.

- Rezolūcijas priekšlikums: EK un Tadžikistāna B7-0025/2009

David Casa (PPE), rakstiski. – Tadžikistāna ieņem svarīgu ģeogrāfisku stāvokli, jo tā atrodas svarīgā krustpunktā starp Eiropu un Āziju un tāpēc tai ir svarīga nozīme reģiona stabilitātes stiprināšanā. Es balsoju par šo rezolūciju, kas cenšas identificēt vairākus svarīgus jautājumus, kuriem Tadžikistānā ir jāpievēršas.

- Ziņojums: Alojz Peterle (A7-0007/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es ļoti atzinīgi vērtēju ierosināto partnerattiecību un sadarbības nolīgumu starp EK un Tadžikistānu, kas piedāvā pamatshēmu turpmākai ES sadarbībai ar Tadžikistānu. Vidusāzijas reģions ekonomiski un politiski ir ļoti svarīgs Kopienai, un šis nolīgums palīdzēs saliedēt un stiprināt ES politiskās un ekonomiskās, un tirdzniecības attiecības un klātbūtni Tadžikistānā un Vidusāzijā vispār.

Turklāt tas arī veicinās ekonomisko izaugsmi un atbalstīs ilgtspējīgu attīstību, pasākumus nabadzības novēršanai un stabilitāti Tadžikistānā un Vidusāzijas reģionā. Man ir prieks redzēt, ka šajā nolīgumā ir iekļauti arī tādi jautājumi kā darbības pret terorismu un masveida iznīcināšanas ieročiem, cilvēku tirdzniecību, narkotiku tirdzniecību un organizēto noziedzību. No šā brīža gan ES, gan Tadžikistāna uzturēs ciešu politisku dialogu, kas pavērs ceļu dziļākām attiecībām ļoti daudzās jomās.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) 2007. gadā Vācijas prezidentūras laikā ES pieņēma stratēģiju Vidusāzijai ar nolūku veidot jaunu asociāciju. Nolīgums ar Tadžikistānu ir šīs stratēģijas daļa, un ir ticis norādīts, ka tā galvenā vērienīgā iecere reģionā ir dabas resursi, īpaši gāze. Es balsoju pret ziņojumu par partnerattiecību un sadarbības līgumu starp Eiropas Savienību un Tadžikistānas Republiku, jo ES ir ieinteresēta šajā valstī vienīgi tās dabas resursu un ģeostratēģiskā novietojuma dēļ, ņemot vērā, ka Tadžikistānai ir robežas ar Afganistānu un Ķīnu.

ES attiecībām ar trešām valstīm būtu jābalstās uz citām interesēm, uz savstarpējām interesēm, vienmēr ar cieņu izturoties pret abu pušu suverenitāti un, protams, ar cieņu pret resursu pārvaldību.

- Kopīgs rezolūcijas priekšlikums: Situācija Lietuvā pēc likuma par nepilngadīgo aizsardzību pieņemšanas (RC-B7-0026/2009)

Robert Atkins (ECR), rakstiski. – Es ar saviem kolēģiem, britu konservatīvajiem, varu piekrist lielai šā ziņojuma daļai. Mēs joprojām pilnīgi atbalstām vienlīdzīgu tiesību un iespēju piešķiršanu cilvēkiem neatkarīgi no viņu invaliditātes, rases, uzskatiem vai dzimumorientācijas un riebumā novēršamies no diskriminācijas visās tās izpausmēs. Tomēr mums ir nopietnas šaubas attiecībā uz Pamattiesību aģentūras un Eiropas Savienības iesaistīšanos jautājumos, kuri, mūsaprāt, atrodas pašu valstu ziņā.

Tieši tāpēc mēs esam nolēmuši atturēties balsojumā par šo rezolūciju.

Martin Callanan (ECR), rakstiski. – Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas deputāti stingri atbalsta vienlīdzīgu izturēšanos pret visiem neatkarīgi no rases, uzskatiem, dzimumorientācijas vai invaliditātes un stingri nosoda visu veidu diskrimināciju.

Tomēr mums ir nopietnas šaubas attiecībā uz Pamattiesību aģentūras un Eiropas Savienības iesaistīšanos jautājumos, kuri, mūsaprāt, atrodas pašu valstu ziņā. Kā demokrātiskai nācijai, mūsaprāt, šis jautājums ir jāizlemj Lietuvas parlamentam un Lietuvas tautai.

Tāpēc mēs esam izvēlējušies neatbalstīt šo rezolūciju.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Mans balsojums bija par Eiropas Parlamenta rezolūciju attiecībā uz Lietuvas likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskās informācijas negatīvo ietekmi, jo es uzskatu, ka likums, ko Lietuvas parlaments pieņēma 2009. gada 14. jūlijā, saskaņā ar kuru ir aizliegts „tiesā veidā izplatīt nepilngadīgajiem [...] publisku informāciju, kas veicina homoseksuālas, biseksuālas vai poligāmas attiecības”, jo tai ir „negatīva ietekme uz nepilngadīgo attīstību”, ir steidzami jāpārskata. Saskaņā ar Eiropas Savienības principiem, visu veidu diskriminācija un jo īpaši diskriminācija pēc dzimumorientācijas, ir jānovērš, un tāpēc Pamattiesību aģentūrai ir jādod atzinums par minēto likumu un tā grozījumiem ES līgumu un ES tiesību kopuma gaismā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Rezolūcijas priekšlikums, ko mēs šodien izskatām, patiešām ir prātu jaukšana. Ar pirkstu tiek rādīts uz valsti, jo tās demokrātiski ievēlētais parlaments pārbauda likumu, kurš līdzīgi likumiem, kas darbojas vairākumā dalībvalstu, ir radīts, lai aizsargātu nepilngadīgos, un kura īpašais mērķis ir viņus aizsargāt pret homoseksualitātes, biseksualitātes vai poligāmijas jebkāda veida propagandēšanu. Kas varētu būt dabiskāks attiecībā uz bērniem? Bet nē, šķiet, ka tā ir „diskriminācija”, un visa ES mobilizējas pret nabaga Lietuvu, kuras „vaina” ir prozelītisma aizliegums un ģimenes vērtību stiprināšana.

Vēl jo pārsteidzošāki ir tas, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, kas teorētiski apgalvo, ka viņi ir kristīgi demokrāti ar noteiktām morālām vērtībām, arī ir likusi savu parakstu zem šī absurda, ko ierosināja kreisie. Bērnu tiesības kā parasti netiek ņemtas vērā salīdzinājumā ar spiedienu no noteiktām interešu grupām. Ir jāsaka, ka savā laikā Parlamenta deputāti bija pedofilijas un visu cilvēku, lai cik jauni viņi būtu, seksuālo tiesību aizstāvji universālas brīvības vārdā. Šī rezolūcija ir ne tikai noziedzīga, tā ir pretīga.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par rezolūciju, kas nosoda Lietuvas likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskās informācijas negatīvo ietekmi, kura nolūks ir aizliegt jebkādu informāciju par homoseksualitāti, ja tā ir pieejama mazgadīgajiem. Šis likums ir pilnīgā pretrunā Eiropas tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz vēlēšanos pret diskrimināciju uz dzimumorientācijas pamata, ar saturu,

kas lielā mērā ir homofobisks un rada šķēršļus izteiksmes brīvībai. To plaši nosodījušas NVO, tostarp ILGA (Starptautiskā lesbiešu un geju asociācija) un Amnesty International, un Eiropas Padome. Mums jāpiedāvā jauniešiem tādas sabiedrības redzējums, kas ir atvērta dažādībai un pamatojas uz cieņas principu pret citiem, lai cik atšķirīgi viņi būtu. Savukārt Eiropas Komisijai kā līgumu sargam ir jārikojas atbildīgā veidā un jāsāk pārkāpuma procedūras pret Lietuvu, ja tā uzstās uz savu lēmumu. Ar šo balsojumu mēs aicinām Lietuvas parlamentāriešu pārstāvjus savākties un noraidīt šo tekstu, kas raida signālu par atgriešanos pagātnē, ko es personīgi nosodu.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness un Gay Mitchell (PPE), rakstiski. – Šis ir balsojuma skaidrojums *Fine Gael* Eiropas Parlamenta delegācijas vārdā. *Fine Gael* EP deputāti balsojumus par Lietuvu atturējās, jo tiesiskie/juridiskie procesi vēl nav pabeigti. Kad būs pabeigts Lietuvas juridiskais process, varēs pievērsties jautājumam, vai tas ir pretrunā ES līgumiem. Tāda ir normāla un korekta procedūra. Mēs arī norādām, ka rezolūcija nostāda viena veida diskrimināciju augstāk par citām un pati ir diskriminācijas veids.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Es balsoju pret rezolūciju, kura var radīt bīstamu precedentu Eiropas Savienībai. Manuprāt, tās saturs un temats nav savienojams ar subsidiaritātes principu. Tāda veida rezolūcijas var veicināt eiroskepticismu, jo tās ir pierādījums ES tendencei iejaukties Es dalībvalstu iekšējās lietās. Neiejaukšanās princips ES dalībvalstu iekšējās lietās nav absolūts princips, bet Lietuvā nenotiek nekas tāds, kas spiestu mūs rīkoties. Tiem, kuri vēlas labāku Eiropu, būtu jābalso pret šo rezolūciju. Tas ir mana lēmuma iemesls. Liels paldies!

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Lietuvas parlaments ir apstiprinājis grozījumus likumā par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskās informācijas negatīvo iedarbību. Šā likuma mērķis ir novērst publiskas informācijas izplatīšanu, „kura aģitē par homoseksuālām ... attiecībām” vai kura „noliedz ģimenes vērtības”.

Šā iemesla dēļ Lietuvas iestādēm ir jāgroza likums vai tas jāatceļ un jāatturas no grozījumu pieņemšanas sodu un administratīvajā kodeksā, lai tādējādi panāktu, ka likumi atbilst cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, kā tas ir noteikts starptautiskos un Eiropas tiesību aktos.

Tas bija solis pareizajā virzienā, kad jaunā Lietuvas prezidente lūdza Lietuvas Parlamentu pārskatīt likumu, lai nodrošinātu, ka tajā ievēroti tiesiskuma konstitucionālie principi, juridiskā noteiktība un juridiskā skaidrība un ka tas nav pretrunā atvērtas sabiedrības un plurālistiskas demokrātijas garantijām.

Šo iemeslu dēļ un nepieciešamības dēļ nekavējoties pārskatīt šo likumu es balsoju par kopējo priekšlikumu Eiropas Parlamenta rezolūcijai.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo rezolūciju, kas rada bīstamu precedentu tādā nozīmē, ka tajā izteiktie viedokļi neievēro subsidiaritātes principu un tā ir sava veida iejaukšanās dalībvalsts parlamenta suverēnās darbības laikā, kad attiecīgais likums vēl pat nav stājies spēkā.

- Kopīgs rezolūcijas priekšlikums: Krīze piensaimniecības nozarē (RC-B7-0047/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es atbalstīju un balsoju par šīs rezolūcijas 28. grozījumu, kurā pieprasīts Komisijai un dalībvalstīm nekavējoties pieņemt papildu pasākumus, lai iejauktos Kopienas ražošanas pašreizējā situācijā, īslai cīgi iesaldējot kvotu palielināšanu, par ko tika lemts pēdējās kopējās lauksaimniecības politikas reformās, jo šis grozījums atbilda visu Portugāles piena ražotāju interesēm un īpaši guva Azoru piena ražotāju atbalstu. Tāpēc es paužu nožēlu, ka šis grozījums neguva Eiropas Parlamenta deputātu vairākuma atbalstu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es balsoju par kopējo rezolūciju, jo pretēji Eiropas Komisijas prognozei par piena produktu cenu būtisku palielinājumu piena tirgus piedzīvo dramatiskus pasliktināšanos, piena cenām pazeminties par spīti intervencei un eksporta subsīdijām. Daudzu dalībvalstu tautsaimniecība ir lielā mērā atkarīga no lauksaimniecības un lopkopības. Diemžēl tagad ir vērojama liela atšķirība starp cenām, ko maksā patērētāji par lauksaimniecības produktiem lielveikalos, un naudu, ko saņem ražotāji. Daudzu ES piensaimnieku pastāvēšana tagad ir nopietni apdraudēta, un viņi ir spiesti pārdot piena produktus par cenu, kas zemāka par ražošanas izmaksām. Komisijai ir jāveic atbilstoši pasākumi gan īstermiņā, gan ilgtermiņā, lai pārvarētu šo krīzi un glābtu ES piena produktu tirgu. Attiecībā uz šo es ļoti atbalstu prasību palielināt ES piena fondu, lai palīdzētu ražotājiem un atbalstītu saimniecību investīcijas. Ja mēs gribam, lai piena produktu tirgus labi darbotos, mums jāatbalsta saimniecību ieguldījumi modernizācijā, sīkos ražotājus un jaunus lauksaimniekus. Un vissvarīgāk ir nodrošināt, lai lauksaimnieki saņemtu taisnīgu un atbilstošu cenu par savu ražojumu.

David Casa (PPE), rakstiski. – Iepriekšējos 12 mēnešos ir piedzīvota piena produktu tirgus pasliktināšanās, piena cenām pazeminoties līdz 21 centam par litru un atstājot daudzus lauksaimniekus bez citas alternatīvas, kā vien pārdot piena produktus ar zaudējumiem. Šī ir ārkārtīgi nopietna situācija, un tāpēc es balsoju par šo rezolūciju.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (S&D), rakstiski. – (DA) Mēs balsojam pret priekšlikumiem par palielinātu lauksaimniecības palīdzību piensaimniecības nozarei. Mūsu grupa konsekventi balso par lauksaimniecības palīdzības samazināšanu un ES lauksaimniecības politikas reformas turpināšanu. Sakarā ar šo lēmumu Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās apvienības grupa balsoja pret 16., 17. un 19. grozījumu, jo, lai gan to saturs ir atbalstāms, šie grozījumi neattiecas uz minēto diskusiju.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo priekšlikumu rezolūcijai par krīzi piensaimniecības nozarē, jo es uzskatu, ka ir vajadzīgi steidzami pasākumi, lai atrisinātu nopietno krīzi, ko šī nozare izjūt, jo īpaši ir jāstimulē pieprasījums, lai atjaunotu tirgus līdzsvaru. Ir tomēr jānožēlo, ka Parlamentā panāktajā kompromisā nav iekļauta kvotu palielināšanas pagaidu atlikšana vai citi pasākumi ražošanas samazināšanai, kas būtu ļoti svarīgi, lai palīdzētu Eiropas lauksaimniekiem pārciest šo krīzi.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā piensaimniecības nozari ietekmē nopietna krīze, ir steidzami jāpieņem efektīvāki pasākumi ražotāju atbalstīšanai un jāizvērtē, cik lietderīgi ir atcelt piena kvotas 2015. gadā.

Piena un piena produktu tirgus stabilizācija netiks panākta tikai ar vienu vai pāris atsevišķiem pasākumiem, piemēram, kvotu nepalielināšanu, kas domāta krīzes tūlītējas, pagaidu ietekmes mīkstināšanai. Tieši otrādi, būs jāapsver vidēja un ilgtermiņa risinājumi un jāizvērtē iemesli, kāpēc šis tirgus nedarbojas pienācīgi, kā arī jāatrod vislabākais veids, kā saglabāt ilgtspējīgu ražošanu, neaizmirstot par patērētāju tiesībām uz godīgu cenu.

Šajā saistībā man jānorāda uz īpaši trauuslo konkurētspējas situāciju tajos attālākajos reģionos, kas lielā mērā ir atkarīgi no piensaimniecības ražošanas, piemēram, Azoru salās. Es paužu nožēlu par noteiktu nejutīgumu no Eiropas Komisijas puses un valsts līmenī — par šā procesa sliktu vadīšanu no Portugāles valdības puses. Mūsu vadītāju spējas rīkoties un atbalstīt valsts intereses ir īpaši svarīgas tad, kad ir krīze. Diemžēl tā nav noticis. Pozitīvi ir tas, ka ir panākumi grozījumiem, kuriem es esmu līdzautors un kuros atbalstīts *de minimis* maksājumu palielinājums. Tas nav ideāls risinājums, bet tomēr palīdz.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, lai gan tajā nav iets pietiekami tālu. Lai tagad stabilizētu cenas, ir steidzami jāatceļ kvotas ikgadējais 2 % palielinājums. Piena kvotu sistēma būs vēl jāturpina pēc 2015. gada vai arī tā būs jāaizvieto ar citu regulējošu mehānismu. Ir vitāli svarīgi pielāgot piena ražošanu Eiropas vietējam pieprasījumam, lai tādā veidā garantētu ražotājiem godīgu cenu. Būtiska ir tirgus pārredzamība, un attiecībā uz to es ierosinu izveidot Eiropas novērošanas centru, lai palīdzētu pārraudzīt un regulēt tirgu no ražošanas līdz sadalei.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pieņemtā rezolūcija satur pozitīvus pasākumus, kas ir nepieciešami sakarā ar pašreizējo smago krīzi, kura ietekmē nozari. Tāpēc es balsoju par to. Tomēr tie ir tikai atsevišķi pasākumi, kas neatrisina nozares pamatproblēmas, jo īpaši sāko un vidējo ražotāju problēmas, kuriem situācija, visticamāk, turpmāk pasliktināsies, ņemot vērā sniegto paziņojumu par nodomu likvidēt piena kvotas.

Kaujai, kuru izcīna piena ražotāji un kuras mērogs pārsniedz viņu tiešos mērķus — pārdot savus produktus par cenu, kas ļautu viņiem izdzīvot —, ir arī plašāka nozīme un svarīgums saistība ar to, kādu lauksaimniecību mēs vēlamies nākotnē. Lauksaimniecības neoliberālais modelis, kas veicina tirgus pārpludināšanu ar produktiem no valstīm, kurās ir lielāka ražošanas jauda, un veicina ražošanas palielināšanu dažās valstīs un saimniecību pamešanu un pārtikas atkarību citās, ir jāaizstāj ar tādu modeli, kura pamatā ir pārtikas apgādes suverenitātes un pārtikas nodrošinājuma koncepcija — katras valsts tiesības ražot ilgtspējīgā veidā. Šajā modelī būtiski ir sabiedriskie mehānismi ražošanas kontrolēšanai — kvotas, kas piemērotas katras valsts vajadzībām.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Ja politika dzen lauksaimniekus pašnāvībā, ja tā ved cilvēkus pie brīvprātīgas sava darba augļu iznīcināšanas, jo tas nav sliktāk par to, ko politika viņiem piedāvā, ir laiks mainīt politiku. Lauksaimniecības liberalizēšana kopumā, bet jo īpaši attiecībā uz piensaimniecības nozari, ir bijusi katastrofa. Cik daudz reižu šajā Parlamentā ir jāsaka, ka lauksaimniecību nevar uzskatīt par tādu pašu ekonomisku darbību kā jebkuru citu, jo lauksaimniecība baro cilvēkus, lauksaimniecība padara laukus pievilcīgākus un notur iedzīvotājus lauku apvidos? Pārtikas produkti nav tādi produkti, ar kuriem var spekulēt

tirgos neatkarīgi no jebkāda veida realitātes. Ir absurdi rosināt tādu produktu importu, kas pat neatbilst tiem kvalitātes kritērijiem, kuri jāievēro mūsu lauksaimniekiem. Ir nepieļaujami atstāt šos lauksaimniekus lielo centrālo iepirkšanas biroju datoru un plēsoņu žēlastības varā, kuri gūst peļņu uz ražotāju un patērētāju rēķina. Bailīgie, neskaidrie priekšlikumi tekstā nav ne pietiekami, ne pilnīgi apmierinoši, bet vismaz tie ir. Tāpēc mēs balsojam „par”.

Pascale Gruny (PPE), rakstiski. – (FR) Stāvoklis piena produktu tirgū ir būtiski pasliktinājies pēdējos 12 mēnešos: piena cena ir kritusies par 30 % gadā, kas ir viskrasākais kritums pēdējos 20 gados. Tāpēc mums steidzami ir jāizstrādā jauni regulējuma veidi Eiropas līmenī, lai nodrošinātu, ka piensaimniecības nozare nav atkarīga tikai no tirgus noteikumiem, bet var faktiski būt līdzvērtīga tiem. Pašlaik ražotāju ienākumu nestabilitāte neļauj vislabākā veidā izvietot resursus, kas ir izšķirīgi svarīgi turpmākiem ieguldījumiem nozarē. Tāpēc Eiropas Komisijas pienākums ir veicināt līgumattiecības lauksaimniecības un pārtikas ķēdē, lai līdzsvarotu attiecības starp dažādiem nozares dalībniekiem, stabilizētu tirgus un novērstu tirgus riskus. Tai ir jārosina arī labāka organizācija nozaru iekšienē. Turklāt jāpievērš uzmanība arī tam, vai piena kvotu palielinājums varētu pozitīvi ietekmēt ražotāju cenas. Eiropai ir jārikojas tūlīt. Mēs vairs nevaram ilgāk gaidīt. Ja mēs nerīkosimies, mēs riskēsim ar to, ka Eiropas piensaimniecības nozare cietīs ilglaicīgu kaitējumu, tādējādi atņemot mūsu ievainojamajiem lauku apvidiem ekonomikas pamatu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Piena streiks Eiropas valstīs aug plašumā ar satriecošām ainām par pienu, kas tiek izliets uz lauka. Ņemot vērā piena ražotāju grūtības, Eiropas Parlaments ir pieņēmis nostāju. Šajā saistībā es balsoju par 600 miljonu eiro liela fonda izveidi budžetā, ko ES plāno 2010. gadam, lai sniegtu palīdzību piena ražotājiem, kas pašlaik izjūt nopietnu krīzi, kāda nav pieredzēta viņu nozarē, un cīnās ar piedāvājuma un pieprasījuma likumiem pasaules piena produktu tirgū.

Arī mani kolēģi sociālisti kopā ar mani ir iesnieguši grozījumu, kurā aicināts apturēt pašlaik spēkā esošās piena kvotas, lai panāktu cenu palielināšanos. Mums vajadzētu arī pieņemt cikliskus pasākumus papildus tirgus pārvaldes pasākumiem, kas jau ir pieņemti, jo pēdējie ir izrādījušies neefektīvi cenu nepastāvības dēļ.

Elisabeth Jeggle (PPE), rakstiski. – (DE) Piensaimniecības nozarē pašlaik ir nepieredzēta mēroga krīze: ražotāju cenas ir dramatiski kritušās, patērētāju cenas ir augušas, un daudzas saimniecības Eiropas Savienībā cīnās par izdzīvošanu. Komisija ir stāvējusi malā un vērojusi šo attīstību pārāk ilgi. Mūsu rezolūcijas priekšlikumā, ko atbalsta gandrīz visas grupas, mēs skaidri parādām, ka 2008. gada novembra lēmumi saistībā ar „veselības pārbaudi” nav pietiekami pašreizējai situācijai. Visaptverošā lauksaimniecības reforma, ko esam pieņēmuši, ir pārāk maza.

Ja ir mainījušies pamatnosacījumi, Komisijai ir jāpārņem iniciatīva un jāīsteno pasākums, kas palīdzēs ES lauksaimniekiem. Savā rezolūcijā mēs prasām vispusīgus pasākumus: tirgus stabilizāciju, tirdzniecības veicināšanas pasākumus, vispārēju piena programmu skolām, minimālo maksājumu maksimālā daudzuma palielinājumu no EUR 7 500 līdz EUR 15 000 visām lauksaimniecības ražošanas jomām, ātrākas pensionēšanās shēmu un kvotas atpirkšanas shēmu, ražotāju organizāciju stiprināšanu, piena produktu atbilstošu marķēšanu, eksporta kredītu apdrošināšanu tāpat, kā tas notiek ASV, un attiecībā uz īpašiem pasākumiem — piena fondu. Ar šo rezolūciju mēs esam gatavi uzņemties atbildību par Eiropas lauksaimniecību. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju.

Marine Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Piensaimniecības nozare ir briesmās. Mēnešiem ilgi piena produktu ražotāji ir ražojuši ar zaudējumiem, bet piena cena nav kritusies patērētājiem: lielie izplatītāji ir bijuši tie, kas gūst labumu. Tūkstošiem Francijas sīkražotāju draud bankrots. Vispārējais piensaimnieku streiks, kas ir ražotāju beidzamais mēģinājums likt sevi sadzirdēt un neaiziet bojā sabiedrības vienaldzības apņemtiem, pašreiz izplatās daudzās Eiropas valstīs, attiecīgi apdraudot daudzas darbavietas piensaimniecības nozares citās apakšnozarēs. Ir nepieciešams steidzami atrast efektīvus risinājumus šai Francijas un Eiropas lauksaimniecības galvenajai nozarei un radikāli mainīt politiku, jo — netērēsim velti enerģiju — tieši Eiropas Komisija, Padome, Eiropas Parlaments ar viņu ultra liberālismu ir atbildīgi par šo traģēdiju. Mums ir steidzami jārikojas: lai saglabātu kvotu principu pēc 2015. gada; lai nekavējoties ieviestu samazinājumu šajās kvotās ar nolūku izbeigt piena cenas lejupslīdi; lai cenas būtu samērojamas ar patiesajām neatkarīgu ražotāju veiktajām izmaksām; un lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību par lielo izplatītāju noteiktajām cenām. Lauksaimnieki gaida stingru rīcību.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (DE) Mēs glābām bankas, jo mums tas bija jādara. To atzina un pieņēma visi atbildīgie politiķi.

Tagad mēs saskaramies ar situāciju lauksaimniecībā, kad mums jānovērš draudoši lauksaimnieku bankroti, jo īpaši piensaimniecības nozarē, jo cenas vairs nesedz ražošanas izmaksas. Tomēr mums jānodrošina, lai mūsu ražošanas potenciāls būtu pietiekams, apgādājot Eiropas pilsoņus ar augstas kvalitātes pārtikas vielām.

Es pieredu pie paudzes, kas pieredzēja pārtikas sadali uz taloniem un nepieciešamību veidot pārtikas uzkrājumus, lai pietiktu ēdiena. Cerams, ka nekad vairs nebūs tik slikti. Tomēr tie, kuri nekad nav izjutuši badu, nesaprot, cik svarīga Eiropai ir spēcīga kopējā lauksaimniecības politika.

Mums ir nepieciešama apgādes drošība un ne tikai enerģētikas nozarē.

Es jūs aicinātu ņemt vērā, ka gadījumā, ja pārāk daudz saimniecību pārāk daudzos reģionos ir spiestas apstādināt darbību, jo mēs neesam spējīgi vai neesam gatavi ieviest nepieciešamos īstermiņa pasākumus, kuri tiek pieprasīti mūsu rezolūcijā, ES un dalībvalstu izmaksas būs daudzreiz lielākas nekā izmaksātu atbilstošu īstermiņa pasākumu īstenošana kopējās lauksaimniecības politikas sistēmā.

Bezdarbnieku armija ir pietiekami liela. Ļaut saimniecībām nogrimt būtu bezatbildīgi no sociālā, ekonomiskā un vides viedokļa.

Es ceru, ka mūsu brīdinājums tiks ņemts vērā.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju par kopējo rezolūcijas priekšlikumu, lai arī uzskatu to par nepietiekamu. Priekšlikums izbeigt piena kvotu shēmu 2015. gadā un līdz tam laikam palielināt kvotu par 1 % gadā, praktiski runājot, legalizēs pārpalikumus, kas dažās valstīs jau ir, kas ir saražoti virs kvotām un ko tad eksportē par ļoti zemām cenām, piespiežot samazināt tirgus cenas — daudzās valstīs pat zemāk par ražošanas izmaksām. Pasākumiem, ko Komisija mēģina piemērot, galamērķis ir regulējumu atcelšana un tāpēc — piensaimniecības nozares liberalizēšana Eiropā.

Mēs esam pilnīgi pret šādiem pasākumiem, jo tie atbilst lielo uzņēmumu interesēm tāpat kā kopējās lauksaimniecības politikas reformas un kaitē maza apjoma ražotājiem. Mēs atbalstām pasākumus, kas regulē piensaimniecības nozari.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Šajos mēnešos piena produktu tirgos ir attīstījusies situācija, kas apdraud daudzu piensaimnieku eksistenci. Cena par viņu produktiem ir strauji kritusi. Mazās un vidējās saimniecības ir cietušas vissmagāk, un tām ir jāiztieks ar savām rezervēm, lai izdzīvotu. Šā iemesla dēļ no ES tiek gaidīta strauja rīcība. Komisija līdz šim ir bijusi pārāk nenoteikta savos centienos nopietni pievērsties krīzes apkarošanai, par kuru tā daļēji ir atbildīga, jo pieņēma lēmumu palielināt piegādes kvotas.

Tāpēc Parlamenta iniciatīvas, kuru lielākā daļa arī ir pieminētas šajā rezolūcijas priekšlikumā, ir vēl jo apsveicamākas. Tajās ietilpst, pirmkārt un galvenokārt, piena fonda izveide, kam tiks piešķirti 600 miljoni eiro, pasākumi, lai palielinātu piena produktu pieprasījumu, lielāka kvalitātes kontrole un pienākumi attiecībā uz precīzu marķēšanu. Lai atbalstītu mūsu lauksaimniekus, es jau iepriekš biju pieņēmis lēmumu balsot par ierosināto rezolūcijas priekšlikumu un tajā ietvertajiem pasākumiem.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Brīdinājuma zvans: tāda ir mūsu rezolūcijas būtība; tā aicina Komisiju un Padomi pieņemt ārkārtas pasākumus, lai atrastu izeju no krīzes, kuras pilno spēku izjūt piena ražotāji. Vakar Beļģijā šī krīze ieguva jaunu dimensiju, kad Ciney apkaimē vairāk nekā 2 000 ražotāju izlēja 3 miljonus litru piena. Piedēvēt pilnīgu atbildību par to vienīgi kvotu atcelšanai ir veids, kā ātri pārtraukt debates. Tāpēc es biju pret 28. grozījumu, kur aicināts iesaldēt kvotas, jo uzskatīju to par pārāk vienkāršotu. Galvenie cēloņi ir citi: pieprasījuma samazināšanās, nežēlīga pasaules mēroga konkurence un galvenokārt — izplatīšanas uzņēmumu nepieņemamās virspelņas, ko ir kritizējušas daudzas patērētāju apvienības. Tieši tas lika man 17. un 18. grozījumā, kuru autors es esmu, pieprasīt Komisijai veikt izmeklēšanu, lai noteiktu, vai pastāv karteļu darbība. Uzticība Komisijai tiek apšaubīta. No otras puses, es atbalstīju 1. grozījumu, kur paplašināta 16 dalībvalstu rosinātā iniciatīva un aicināts atjaunot līdzsvaru starp dažādiem nozares dalībniekiem. Personīgi es atbalstu minimālās cenas noteikšanu pienam katrā valstī.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Gatavojoties balsojumam par rezolūciju par krīzi piensaimniecības nozarē, es biju iesniedzis un atbalstījis dažus grozījumus par piena produktu tirgus īstermiņa regulējumu, jo īpaši attiecībā uz kvotu palielinājuma iesaldēšanu vai kvotu pagaidu samazināšanu (par 3 %—5 %). Taču visus šos pasākumus Eiropas Parlaments ir noraidījis. Ražotājiem ir tiesības gaidīt, ka Parlaments ierosinās viņiem vajadzīgos radikālos pasākumus. Lai gan šajā rezolūcijā ir daži pozitīvi elementi, tā neatbilst gaidītajam: tāpēc es atturējos no galīgā balsojuma.

- Kopīgs rezolūcijas priekšlikums: Energoapgādes drošība (RC-B7-0040/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropa lielā mērā ir atkarīga no importētas enerģijas. Lai mazinātu mūsu energoatkarību, mums jānodrošina energoefektivitāte, jādažādo enerģijas avoti, palielinot atjaunojamu resursu izmantošanu, kā arī jādažādo izcelsmes un tranzīta valstis. Iekšējā enerģijas tirgus konsolidācija visā Eiropā arī ir ļoti svarīga lielākai energoapgādes drošībai. Gāzes cauruļvadi un elektroenerģijas tīkli, kas pārklāj visu Eiropu, ir jāatzīst par prioritāti. Šajā sakarā Portugālei ārkārtīgi svarīgi ir divi projekti, kas iekļauti ekonomikas atveseļošanas plānā: elektrotīklu sasaiste starp Portugāli un Spāniju, jo tas palīdzēs konsolidēt Ibērijas elektroenerģijas tirgu; un sasaiste starp Spāniju un Franciju, lai neļautu Ibērijas pussalai pārvērsties par enerģētikas salu. Komisija un Padome tiek aicinātas pielikt visas pūles, lai nodrošinātu, ka Dienvideiropas valstīs ar augstu atjaunojamu energoresursu potenciālu tiek rosināta atjaunojamu energoresursu projektu attīstība. Alentejo reģionā lielās platībās ir visaugstākais saules enerģijas potenciāls visā Eiropā, kā to rāda saules radiācijas izkliedes kartes.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par energoapgādes drošības ārējiem aspektiem, jo uzskatu, ka īstas kopējas energoapgādes politikas radīšana būs izšķiroša energoapgādes drošības nodrošināšanai Eiropas Savienībā. Tomēr iekšējā energoresursu tirgus kārtīga darbība un enerģijas avotu dažādošana būs ārkārtīgi svarīga arī nākamo krīžu un energoapgādes pārtraukumu novēršanai. Šajā sakarā es domāju, ka pieaugošām investīcijām atjaunojamajos energoresursos un energoefektivitātē ir jābūt centrālajam elementam Eiropas politikā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienības energoatkarība, stratēģiskā nepieciešamība to samazināt un draudi ES stabilitātei, ko rada šāda ievainojamība, ir labi zināma un par to ir notikušas plašas debātes.

Šajā saistībā jānorāda, ka manai valstij raksturīgi tādi atkarības līmeņi, kas tālu pārspēj Eiropas vidējo, atklājot dažādo valdību absolūto neveiksmi šajā jomā un radot lielas bažas par iespējamu krīzi energoresursu tirgos.

Ņemot vērā sarežģītās attiecības ar dažiem mūsu galvenajiem piegādātājiem, ierobežotās iespējas dažādot enerģijas avotus un apgādes jaudas nepietiekamību, man šķiet, ka visām dalībvalstīm ir svarīgi, lai Eiropas Savienība darbotos *en bloc*, lai aizsargātu kopējās intereses un parādītu, ka spēj tās uzspiest sarunās, kas risinās augstu prasību gaisotnē.

Tāpat es domāju, ka dalībvalstis nedrīkst izvairīties no atbildības, bet tām jālemj par dažādiem enerģijas groziem, kuros visas galvenās alternatīvas, arī kodolenerģija, jāpārbauda, jānovērtē bez aizspriedumiem un jāizmanto praksē, ja konstatē, ka tās ir noderīgas, dodot priekšroku tām alternatīvām, kuras var ražot visefektīvāk, visdrošāk un vistīrāk.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Eiropa nebūs spējīga — vismaz ne tuvākajā laikā — atbrīvoties no savas atkarības energoapgādē no valstīm ārpus Eiropas. Patiešām, lai samazinātu šos ierobežojumus, mums ir jādažādo savas atkarības veidi — gan pēc enerģijas avotiem, gan piegādes valstīm. Godīgi sakot, es tomēr nesaskatu jēgu, kāpēc lai dotos Turcijas ķetnās, izdarot gājienu, ko, šķiet, vairāk motivē naidīgums pret Krieviju, nekā bažas par energoresursiem. Turcija ir nepieciešamais tranzīta punkts jūsu slavenajam *Nabucco* gāzes cauruļvadam, kuram sistemātiski ir ierādīta prioritāte salīdzinājumā ar citiem projektiem. Tas dotu valstij nozīmīgu līdzekli spiediena izdarīšanai.

Runājot par *Desertec*, arī te man neizdodas saskatīt jēgu, kāpēc būtu jāklūst atkarīgiem no tā, kas pašreiz ir projekts ar daļēji privātu iniciatīvu. Es faktiski uzskatu, ka ir pretrunīgi gribēt ievērot centralizētu enerģētikas politiku, kas atrodas Komisijas rokās, un vienlaikus nodot Eiropas enerģētikas nozari privātiem dalībniekiem, izraisot cenu pieaugumu un pakalpojumu samazināšanos un nevēlami ietekmējot energoresursu izvēli. Tomēr, galvenokārt, es uzskatu, ka enerģija ir pārāk izšķirošs jautājums, lai to atstātu Komisijas ierēdņu ziņā vai ļautu to risināt dažu uzņēmumu peļņas interesēs.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Kopīgais rezolūcijas priekšlikums par energoapgādes drošības ārējiem aspektiem ietver svarīgas izvēles Eiropas turpmākai enerģētikas politikai. Es uzskatu, ka pašreizējā enerģijas avotu struktūrā ir īpaši svarīgi būtiski palielināt atjaunojamu energoresursu avotu īpatsvaru, un tāpēc arī esmu par *Desertec* projektu, ko plānojsi privātu investoru grupa.

Nav maznozīmīgi, ka tas paredzēts ES atkarības mazināšanai no atsevišķām valstīm, no kurām mēs līdz šim esam ieguvuši savu fosilo kurināmo. Paredzētais *Nabucco* projekts diemžēl nedos šādu ieguldījumu, jo tas atstās iespēju Eiropas šantažēšanai attiecībā uz plānoto Turcijas pievienošanos ES. Ņemot vērā islāma režīma tiešo ietekmi Turcijā, projekts tā pašreizējā formā ir jānoraida. Šā iemesla dēļ es atturējos no balsošanas par tekstu kopumā galīgajā balsojumā, lai gan dokumentā ir daudz pozitīvu elementu.

Geoffrey Van Orden (ECR), rakstiski. – Mēs apzināmies mūsu dažādo sabiedroto atšķirīgās bažas. Tomēr, no Lielbritānijas perspektīvas skatoties, centieniem panākt saskaņotāku ES pieeju energoapgādes drošībai nav vajadzīgs Lisabonas līgums vai Eiropas Komisijas kompetences palielināšana. Mūsu rīcībā jau ir pietiekami mehānismi, kas ļautu ES dalībvalstīm runāt vienā balsī darījumos ar Krieviju, ja mēs to gribētu.

Atsauces šajā rezolūcijā uz Lisabonas līgumu ir lielā mērā traucējošas. Britu konservatīvie kaismīgi iestājas pret šā līguma ratifikāciju un turpmākiem ES politiskās integrācijas centieniem. Es izsaku nožēlu arī par ikvienu neveiksmīgo mēģinājumu iekļaut kodolenerģiju to ilgtspējīgo un dažādo energoapgādes avotu struktūrā, ko pieprasīs turpmākajos gados. Energoapgādes drošība, pirmkārt un galvenokārt, ir mūsu pašu valdību atbildība.

6. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.55 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADA: PÁL SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

7. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

8. Stāvoklis Taivānā pēc nesēnās viesuļvētras (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par stāvokli Taivānā pēc nesēnās viesuļvētras.

Meglena Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms ļaujiet man izteikt līdzjūtību Taivānas tautai, kas cieta viesuļvētras *Morakot* un tās seku dēļ. Eiropas Kopienas Civilās aizsardzības mehānisms deva ieguldījumu vispārējos palīdzības pasākumos un apliecināja Eiropas solidaritāti ar Taivānas iedzīvotājiem.

Taivānu skāra viesuļvētra *Morakot* 2009. gada 7. augustā, izraisot lielus plūdus un zemes nogrūvumus. Vairāk nekā 150 cilvēku gāja bojā un desmitiem tūkstošu ir zaudējuši mājas. Transporta infrastruktūra, tostarp ceļi un tilti, tika izpostīta, un sakaru tīkli sarauti. Aptuveni 700 000 māju palika bez dzeramā ūdens. Taivāna lūdza starptautisku palīdzību 2009. gada 12. augustā. Atbildot uz to, Eiropas Komisija aktivizēja Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu. Šis mehānisms veicina un koordinē dalībvalstu materiālo palīdzību lielās ārkārtas situācijās.

Eiropas Komisija nosūtīja uz Taivānu koordinācijas un novērtēšanas komandu, lai novērtētu vajadzības un palīdzētu valdībai seku likvidēšanā. Komanda devās vairākās novērtēšanas misijās cietušajos reģionos, informējot vietējās iestādes un starptautiskos partnerus par konstatētajiem faktiem un ieteikumiem. Mehānisma komanda veicināja arī materiālās palīdzības piegādi, piemēram, Zviedrijas un Polijas ziedoto ūdens attīrīšanas iekārtu, ko piegādāja vissmagāk cietušajiem apgabaliem Taivānā.

Palīdzības ātrā sniegšana bija taustāma Eiropas solidaritātes izpausme. Eiropas komandas klātbūtne uz vietas arī tika uztverta pozitīvi. Kopienas Civilās aizsardzības mehānisms ir ļoti uzskatāma zīme, kas apliecina Eiropas solidaritāti ar valstīm visā pasaulē, un esmu pārliecināta, ka tā arī turpmāk pieaugs spēkā un iedarbīgumā.

Dabas katastrofas var ietekmēt jebkuru valsti pasaulē. Bieži tās rada smagus zaudējumus cilvēkiem, ekonomikai un videi. Nākotnē klimata pārmaiņas, visticamāk, liks mums pieredzēt vēl vairāk katastrofu. Šajā sakarā solidaritāte ar citām valstīm, kas cietušas katastrofā, joprojām paliek viens no Eiropas katastrofu vadības politikas pilāriem. Es ar cerībām gaidu, ka darbs ar Eiropas Parlamentu turpināsies, lai gūtu pārliecību, ka Eiropas katastrofu vadības instrumenti atbilst mērķim.

Thomas Mann, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Taivānas Republika 8. augustā tika satricināta līdz pamatiem. Viesuļvētra *Morakot* brāzās pāri salai ar nevaldāmu spēku, aiz sevis atstājot vairāk nekā 750 mirušo. Tūkstošiem cilvēku zaudēja to, kas tiem bija piederējis, un tika izputināti lieli zemes apgabali. Postījumu apmērs pārsniedz EUR 2,5 miljardus. Plašo infrastruktūras postījumu atjaunošana prasīs mēnešus. Apliecinot savu solidaritāti, mēs, eiropieši, vēlējamies atbalstīt Taivānas cilvēkus, sniedzot palīdzību seku likvidēšanā.

Kuneva kundze, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa atbalsta Eiropas Komisijas sāktās iniciatīvas. Vēl jo lielāks ir pārsteigums, ka Taivānas vēstniecības bija instruētas atteikt visu ārvalstu palīdzību. Tas izraisīja spēcīgu kritiku, un 13. augustā tika veikti nepieciešamie grozījumi pilnīgi neveiksmīgajā krīzes vadības programmā. Drīz pēc tam premjerministrs *Liu Chao-shiuan* atkāpās.

Cits uztraukuma cēlonis bija Dalailamas vairāku dienu vizīte Taivānā septembrī. Viņš tikai gribēja kopā ar dzīvi palikušajiem aizlūgt par upuriem. Līdzjutība jau sen ir bijusi Dalailamas daudz cildināto runu un grāmatu vēstījums. Ķīnas valdība kārtējo reizi pauda skaļus protestus un radīja milzīgu spiedienu. Ir nepieļaujami, ka Dalailamas pilnīgi humāno rīcību Pekīna atkal pārvērtā par politisku jautājumu. Taivānai jājauc pašai sev, kurā pusē tā faktiski ir. Prezidents *Ma Ying-jeou* atļāva Nobela miera prēmijas laureātam iebraukt valstī tikai pēc paša tautas stingriem protestiem.

Komisāre, mūsu dialogam ar Taivānu — par humāniem jautājumiem, bet arī par mūsu pamatvērtībām — ir jākļūst intensīvākam. Demokrātija, cilvēktiesības un solidaritāte nav šķiramas pat šajā topošajā Āzijas valstī.

Victor Boştinaru, S-D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms, lūdzu, ļaujiet man izteikt visdziļākās skumjas par milzīgo traģēdiju, kas notika Taivānā 8. augustā, jo īpaši par visiem cilvēkiem, ko nogalināja šīs lielās katastrofas neticamā postošā enerģija.

Morakot bija visnāvējošākā viesuļvētra, kāda Taivānā bijusi gandrīz 50 gadus, plosoties salā augusta sākumā un atstājot aiz sevis aptuveni 700 mirušu vai pazudušu cilvēku, piespiežot evakuēt tūkstošiem cilvēku un simtiem māju aprokot zemes nogruvumos.

Šajā gadījumā Ķīna izrādīja lielu iejūtību, nosūtot tūlītēju palīdzību Taivānas upuriem. Ne tikai Ķīnas valdība bija gatava palīdzēt salai, bet arī privāti uzņēmumi un dažāda veida organizācijas, tostarp Taivānas un Ķīnas Sarkanā Krusta biedrības abpusējo sakaru apvienība.

Arī Ķīnas iedzīvotāji sniedza palīdzību, organizējot pasākumus ziedojumu vākšanai katastrofas seku pārvarēšanai salā.

Saskaņā ar jaunākajiem datiem kontinentālā Ķīna līdz šim ir ziedojusi viesuļvētras upuriem aptuveni CNY 1 miljardu, kas ir līdzvērtīgs gandrīz USD 150 miljoniem. Šajā situācijā svarīga nozīme bija vairākiem simtiem saliekamo māju, kas tika nosūtītas no Ķīnas uz Taivānu, lai dotu pajumti tiem, kuri bija zaudējuši savus mājokļus.

Es vēlētos uzsvērt to, ka Eiropas Savienība, atbalstīdama „vienas Ķīnas” politiku, atzinīgi vērtē palīdzību, ko Ķīna piedāvāja Taivānai šajā traģiskajā gadījumā, jo tas apliecina attiecību uzlabošanas starp šīm divām teritorijām, un ir skaidrs, ka šādu attiecību uzlabošanās var radīt lielāku stabilitāti reģionā.

Noslēgumā gribu teikt, ka es arī domāju, ka, ņemot vērā katastrofas apmēru, Eiropas Savienībai būtu jāizmanto viena no savām pamatvērtībām — solidaritāte — un jāpiedāvā Taivānai papildu materiālā un finanšu palīdzība, lai palīdzētu milzīgajā atjaunošanas darbā.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Postījumu un sagrāves ainas, ko radījusi viesuļvētra *Morakot*, paliks mūsu prātā ilgu laiku, bet daudzi cilvēki Taivānā dzīvos ar šīs traģēdijas sekām visus turpmākos gadus. Vairāk nekā 700 cilvēku zaudēja dzīvību, un tūkstošiem citu ir pārcietuši lielu triecienu.

Taivānas valdība prezidenta *Ma* vadībā nekavējoties reaģēja, nosūtot karavīrus uz vissmagāk cietušajiem rajoniem un apgabaliem un pieprasot palīdzību starptautiskai sabiedrībai. Zviedrijas ES prezidentūra un Komisija ir jāapsveic par viņu veikto darbu, aktivizējot Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu. Es patiešām tagad ceru, ka Komisija uzņemsies ilgtermiņā palīdzēt Taivānai, lai tās tauta un ekonomika varētu pilnīgi atkopties un pārbūvēt infrastruktūru.

Es nešaubos, ka Taivānas cilvēki un valdība ir pateicīgi par ES izrādīto solidaritāti un atbalstu. Turklāt, būdams EP Taivānas draudzības grupas priekšsēdētājs, es ceru uzzināt jaunumus par stāvokli, kad vedīšu EP deputātu delegāciju uz Taivānu nākamajā mēnesī.

Nelaime, kurā Taivāna ir cietusi, pavisam drīz var kļūt par parastu parādību gan Taivānā, gan visā pasaulē klimata pārmaiņu dēļ. Tāpēc ir būtiski, lai Taivāna kā sala, kas ir neaizsargāta pret šādām meteoroloģiskām parādībām, un kā ievērojama globālās industrijas valsts varētu nozīmīgi un godpilni piedalīties attiecīgās starptautiskās organizācijās, tostarp tajās, kas saistītas ar laika apstākļiem un klimata pārmaiņām. Proti,

Taivānai būtu jāļauj piedalīties Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām un Pasaules Meteoroloģijas organizācijā.

Padome un Komisija tagad atbalsta Taivānas nozīmīgu līdzdalību Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūrās, un es ceru, ka izdevību, kas katastrofas dēļ šobrīd Taivānai tiek piedāvāta, tās izmantos, lai veicinātu Taivānas iesaistīšanos šajās struktūrās.

Fiorello Provera, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Izsakot savu līdzjūtību un atbalstu Taivānas cilvēkiem, es vēlētos arī uzsvērt Eiropas Savienības humāno centienu savlaicīgumu šajā katastrofā.

Komisija ir pildījusi savu pienākumu, un daudzas dalībvalstis ir nosūtījušas palīdzību vai ekspertu komandas. Ķīnas Tautas Republika pati ir palīdzējusi Taivānas iestādēm, un tas ir žests, ko es uzskatu par ļoti nozīmīgu. Tomēr, ja mēs gribam sniegt Taivānas iestādēm un šā reģiona valstīm strukturālu palīdzību, lai pārvarētu šāda veida draudus turpmāk, Eiropas Savienībai ir jāatbalsta Taivānas uzņemšana novērotājas statusā pasaules Meteoroloģijas organizācijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām.

Taivānas uzņemšana novērotājas statusā jau ir devusi labus rezultātus citās starptautiskās nozaru organizācijās, piemēram, PTO, un arī šajā gadījumā Taivānas uzņemšana varētu būt praktisks preventīvs pasākums un varētu turpmāk mazināt risku 23 miljoniem salas iedzīvotāju un reģionam kopumā.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Taivāna pašlaik tikai izklūst no briesmīgas dabas katastrofas, kāda nav pieredzēta valstī pēdējos 50 gadus. Mūsu pienākums ir ne tikai paust savu solidaritāti, bet arī aktīvi piedalīties to salas daļu rekonstrukcijā, kuras ir izpostītas.

Par laimi, pēc viesuļvētras *Morakot* Komisija un Padome izrādīja savu gribu palīdzēt. Es mudinu viņus tagad sniegt konkrētu palīdzību, kas ir vajadzīga šīs valsts valdībai un tautai, jo tur ir milzum daudz darāmā. Eiropas Savienības līmenī ir atbilstoši līdzekļi. Tie ir pilnīgi jāizmanto.

Šī katastrofa kārtējo reizi izvirza jautājumu, kā daži deputāti to jau ir norādījuši, par Taivānas līdzdalību dažādās Apvienoto Nāciju Organizācijas aģentūrās. Principā ES iestādes to ierosina, bet ir pēdējais laiks sākt rīkoties, lai situāciju mainītu. Taivānas iestādēm nebija piekļuves meteoroloģiskai informācijai, kas norādīja uz šīs viesuļvētras nopietnību. Tas ir nepieņemami. Ir absolūti izšķiroša nozīme tam, lai Taivāna pievienotos Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām un tādējādi varētu izvairīties no vissliktākā, jo nav nekādu šaubu, ka klimata pārmaiņas turpmāk pieaugs.

Es esmu Taivānas un Luksemburgas apvienības priekšsēdētāja, un man tiešām jāsaka, ka mums nav vairs jāpakļaujas komunistiskās Ķīnas šantāžas spiedienam saistībā ar mūsu attiecībām ar Taivānu. Nepārprotami skaidrs Komisijas un Padomes atbalsts šajā jautājumā ir absolūti izšķirīgs.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Es vēlos paust savas dziļās skumjas par humāno traģēdiju Taivānā un sacīt, ka mums kā Eiropas Savienībai ir jāpalīdz, kā vien mēs varam.

Mēs tagad zinām, ka 640 cilvēkus viesuļvētra *Morakot* nogalināja un vairāk nekā 192 cilvēki ir pazuduši. Kāds zemes nogrūvums noslaucīja visu ciemu no zemes virsas un nogalināja simtus. Tomēr nekas nenotika nejauši. To ievadīja ilgstošs sausums, kas samazināja augsnes spēju uzsūkt lietus ūdeni.

Sausumi, plūdi un strauja ārkārtēju laika apstākļu palielināšanās pakāpeniski pieaug klimata pārmaiņu dēļ.

Viesuļvētra rodas jūras teritorijās, kurās ūdens virsmas temperatūra ir +27 °C. Temperatūras paaugstināšanās būtiski palielinās gan viesuļvētru skaitu, gan to intensitāti. Šodien 120 miljoni cilvēku dzīvo apgabalos, kurus ietekmē viesuļvētras. Laikposmā no 1980. līdz 2000. gadam bija 250 000 viesuļvētru upuru.

Visu šo iemeslu dēļ mūsu sirdīm ir jābūt Kopenhāgenā, kur mēs decembrī lemsim, vai katra no mūsu valstīm atsevišķi aizstāvēs savas pagaidu, īstermiņa intereses vai arī mēs visi cīnīsimies par planētu, mūsu mājām cīņā par klimata pārmaiņu novēršanu.

Vai attīstītā un attīstības pasaule pārstās dot ieguldījumu tādās katastrofās, kāda bija katastrofa Taivānā? Ja tā, tad ir nepieciešama rīcība. Mums ir jādod solījums pildīt visas nepieciešamās saistības nepieciešamajam samazinājumam, lai nepieļautu temperatūras paaugstināšanos pāri par 2 °C. Mums ir jādod arī no savas kabatas, lai nodrošinātu finansiālu palīdzību attīstības pasaulei, lai tā kļūtu daļa no risinājuma un palīdzētu apkarot klimata pārmaiņas.

Mēs esam attīstības pasaule, kas rada klimata pārmaiņas. Mēs esam piesārņotāji un saskaņā ar principu „piesārņotājs maksā”, kuru mēs paši pieņemām, mums ir jāmaksā. Mums ir jāmaksā, dodot finansiālu atbalstu attīstības valstīm.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Šī bija Taivānā nepieredzēta mēroga katastrofa. Kalnos ir liela traģēdija. Veseli ciemi ir izzuduši, un tūkstošs cilvēku tiek uzskatīti par mirušiem vai pazudušiem. Tūkstošiem izdzīvojušo, ja ne vēl vairāk, tiek pagaidām izmitināti armijas nometnēs. Tā viesuļvētras *Morakot* postošās sekas attēlo *Menno Goedhart*, manas dzimtenes Nīderlandes augstais pārstāvis Taivānā. Pirmkārt un galvenokārt, es vēlos izteikt savu un šā Parlamenta līdzjutību Taivānas valdībai un pilsoņiem.

Papildus praktiskajai palīdzībai, ko *Menno Goedhart* pašlaik piedāvā saviem Taivānas draugiem, un, novērtējot to, kas ir jau izdarīts no Eiropas puses, es tomēr vēlos uzdot pāris jautājumu Komisijai saistībā ar Eiropas un Taivānas attiecību nostiprināšanu. Pirmkārt, nākamajā mēnesī Komisija ierosinās priekšlikumu atvieglot vīzu režīmu Taivānas pilsoņiem. Apvienotā Karaliste un Īrija jau ir devušas labu piemēru šajā ziņā. Otrkārt, nesen kāds Eiropas ziņojums ļoti skaidri parādīja, ka Taivāna un Eiropas Savienība gūs milzīgu labumu, vienojoties par tirdzniecības paplašināšanas pasākumiem (*TEM*). Vai Komisija piekrīt šim steidzamajam atzinumam?

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es vēlos piedāvāt atbalstu tiem saviem kolēģiem deputātiem, kuri jau ir iestājušies par Taivānas neticamās starptautiskās izolācijas izbeigšanu. Šāda izolācija patiešām nav paciešama, ja runa ir par cilvēku dzīvību, lai kur tas būtu.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Taivāna 8. augustā sastapās ar liela apjoma humānu katastrofu. Šis negadījums prasīja smagus upurus, un ekonomikas zaudējumi bija milzīgi. Tagad mums ir laiks palīdzēt. Ir laiks mums apliecināt solidaritāti ar Taivānas pilsoņiem. Mums ir jāparāda līdzcietība, bet ir jāsniedz arī finansiāls atbalsts un, kā to norādīja komisāre, mums tūlīt ir jāpieņem krīzes vadības instrumenti. Mums ir jāsniedz Taivānai visa palīdzība, kas vien ir cilvēka spēkos. Es arī vēlos paust savu atbalstu domai par ilgtermiņa palīdzību Taivānai, kā to ierosina *Tannock* kungs, lai iegūtu vislabākos iespējamos rezultātus un lai mēs varētu parādīt, ka arī viņi ir cilvēciskas būtnes un, galvenais, ka viņi ir mūsu draugi.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Es vēlos pateikties komisāres kundzei par informāciju. Tomēr man ir mazliet citāda rakstura jautājums. Taivānu pavisam nesen satrieca traģēdija. Tomēr mēs pilnīgi apzināmies to, ka daudzas šāda veida katastrofas ir notikušas pagātnē un ka daudzas citas notiks nākotnē. Tāpēc es vēlētos uzdot komisārei šādu jautājumu: vai Eiropas Savienības un jo īpaši Komisijas rīcībā ir kādas standarta procedūras, kā rīkoties šāda veida situācijā? Vai ir dokumentu kopums par rīcību ārkārtas situācijā vai noteikumi īpašām valstīm? Vai ir arī ilgtermiņa darbības plāns?

Es domāju, ka būtu žēl, ja mēs reaģētu uz šīm traģēdijām dažādos veidos atkarībā no situācijas dažādās valstīs. Es domāju, ka mums, tāpat kā to dara militārajos spēkos, jāizveido noteiktas standarta procedūras krīzes situācijām. Tas ir jautājums, ko es vēlējos uzdot komisārei.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa tāpat kā daudzas grupas šajā Parlamentā jūt līdzīgu Taivānas iedzīvotājiem, un mums ir patīkami, ka Komisija reaģēja tieši tādā veidā. Komisijai ir jāturpina tādā pašā stilā. Tomēr paralēli šai humānajai katastrofai lielā problēma, protams, ir Taivānas izolācija. Ir pilnīgi iespējams saglabāt „vienas Ķīnas” politiku un vienlaikus nodibināt labas darba attiecības ar Taivānu. Taivāna varētu labi pildīt savu pienākumu Pasaules Veselības organizācijā kā novērotāja. Tas pats attiecas uz Pasaules Meteoroloģijas organizāciju un ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām. Tas viss ir iespējams un nav šķērslis „vienas Ķīnas” politikai. Es piekrītu *Belder* kungam attiecībā uz vīzu režīma atvieglošanu, un es piekrītu arī labajām lietām, ko viņš teica par *Goedhart* kungu, Nīderlandes pārstāvi Taipejā. Tāpēc es domāju, ka nav nekādas vajadzības turpināt Taivānas izolāciju. Ir runa tika par darba attiecībām.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos izteikt dziļu līdzjutību to ģimenēm, kuri gāja bojā *Morakot* viesuļvētrā.

Ir jāizsaka nožēla, ka simtiem ir miruši, citi ir zaudējuši savus mīļos un vēl daudzi citi tikuši ievainoti.

Kā daudzi novērotāji ir norādījuši, upuru skaits varēja būt mazāks, ja valdība būtu reaģējusi uz viesuļvētru koordinētākā veidā. Valdība nespēja prognozēt salai tuvojošās tropiskās vētras nopietnību. Vienlaikus mēs zinām, ka Taivānai ir augsti attīstīta augsto tehnoloģiju nozare un tā ir viena no vislielākajiem GPS sistēmu ražotājiem pasaulē.

Daļa vainas saistās ar to, ka Taivāna vēl nav Pasaules Meteoroloģijas organizācijas (PMO) biedre, kā to daži kolēģi jau ir minējuši. Taivāna būtu iepriekš labāk brīdināta, ja PMO būtu laikus sniegusi informāciju. Tāpēc esmu pārliecināta, ka pašlaik ir īstais laiks atkal izvirzīt jautājumu par Taivānas iestāšanos PMO ne tikai politisku, bet arī humānu apsvērumu dēļ.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Viesuļvētra, kas satrieca Taivānu, ir ietekmējusi simtiem tūkstošu cilvēku dzīvi un sagrāvusi desmitiem tūkstošu mājokļu. Eiropas Savienības sniegtajai humānajai palīdzībai ir jābūt bez nosacījumiem. Mērķis ir palīdzēt upuriem tik ātri, cik vien iespējams.

Eiropas Savienība ir aktīvs donors, kas darbojas ar nevalstiskām organizācijām un Apvienoto Nāciju Organizācijas speciālistu aģentūrām, lai piešķirtu finansējumu medicīniskām vajadzībām, loģistikas atbalstam un sagrauto apgabalu rekonstrukcijai. Kopenhāgenas konferencē būs daudz kas apspriežams, un mēs gatavojamies veikt dažus pasākumus, kuru mērķis ir nākamais nolīgums pēc Kioto Protokola par piesārņojošu emisiju samazināšanu. Tāpēc mēs, galvenokārt, apspriežam pasākumus, kā mazināt cēloņus, kas izraisa klimata pārmaiņas.

Es vēlos aicināt Kopenhāgenas konferencē īpašu uzmanību pievērst arī pielāgošanās pasākumiem, jo mums nepārtraukti būs jātiek galā ar spēcīgām vētrām, plūdiem, ilgstošiem sausumiem vai mežu ugunsgrēkiem. Es mudinu Eiropas Savienību sniegt arī humāno atbalstu Taivānai līdztekus atbalstam rekonstrukcijai, jo īpaši iedzīvotājiem.

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Es atbildēšu uz jautājumiem pēc kārtas.

Vispirms par Komisijas sniegto palīdzību Taivānai pašreizējo vajadzību risināšanā, kas bija galvenais punkts Mann kunga jautājumā. Taivāna ir informēta par Komisijas mehānismu pēc katastrofas radušos vajadzību novērtēšanai, bet mēs līdz šim neesam saņēmuši nekādus lūgumus. Ja šāds lūgums tiks iesniegts, mēs to ņemsim vērā.

Tālāk par Komisijas nostāju attiecībā uz pašreizējo statusu attiecībās abpus jūras šaurumam, kas bija Boštinaru kunga jautājums. Komisija atzinīgi vērtē Taivānas un Ķīnas tuvināšanos pagājušajā gadā. Tas ir devis iespēju uzlabot attiecības abpus jūras šaurumam, mazinot spriedzi starp abām pusēm, un virzīt uz priekšu tādas abpusējus jautājumus kā tiešie gaisa un jūras sakari.

Mēs stingri atbalstām divpusējās apspriedes starp abām pusēm, jo tās var dot iespēju tālākam progresam. Mēs atzinīgi vērtējam arī Ķīnas palīdzību.

Par Lulling kundzes un Andrikenē kundzes, kā arī van Baalen kunga un Tannock kunga jautājumu attiecībā uz Taivānas dalību Pasaules Meteoroloģijas organizācijā: saskaņā ar nostāju, ko Eiropas Savienība paudusi 2008. gada septembrī dotajā paziņojumā, un ES „Vienas Ķīnas” politiku Eiropas Komisija atbalsta Taivānas nozīmīgu piedalīšanos atbilstošās starptautiskās organizācijās. Mēs turpināsim to darīt.

Par Lulling kundzes un Mann kunga jautājumiem par sniegto palīdzību — Kopienas Civilās aizsardzības mehānisms sniedza palīdzību no Zviedrijas un Polijas. Par šo palīdzību prezidents Ma izteica pateicību Komisijas priekšsēdētājam Borroso.

Par jautājumu attiecībā uz Dalailamas vizīti Taivānā pēc viesuļvētras — Dalailamas vizīte bija lēmums, ko pieņēma Taivānas iestādes, un Eiropas Komisijai nav komentāru par to.

Par Belder kunga uzdoto jautājumu par Komisijas nostāju attiecībā uz bezvīzu režīmu Taivānas iedzīvotājiem, kas apmeklē ES: Komisija, pārskatot attiecīgos tiesību aktus, izskata iespēju atjaunināt to valstu un vienību sarakstu, uz kurām var neattiecināt vīzu prasības attiecībā uz Eiropas Savienības, jo īpaši Šengenas zonas, apmeklējumu, un šajā saistībā tā izskatīs arī Taivānas gadījumu.

Attiecībā uz Zemke kunga jautājumu par standarta procedūrām katastrofu gadījumos un to, kā mēs rīkosimies turpmāk šādos gadījumos – Komisija pievērš uzmanību divām prioritātēm: pirmā – turpināt pilnveidot sagatavotību un reaģēšanas spējas, un otrā – katastrofu novēršana.

Pirmkārt, mūsu mērķis ir svarīgi nodrošināt, lai ES palīdzība būtu vienmēr pieejama. Ar Parlamenta atbalstu 2008. gadā mēs sākām izmēģinājuma projektu un ES ātrās reaģēšanas spēju sagatavošanu. Pamatojoties uz sākotnējo pieredzi, Komisija, ja tas būs piemēroti, iesniegs priekšlikumus pilnveidot ES ātrās reaģēšanas spējas, ko finansē no valstu resursiem, kuri paredzēti ES operācijām.

Otrkārt, mēs tiecamies veidot vispusīgu pieeju katastrofu novēršanai ES līmenī. 2009. gada februārī Komisija publicēja paziņojumu par „Kopienas pieeju dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai”. Mēs atzinīgi vērtētu Parlamenta komentārus par šo paziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

9. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem(debates)

9.1. Cilvēktiesību aizstāvju slepkavības Krievijā

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis sešus priekšlikumus⁽³⁾ rezolūcijai par cilvēktiesību aizstāvju slepkavībām Krievijā (Reglamenta 122. pants).

Heidi Hautala, autore. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Mums patiešām vajadzētu domās pievērsties cilvēktiesību aktivistiem, kas nesen tika noslepkavoti Ziemeļkaukāzā, un iedegt sveci viņu piemiņai. Mums ir jāatceras, ka *Natalia Estemirova*, *Zarema Sadulayeva*, *Alik Dzhabrailov* un daudzi citi, kas ir cietuši un zaudējuši dzīvību, aizstāvo cilvēktiesības, ir pelnījuši mūsu visu atbalstu. Mēs diemžēl nebijām spējīgi viņus pietiekami atbalstīt, viņiem vēl dzīviem esot.

Ir satraucoši, ka Krievija nav spējusi veikt pietiekami stingru kriminālizmeklēšanu, lai atrisinātu šīs slepkavības un tiesātu vainīgos. Es esmu norādījusi, ka Eiropas Savienība ir oficiāli sazinājusies ar Krieviju par šo tematu. Tomēr mūsu centieni pavisam acīmredzami ir nepietiekami, un mums būs nopietni jāapsver, kā likt tiesiskumam darboties Krievijā un kā izvirzīt šo jautājumu daudz augstākā līmenī, kad mums notiek sarunas par jauno partnerattiecību un sadarbības nolīgumu ar šo valsti.

Mums ir jādoma arī par to, kā mēs varētu labāk nekā līdz šim atbalstīt cilvēktiesību aizstāvjus Krievijā. Mums ir jāapspiež, vai mēs varētu piedāvāt aizsardzību tiem, kuriem draud briesmas, un vai ES iestādes var ātri piešķirt viņiem vīzas, lai viņi varētu izglābties no Krievijas, kur viņi un viņu dzīvība ir pakļauta riskam. Pēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas domām, ir svarīgi, ka Eiropas Parlamentam būtu centrs, kas izplatītu informāciju par to cilvēktiesību aktivistu stāvokli, kuru dzīvība ir apdraudēta, un kas mēģinātu palīdzēt viņiem sadarbībā ar citām iestādēm. Mēs varam izdarīt daudz. *Anna Politkovskaya* reiz teica, ka Rietumi var izdarīt tik daudz, bet Rietumi dara tik maz.

(Aplausi)

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es izmantošu man doto nelielo laika sprīdi, lai paskaidrotu savas grupas nostāju, jo mēs neparakstījām kopīgo deklarāciju un iesniedzām atsevišķu rezolūciju.

Vispirms es vēlos pateikt, ka mēs pilnīgi piekritām kopīgai rezolūcijai attiecībā uz *Natalia Estemirova*, *Zarema Sadulayeva* un *Alik Dzhabrailov*.

Mūs satrieca šīs jaunās slepkavības, kuras, taisnību sakot, ir tikai viens no cilvēktiesību aktivistu slepkavību gadījumiem Čečenijā.

Mēs savā rezolūcijā esam prasījuši tieši to pašu, kas prasīts kopīgā rezolūcijā: mēs nosodām uzbrukumu, mēs prasām izmeklēšanu, un mēs paužam bažas par cilvēktiesību pasliktināšanos kaujiniekiem Krievijā.

Mūsu nostāja atšķiras attiecībā uz papildu atsauci kopējā rezolūcijā uz visiem cilvēktiesību aizstāvjiem un situāciju Ziemeļkaukāza reģionā kopumā. Mēs domājam, ka ir citas vietas, kur var uzsvērt šos punktus — un es gatavojos to darīt —, jo īpaši rezolūcijā, kuru izstrādās pirms Eiropas Savienības un Krievijas augsta līmeņa sanāksmes. Mēs vēlētos, lai jautājums par cilvēktiesību aktivistiem un šo aktivistu aizsardzību veidotu tās rezolūcijas daļu, kā arī būtu iekļauts visās sarunās, kas mums turpmāk būs ar Krieviju.

Tāpēc es teiktu, ka jautājums ir vienkārši par laiku un vietu. Šis ir politisks jautājums, kas jārisina politiski un nevis tikai šeit, kad mēs nodarbojamies ar neatliekamām lietām. Tieši tāpēc mēs nolēmām rīkoties savādāk, bet, protams, par problēmas būtību mēs esam pilnīgi vienprātis ar pārējām grupām.

⁽³⁾ Sk. protokolu.

Renate Weber, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man iepazīstināt plenārsēdī ar dažiem faktiem. Tikai šā gada janvārī *Stanislav Markelov*, cilvēktiesību advokāts, kas pārstāvēja noslepkavoto žurnālisti *Anna Politkovskaya*, tika nošauts pēcpusdienā pašā Maskavas centrā. Tajā pašā reizē *Anastasia Baburova*, žurnāliste, kas mēģināja viņu aizsegt, arī tika sašauta un mira.

Jūlijā *Natalia Estemirova*, pazīstama Krievijas cilvēktiesību aktiviste un žurnāliste, tika atrasta mirusi Ingušetijā pēc tam, kad bruņoti vīri viņu bija nolaupījuši kaimiņos esošajā Čečenijā. Mazāk nekā pēc mēneša cita nevalstiskas organizācijas aktiviste *Zarema Sadulayeva* kopā ar vīru tika nolaupīta un nogalināta.

Augustā žurnālists *Malik Akhmedilov* tika nošauts īsi pēc iziešanas no savām mājām Dagestānā. Seši izcili žurnālisti un cilvēktiesību aktivisti miruši nepilnos astoņos mēnešos.

Šīs cilvēku nolaupīšanas un slepkavības ir tikai kulminācija tam, ko rada cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanās Krievijā, kurā neatkarīgas balsis, tostarp juristi, žurnālisti un citi aktivisti, sastopas ar pieaugošu vardarbību, draudiem un nepamatotu vajāšanu.

Cilvēktiesību pārkāpumus Krievijā, jo īpaši Ziemeļkaukāzā, vairs nevar ignorēt. Mēs nevaram būt tik naivi, lai ticētu, ka supervarenā Krievija ar izlūkdienestiem, kas ir vieni no spēcīgākajiem pasaulē, nespēj atrast vainīgos un viņus tiesāt.

Mums visiem neatkarīgi no mūsu politiskās nokrāsas ir jāsaprot, ka nesodāmība par uzbrukumiem cilvēktiesību aizstāvjiem veicinās lielāku vardarbību un augošu beztiesiskuma kultūru. Krievijas iestādēm ir jānodrošina cilvēktiesību aizstāvjiem fiziska drošība un pārvietošanās un vārda brīvība saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem.

Bernd Posselt, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu bijušajam visvecākajam deputātam *Otto von Habsburg* reiz jautāja, vai viņš nožēlojot, ka ir EP deputāts, nevis imperators. Viņš teica „nē”, jo, ja viņš būtu imperators, viņam būtu jāsauc āksts par „jūsu ekselenci”, bet kā EP deputāts viņš var saukt ākstu par ākstu. Šis stāsts man nāk prātā, kad izvirzās cilvēktiesību jautājumi.

Mēs neesam diplomātiska iestāde, mēs esam politiska parlamentāra iestāde. Mēs varam runāt taisnību. Ir teiciens: „Zivs pūst no galvas.” Nav tā — un es vēlos pateikties *Weber* kundzei par tik skaidru uzrunu — ka šie atgadījumi un slepkavības Kaukāzā būtu kaut kādā veidā nejaušas vai kāda tumša spēka darbs, bet drīzāk kopš *Putin* kunga nākšanas pie varas, kas ir saistīta ar Čečenijas lietu un mistiskajām māju eksplozijām Maskavā, gadiem ilgi ir bijušas asins pēdas, kas vienmēr ved atpakaļ uz Čečeniju un ietekmē nevainīgus cilvēkus: civiliedzīvotājus un īpaši cilvēktiesību aktivistus, kas tāpat kā pieminētie — un daudzus no šiem cilvēkiem mēs pazinām personīgi — ne tikai strādā čečenu cilvēktiesību labā, bet arī demokrātiskas Krievijas labā, sapratnes labā starp Čečenijas un Krievijas tautām, par mieru Kaukāzā. Šie cilvēki tiek slepkavoti cits aiz cita.

De Keyser kundze, tieši tāpēc bija jānotur ārkārtas debates. Mēs padarīsim sevi par apsmiekla objektu, ja sieviete, kura tika godināta šajā Parlamentā un kura apmeklēja mūs Strasbūrā sakarā ar viņas nodarbošanos ar cilvēktiesībām, tiek noslepkavota mūsu acu priekšā un mēs atliekam debates par šo tematu uz kādu vēlāku laiku.

Krievija vēro mūs cieši, lai redzētu, vai mēs esam spējīgi reaģēt nekavējoties — un mums ir jāreaģē nekavējoties, ļoti skaidri pasakot: „Izbeidziet slepkavības, cilvēktiesību pārkāpumus un dodiet brīvību Čečenijai un Krievijai, bet vispirms pielieciet punktu sistemātiskajiem cilvēktiesību pārkāpumiem un slepkavībām neskaidros apstākļos!”

Tomasz Piotr Poręba (ECR), autors. – (PL) Atkal Eiropas Parlamenta darba kārtībā ir parādījies jautājums par cilvēktiesību pārkāpumiem Krievijā.

Papildus sistemātiskai reliģisku un etnisku minoritāšu vajāšanai cilvēktiesību aktivisti tiek regulāri slepkavoti. Žurnālisti un NVO darbinieki Krievijā riskē ar savu dzīvību katru dienu sava darba gaitā. Draudi, cilvēku laupīšana, spīdzināšana, patvaļīgas aizturēšanas un slepkavības kļūst par ikdienišķām parādībām. Tas, ka Krievijas iestādes neveic aktīvu izmeklēšanu par šiem noziegumiem, ka nekādi reāli rezultāti netiek sasniegti un ka vainīgie joprojām ir brīvībā, pierāda ne tikai iestāžu darbības pilnīgo neefektivitāti, bet arī viņu kluso piekrišanu un vienaldzību.

Cilvēktiesību ievērošanai ir jābūt centrālajam jautājumam attiecībās starp Eiropas Savienību un Krieviju. Mūsu pienākums ir pieprasīt, lai Krievija nodrošina, ka tiek veikta pienācīga un efektīva izmeklēšana, ka vainīgie tiek sodīti un ka tiek pielikts punkts šīm briesmīgajām slepkavībām.

Cornelia Ernst, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Laujiet man kā jaunai EP deputātei sākt ar to, ka cilvēktiesību jautājumi ir ļoti svarīgi arī manai partijai, Vācijas kreisajiem, un ka mēs nosodām katru cilvēktiesību pārkāpumu neatkarīgi no tā, kur vai kas to ir izdarījis. Tam nav nekāda sakara ar jaukšanos valsts lietās.

Gadiem ilgi esmu bijusi patiesi norūpējusies un dusmīga par to, ka atkal un atkal cilvēktiesību aktivisti, kas saistīti ar Čečenijas situāciju, tiek slepkavoti. *Natalya Estemirova, Stanislav Markelov, Zarema Sadulayeva* — šie ir patiesi satriecoši slepkavību piemēri. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs šajā Parlamentā interesētos par šo jautājumu.

Man rūp tas, ka tādas lietas kā *Anna Politkovskaya* slepkavība netiek izmeklētas. Ja šo procesu atsāks, es no sirds ceru, ka vainīgie tiks atrasti un arestēti, jo citādi pastāv risks, ka tiks izlietas vēl asinis, un tas tiks uztverts kā atļauja veikt šāda veida darbības. Tas, ko mēs gaidām, ir vienkārši tūlītēja un pilnīga izmeklēšana, kas jāveic par šīm slepkavībām, un šajā sakarā tas jā dara bez žēlastības, lai Krievija vairs nevilcinātos, bet pati sāktu cīņu par cilvēktiesību aizsargāšanu. Nedrīkst būt tā, ka cilvēktiesību aizstāvēšana kaut kādā veidā notiesā cilvēkus uz nāvi. Es arī uzskatu, ka nākamajā ES un Krievijas augsta līmeņa sanāksmē ir jārisina šie jautājumi steidzamības kārtībā un nevis tikai kā blakus jautājumi, bet veltot pienācīgu ievērību.

Personīgi es gaidu arī, ka cilvēktiesību jautājumi tiks godīgi apspriesti šajā Parlamentā. Es būtu priecīga, ja debates par šādiem jautājumiem nenotiktu ceturtdienas pēcpusdienā, un uzskatu, ka šim tematam ir jāskar mūs pat tad, ja runa būtu par uzņēmējdarbību un tirdzniecību. Šādiem jautājumiem bieži ierāda otršķirīgu prioritāti. Tieši to mēs gribam mainīt, un tieši to es gribēju pateikt.

Filip Kaczmarek, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Valstī ar augstu noziedzības līmeni var izvirzīt teoriju, ka cilvēktiesību aktivistu nāve ir sagādīšanās. Tā ir sagādīšanās, jo, vispārīgi runājot, daudzi cilvēki kļūst par noziedzības upuri šajās valstīs. Šodien, 17. septembrī, man ir jāatgādina jums visiem par skumjo gadadienu, proti, 70. gadadienu kopš padomju iebrukuma Polijā. Pēc šā iebrukuma padomju kaujas vienības nošāva vismaz 21 768 Polijas pilsoņus. Kāpēc es pieminu šo faktu? Tāpēc, ka krievi tagad apgalvo, ka tas bija parasts noziegums, tāpat kā cilvēktiesību aktivistu slepkavības ir „parasti noziegumi”.

Apjoms, kādā cilvēktiesību aktivisti tiek slepkavoti Krievijā, ir tāds, ka skaidrot šo parādību kā „parastu noziegumu” rezultātu ir absolūti bezatbildīgi. Teorija, ka šīs slepkavības ir „sagādīšanās”, neiztur kritiku. Šo nogalināšanu sistemātiskais raksturs nozīmē to, ka Krievijas politiskajā un sociālajā klimatā ir jābūt kaut kam tādā, kas ir izraisījis šādas biežas slepkavības. Morālā krīze valstī, tendence trivializēt nāvi, dehumanizācija, relativisms un vērtību zudums ir vainojami tajā, ka šī problēma netiek uztverta nopietni. Es domāju, ka mūsu rezolūcija ir labi līdzsvarota un palīdzēs krieviem atrisināt šo lietu.

Justas Vincas Paleckis, S&D grupas vārdā. – (LT) Sociāldemokrātu grupa nevar palikt vienaldzīga pret nesenajām cilvēktiesību aktivistu slepkavībām Krievijā. *Anna Politkovskaya, Natalya Estemirova, Zarema Sadulayeva, Andrei Kulagin* nāve nedrīkst palikt bez nozīmes. Mēs pilnīgi nosodām šo barbarisko nodarījumu vainīgos un to, ka dažos Krievijas reģionos diemžēl valda nesodāmības atmosfēra un politiskas slepkavības netiek izmeklētas.

Krievijas prezidents *Dmitry Medvedev* ir apsolījis, ka slepkavību veicēji tiks atrasti un sodīti. Viņa reakcija bija spēcīgāka nekā iepriekšējā prezidenta reakcija, bet pagaidām tie ir tikai vārdi. Laiks rādis, vai Krievijas iestādes spēj izpildīt uzņemtās saistības, kas ir tik svarīgas valsts pilsoņiem un starptautiskajai sabiedrībai. Mūsaprāt, ierosinātajā rezolūcijā par Krievijas darbību Ziemeļkaukāzā vērtējums ir pārsniedzis rezolūcijas piemērošanas jomu, tāpēc sociāldemokrāti ir nolēmuši pieņemt savu atsevišķu dokumentu. Sociāldemokrāti ir pārliecināti, ka cilvēktiesību situācija Krievijā patiešām uzlabotos, ja tiktu paātrinātas ES un Krievijas cilvēktiesību konsultācijas. Eiropas Parlamentam, Valsts domei, pilsoniskām, sociālām un cilvēktiesību organizācijām Eiropas Savienībā un Krievijā ir aktīvi jānodod ieguldījums šajās konsultācijās. Mēs uzsveram, ka cilvēktiesību aizsardzība ir izvērsti jāapspriež nākamajā ES un Krievijas vadītāju sanāksmē. Šī lieta kļūst par jaunā ES un Krievijas nolīguma neatņemamu sastāvdaļu.

Laima Liucija Andrikenė (PPE). – (LT) Šīs debates un Eiropas Parlamenta rezolūcija par cilvēktiesību aktivistu slepkavībām Krievijā ir īpaši svarīga tagad, kad mēs citu pēc citas dzirdam ziņas par *Natalya Estemirova, Alik Jabrailov, Zarema Sadulayeva* un citu cilvēktiesību aktivistu slepkavībām Krievijā. Eiropas Savienība nevar palikt vienaldzīga pret cilvēktiesību aktivistu brutālu nogalināšanu. Mūsu attiecībās ar Krieviju mums ir jāuzsver, un mēs patiešām uzsveram, ka šo slepkavību izmeklēšana velkas pārāk ilgi un parasti beidzas bez vainīgā noskaidrošanas. Šāda nepieņemama prakse kļūst par normu Krievijā, jo īpaši attiecībā uz noziegumiem Čečenijā, kur zeļ visatļautība. Viena no mūsu pamatvērtībām ir cilvēktiesību, cilvēka cieņas un cilvēka dzīvības ievērošana, un nekādas pragmatiskas intereses nevar būt pārākas par šīm vērtībām. Es domāju, ka Krievijas

prezidentam *Dmitry Medvedev* kā goda lieta ir jānodrošina, ka tiek izdarīts viss, lai pilnīgi izmeklētu cilvēku nolaupīšanas un slepkavību lietas, kurās iesaistīti cilvēktiesību aizstāvji, un lai vainīgie tiktu tiesāti.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Cilvēktiesību situācija Krievijā ir mainījusies uz sliktu pusi. Mēs tagad aicinām Krievijas iestādes darīt visu, kas ir viņu spēkos, lai nodrošinātu cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību. Mēs zinām, ka būtiskā lieta, kuras trūkst, ir griba darīt to „visu”. To var izdarīt, jo Kremlim ir izšķirīga ietekme uz Krievijas varas struktūrām un tiesu sistēmu. Šā iemesla dēļ Krievijas tiesu sistēmas nespēja aizsargāt cilvēktiesību aizstāvjus liek domāt par režīma līdzvainību šajos noziegumos.

Mūsu šodienas vēstījums ir jāadresē ES valdībām un Komisijai. Tā kā Kremlis pieņem, ka raizes par cilvēktiesību aizstāvju likteni paliks deklarāciju līmenī bez nekādām sekām ekonomiskajās attiecībās, *Putin* kungs un *Medvedev* kungs var izdarīt secinājumu, ka ES nav bijusi spējīga gūt mācību no *Anna Politkovskaya* kļedzošās slepkavības.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Mēs patiešām apspriežam cilvēktiesību pārkāpumus Krievijā dienā ar zīmīgu simbolisku nozīmi. Tieši pirms 70 gadiem 1939. gada 17. septembrī Sarkanā armija, slepeni vienojoties ar Hitleru, okupēja trešo daļu Polijas, kura tajā laikā cīnījās pret Vācijas iebrukumu. Staļina spēki noslepkavoja tūkstošiem poļu, un simtiem tūkstošu tika aizsūtīti uz padomju darba nometnēm. Katinā tika noslepkavoti tūkstošiem poļu virsnieku pēc Staļina pavēlēm. Mums 17. septembris uz visiem laikiem paliks staļiniskās Krievijas kauna diena.

Šodienas Krievija nav pietiekami drosmīga, lai atzītu šo šausmīgo patiesību. Tās pašreizējā valdība sniedz nepārliecinošus pamatojumus viņu kādreizējai aliansei ar Hitleru. Līdz šai dienai Maskava atsakās dot piekļuvi arhīvu materiāliem par Katinas masu slepkavību.

Daudzu valstu vēsturē atrodami šausmīgi notikumi. Tas ir nācijas brieduma rādītājs, ja tā spēj nostāties ar seju pret savu pagātņi un nosodīt to, kas ir nosodāms tās vēsturē. Šodienas Vācija ir piemērs šādai attieksmei. Tikai tad pagātne beigs būt slogs mūsdienu Krievijai un ļaus tai ienākt brīvu un demokrātisku nāciju kopienā ar augsti paceltu galvu. Tikai tad Krievija varēs reiz par visām reizēm nomest staļiniskās pagātnes smago slogu no sava kakla un beigt cīnīties pati pret saviem pilsoņiem, kas pašlaik riskē ar dzīvību, lai aizsargātu pamatbrīvības un cilvēktiesības.

Mēs godājam šo slepkavību upurus. Mēs jūs visus pieminēsim.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Labvakar, dāmas un kungi! *Natalia Estemirova* slepkavība radīja lielas skumjas mums visiem šajā Parlamentā, jo mēs uzzinājām par viņas nolaupīšanu tieši tajā dienā, kad pirmoreiz sanācām šeit kopā, un pēc dažām stundām jau dzirdējām par viņas slepkavību. Tas ir kaut kas tāds, kas nevienu nevar atstāt vienaldzīgu, lai kur pasaulē viņš neatrastos. Kā jau teica mana kolēģe *Ernst* kundze, es stingri uzskatu, ka kreisajiem ir jāaizstāv cilvēktiesības un cilvēktiesību aizstāvji visur neatkarīgi no valsts, kurā viņi atrodas.

Šie uzbrukumi, šis pret cilvēktiesību aktīvistiem vērsta trieciens Krievijā ir radījis ļoti satraucošas sekas. Tās iedarbojas kā iebiedēšana, un tās, protams, būs ārkārtīgi traumatiskas visiem, kas grib aizstāvēt cilvēktiesības Krievijā. Tāpēc tā ir ofensīvas pirmā kāрта, kas vēlāk beigsies ar visas cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos, nemaz nerunājot par pašu aktīvistu cilvēktiesībām.

Tāpēc šo slepkavību sekas nav paredzamas un ir satraucošas. Bez straujas un efektīvas tiesu izmeklēšanas un bez garantijas, ka cilvēktiesību aktīvistu drošība tiks ievērota, situācija faktiski var kļūt ļoti satraucoša. Tieši tāpēc es ar lielu prieku balsošu par šo rezolūciju un tādējādi vērsīšos pie Krievijas iestādēm, lai aizsargātu cilvēktiesību aktīvistus.

Es esmu no Portugāles, no Eiropas otra gala, un nākamnedēļ došos uz Krieviju. Es rīt faktiski iešu uz Krievijas vēstniecību, lai saņemtu vīzu. Es domāju, ka attiecības starp Eiropu un Krieviju ir ļoti svarīgas un ka Eiropa ir daudz parādā Krievijai. Pirmā lieta, ko Eiropa ir parādā Krievijai, ir patiesums un skaidrība par cilvēktiesību un brīvību aizstāvēšanu mūsu Eiropas līdzcilvēkiem Krievijas pilsoņiem.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Jūsu valoda ir tik skaista, ka es nolēmu mēģināt pateikties jums ungāriksi: *köszönöm*. *Tavares* kungs, es vēlētos atbildēt uz jūsu piezīmēm. Darbs cilvēktiesību labā attiecas ne tikai uz kreisajiem; tas attiecas arī uz mums, centriskajiem, un cerēsim, ka tas rosinās mūs sadarboties. *Ernst* kundze minēja kaut ko, kas ir pilnīgi pareizi. Kamēr mēs par to šeit plenārsēdē spriežam, lielākā daļa deputātu jau ir ceļā uz mājām, un mums ir jāstrādā kopā, lai padarītu šo par politisku prioritāti.

Reiz es biju Ārlietu komitejas locekle, un, kad tika izveidota Cilvēktiesību apakškomiteja, es biju arī tās locekle. Kad es iesniedzu grozījumus, dažreiz es tos nodevu Ārlietu komitejai, un mani kolēģi mēdza prasīt,

kāpēc es vēl arvien sniedzu grozījumus par cilvēktiesībām tur, jo mums tādām vajadzībām bija Cilvēktiesību apakškomiteja. Toreiz es domāju, ka kaut kas nav kārtībā, ja mūsu Cilvēktiesību apakškomitejai bija jāklūst par geto vai arī cilvēktiesībām bija jāklūst par šādas iestādes rezervātu. Strādāsim kopā, lai novērstu, ka tas notiek ar cilvēktiesībām.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! *Posselt* kunga paziņojums mani apbēdināja. Es vēlētos uzsvērt, ka *De Keyser* kundzes panākumi, aizstāvēt cilvēktiesības, nav apšaubāmi šāda veida diskusijā. Viņa ir apliecinājusi sevi kā vienu no galvenajām personām, kas risina šo jautājumu šajā Parlamentā.

Es nekādos apstākļos neļaušu un neuzskatu, ka ir pareizi mums apšaubīt S&D grupas apņēmību aizstāvēt cilvēktiesības, jo mēs to darījām arī tad, kad jūs grupa, *Posselt* kungs, mēģināja trivializēt noziegumus Gvantanamo un ASV kaujas vienību izturēšanos pret ieslodzītajiem Irākā.

Runājot par cilvēktiesībām Krievijā, tā patiešām ir nopietna problēma, ko mēs atzīstam, un rezolūcija, ko mēs iesniedzām, ir pietiekami stingra un trāpīga. Tomēr mēs patiešām domājam, ka šim Parlamentam ir jākoncentrējas uz šiem jautājumiem, nevis ik reizi jāiesniedz garš problēmu saraksts mūsu attiecībās ar Krieviju, kad tām tur nav nekādas ietekmes.

Lūk, ko mēs šajā saistībā darām: mēs joprojām sūtām delegāciju no S&D grupas uz sarunām Maskavā nākamnedēļ, kur tiks izvirzīts tieši šis jautājums. Neizmantojiet tādas cilvēktiesību ārkārtas gadījumus, kāds ir šis, lai izveidotu garu jautājumu sarakstu. Tas nav šodienas debašu nolūks.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Es vēlētos paust apbēdinājumu un dziļo nemieru par notikumiem, kas notika šā gada jūnijā Krievijas Federācijā. Mani satricināja tādu Krievijas aktīvistu brutālās slepkavības kā *Natalia Estemirova* un *Andrei Kulagin*, un citi, kas bija iesaistīti cilvēktiesību atbalstīšanā un kas aizstāvēja patiesību un taisnību. Ir jāpieliek visas pūles, lai aizturētu un sodītu slepkavas. Es atzinīgi vērtēju un atbalstu pasākumus, kas ir jāveic, lai atklātu šīs slepkavības.

Starptautisku nolīgumu pārkāpums notika arī 2008. gada augustā, kad Krievijas un Gruzijas konflikta laikā Krievijas bruņotie spēki uzbruka apdzīvotām teritorijām un neaizstāvēja civilos iedzīvotājus pret bruņotiem kaujiniekiem no Dievidosetijas, kas pārkāpa viņu tiesības teritorijā, kura *de facto* nonāca Krievijas kontrolē. Krievijas valdībai ir nepārprotami jāpaziņo, ka pret cilvēktiesību pārkāpumiem nebūs iecietības..

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Krievijā attīstās noziedzīgas visatļautības kultūra attiecībā uz ļaunprātīgu rīcību pret cilvēktiesību aktīvistiem. Žurnālisti, kas uzdrošinās apstrīdēt oficiālo viedokli, tiek vajāti, etniskās minoritātes nesamērīgi cieš vardarbīgas noziedzības dēļ, kas, šķiet, paliek neatrisināta; cīnītāji par lielāku brīvību labākajā gadījumā tiek nostumti malā un sliktākajā gadījumā tiek ar spēku aplūsināti.

Ir grūti precīzi saskatīt, no kurienes nāk draudi Krievijas cilvēktiesību aizstāvjiem, bet ik pa laikam mēs redzam nepamatotas ļaundarības, kas paliek nesodītas, un paviršu pieeju no tiesībsargājoši iestāžu puses.

Krievija ir pieradusi pie ES atrunāšanās. Tas ir skaidrs pēc veida, kā Savienība ir reaģējusi uz to, ka Krievija iebiedē Ukrainu, vai uz Krievijas iebrukumu suverēnās Gruzijas teritorijā un tās okupāciju pagājušajā vasarā.

Ir skaidrs, ka vitāli svarīgi stratēģiski jautājumi ir pamatā ES labām attiecībām ar Krieviju, bet mēs nevaram ļaut šiem jautājumiem dzēst mūsu pienākumu iestāties par mūsu pamatbrīvībām un vispārējām Eiropas kopējām vērtībām, brīvībām un vērtībām, kuras krievu tautai pašai jāļauj pilnīgi baudīt mierā un drošībā.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Es esmu bijusi profesionāli saistīta ar cilvēktiesību aizsardzību 25 gadus. Tāpēc es, jo īpaši kā juriste, izjūtu dziļu līdzjūtību, domājot par saviem kolēģiem, kas ir zaudējuši dzīvību saistībā ar šo patiešām brīnišķīgo profesiju. Es gribētu vienlaikus arī izteikt patiesu līdzjūtību viņu ģimenēm un mīļajiem cilvēkiem.

Kā būtu pareizi rīkoties šādā laikā? Pieprasīt tūlītēju, pamatīgu izmeklēšanu, kas jāveic attiecīgajām valsts aģentūrām. Es vēlētos, lai šim Parlamentam būtu pārliecība un morāla autoritāte to izdarīt. Tomēr baidos, ka šoreiz tās nav. Kādēļ? Jo šādas prasības tiek izvirzītas vienīgi valstīm ārpus Eiropas Savienības. Tomēr viss ir citādāk, kad izrādās, ka cilvēktiesības tiek rupji pārkāptas Eiropas Savienības dalībvalstī, kā tas notika manā valstī, Ungārijā, kur uz cilvēkiem tika šauts sejā vairāku tūkstošu cilvēku masu sanāksmē, ko bija organizējusi tā cilvēka partija, kurš pašlaik ir priekšsēdētājs šajā sesijā, priekšsēdētāja vietnieka *Pál Schmitt* partija, lai pieminētu 1956. gada revolūcijas gadadienu un cīņu par brīvību. Šis Parlaments nav licis veikt nekādu izmeklēšanu par šo lietu un par krīzes situāciju, kas ir turpinājusies kopš tā laika.

Es baidos, ka, kamēr tas nenotiks un kamēr persona, kas bija tās valdības locekle, kura sankcionēja šaušanu uz cilvēkiem, var būt Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētāja vietniece, mums nevar būt īstas pārliecības un morālas autoritātes pieprasīt šādas izmeklēšanas veikšanu valstī ārpus Eiropas Savienības. Tāpēc es prasītu jums piedāvāt un pieprasīt tūlītēju izmeklēšanu par cilvēktiesību pārkāpumiem Ungārijā. Paldies!

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es gribēju teikt, pirmkārt, ka esmu vīlies par to, ka, apspriežot piensaimniecības krīzi, telpa bija pilna, bet tagad, kad tiek apspriestas cilvēktiesības, es nedomāju, ka zālē mēs esam palikuši vairāk par 40 cilvēkiem. Žēl, ka tas ir tā. Es nesaku, ka piensaimniecības krīze nav svarīga, bet tāda problēma kā cilvēktiesības ir politiski ārkārtīgi nozīmīga mums katram.

Es vēlētos arī teikt, ka uzskatu par nepieņemamu pašu ideju, ka šogad, kad, kā ir labi zināms, daudzas valstis Viduseiropā un Austrumeiropā svin 20. gadadienu kopš komunisma sabrukuma, tieši mūsu durvju priekšā tā vara, kura bija šo komunistisko režīmu sācēja, demonstrē tādu vienaldzību pret noziegumiem, kas veikti pret cilvēktiesību aktīvistiem. Es uzskatu, ka atteikšanās no totalitārisma ir skaidri jāapstiprina mums katram.

Meglena Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Šodienas debates par cilvēktiesību aizstāvju stāvokli Krievijā notiek īsti laikā un ir ļoti pareizas. Nesenais vardarbības vilnis pret cilvēktiesību aizstāvjiem ir pievērsis uzmanību nopietnajām briesmām, kādām viņi ir pakļauti savā darbā. Daudzi ir samaksājuši visaugstāko cenu par cilvēktiesību pārkāpumu atspoguļošanu. Mēs izrādām cieņu visiem tiem, kuri ir zaudējuši dzīvību, un tiem, kuri turpina savu darbu šādā vidē.

Liela daļa vardarbības pret cilvēktiesību aizstāvjiem ir notikusi Ziemeļkaukāzā pieaugošas nestabilitātes gaisotnē. Komisijai ir zināmi daudzi no viņiem. Viņi ir ļoti cienīti partneri cilvēktiesību projektu īstenošanā. Nevainīgi civiliedzīvotāji, tiesībsargi un valdības ierēdņi ir zaudējuši dzīvību šā reģiona nebeidzamajā cīņā.

Vardarbība pret cilvēktiesību aizstāvjiem neaprobežojas ar Ziemeļkaukāzu. Ir ziņojumi par to, ka visā Krievijas Federācijā aktīvisi, juristi un neatkarīgi žurnālisti saskaras ar vardarbību, vajāšanu un iebiedēšanu. ES ir jāturpina protestēt pret šo vardarbību un uzstāt, lai Krievija pilda saistības, kuras tā ir uzņēmusies kā Apvienoto Nāciju Organizācijas, EDSO un Eiropas Padomes locekle.

Ir ļoti svarīgi, lai uzbrukumi pilsoniskas sabiedrības aktīvistiem un viņu varmācīgā nāve tiktu pienācīgi izmeklēti un lai vainīgie tiktu ātri atklāti un sodīti. Vienīgi tad, ja par šīm slepkavībām tiks ierosināta efektīva un likumīga kriminālvajāšana, var tikt kļiedēta baiļu un visatļautības atmosfēra.

Prezidents *Medvedev* ir izteicies pret to, ko viņš nosauca par „tiesisko nihilismu”, kurš valda Krievijā. ES ir gatava atbalstīt Krieviju tās tiesu sistēmas ilgstošajā reformā. ES augstu vērtē iespēju, kāda tai ir, apspriest savas bažas par cilvēktiesībām ar Krievijas iestādēm. Mēs atzinīgi vērtējam prezidenta *Medvedev* atklātāko attieksmi pret diskusijām ar ES par šiem jautājumiem.

Nākamā ES un Krievijas augsta līmeņa sanāksme ir vēl viena izdevība turpināt šīs diskusijas. Tajās jāiekļauj domu apmaiņa ekspertu starpā. Regulārās ES un Krievijas cilvēktiesību konsultācijas ir izdevība paplašināt šo diskusiju vērību un sarunu dalībnieku loku, ar kuriem mēs diskutēsim par cilvēktiesību jautājumiem.

Bažām par cilvēktiesību aizstāvju drošību ir jābūt pirmajā vietā. Mēs mudinām Krievijas iestādes pielikt visas iespējamās pūles, lai nodrošinātu, ka tie, kuri strādā, lai atspoguļotu cilvēktiesību pārkāpumus, varētu to darīt bez bailēm no vardarbības vai iebiedēšanas.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pēc debatēm.

9.2. Kazahstāna: Evgenij Zhovtis lieta

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis piecus priekšlikumus⁽⁴⁾ rezolūcijai par Kazahstānu:

Evgenij Zhovtis lieta (Reglamenta 122. pants).

Heidi Hautala, autore. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos sniegt pēdējo komentāru par mūsu tikko notikušajām debatēm un teikt, ka es kā Cilvēktiesību apakškomitejas priekšsēdētāja nesen nosūtīju Komiteju

⁽⁴⁾ Sk. protokolu.

priekšsēdētāju konferencei vēstuli ar lūgumu apsvērt šo diskusiju virzīšanu uz priekšu, lai tādējādi Parlaments varētu tikt pilnīgi iesaistīts un arī Padomei šeit varētu būt nozīmīgāks ieguldījums diskusijās. Es ceru, ka mani kolēģi deputāti no dažādām grupām apspriedīs šo jautājumu kopā ar savu grupu priekšsēdētājiem, jo Parlamenta autoritāte pastāvīgi tiek grauta tādēļ, ka mēs šeit vienmēr esam tik mazā skaitā.

Tagad pievēršamies *Zhovtis* lietai. Kazahstāna ir nozīmīga Vidusāzijas valsts, un tā nākamajā gadā uzņemsies Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) prezidentūras pienākumus. Tādēļ nav vienalga tas, kā tiek tiesāti noziegumi valstī, kura plašā Eiropas teritorijā vadīs visu valstu demokrātiskos centienus. Attiecīgi mums ir jāpievērš uzmanība cilvēktiesību aizstāvja *Yevgeny Zhovtis* lietai. Viņš tika atzīts par vainīgu slepkavībā ļoti aizdomīgos apstākļos, un par gājēja sabraukšanu šā gada jūlijā viņam tika piespriesti četri gadi atklāta tipa cietumā.

Mums ir jāņem vērā tas, ka EDSO vēlējās uzzināt, vai procedūra, kas tika piemērota attiecībā uz *Zhovtis*, iespējams, nepārkāpa taisnīgas tiesas principu, ko garantē Kazahstānas Konstitūcija. Eiropas Parlamentam arī jāturpina debates ar Padomi un Komisiju, lai šīs iestādes varētu izvirzīt jautājumu par šo lietu un pieprasīt taisnīgu tiesu.

Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments var spēcīgi ietekmēt to, cik lielā mērā Vidusāzijas valstis ievēro tiesiskuma principu, reģistrējot šīs atsevišķās lietas, un *Yevgeny Zhovtis* lieta neapšaubāmi ir viena no tām.

Justas Vincas Paleckis, autors. – (LT) Tuvojoties laikam, kad Kazahstāna būs Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas prezidentūra, šī valsts diemžēl norobežojas no saistībām par atbilstību Eiropas standartiem. Nepamatoti uzsverot savu unikālo un īpašo raksturu, šī valsts neņem vērā EDSO ieteikumus par vēlēšanu tiesību aktiem un preses brīvību. Atkārtoti cilvēktiesību pārkāpumi un cilvēktiesību aizstāvju tieša vajāšana rada arvien lielākas šaubas par to, vai šī valsts ir piemērota, lai vadītu organizāciju, kas cīnās par demokrātijas principu īstenošanu. Mēs mudinām Astanu panākt konkrētu progresu demokratizācijas, cilvēktiesību aizsardzības, tiesiskuma un preses brīvības jomā. Kazahstānas tiesību akti, kas pamatojas uz starptautiskiem tiesību aktiem, ir atbilstīgi un pārredzami jāpiemēro tiesvedībā pret cilvēktiesību aktīvīstiem *Yevgeny Zhovtis*, *Yesingepov* un *Dubanov*. Mums ir jācer un jāpieprasa, lai spriedumi būtu objektīvi un ieslodzīto saistība ar cilvēktiesību kustību neietekmētu spriedumu. Mēs aicinām Padomi risināt jautājumu par šīm cilvēktiesību aizstāvju lietām nākamajā ES un Kazahstānas cilvēktiesību dialoga sanāksmē, kas notiks oktobrī. Tā kā Kazahstāna gatavojas kļūt par EDSO prezidentūru, mēs, lai nodrošinātu, ka šī nozīmīgā starptautiskā organizācija netiek kompromitēta, aicinām Eiropas Komisiju piedāvāt Kazahstānai intensīvu palīdzību.

Renate Weber, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos izteikt līdzjūtību tajā satiksmes negadījumā cietušo ģimenei, kurā bija iesaistīts *Yevgeny Zhovtis* kungs. Tā ir cilvēciska traģēdija, kurā diemžēl cilvēks zaudēja dzīvību. Tomēr, lūdzu, ļaujiet man paust bažas saistībā ar *Yevgeny Zhovtis* kunga pašreizējo situāciju.

Neapstrīdami, ikvienam cilvēkam, kas izdara kriminālnoziegumu, ir jāpieņem, ka bez atšķirībām tiks piemērotas juridiskas sankcijas, un *Zhovtis* kungs kā ievērojams cilvēktiesību jurists to zina labāk nekā jebkurš cits. Bet vienlaikus mēs vēlamies pārliecināties, ka Kazahstānas iestādes neizmanto šo neveiksmīgo situāciju, lai sodītu *Zhovtis* kungu par kaut ko citu, nevis tikai satiksmes negadījumu, kurā viņš bija iesaistīts. *Zhovtis* kungu nedrīkst sodīt par viņa darbību cilvēktiesību jomā un par to, ka viņš ir bijis ļoti kritisks attiecībā uz Kazahstānas valdību.

Tādēļ es domāju, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Kazahstānas tiesu iestādes, pilnīgi ievērojot pārredzamību un tiesiskumu, nekavējoties veiktu otru pilnīgu un taisnīgu to apstākļu izmeklēšanu, kuri attiecas uz šo gadījumu un uz notiesājošā sprieduma un soda pārskatīšanu *Zhovtis* kunga lietā.

Elisabeth Jeggle, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Es vispirms vēlētos teikt, ka mana grupa bija nedaudz pārsteigta, ieraugot darba kārtībā dramatiska satiksmes negadījuma tiesisku novērtēšanu kā steidzamu rezolūciju par cilvēktiesību jautājumiem.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupai tādēļ ir svarīgi noteikt, ka mēs principā nevēlamies apšaubīt neatkarīgas tiesas pasludinātus spriedumus, ja vien runa nav par acīmredzamu paraugprāvu, kas neatbilst nekādiem tiesiskuma principiem. Mēs to jau esam redzējuši Irānā. Šeit ir jānovelk skaidra robeža. Ciktāl tas attiecas uz mums, ikvienas demokrātiskas iekārtas galvenais elements ir neatkarīga tiesu sistēma. Tāpēc mums vispirms ir jāņem vērā pasludinātais spriedums.

Mums ir arī jāatzīst, ka satiksmes negadījumā ir gājis bojā cilvēks — un mums par to ir jābūt apbēdinātiem, mēs patiešām esam par to apbēdināti —, bet arī ka veikta tiesas kontrole. Tas fakts, ka šajā lietā ir iesaistīts

pazīstams pilsonisko tiesību aktivists *Yevgeny Zhovtis*, ir pievērsis šai lietai uzmanību visā pasaulē un ir sekmējis atbildes reakciju, kuras rezultātā mēs šodien apspriežam šo jautājumu.

PPE grupa atzīst Kazahstānas centienus un progresu virzībā uz demokrātiju un tiesiskumu. Mēs vēlētos apliecināt Kazahstānai savu skaidro atbalstu un mudināt, lai šī valsts apņēmīgi turpina virzību pa šo ceļu. Attiecībā uz šo īpašo lietu mēs aicinām Kazahstānas iestādes pašām savās interesēs sniegt sabiedrībai pēc iespējas plašāku informāciju un iepazīstināt ar savu viedokli par šiem notikumiem, un dot iespēju, lai *Zhovtis* kunga lietā tiktu veikta taisnīga apelācijas vai pārskatīšanas procedūra, ievērojot tiesiskumu.

Kazahstānai ir jāklūst par EDSO prezidentūru. Tas būs diezgan liels izaicinājums!

Struan Stevenson, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Man ir jāpiekrīt *Jeggle* kundzei. Es esmu gluži pārsteigts, ka šeit Strasbūrā visa Parlamenta priekšā mums notiek steidzamas debates par kādu satiksmes negadījumu Kazahstānā, kaut arī tas ir negadījums, kurā traģiski gāja bojā kāds cilvēks un kurā automobiļa vadītājs bija cilvēktiesību aktivists, kam tiesa ir pienācīgi piespriedusi četru gadu cietumsodu, kuru pat ir paredzēts izciest zema drošības līmeņa cietumā, kas pēkšņi šajā rezolūcijā ir kļuvis par „darba nometni”. Es esmu nobažījies, ka šādu lietu izskatīšana šajā Parlamentā patiešām bojā Parlamenta reputāciju, un tas nozīmē, ka tad, kad mēs sākam runāt par satiksmes negadījumiem, tiek devalvēta vērtība tam labajam darbam, ko mēs cenšamies darīt cilvēktiesību jomā.

Vai mēs nopietni pieļaujam, ka Kazahstānas valdība pagrūda civilo iedzīvotāju zem cilvēktiesību aktivista automobiļa riteņiem? Vai mēs nopietni pieļaujam, ka spriedums ir pārāk bargs attiecībā uz kādu, kas ir izdarījis slepkavību? Mēs nevaram turpināt apmelot tādu valsti kā Kazahstāna tikai politisku motīvu dēļ, lai censtos graut tās reputāciju, pirms Kazahstāna kļūst par EDSO prezidentūru nākamajā gadā. Tam ir politiska motivācija, un tas ir negods, ka šis jautājums ir darba kārtībā. Es ceru, ka Parlaments izmetīs šīs rezolūcijas un atbalstīs grozījumus.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Man ir līdzīgas bažas kā iepriekšējam runātājam, *Stevenson* kungam. Kazahstāna ir nozīmīga valsts. Tā pieliek lielas pūles, lai panāktu progresu virzībā uz demokrātiju. Protams, pašlaik tā nav demokrātisko brīvību paraugs, bet situācija pilsonisko tiesību jomā šajā valstī – un man ir neliels priekšstats par Kazahstānu, jo es esmu tur vairākkārt bijis – ir ievērojami labāka nekā lielākajā daļā kaimiņvalstu šajā reģionā, un Kazahstānā laimīgā kārtā nav tādu problēmu, kādas pastāv, piemēram, Krievijā un par kurām mēs tikko diskutējām.

Es atbalstu *Stevenson* kunga viedokli, ka Eiropas Parlamentam nebūtu jāizmanto visas savas pilnvaras, lai paziņotu savu nostāju attiecībā uz vienu atsevišķu, dramatisku tiesas lietu. Varētu būt, ka šajā gadījumā ir vajadzīgi kādi skaidrojumi, bet noteikti ne Eiropas Parlamenta rezolūcija. Tas grautu rezolūcijas vērtību, un cilvēki pārtrauks ieklausīties Eiropas Parlamenta balsī, ja uzmanību novērsīs jautājumi, kas nav pelnījuši vispārējās debates vai parlamentāru rezolūciju.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Kazahstānai ir būtiska nozīme Vidusāzijā gan ekonomiskajā, gan drošības politikas ziņā, un ir palielinājusies šīs valsts sadarbība ar Eiropas Savienību. Bija prieks dzirdēt Kazahstānas ārlietu ministra *Marat Tashin* solījumu pagājušajā gadā, gaidot Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas prezidentūru, un vēlreiz šā gada maijā par cilvēktiesību situācijas uzlabojumiem valstī. Tomēr, lai gan valstij ir pievērsta starptautiskā uzmanība, tur ir notikusi plašsaziņas līdzekļu ciešāka kontrole un reliģiskās pārliecības brīvības līmenis ir zems. Turklāt mēs esam dzirdējuši par vairākiem gadījumiem, kad tikuši patvaļīgi arestēti cilvēktiesību aktivisti.

Cilvēktiesību aktivistam *Yevgeny Zhovtis* pasludinātais spriedums arī izraisa izbrīnu, un Kazahstānas valdības pašas interesēs ir katrā ziņā izklaidēt šīs bažas, un tas nav apšaubāms, ņemot vērā tās gaidāmo EDSO prezidentūras termiņu. Mēs ceram uz visu to labāko un uz to, ka šie jautājumi tiks noskaidroti.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos teikt, ka man ir prieks atkal šeit redzēt *Hautala* kundzi. Tomēr viņa dažus gadus šeit nav bijusi, un šo gadu laikā ceturtdienu pēcpusdienās pie mums ir bijusi Padome. Čehijas un Vācijas prezidentūras bija šeit ceturtdienās. Es nedomāju, ka mums ir jāpārceļ debates, jo mēs nevaram visu izskatīt trešdien, tādēļ mums ir jābūt šeit, un mums ir jāuzstāj, lai arī Padome būtu šeit ceturtdienu pēcpusdienās. Tāds ir risinājums, nesabīvējot visu darba kārtību trešdienā.

Šī faktiski ir ļoti sarežģīta lieta. Tomēr tieši tādēļ, ka mēs vēl pilnīgi nevaram uzticēties Kazahstānas valdībai attiecībā uz tiesiskumu, mums ir jāuzstāj, lai šī lieta tiek izmeklēta objektīvā veidā. Šajā ziņā es pilnīgi piekrītu *Jeggle* kundzei. Tādēļ mēs esam parakstījuši rezolūciju. Šī lieta ir jāizmeklē objektīvi, neko nedrīkst apslēpt vai izlikties nemanām.

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija ar bažām ir pieminējusi ziņojumus par procesuāliem pārkāpumiem Kazahstānas cilvēktiesību aizstāvja *Yevgeny Zhovtis* tiesas procesa laikā, kad viņš tika notiesāts par slepkavību pēc nāvējoša ceļu satiksmes negadījuma. Kā jūs zināt, Kazahstānas iestādes ir noraidījušas apgalvojumus, ka spriedums *Zhovtis* kunga lietā ir bijis politiski motivēts.

Komisija pilnīgi atbalsta ES prezidentūras paziņojumu par šo lietu EDSO Pastāvīgajā padomē 10. septembrī. Ņemot vērā izmeklēšanā un tiesas procesā iespējamo kļūdu nopietnību, mēs aicinām Kazahstānu, kas gatavojas kļūt par EDSO prezidentūru, nodrošināt, lai apelācija tiek izskatīta, pilnīgi ievērojot valsts tiesību aktus un starptautiskos standartus. Komisija turpinās cieši vērot šīs lietas virzību.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pēc debatēm.

9.3. Sīrija: Muhannad Al Hassani lieta

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis sešus priekšlikumus⁽⁵⁾ rezolūcijai par Sīriju:

Muhannad Al Hassani lieta (Reglamenta 122. pants).

Franziska Katharina Brantner, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos iepazīstināt ar *Muhannad Al Hassani* lietu. Viņš ir ticis ieslodzīts tādēļ, ka aizstāv savu Sīrijas tautiešu cilvēktiesības.

Viņam bija ļoti svarīga nozīme, jo viņš novēroja visus tiesas procesus Augstākajā valsts drošības tiesā un regulāri izvērtēja apcietinājuma apstākļus Sīrijā. Tagad viņš pats ir apcietināts un ieslodzīts.

Attiecībā uz Sīriju mēs prasām, lai tā izpilda savus pienākumus un tādējādi rīkojas saskaņā ar Starptautisko paktu par civilajām un politiskajām tiesībām un ar ANO Konvenciju par spīdzināšanas novēršanu, kuru Sīrija faktiski ir parakstījusi; lai Sīrija aptur savu represīvo politiku pret cilvēktiesību aizstāvjiem un viņu ģimenēm; un lai tā atbrīvo tos cilvēktiesību aizstāvjus, politiešus un miera aktīvistus, kuri ir cietumā.

Mums ir lūgums arī attiecībā uz ES. Saistībā ar asociācijas nolīguma parakstīšanu mēs, Zaļo un EFA grupa, esam ierosinājuši pirms asociācijas nolīguma parakstīšanas apstiprināt ceļvedi, kas skaidri formulētu mūsu mērķus attiecībā uz tiem uzlabojumiem, kuri ir jāveic cilvēktiesību jomā.

Starptautiskie tiesību akti nosaka virkni saistību, kas valstīm ir jāievēro, un tas ir arī mūsu pienākums – jo īpaši visas ES pienākums kopumā – nodrošināt, ka šo saistību ievērošana tiek ietverta asociācijas nolīgumā, lai panāktu tās turpmāku īstenošanu.

Mēs strādāsim šajā virzienā. Paldies jums par atbalstu rezolūcijai.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es atzīstu, ka esmu gan apmulsusi, gan diezgan apbēdināta un vilusies.

Es esmu apmulsusi tādēļ, ka starptautisko attiecību ziņā Sīrija neapšaubāmi ir panākusi lielu progresu pēdējo divu gadu laikā. Tā ir pievienojusies Vidusjūras savienībai. Tā vairākkārt ir uzņēmusies vidutājas lomu sarežģītās starptautiskās situācijās, arī, piemēram, gluži nesen, kad jauna franču sieviete tika arestēta Irānā. Es teiktu, ka tas fakts, ka asociācijas nolīgums – kas vēl nav parakstīts, *Brantner* kundze, bet kas varētu tikt parakstīts diezgan drīz – fakts, ka šis asociācijas nolīgums ir ticis atjaunots, ir vienlaikus ļoti pozitīva zīme.

Runājot par vietējo mērogu, ir taisnība, ka Sīrijā ir notikuši arī daži ļoti pozitīvi attīstības pasākumi. Sīrieši ir pieņēmuši 1,5 miljonus bēgļu no Irākas, un viņi par tiem rūpējas, sīriešiem ir augsts izglītības līmenis, un viņiem ir reliģiskās pārliecības brīvība, kas ir ļoti svarīgi. Tomēr politiskās brīvības un politiskā pluralisma ziņā nav panākts nekāds progress. Man ir ļoti žēl, ka mēs turpinām saskarties ar gadījumiem, kad tiek represēti un ieslodzīti cilvēktiesību aktīvisti un aizstāvji, un mēs dažos pēdējos gados vairākkārt esam iejaukušies, lai pieprasītu atbrīvot politiskos ieslodzītos.

Divos gadījumos mēs panācām atbrīvošanu. Sīrijas cietumos tomēr vēl arvien ir ieslodzīti tādi cilvēki kā, piemēram, *Dr. Al Labwani*, *Dr. Al Bunni* un tagad – *Al Hassani* kungs. Tādēļ es vēlētos vērsties pie Sīrijas ar

⁽⁵⁾ Sk. protokolu.

paziņojumu: mēs esam šeit, un mēs vēlētos palīdzēt Sīrijai izvairīties no izolācijas, kurā tā kādā brīdī ir nonākusi.

Mēs domājam, ka tā ir nozīmīga figūra starptautiskajā līmenī, jo īpaši attiecībā uz mieru Tuvajos Austrumos. Tomēr, lūdzu, jūsu valsts tēla labā – un es domāju, ka jūs esat pietiekami stipri, lai savā valstī pieļautu politisku daudzveidību un cilvēktiesību aizstāvju darbību –, lūdzu, atbrīvojiet politiskos ieslodzītos un, kā mēs esam teikuši, lūdzu, ievērojiet Konvenciju par spīdzināšanas un pazemojošas rīcības novēršanu!

Tas ir Sīrijas pašas interesēs un veicina mieru visā pasaulē un jo īpaši mieru Tuvajos Austrumos.

Renate Weber, autore. – Priekšsēdētāja kungs! *Muhannad Al Hassani* ir vēl viens cilvēktiesību aizstāvis, ko patvaļīgi ir aizturējušas Sīrijas iestādes. Viņš ir vēl viens Sīrijas politiskais ieslodzītais, kura vienīgā vaina bija viņa vēlme aizsargāt cilvēku tiesības brīvi paust savu viedokli, viņu tiesības iesaistīties politiskos pasākumos un viņu tiesības uz taisnīgu tiesu.

Vairāk nekā piecus gadus viņam bija aizliegts ceļot. Viņa biroja tālruņa sakarus un elektroniskā pasta vēstules pastāvīgi uzraudzīja Sīrijas drošības spēki. Pēc vairākām nedēļām, kad arvien tika pastiprināta vajāšana par viņa darbību Sīrijas Augstākās valsts drošības tiesas prakses uzraudzīšanā, viņu galu galā arestēja Sīrijas Valsts drošības spēki un pēc tam apsūdzēja vairākos kriminālnoziedzumos, kas visi attiecas uz viņa vārda brīvības tiesībām.

Runājot par patvaļīgu aizturēšanu, neaizmirsīsim ievērojamo cilvēktiesību aizstāvi *al-Labwani* kungu, kuram tika piespriests 12 gadu cietumsods par nodarījumu, ko ANO darba grupa patvaļīgas aizturēšanas jautājumos uzskatīja par „savu politisko uzskatu paušanu miermīlīgā veidā”.

Sīrijas valdībai ir nekavējoties un bez nosacījumiem jāatbrīvo *Al Hassani* kungs, *al-Labwani* kungs un pārējie politiskie ieslodzītie un jebkurā gadījumā jāgarantē viņu fiziska un psiholoģiska integritāte. Sīrijas iestādēm ir jāpārtrauc Sīrijas cilvēktiesību aizstāvju un pilsoniskās sabiedrības aktīvistu jebkāda veida vajāšana saskaņā ar 1998. gada ANO Cilvēktiesību aizstāvju deklarācijas noteikumiem.

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Sīrija ir nozīmīga valsts Tuvajos Austrumos, un tai ir būtiska nozīme, lai samazinātu Irānas spēju, izmantojot savus pilnvarotos *Hezbollah* un *Hamas*, atbalstīt teroristu darbības pret Izraēlu. Sīrija arī mēdz mudināt uz nemieriem Lībijā, kuru Sīrija vēl arvien uzskata par valsti, kas ir tik tikko suverēna un atrodas tās ietekmes sfērā.

Sīrija ir arī valsts ar laicīgu iekārtu. Tagad tā faktiski ir vienīgais, kas atlicis no kādreiz spēcīgās *Baath* partijas, kura valdīja arī Irākā, tādēļ tādas lietas kā sieviešu tiesības ir progresīvā līmenī. Tomēr kopumā tā tomēr ir rupja vienpartijas diktatūra.

Muhannad Al Hassani kā vadoša cilvēktiesību aizstāvja apcietināšana ir satraucoša. Ja Sīrija tiešām vēlas, lai mēs atbalstām asociācijas nolīgumu ar ES, tai, lūdzu, ir nekavējoties jāatbrīvo *Al Hassani* kungs un jāpārtrauc vajāt tādus cilvēktiesību aizstāvjus kā *Al Hassani* kungs.

Eija-Riitta Korhola, autore. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos, ka mums ir bijusi drosme izgaismot to situāciju, kāda pašlaik ir cilvēktiesību jomā Sīrijā. ES un Sīrijas asociācijas nolīgumam ir veikti pēdējie uzlabojumi Vidusjūras reģiona sadarbības kontekstā, un tādēļ, ka viens no sadarbības galvenajiem pilāriem ietver tieši cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanu, es domāju, ka Eiropas Savienībai ir uzstājīgāk jāprasa uzlabojumi šajā jomā.

Ar to vien nepietiek, ka sadarbībā galvenā uzmanība tiek pievērsta ekonomiskās situācijas uzlabošanai. Kā mēs esam dzirdējuši, Sīrijas vadošais cilvēktiesību jurists *Muhannad Al Hassani* jūlija beigās tika ieslodzīts bez jebkāda pienācīga tiesas procesa. Viņš tika apsūdzēts tautas patriotisma vājināšanā un nepatiesu ziņu izplatīšanā. Šī nav pirmā šāda veida lieta. Mēs Parlamentā pēdējo reizi šādā lietā iejaucāmies 2007. gadā. *Kamal Abwani* kungs, kuru mēs toreiz aizstāvējām tiesas prāvā, vēl arvien ir cietumā, kaut arī ANO izmeklēšanas vienība martā nāca pie slēdziena, ka tas ir bijis patvaļīgs arests.

Sīrijai vēl ir garš ceļš ejams, lai sasniegtu vārda un biedrošanās brīvību. Nevalstisko organizāciju darbība valstī ir problemātiska, un tādēļ tā praktiski neeksistē. Būs ļoti žēl, ja mums Eiropas Savienībā nebūs drosmes noteikt skaidrus kritērijus, kas būtu pamatā sadarbībai ar Sīriju. Manuprāt, mēs esam lielā mērā atbildīgi par to, lai pirms ES un Sīrijas asociācijas nolīguma izstrādes turpināšanas tiktu pieprasīta politisko ieslodzīto atbrīvošana un atbilstība starptautiskajiem cilvēktiesību nolīgumiem.

Cilvēktiesības pasaulē nav tikai daudzas vientuļas salas: tās ir struktūras, kurā visam ir savstarpēja ietekme, un, ja mēs pieļausim nevērību un izliksimies neredzam, tas drīz vien negatīvi ietekmēs mūsu pašu tiesības šeit. Mūsu svarīgs pienākums ir rūpēties par cilvēktiesībām un nodrošināt, ka tās tiek īstenotas vienmēr un visur. Tikai tā mēs varam piešķirt cilvēka dzīvei vērtību.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, S&D grupas vārdā. – (PL) Jūlijā tika arestēts viens no nozīmīgākajiem Sīrijas cilvēktiesību aktīvistiem *Muhannad Al Hassani*. Tiesā, kura notika aiz slēgtām durvīm un kurā advokātiem bija liegta piekļuve, viņu apsūdzēja tautas patriotisma vājināšanā un nepatiesas informācijas izplatīšanā. Viņš jau iepriekš bija vairākkārt nopratināts saistībā ar savu darbību cilvēktiesību jomā un centieniem aizstāvēt cilvēkus, kuri ir arestēti politisku iemeslu dēļ. Viņam arī tika liegtas tiesības doties prom no valsts. *Muhannad Al Hassani* kungs piedalījās Augstākās tiesas tiesvedības uzraudzībā, jo *Human Rights Watch* organizācijas skatījumā tie nosacījumi, saskaņā ar kuriem notiek šī tiesvedība, neatbilst starptautiskajiem standartiem.

Mums ir bažas, ka Sīrijā cilvēktiesību aktīvistu ir tikusi represēti, jo īpaši ņemot vērā to, ka Sīrijas iestādes nav panākušas progresu cilvēktiesību jomā. Mums ir jāuzstāj, lai Sīrija ievēro Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanu.

Ņemot vērā pašreizējās politiskās, ekonomiskās un kultūras saites starp Sīriju un Eiropas Savienību un to būtisko nozīmi, kāda šai valstij ir stabilitātes veicināšanā Tuvajos Austrumos, esmu pārliecināta, ka Sīrija var panākt progresu šajā jomā, tādējādi arī dodot ieguldījumu visa reģiona demokratizācijas procesā.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šis rezolūcijas priekšlikums katrā ziņā ir absolūti pareizs, jo mūsu pienākums, jo īpaši ņemot vērā plānoto asociācijas nolīgumu, protams, ir paziņot mūsu viedokli skaidri, tostarp attiecībā uz *Muhannad Al Hassani* kunga ģimenes, radnieku un kolēģu cīnītāju aizsardzību, un arī pieprasīt minētā nolīguma 2. panta prasību izpildi, kas ir svarīgi kaut vai tādēļ, ka mēs, eiropieši, no savas sāpīgās pagātnes pieredzes zinām, kā ir tad, kad cilvēktiesības tiek brādātas. Komunistu teroristiskais režīms centrālajā un dienvidaustrumu Eiropā sabruka tikai pirms divām desmitgadēm.

Šajā ziņā es tomēr brīdinātu neizlikties neredzam, ka Turcijā, kura atrodas vienā reģionā ar Sīriju, pienācīgi netiek ievērotas cilvēktiesības. Tas ir pat vēl svarīgāk, ņemot vērā, ka Turcijai kā valstij, kas kandidē uz pievienošanās ES, ir nopietni trūkumi tādās jomās kā tiesu varas administrācija, sodu sistēma, minoritāšu aizsardzība un reliģiskās pārliecības brīvība, pat ja iespējams, ka neatkarīgas komisijas neobjektīvs ziņojums vai M. Ahtisaari ziņojums rada citādu iespaidu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka mums, protams, jābūt ļoti kritiskiem attiecībā uz cilvēktiesību situāciju Sīrijā. Tā ir diktatūra un policejiska valsts. *Al Hassani* kungs ir jāatbrīvo.

Tomēr mums ir arī jānorāda tas, ka prezidents B. A. Assad, kurš kļūst atvērtāks un padara atvērtāku savu valsti, un arī viņa tēvs, abi būdami alevīti, ir, piemēram, atbalstījuši musulmaņu un kristiešu līdzāspastāvēšanu tādā veidā, ka vadošais Sīrijas kristietis, kardināls Daud teica man, ka kristieši Sīrijā jūtas drošāk nekā Irākā, kuru aizsargā rietumu karaspēks.

Tādēļ mums ir jābūt spējīgiem saskatīt atšķirības mūsu kontaktos ar Sīriju, atmākot cilvēktiesību pārkāpumus un nepadoties, un nepārtraukt atbalstīt šo valsti tās ceļā uz attiecību atjaunošanu un atvērtību. Mums, protams, ir jābūt kritiskiem, bet mums ir arī jāatzīst, ka šis ir sākums kam tādā, kas mums ir jāveicina.

Meglena Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija piekrīt Eiropas Parlamenta bažām attiecībā uz cilvēktiesību situāciju Sīrijā. Mūsu novērtējums ir tāds, ka šī situācija pēdējos mēnešos ir pasliktinājusies, jo ir palielināties patvaļīgu aizturēšanu, cilvēktiesību aizstāvju vajāšanu un ceļošanas aizliegumu skaits.

Muhannad Al Hassani kunga, labi pazīstama jurista, Sīrijas Valsts cilvēktiesību organizācijas priekšsēdētāja un Damaskas Advokātu asociācijas locekļa ar 15 gadu stāžu, arests, kas notika 28. augustā, ir pats jaunākais piemērs. *Al Hassani* kungs ir cilvēktiesību aizstāvis, un var rasties aizdomas, ka viņa arests ir politiski motivēts.

ES jau ir paudusi savas bažas Sīrijas iestādēm. Sīrijai ir jāievēro tās starptautiskās saistības, jo īpaši Sīrijas parakstītā Vispārējā cilvēktiesību deklarācija un Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām. Komisija, izmantojot savu delegāciju Damaskā, kopā ar dalībvalstu vēstniecībām apspriež to, kā efektīvāk un iedarbīgāk rīkoties, lai aizstāvētu cilvēktiesību aizstāvjus. Ir skaidrs, ka mums ir jāturpina pieprasīt pasākumus, lai aizsargātu cilvēktiesību aizstāvjus un nodrošinātu Augstākās valsts drošības tiesas procesu novērošanu. Mums ir jāturpina atbalstīt pilsonisko sabiedrību, izmantojot mūsu instrumentus, piemēram,

nevalstiskos dalībniekus un Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta budžeta pozīcijas, un ir jāsniedz morāls atbalsts ģimenēm.

Lai gan šie pasākumi ir nozīmīgi, tie tomēr nav pietiekami. Mēs uzskatām, ka Eiropas Savienībai būtu spēcīgāki ietekmes līdzekļi attiecībā uz Sīriju, ja tiktu parakstīts asociācijas nolīgums. Es priecājos, ka prezidentūra apsver iespēju to parakstīt nākamajās nedēļās. Ar šo nolīgumu mēs izveidosim regulāru dialogu, lai konsultētos par šiem jautājumiem un panāktu labākus rezultātus.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pēc debatēm.

10. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsojums.

(Balsojuma rezultāti un citas ziņas: sk. protokolu)

10.1. Cilvēktiesību aizstāvju slepkavības Krievijā (balsošana)

– *Pēc balsojuma.*

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Es ļoti atvainojos, es tikai vēlētos, lai tiktu ierakstīts protokolā, ka es kļūdas dēļ balsoju no citas vietas – mana vieta ir Nr. 107, un es balsoju no vietas Nr. 67, citiem vārdiem sakot, ar cita deputāta apliecību. Neatkarīgi no tā es atbalstu priekšlikumu. Es vienkārši kļūdas dēļ apsēdos cita deputāta vietā, kurš bija ievietojis apliecību, un balsoju ar viņa apliecību, kas ir pretrunā mūsu reglamentam, tādēļ, lūdzu, vai varētu ierakstīt protokolā, ka es balsojumā atbalstu priekšlikumu un ka mana kolēģa deputāta balsojums ir spēkā neesošs.

Priekšsēdētājs. - Paldies! Tas tiks norādīts protokolā.

10.2. Kazahstāna: Evgeniy Zhovtis lieta (balsošana)

10.3. Sīrija: Muhannad Al Hassani lieta (balsošana)

11. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

12. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

13. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

14. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

15. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

16. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

17. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

18. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Paziņoju, ka Eiropas Parlamenta sesija tiek pārtraukta.

(Sēdi slēdza plkst. 16.45)

PIELIKUMS (Rakstiskas atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Atbildību par sniegtajām atbildēm nes vienīgi Eiropas Savienības Padomes prezidējošā valsts)

10. jautājums, ko iesniedza Pat the Cope Gallagher (H-0282/09)

Temats: Miera veicināšana Tuvajos Austrumos

Vai Padome varētu paust oficiālu viedokli attiecībā uz iniciatīvām, kuras tā īsteno, lai veicinātu mieru un samierināšanos starp Palestīnas un Izraēlas tautām?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strāsbūrā.

Kā konstatēts prezidējošās valsts slēdzienos pēc Eiropas Padomes 2009. gada jūnija sanāksmes, Vidējo Austrumu miera process joprojām ir Eiropas Savienības svarīgākā prioritāte 2009. gadā. Šis tikšanās laikā tika apstiprināti arī Ārējo sakaru padomes 2009. gada 15. jūnija sanāksmē pieņemtie secinājumi.

Padome paliek uzticīga divu valstu risinājumam, lai Rietumkrastā un Gazā izveidotos neatkarīga, demokrātiska, vienota un dzīvotspējīga Palestīnas valsts, kas mierā un drošībā pastāvētu līdzās Izraēlas valstij. Tas ir nepieciešams solis pretim lielākai stabilitātei un mieram Vidējos Austrumos.

Mēs apsveicam ASV administrācijas apņemšanos enerģiski tiekties panākt divu valstu risinājumu, un mēs esam gatavi aktīvi sadarboties ar Amerikas Savienotajām Valstīm un citiem Kvarteta locekļiem, lai sasniegtu šo mērķi.

ES ir gatava arī sniegt būtisku ieguldījumu pēckonflikta posma pasākumos ar mērķi nodrošināt miera nolīgumu ilgtspējību ar reģionālu vienošanos palīdzību caur Eiropas kaimiņattiecību politiku un Vidusjūras reģiona valstu savienību. Jo īpaši mēs esam gatavi turpināt veidot mūsu attiecības ar Palestīniešu pašpārvaldi Eiropas kaimiņattiecību politikas ietvaros. Mēs palīdzēsim sekmēt palestīniešu valsts izveidi un turpināsim sadarboties, lai panāktu papildu uzlabojumus likuma un kārtības atjaunošanā. Mēs savu atbalstu turpināsim koncentrēt civilās policijas un tiesiskuma jomās.

Arābu un Izraēlas konflikta visaptverošam atrisinājumam ir nepieciešama reģionāla pieeja, kas ietver politiskos, drošības un ekonomiskos aspektus. Izmantojot daudzus nolīgumus ar reģionālajiem partneriem, ES atrodas unikālā situācijā, lai nodarbotos ar galvenajiem reģionālās attīstības jautājumiem. Ņemot vērā notikumu attīstību uz vietas, mēs rūpīgi izvērtēsim, kā mūsu politika un programmas var veicināt konkrētus un drīzumā sasniedzamus rezultātus ceļā uz konflikta vispārēju atrisinājumu.

*

* *

11. jautājums, ko iesniedza Georgios Toussas (H-0284/09)

Temats: Kriminālās politikas turpināšana attiecībā uz palestīniešiem

Izraēlas nesena barbariskais karš pret palestīniešiem, noņemšanu paplašināšana, sadaloša „kauna siena” Jeruzalemes austrumu daļā un Jordānas upes rietumkrastā, kā arī Gazas joslas nāvējošās blokādes turpināšana vēl vairāk pasliktina jau tā neciešamos palestīniešu dzīves apstākļus. ES un ASV ar savu jauno politiku attiecībā uz Tuvajiem Austrumiem nodrošina atbalstu Izraēlas brutālajai rīcībai. Ir nepieņemami, ka Palestīnas atbrīvošanas Tautas Fronte, pamatojoties uz nepatiesiem un nepamatotiem apgalvojumiem, ir iekļauta pasludināto teroristisko organizāciju sarakstā vienkārši tādēļ, ka tā cīnās par palestīniešu tiesībām.

Vai Padome nosoda sadalošo „kauna siena”, izraēliešu noņemšanu palestīniešu teritorijās un Gazas joslas blokādes turpināšanu? Vai tā atzīst, ka palestīniešiem ir neatņemamas tiesības izveidot neatkarīgu, vienotu Palestīnas valsti 1967. gada teritorijā, kuras galvaspilsēta ir Jeruzalemes austrumdaļa un kura ir ar suverēnu teritoriju un robežām? Vai tā izņems Palestīnas atbrīvošanas Tautas Fronti no pasludināto teroristisko organizāciju saraksta un pilnībā atcels minēto sarakstu?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strasbūrā.

Atbildot uz Eiropas Parlamenta godājamā locekļa jautājumu, Padome vēlētos atgādināt par tās oficiālajiem paziņojumiem, ka, atzīstot Izraēlas tiesības aizsargāt tās pilsoņus, barjeras celtniecība okupētajā Palestīnas teritorijā ir pretrunā ar starptautiskajiem tiesību aktiem.

Padome arī aicināja Izraēlas valdību nekavējoties izbeigt darbības saistībā ar apmetņu izvēršanu, arī Austrumjeruzalemē, un to dabisko paplašināšanos, un nojaukt visus ārējos posteņus, kas uzcelti kopš 2001. gada marta. Tā atkārtoti apliecina, ka apmetnes ir nelikumīgas saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un ir šķērslis ceļā uz mieru. Saskaņā ar Ceļa karti Izraēlai ir pienākums iesaldēt visas apmetņu izveides darbības un esošo apmetņu dabisko paplašināšanos un nojaukt visus ārējos posteņus, kas uzcelti kopš 2001. gada marta.

Padome izteica arī savas bažas par situāciju Gazā un atkārtoti aicināja nekavējoties un bez nosacījumiem atvērt robežšķērsošanas punktus humānai palīdzībai, preču tirdzniecībai un personām virzienā uz Gazu un ārā no tās, bez kā nebūs iespējama netraucēta humānās palīdzības piegāde, atjaunošana un ekonomikas atveseļošana.

Padome vēlētos pārliecināt Eiropas Parlamenta Goda locekli par tās stingro apņemšanos atbalstīt divu valstu risinājumu, lai izveidotos neatkarīga, demokrātiska, vienota un dzīvotspējīga Palestīnas valsts, kas mierā un drošībā pastāvētu līdzās Izraēlas valstij. ES neatzīs nekādas izmaiņas robežās, kādas tās pastāvēja pirms 1967. gada, izņemot tās, par kurām puses ir vienojušās. Izraēlas un Palestīnas konflikta divu valstu risinājums un visaptverošs miers Vidējos Austrumos ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības ārlietu un drošības politikas mērķiem.

Teroristisko organizāciju saraksta izveide ir viens no pasākumiem, ko pieņēmusi Eiropas Savienība, lai īstenotu ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1373 (2001.) kā daļu no vispusīgas starptautiskas stratēģijas cīņā pret terorismu un jo īpaši cīņā pret terorisma finansēšanu.

Palestīnas atbrīvošanas Tautas Frontes iekļaušana ir balstīta uz objektīviem kritērijiem. Tāpat kā visas sarakstā iekļautās personas, grupas un organizācijas, arī Palestīnas atbrīvošanas tautas fronte ir informēta par šādas rīcības iemesliem.

Padome sarakstu regulāri atjaunina, vismaz reizi sešos mēnešos. Veicot pēdējo atjaunināšanu Padome uzskatīja, ka iemesli Palestīnas atbrīvošanas Tautas Frontes iekļaušanai sarakstā ir palikuši spēkā, un tāpēc tā nolēma paturēt grupu sarakstā, kas tika pieņemts 15. jūnijā.

*
* *

12. jautājums, ko iesniedza Jim Higgins (H-0286/09)

Temats: Bažas par situāciju Irānā/Irākā

Vai Padomi uztrauc tas, ka Irākas Policijas spēki ir iegājuši Ashraf nometnē un ir nogalināti vairāki bēgļi, kā arī daudzi ievainoti, ka 36 aizturētie ir joprojām apcietinājumā un ir sākuši bada streiku un ka Irākas varasiestādes neievēro tiesas lēmumus par viņu atbrīvošanu, un vai Padome uzskata, ka nesenās vēlēšanas Irānā ir bijušas pārredzamas un demokrātiskas? Vai Padome uzskata, ka ir jānotiek jaunām vēlēšanām, kuras kopīgi uzraudzītu ANO un ES, un vai šādu vēlēšanu noraidīšanas gadījumā būtu jānosaka sankcijas?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strasbūrā.

Padome ļoti rūpīgi seko notikumu attīstībai Irākā un izmanto katru iespēju, lai mūsu attiecībās ar Irākas varasiestādēm uzsvērtu cilvēktiesību ievērošanas nozīmi.

Padome apsprieda nesenos notikumus saistībā ar Irānas prezidenta vēlēšanām un pieņēma zināšanai Irānas vēlēšanu komisijas pasludinātos rezultātus, kā arī vairāku kandidātu paustās bažas par vēlēšanu norisi. Irānas iestādēm jāpievērš uzmanība šim jautājumam un tas jāizmeklē.

Padome pauda dziļas bažas par vardarbību ielās un par pārmērīga spēka pielietošanu pret miermīļīgiem demonstrantiem. Ir būtiski, lai Irānas tautas centieni tiktu sasniegti miermīļīgiem līdzekļiem un lai tiktu ievērota vārda brīvība.

*
* *

13. jautājums, ko iesniedza Athanasios Pafilis (H-0287/09)

Temats: Kriminālbildības noteikšana komunisma ideoloģijai Lietuvā

Lietuvas Seims 9. jūnijā pieņēma grozījumus Krimināllikumā, paredzot kriminālsodu līdz trīs gadu ieslodzījumam par „komunisma un fašisma propagandas izplatīšanu, komunisma un fašisma veiktā genocīda noliegšanu vai attaisnošanu” un „publisku neslavas celšanu Lietuvas brīvības kustības dalībniekiem, kuri cīnījās pret Padomju okupāciju no 1944. līdz 1953. gadam”. Šie noteikumi ir mēģinājums, izmantojot sodīšanu, falsificēt vēsturi un pielīdzināt komunismu fašismam. Tajos ir pieprasīts attaisnot fašistus, kas sadarbojās ar nacisma režīmu, kurš bija vainojams par noziegumiem pret cilvēci. Tajos komunisma ideoloģija ir atzīta par krimināli sodāmu un ir aizliegta un nosodīta vārda brīvība un atšķirīga vēstures interpretācija.

Kāda ir Padomes nostāja jautājumā par fašisma un nacisma attaisnošanu — it īpaši paredzot kriminālsodu opozicionāriem —, jautājumā par vārda brīvības aizliegumu un kriminālsoda noteikšanu komunisma ideoloģijas aizstāvjiem vairākās ES dalībvalstīs, it īpaši Baltijas valstīs, kur ir aizliegta Komunistiskā partija un tiek vajāti tās locekļi un citi pret fašismu vērsti demokrāti?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strāsbūrā.

Komisija nav pieņēmusi nostāju attiecībā uz godājamā locekļa pieminēto likumdošanas aktu. Arī neviens no Padomes pieņemtajiem juridiskajiem instrumentiem neapskata ierosināto jautājumu, jo tas atbilst dalībvalstu vietējai jurisdikcijai.

Tomēr šajā kontekstā es vēlētos pieminēt pirmo totalitāro un autoritāro režīmu upuru atceres dienu, kuru man bija tas gods apmeklēt šā gada 23. augustā. Pēc Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes iniciatīvas šī gadadiena tika pieminēta visā Eiropā, lai parādītu cieņu miljoniem cilvēku, kuri aizgājuši bojā nacisma un komunisma vārdā.

Atceres diena ir arī lielisks brīdis, lai godinātu visus drosmīgos ļaudis, kuri joprojām riskē ar savām dzīvībām cīņā pret diktatūru un apspiešanu, un par brīvību un demokrātiju mums cieši kaimiņos un citās pasaules vietās.

Cilvēktiesības, demokrātija un likuma vara ir vērtības, kas ir fundamentālas Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm. Šajā kontekstā es vēlētos pieminēt arī iesaistīgo darbu, ko paveicis Eiropas Parlaments, atbalstot demokrātiskās kustības un cilvēktiesību aizstāvjus totalitārās valstīs visā pasaulē.

Ņemot vērā Savienības uzticību kopējām vērtībām, pats par sevi saprotams, ka tiek sagaidīta jebkura dalībvalstu pieņemtā likuma atbilde Savienības un Kopienas primārajiem un sekundārajiem tiesību aktiem, kā arī Pamattiesību hartai.

*
* *

14. jautājums, ko iesniedza Tadeusz Zwiefka (H-0290/09)

Temats: ES un Ēģiptes politisko lietu apakškomitejas par cilvēktiesībām, demokrātiju, starptautiskiem un reģionāliem jautājumiem otrās sanāksmes (2009. gada 7.–8. jūlijs) rezultāti attiecībā uz „Al-Manar TV”

Ārpus likuma pasludinātā (Nelegālā) teroristiskā televīzijas kanāla „Al-Manar TV” raidīšana Eiropā, ko veic Ēģiptes satelītapraides pakalpojumu sniedzējs „Nilesat”, joprojām ir tiešs (acīmredzams) ES un Ēģiptes rīcības

plāna pārkāpums un rada radikalizācijas draudus Eiropas drošībai. Komisija atbildē saistībā ar jautājumu <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2009-0011&language=LV> paziņoja, ka ES un Ēģiptes politisko lietu apakškomiteja ir piemērots mehānisms, lai uzdotu jautājumu par „Nilesat” nodrošināto „Al-Manar TV” raidīšanu. Vai Padome iekļāva jautājumu par „Nilesat” nodrošināto „Al-Manar TV” raidīšanu ES un Ēģiptes politisko lietu apakškomitejas par cilvēktiesībām, demokrātiju, starptautiskiem un reģionāliem jautājumiem otrās sanāksmes (2009. gada 7.–8. jūlijs) darba kārtībā? Vai Padome var īsumā aprakstīt, kādas saistības Ēģipte uzņēmas, lai pārtrauktu „Nilesat” nodrošinātā „Al-Manar TV” raidīšanu?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strasbūrā.

Es pateicos godājamam loceklim par viņa jautājumu attiecībā uz Ēģiptes satelītapraides pakalpojumu sniedzēju „Nilesat”, kura nodrošinātās Libānas televīzijas kanāla „Al-Manar TV” raidījumi var sasniegt Eiropas Savienības teritoriju. Padome saprot godājamā locekļa bažas, ka kanāla pārraidītie materiāli varētu ietvert kūdīšanu uz naidu.

Lai sasniegtu ilgstošu uzlabojumu cīņā pret ksenofobiju, neiecietību un fanātismu, nav labākas metodes par dialogu. Tapēc ir uzmundrinoši redzēt, ka vairāk nekā 80 valstis, tostarp Ēģipte, Lībija, Persijas līča valstis un vairums ES dalībvalstu, ir pievienojušās ANO Civilizāciju aliansei, kuras galvenā misija ir novērst konfliktus sakarā ar aizspriedumiem un kultūras un reliģiskiem pārpratumiem. Vairākas ANO Civilizāciju alianses programmas koncentrējas uz mēdiju izglītošanu un ētiku.

Tādējādi Padome uzskata, ka dialogs ar Ēģipti ir efektīvākais veids, kā pamudināt Ēģiptes valdību progresēt cilvēktiesību jomā. Šis dialogs norisinās apakškomiteju institucionālajā struktūrā un politiskā dialoga veidā un sniedz iespēju apmainīties viedokļiem par dažādiem jautājumiem.

Padome jau ir ņēmusi vērā Goda locekļa paustās bažas savā paziņojumā saistībā ar piekto ES un Ēģiptes Asociācijas padomi, kurā norādīts, ka „ES mudina Ēģipti turpināt pielikt pūles visa veida diskriminācijas apkarošanas jomā un iecietības veicināšanā jautājumos, kas skar kultūru, reliģisko pārliecību un minoritātes. Šajā kontekstā ES pauž bažas par diskriminējoša satura materiāliem vairākās Ēģiptes satelītapraides pakalpojumu sniedzēja „Nilesat” izplatītā televīzijas kanāla „Al-Manar TV” pārraidēs. ES nosoda jebkādu nacionālā, rasu vai reliģiskā naida aizstāvēšanu, kas ietver kūdīšanu uz diskrimināciju, naidīgumu un vardarbību”.

ES un Ēģiptes politisko lietu apakškomitejas otrajā sanāksmē, kas notika Kairā 2009. gada 7.–8. jūlijā, jautājums par „Al-Manar TV” raidīšanu tika izvirzīts ES pusei to jautājumu kontekstā, kas saistīti ar cīņu pret rasismu, ksenofobiju un neiecietību, ieskaitot ES un Ēģiptes kopīgajā rīcības plānā noteikto apņemšanos „stiprināt mēdiju lomu uz reliģiskiem vai kultūras uzskatiem balstītas ksenofobijas un diskriminācijas apkarošanā” un mudināt mēdijus „uzņemties atbildību par to”.

Ēģipte atturējās sniegt atbildi pamatojoties uz to, ka „Al-Manar TV” ir atsevišķs gadījums. Ēģipte nepiedāvāja arī apņemšanos izskatīt šo gadījumu. Tomēr Ēģiptes reakcijai nevajadzētu mūs atturēt no dialoga turpināšanas. Goda loceklis var būt pārliecināts, ka Padome turpinās rūpīgi sekot šim jautājumam un, ka tā ir gatava to izvirzīt citā gadījumā ES un Ēģiptes regulārā politiskā dialoga kontekstā.

*
* *

15. jautājums, ko iesniedza Ryszard Czarnecki (H-0292/09)

Temats: Situācija Pakistānā

Pakistānā patlaban vara oficiāli atrodas civilās valdības rokās. Vai Padome uzskata, ka šī civilā valdība pilnībā kontrolē situāciju Pakistānā, vai arī tā domā, ka vara šajā valstī faktiski ir Pakistānas bruņotajiem spēkiem, kā tas jau ir bijis?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strasbūrā.

Ar vispārējām vēlēšanām 2008. gada februārī Pakistānā atgriezās demokrātija. Padome atzīst, ka tas Pakistānai ir nozīmīgs progress. Demokrātijas un stabilitātes nostiprināšana ir un paliek ES galvenais mērķis sadarbībā ar Pakistānu.

Nav šaubu, ka priekšnoteikums funkcionējošai demokrātijai Pakistānā ir civilās valdības kontrole pār bruņotajiem spēkiem. Ievēlētām valdībām vienmēr būtu jārealizē pilnīga pārredzamība un kontrole pār bruņotajiem spēkiem. Tas ir ES politikas pamats.

Demokratizācijas process Pakistānā vēl ir agrīnā stadijā. ES kopā ar starptautisko sabiedrību jāturpina atbalstīt valdību tās centienos nostiprināt demokrātiskās institūcijas un struktūras. Pirmais ES un Pakistānas samits, kas notika 2009. gada 17. jūnijā, bija svarīgs solis spēcīgākas partnerības veidošanā starp ES un Pakistānu, atbalstot demokrātisku un civilu pārvaldi šajā valstī. Stratēģisko dialogu ar Pakistānu ES izmantos turpmākai šī mērķa veicināšanai.

*
* *

16. jautājums, ko iesniedza Hans-Peter Martin (H-0295/09)

Temats: Zviedrijas prezidentūras ierosinājumi lielākas pārredzamības nodrošināšanai

Padomes 2006. gada 15. septembra Lēmumā, ar ko pieņem Padomes reglamentu (OV L 285, 16.10.2006., 47. lpp.) Eiropadome uzsvēra, ka ir svarīgi pilsoņiem dot iespēju informāciju par Eiropas Savienības darbību saņemot nepastarpināti, jo īpaši turpinot palielināt atklātību un pārredzamību, turklāt tas jo īpaši jā dara gadījumos, kad Padome apspriežas par tiesību aktiem saskaņā ar koplēmuma procedūru.

Tomēr Padomes sanāksmju darba kārtību izvērtējums liecina, ka 2008. gadā dažādu darba kārtības punktu publiska izskatīšana notikusi pat retāk nekā 2007. gadā, (izņemot Izglītības, jaunatnes un kultūras padomē un Lauksaimniecības un zivsaimniecības padomē). Piemēram, Vides ministru padomē 2008. gadā publiski izskatīti vien četri no 33 darba kārtības punktiem, kas ir samazinājums par divzīmju skaitli salīdzinājumā ar 2007. gadu. Savukārt tik ļoti svarīgajā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē 2008. gadā publiski izskatīti tikai viens no 130 darba kārtības punktiem.

Kurās jomās Zviedrijas prezidentūra paredzējusi konkrētus ierosinājumus, lai beidzot tiktu pildīts gan minētais Padomes 2006. gada 15. septembra Lēmums, gan īstenotas Zviedrijas senās tradīcijas attiecībā uz atklātību?

Vai Zviedrijas prezidentūra ir par to, lai beidzot publiski pieejamas būtu arī Eiropadomes sanāksmes, tostarp ierastās Padomes līmeņa darba pusdienas?

Kādi būs Zviedrijas prezidentūras konkrētie pasākumi (ierosinājumi), lai Padomes sanāksmēs darba kārtības punkti tiktu izskatīti publiski?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strasbūrā.

Prezidentūra vēlas atgādināt, ka Padomes reglamenta 8. panta grozīšana, uz ko izdarīta atsauce godājamā locekļa jautājumā, ir izraisījusi publisko apspriešanu un publisko debašu apjoma būtisku palielināšanos pēdējos trīs gados salīdzinājumā ar iepriekšējo četru gadu periodu, kad piekļuvi Padomes lēmumu pieņemšanas procesam regulēja Seviļas Eiropas Padomes (tā dēvētā „Seviļas režīma”) pieņemtie principi.

Tadējādi kopš 2006. gada 1. jūlija atklāto Padomes sesiju laikā ministru līmenī ir aplūkotas 788 tēmas. Īpaši nozīmīgs bijis pieaugums attiecībā uz likumdošanas „B” punktiem — lai arī kopš 2006. gada 1. jūlija Padomes publiski izskatīto likumdošanas „B” punktu skaits ir divkārtšojies salīdzinājumā ar periodu no 2002. gada jūlija līdz 2006. gada jūnijam. Bez tam periodā no 2006. gada jūlija līdz 2009. gada jūnijam tika noturētas 128 publiskas debates, ieskaitot 118 debates par svarīgiem jautājumiem, kas skar Eiropas Savienības un tās pilsoņu intereses, turpretim iepriekšējā periodā notika tikai 33 šādas debates.

Ar to prezidentūra vēlētos atgādināt, ka Padomes darba kārtībā iekļauto, publiskai apspriešanai vai publiskām debatēm paredzēto punktu skaits katru gadu var mainīties, sevišķi atkarībā no koplēmumu punktu skaita, kas vēl gaida izskatīšanu un/vai kurus Padome pieņēmusi attiecīgā gada laikā.

Tādējādi publiskai apspriešanai 2007. gadā Padomes darba kārtībā bija iekļauti 153 koplēmumu punkti, savukārt rādītājs par 2008. gadu bija 229 koplēmumi. Attiecībā uz 2009. gadu, līdz šim Padome publiski izskatījusi 148 koplēmumu punktus.

Arī publisko debašu skaits, kas noturētas saskaņā ar Padomes reglamenta 8. panta 3. punktu, var mainīties atkarībā no tā, cik daudzus punktus katra prezidentūra noteikusi kā piemērotus publiskām debatēm.

Attiecībā uz Eiropadomes protokoliem jāatgādina, ka noteikumi par pārredzamību nav piemērojami Eiropadomei.

Zviedrijas prezidentūra piekrīt godājamā locekļa uzskatam par palielinātas pārredzamības nozīmi Savienības darbā. Tā ir ļoti svarīga darba daļa, lai vairotu pilsoņu uzticēšanos ES un mūsu kopīgajām institūcijām.

No savas puses prezidentūra grasās nodrošināt Padomes reglamenta 8. panta 1.–4. punktā izklāstīto būtisko pārredzamības nosacījumu praktisku izpildi pilnā apmērā. Principā visas apspriešanas par likumdošanas aktiem, kas jāpieņem saskaņā ar koplēmuma procedūru, ir atklātas publikai, kā to paredz Padomes reglaments.

Paralēli tam Padome turpinās 2006. gada jūlijā uzsāktos pasākumus nolūkā tālāk uzlabot publisko Padomes sesiju pārraides kvalitāti internetā. Šis pakalpojums, kas regulāri tiek atjaunināts un pilnveidots, nodrošina publisko debašu, apspriešanu un citu publisku pasākumu tiešraides, kā arī piekļuvi iepriekš minētajiem notikumiem pēc pieprasījuma.

Attiecībā uz kvalitāti Padomes videopārraižu mērķis ir nodrošināt, lai lietotājiem būtu viegla un efektīva piekļuve viņus interesējošajām debatēm.

Turklāt kopš EBS (Europe by Satellite) Plus izveides 2008. gada nogalē Padomes publisko apspriešanu un debašu pārraidīšanai tagad ir vairāk telpas.

Ar Lisabonas līgumu pastiprināta uzmanība tiek koncentrēta uz atklātību un pārredzamību, kas, cerams, pamudinās Padomi un citas institūcijas pieņemt tālākus mērus to centienos panākt lielāku pārredzamību. Bez tam, ja Lisabonas līgums stāsies spēkā un, kad tas stāsies spēkā, Padome sistemātiski organizēs publiskas sanāksmes, izskatot tiesību aktu projektus un balsojot par šiem projektiem, neatkarīgi no piemērojamās likumdošanas procedūras.

*
* *

17. jautājums, ko iesniedza Czesław Adam Siekierski (H-0298/09)

Temats: Pārtikas izdalīšanas programma vistrūcīgākajiem Kopienas iedzīvotājiem

Eiropas Parlaments šagada martā pieņēma ziņojumu par īpašu palīdzību, ko piešķir vistrūcīgākajām personām un kas tiek sniegta saskaņā ar Kopienas programmu par bezmaksas pārtikas izdalīšanu. Biju pārliecināts — tas, ka šāds atzinums ir pieņemts ar lielu balsu vairākumu, varētu mudināt ES prezidentūru, ko tolaik nodrošināja Čehijas Republika, atsākt debates un Padomē rast pieņemamu kompromisu. Diemžēl manas cerības nepiepildījās. Es arī baidos, ka Zviedrija, kas pašlaik vada Padomi, pat nav ieminējusies par iespējamu šā projekta darbu atsākšanu, kaut gan tam nav nekādu šķēršļu. Vai Padome paredz atsākt diskusijas par programmu, kas ir ļoti svarīga miljoniem mūsu līdzpilsoņu?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strasbūrā.

Kopš 1987. gada Kopienas tiesību akti ir paredzējuši pārtikas piegāžu īstenošanu no intervences uzkrājumiem labdarības organizācijām izdalīšanai vistrūcīgākajiem Kopienas iedzīvotājiem.

2008. gadā Komisija iesniedza priekšlikumu pārskatīt tiesību aktus, kam par iemeslu kalpoja noteiktu pārtikas preču cenu kāpums un uzkrājumu samazināšanās.

Francijas prezidentūras laikā Padome rīkoja politikas debates par šo priekšlikumu, tomēr nebija iespējams nodrošināt kvalificētu balsu vairākumu par labu šim priekšlikumam.

Vairākas delegācijas noraidīja pašu atbalsta shēmas principu, kam, pēc viņu uzskatiem, jāpaliek atsevišķu dalībvalstu kompetencē.

*
* *

18. jautājums, ko iesniedza Silvia-Adriana Țicău (H-0300/09)

Temats: Energoefektīvas tautsaimniecības veicināšana

Eiropas Savienības Zviedrijas prezidentūras prioritāšu starpā, kas ierakstītas tās pilnvaru laika 2009. gada decembra programmā, ir tautsaimniecības uzplakums, nodarbinātības līmeņa palielināšana un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana, tie ir izaicinājumi, kuriem ir konkrēta ietekme uz Eiropas Savienības pilsoņu ikdienas dzīvi.

Energoefektivitātes uzlabošana un atjaunīgu energoavotu izmantošana turpmākajos gados varētu radīt vairākus miljonus darbavietu un radīt pamatu ilgtspējīgai tautsaimniecības attīstībai, vienlaikus nodrošinot Eiropas Savienības priekšrocības konkurencē. Vai Padomes prezidentūra, ņemot vērā šīs perspektīvas, nevarētu norādīt, kādus konkrētus pasākumus tā domā veikt, lai mudinātu dalībvalstis rīkoties, lai veicinātu ieguldījumus energoefektivitātē un atjaunīgo energoresursu izmantošanā, kas varētu sekmēt jaunu darbavietu radīšanu, veicināt jauninājumus un nodrošināt ilgtspējīgu tautsaimniecības attīstību?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strasbūrā.

Energoefektivitāte bija noteikta kā Eiropas enerģētikas politikas prioritāte jau Enerģētikas rīcības plānā, ko Eiropadome pieņēma 2007. gada martā, un kurā bija nosprausts mērķis līdz 2020. gadam panākt enerģijas ietaupījumus 20 % apmērā.

2008. gada jūnijā Padomes pieņemtajā 18 mēnešu programmā pasvītrots, ka prezidējošās valstis, respektējot dalībvalstu energoresursu struktūras izvēli, tieksies uz ekonomiku ar nelielu oglekļa dioksīda patēriņu, kas atbilst gan ilgtspējības, gan rentabilitātes prasībām un sniedz pozitīvu ieguldījumu plašākos izaugsmes mērķos atbilstīgi Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai. Energoefektivitāte tiešām ne vien pozitīvi ietekmē energoresursu izmantošanu un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, bet tajā pašā laikā, kā norāda godājamais Eiropas Parlamenta loceklis, stimulē inovatīvo tehnoloģisko attīstību un tādējādi var uzlabot Eiropas rūpniecības konkurētspēju un jaunu darbavietu radīšanai labvēlīgu vidi. Tāpēc energoefektivitāte ir ne tikai energoefektīvas, bet arī ekoeffektīvas ekonomikas stūrakmens. Tas mums palīdzēs vienlaicīgi nodarboties ar klimata pārmaiņu, globālās ekonomiskās krīzes un piegāžu drošības jautājumiem.

Padomei un Eiropas Parlamentam šobrīd ir iesniegti trīs likumdošanas priekšlikumi koplēmuma pieņemšanai saistībā ar energoefektivitāti:

ierosinātā Direktīva par ēku energoefektivitāti,

ierosinātā Direktīva par enerģijas patēriņa marķējumu,

ierosinātā Direktīva par par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti,

un tās ir Padomes galvenās prioritātes šajā semestrī.

Kad tā tiks pieņemta, kas, cerams, ar jūsu atbalstu notiks vēl šajā semestrī, dalībvalstis uz to pamata, arī ilgākā laika periodā, spēs ieviest konkrētus energoefektivitātes pasākumus ēkās un celtniecības sektorā, kā arī plašā ar enerģiju saistītu ražojumu klāstā gan publiskajā, gan privātajā sektorā. Šajā nozīmē tādi pasākumi palielinās investīcijas inovatīvās tehnoloģijās, ko dalībvalstis var atbalstīt ar dažāda veida stimuliem gan nacionālajā, gan Eiropas līmenī.

Kopienas līmenī jau pieņemto energoefektivitātes instrumentu īstenošana arī veicinās jaunu darbavietu radīšanu. Tā tas ir gadījumos ar ekodizaina un enerģijas patēriņa marķējuma ietvara direktīvām, kur tiek veikti svarīgi īstenošanas pasākumiem (saistībā ar apgaismojumu, elektromotoriem utt.).

Tas attiecas arī uz atjaunojamiem energoresursiem, kad Padome un Parlaments pieņēma Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu (2009. gada 4. maijs).

Attiecībā uz stimuliem energoefektivitātes projektu finansēšanai pieejami tādi Kopienas instrumenti kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, kas

tika pārskatīta, lai piešķirtu 8 miljardus eiro energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas investīcijām mājokļu sfērā. Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna kontekstā, kur uzsvars likts uz „saprātīgām investīcijām” ar detalizētiem priekšlikumiem partnerībai starp publisko un privāto sektoru, tiks izmantots Kopienas, EIB un valsts finansējums. Šajā perspektīvā Eiropadome atbalstīja EIB palielinātu iesaistīšanos, īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, saistībā ar atjaunojamo enerģiju un tīru transportu, kā arī procedūru vienkāršošanu un Kohēzijas fonda, Struktūrfondu un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai finansēto programmu ātrāku īstenošanu ar mērķi īpaši pastiprināt investīcijas energoefektivitātē.

*
* *

19. jautājums, ko iesniedza Kinga Gál (H-0302/09)

Temats: Dalībvalstu oficiālo pārstāvju brīva pārvietošanās

Eiropas Savienība ir izveidojusi pilsoņu brīvas pārvietošanās telpu.

Vai Padome uzskata, ka ir iespējams pamats aizliegt jebkuram oficiālam pārstāvim, proti, valsts vadītājam, iebraukt citas dalībvalsts teritorijā?

Vai Padome piekrīt, ka atteikums oficiālam dalībvalsts pārstāvim, proti, valsts vadītājam, iebraukt citas dalībvalsts teritorijā, pamatojoties uz Direktīvu par ES pilsoņu brīvu pārvietošanos vai jebkuru citu juridisku pamatu, ir rupja Eiropas vērtību neievērošana?

Atbilde

(EN) Šī atbilde, kuru sagatavojusi prezidējošā valsts un kura nav saistoša ne Padomei, ne tās locekļiem kā tādiem, netika sniegta mutiski Jautājumu laikā Padomei Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra sesijas sanāksmes laikā Strasbūrā.

Kā pareizi apgalvo godājamais loceklis, personu brīva pārvietošanās ir iekšējā tirgus un Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpas pamatkomponents. Tas rada pamatu visu ES pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesībām, kuras nostiprinātas ar ES līguma 18. panta 1. punktu, ievērojot šajā līgumā paredzētos ierobežojumus un nosacījumus, kā arī ar pasākumiem attiecībā uz to īstenošanu.

No ES līguma un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā⁽⁶⁾ 27. panta izriet, ka jebkuri šo tiesību ierobežojumi var būt attaisnojami tikai sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumu dēļ. Jebkādu šādu ierobežojumu piemērošana ir pakļauta Eiropas Kopienas Tiesas kontrolei.

Attiecībā uz godājamā locekļa izvirzīto specifisko jautājumu par valsts vadītāju pārvietošanos ceļojuma organizēšana šādām personām, ņemot vērā nepieciešamos īpašos drošības pasākumus, varētu būt ekskluzīvā ieinteresētās dalībvalsts kompetencē. Tātad Padomei nav jāizsaka viedoklis. Šo jautājumu Padome nekad nav apspriedusi.

Tomēr Padome ir gandarīta par abpusējo tikšanos starp Ungārijas un Slovākijas premjerministriem 10. septembrī un sakarā ar tikšanos publicēto kopējo paziņojumu uzskata par pozitīvu zīmi. Šķiet, ka šis paziņojums nodrošina labu pamatu risinājumam, kas novērsīs saspīlējumu starp abām valstīm.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

30. jautājums, ko iesniedza Pat the Cope Gallagher (H-0283/09)

Temats: Tīrāku tehnoloģiju veicināšana

Vai Eiropas Savienība pašlaik īsteno kādas iniciatīvas, ar kurām tiek veicināta jauno, tīro tehnoloģiju pastiprināta izmantošana, lai varētu pildīt Eiropas Savienības klimata pārmaiņu mērķus?

⁽⁶⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

Atbilde

(EN) Tīrāku tehnoloģiju radīšanu un plašāku izmantošanu sekmē virkne politikas iniciatīvu. Tās ietver:

Vides tehnoloģiju rīcības plāns (VTRP) tiek īstenots kopš 2004. gada ar darbībām, sākot no fokusēšanās uz pētījumu un attīstības programmām, tehnoloģisko platformu izveides, finanšu instrumentu un publisko iepirkumu mobilizēšanas līdz valsts atbalsta vadlīniju pārskatīšanai. Pirms 2009. gada beigām tiks ierosināta Zaļā grāmata par VTRP nākotni;

Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskais plāns (ETS plāns), kas pieņemts 2007. gadā kā ES klimata pārmaiņu un enerģijas paketes daļa, ir vērsts uz paātrinātu zema oglekļa satura tehnoloģiju izstrādi un ieviešanu tirgū. Instrumenti ir Eiropas Industriālās iniciatīvas tādās tehnoloģijās kā atjaunināmie resursi un oglekļa uztveršana un uzglabāšana, Eiropas Enerģētikas pētniecības alianse un uzlabota starptautiskā sadarbība;

Vadošā tirgus iniciatīva, kas arī pieņemta 2007. gadā, ir vērsta uz tirgus paplašināšanu inovatīviem produktiem un pakalpojumiem sešās prioritārās jomās, ieskaitot ilgtspējīgu celtniecību, atjaunojamo enerģiju un pārstrādi, ar uz pieprasījumu vēršiem pasākumiem saistībā ar noteikumiem, publiskajiem iepirkumiem un standartizāciju;

Arī 2008. gadā pieņemtais ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plāns paredz sekmēt ekoinovācijas zaļāku produktu un racionālāku ražošanas procesu izstrādāšanai. Brīvprātīgie mērķi par zaļo publisko iepirkumu (50 % 2010. gadā) veicinās vides tehnoloģiju apgūšanu un ekorūpniecības paplašināšanos.

Šīs politikas iniciatīvas atbalsta arī Kopienas finansēšanas instrumenti, kā Septītā pamatprogramma pētniecībai un attīstībai, jaunā Konkurētspējas un inovāciju programma un Kohēzijas politikas fondi.

Novērtēts, ka pētniecības projekti par tīrām vai videi draudzīgām tehnoloģijām visos sektoros tiek atbalstīti ar apmēram vienu trešdaļu no Septītās pamatprogrammas budžeta. Šīs investīcijas sekmē arī privātā sektora iesaistīšanos ar īpašām Kopējo tehnoloģiju iniciatīvām vai citiem publiskās un privātās partnerības veidiem.

Kopienas pārskatītie ietvari attiecībā uz valsts palīdzību dalībvalstīm atvieglo finansiāla atbalsta nodrošināšanu tīrāku tehnoloģiju izstrādei un ieviešanai tirgū, izmantojot saistītos nosacījumus Kopienas pamatnostādnes par pētniecību, attīstību un inovāciju, pamatnostādnes par vides aizsardzību un Vispārējā grupu atbrīvojumu regulā.

Turklāt ar pārskatīto emisiju tirdzniecības direktīvu⁽⁷⁾ tiek paredzētas kvotas 300 miljonu apmērā oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas un inovatīvo atjaunojamo energoresursu atbalstīšanai. Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā ir iekļautas skaidras norādes, lai paātrinātu pāreju uz zema oglekļa emisiju un lietderīgas dabas resursu izmantošanas ekonomiku, ieskaitot gandrīz 4 miljardus eiro enerģētikas projektiem.

*
* *

32. jautājums, ko iesniedza Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0297/09)

Temats: Vēja fermu ietekme uz biodiversitāti, ainavu un vietējo vidi

Ņemot vērā, ka integrētā vides politika ir viens no ES pamatprincipiem, šķiet loģiski, ka atjaunojamo energoresursu attīstībai būtu jāsakrīt ar biodiversitātes saglabāšanu, kas iekļauj vietējo vidi, ainavu, augsni, floru un faunu.

Vai vēja fermu iedarbība uz biodiversitāti, īpaši uz plēsējputniem un citu sugu putniem, kā arī uz teritorijām ar dabiskā skaistuma, vēstures vai pilsētu nozīmi tiek aplūkota, pamatojoties uz stingriem zinātniskiem kritērijiem?

Ja tam nav pietiekoša juridiskā pamatojuma, vai Komisija apsver esošo tiesību aktu papildināšanu ar mērķi nodrošināt vēja fermu apsaimniekošanas savietojamību ar dabiskās vides un kultūras mantojuma saglabāšanu?

(7) Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (Teksts ar EEA nozīmi), OV L 275, 25.10.2003.

Atbilde

(EN) Vēja enerģijas attīstība ir daļa no Eiropas Kopienas saistībām līdz 2020. gadam sasniegt 20 % atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru ES kopējā enerģijas patēriņā. Tas ir CO₂ emisiju samazināšanas stratēģijas galvenais elements klimata pārmaiņu kontekstā. Tas atbalsta citus ES enerģētikas un vides politikas mērķus, piemēram, attiecībā uz samazinātu gaisa piesārņojumu, tradicionālajai enerģijas ražošanai izmantojamā ūdens samazinātu patēriņu, samazinātu atkarību no enerģijas importa un palielinātu jaunu darbavietu radīšanu.

Tomēr Komisija apzinās, ka vēja fermu nepiemērots izvietojums ir saistīts ar vides riskiem. Vēja enerģijas attīstība ir jārealizē ilgtspējīgā un līdzsvarotā veidā, kas neizraisa būtisku kaitējumu aizsargājamām jutīgām teritorijām: īpaši aizsargājamās teritorijas (ĪAT) noteiktas saskaņā ar Putnu direktīvu⁽⁸⁾, un Kopienas nozīmes teritorijas (SCIs) izveidotas saskaņā ar Dabisko dzīvotņu direktīvu⁽⁹⁾, kas veido Natura 2000 tīklu.

Vēja fermas ir ietvertas arī Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN)⁽¹⁰⁾ direktīvas II pielikumā. Attiecībā uz II pielikumā iekļautajiem projektiem dalībvalstīm ir jānosaka, vai nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums. Jāņem vērā tādi kritēriji kā projekta raksturojums, tā izvietojums un potenciālās ietekmes raksturojums.

Tas nozīmē, ka nepieciešams IVN, ja pastāv iespēja, ka šie projekti varētu būtiski ietekmēt apkārtnējo vidi. Veicot IVN, jāņem vērā dažādi faktori, tostarp ne tikai fauna un flora, bet arī cilvēki, augsne, ainava un kultūras mantojums.

Jebkādi pasākumi, kas varētu izraisīt būtisku negatīvu ietekmi uz Natura 2000 teritorijām, ir jāpakļauj atbilstošam ietekmes uz vidi novērtējumam saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 6. pantu. Komisija ir nodrošinājusi vispārējas skaidrojošas un metodoloģiskas konsultācijas par šī noteikuma piemērošanu.

Publiskiem vēja enerģijas projektiem ir piemērojami arī Stratēģiskās ietekmes uz vidi novērtējuma (SVN) direktīvas⁽¹¹⁾ nosacījumi.

Komisija uzskata, ka šie vides tiesību akti ir pietiekami, lai atbilstoši novērtētu vēja fermu projektu iespējamo ietekmi uz dabisko un kultūras vidi.

Šo ietekmes uz vidi novērtējumu precizitāte un kvalitāte, pirmkārt, ir projektu attīstītāju un, visbeidzot, dalībvalstu kompetento vides aizsardzības iestāžu atbildības jomā.

Lai tām palīdzētu un uzlabotu īstenošanu, Komisija strādā pie īpašu pamatnostādņu izstrādes par vēja enerģiju un dabas saglabāšanu.

*
* *

33. jautājums, ko iesniedza Marian Harkin (H-0260/09)

Temats: Tiesību akti vides jomā

Ņemot vērā to, ka iepriekšējo 30 gadu laikā Eiropas Komisija ir pieņēmusi būtiskus un daudzveidīgus ar vidi saistītus pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot vides kvalitāti, un, ņemot vērā to, ka mūsu vidi var aizsargāt, ja dalībvalstis pareizi īsteno to, ko tās Eiropas līmenī ir apņēmušās darīt, kādus pasākumus Komisija veiks, lai mudinātu dalībvalstis turpināt atbalstīt lauksaimniecības vides shēmas, piemēram, lauku vides aizsardzības shēmu Īrijā, ar kuru mēģina stimulēt lauksaimniekus veikt lauksaimniecības darbus videi nekaitīgā veidā un izvirzīt nosacījumu, ka pašreizējam saimniecībām jāveic ar vidi saistīti uzlabojumi? Vai Komisija, ņemot to vērā, piekrīt, ka lēmumi pārtraukt atbalstu 4. lauku vides aizsardzības shēmas jaunajiem dalībniekiem Īrijā ir pretrunā ES mērķiem vides jomā?

⁽⁸⁾ Direktīva 79/409/EEK (1979. gada 2. aprīlis) par savvaļas putnu aizsardzību, OV L 103, 25.4.1979.).

⁽⁹⁾ Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV L 206, 22.7.1992.

⁽¹⁰⁾ Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, OV L 175, 5.7.1985. Direktīva grozīta ar 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 14.3.1997) un 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003.).

⁽¹¹⁾ Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu. OV L 197, 21.7.2001.

Atbilde

(EN) Ilgtspējīga zemes pārvaldība ir ES lauku attīstības politikas pamatmērķis. Galvenais pasākums šajā ziņā ir vismaz 25 % lauku attīstības fonda kopējā ieguldījuma piešķiršana 2. asij un lauksaimniecības vides atbalstam. Tāpēc Īrijai, tāpat kā visām dalībvalstīm, ir jāturpina atbalstīt videi draudzīga lauksaimniecība un apkārtējās vides uzlabošana 2007.–2013. gada plānošanas periodā.

2009. gada jūlijā Īrija iesniedza ierosinājumu, ar ko tiek labota tās lauku attīstības programma. Komisija saprot, ka, lai arī REPS shēma tiks slēgta, to aizvietoja jauna Lauksaimniecības vides opciju shēma. Komisija pašlaik analizē ierosināto shēmu, lai redzētu, vai tajā tiek ievērots Īrijas nacionālais stratēģiskais plāns un ES prioritātes, un tuvāko mēnešu laikā mēs informēsim Īriju par mūsu secinājumiem.

*
* *

34. jautājums, ko iesniedza Mairead McGuinness (H-0265/09)

Temats: Tautas nobalsošana Īrijā par Lisabonas līgumu

Vai Komisija var īsumā paskaidrot, kāpēc tā uzskata, ka gaidāmajā tautas nobalsošanā Īrijā par Lisabonas līgumu vajadzētu balsot ar „jā”, un kādas sekas Eiropā radītu otrs balsojums ar „nē”?

Atbilde

(EN) ES ir paplašinājusies līdz 27 dalībvalstīm ar pusmiljardu lielu pilsoņu skaitu, lai gan tās pašreizējā institucionālā sistēma bija paredzēta daudz mazākai Savienībai. Komisija uzskata, ka ar Lisabonas līgumu ES varētu kļūt demokrātiskāka, efektīvāka un pārredzamāka. Ar to tiktu piešķirtas plašākas pilnvaras Parlamentam un pastiprināta nacionālo parlamentu loma. Tas sniegtu lielākas iespējas pilsoņiem, ļaujot viņiem pieprasīt Komisijai virzīt uz priekšu jaunas politikas iniciatīvas.

Attiecībā uz politikas jautājumiem līgums Savienībai ļautu, piemēram, efektīvāk cīnīties pret pārrobežu noziedzību, nelegālo imigrāciju un sieviešu un bērnu tirdzniecību. Līgums sniegtu Savienībai iespēju efektīvāk parādīt sevi uz starptautiskās skatuves attiecībā uz tādiem jautājumiem kā klimata pārmaiņas un cīņa pret globālo nabadzību.

Ratifikācijas gadījumā Lisabonas līgums sniegs iespēju katrai dalībvalstij izvirzīt komisāru, kurš īstenos Eiropadomes lēmumu kā daļu no plašākas juridiski saistošu garantiju paketes, kas sagatavota, lai risinātu 2008. gada referendumā Īrijā paustās bažas.

*
* *

35. jautājums, ko iesniedza Frank Vanhecke (H-0266/09)

Temats: Nelegālo ārvalstnieku noformēšana noteiktā kārtībā Beļģijā

Pretēji Eiropas nolīgumiem, ņemot vērā noformēšanas procedūras citās valstīs, Beļģijas valdība nesen nolēma 2009. gada 15. septembrī uzsākt jaunu plaša mēroga noformēšanas procedūru nelegāliem ārvalstniekiem.

Turklāt tā ir jau otrā reize tikai dažu gadu laikā, kad Beļģija ir veikusi „vienreizēju” plaša mēroga noformēšanu noteiktā kārtībā.

Vai Komisija bija iepriekš informēta par Beļģijas nodomu?

Vai Komisija uzskata, ka ar šādu rīcību Beļģija pārkāpj Eiropas nolīgumus un, vai pārējās dalībvalstis var veikt pasākumus, lai atteiktu iebraukšanu savas valsts teritorijā Beļģijā regularizētām personām?

Atbilde

(FR) Pirmkārt, Komisija vēlētos norādīt, ka legalizāciju jautājumu neregulē Kopienas tiesību akti un tas ietilpst dalībvalstu jurisdikcijā. Tādējādi uzturēšanās atļaujas var tikt piešķirtas nelegālām personām pēc dalībvalstu uzskatiem valsts tiesību aktu ietvaros. Šengenas valsts izsniegta uzturēšanās atļauja ir vīzas ekvivalents, un tā atļauj turētājam ieceļot Šengenas zonā. Tas attiecas arī uz legalizācijas gadījumā izsniegtām uzturēšanās atļaujām.

Tomēr Imigrācijas un patvēruma pakts ietvert visu dalībvalstu politisko apņemšanos „humāniem vai ekonomiskiem nolūkiem saskaņā ar nacionālajiem tiesību aktiem izmantot vienīgi individuālu, nevis

vispārinātu legalizāciju". Saskaņā ar pieejamo informāciju varētu šķist, ka Beļģijas nelegālo ārvalstnieku noformēšanas jeb legalizācijas procedūra atbilst šai pieejai.

Ņemot vērā faktu, ka nacionālā līmenī pieņemtie, ar migrāciju saistītie jautājumi var izraisīt ietekmi ārpus nacionālajām robežām, 2006. gadā Padome izveidoja mehānismu savstarpējai apmaiņai ar informāciju (MIM). Šis mehānisms ļauj īstenot informācijas apmaiņu par nacionāliem pasākumiem (tādiem kā nelegālo ārvalstnieku noformēšana jeb legalizācija), kas spēj būtiski ietekmēt vairākas dalībvalstis. Jāatzīmē, ka MIM piemērošana praksē ir neapmierinoša, jo dalībvalstis to izmanto tikai ļoti ierobežoti. Tādējādi nākotnē Komisija integrēs MIM Imigrācijas un patvēruma pakta īstenošanas pārraudzības ikgadējā procesā.

Komisija rūpīgi pārrauga legalizācijas jautājumu. 2009. gada sākumā tā publicēja ārēju pētījumu par legalizācijas praksi dalībvalstīs. Šis pētījums būs noderīgs tās turpmākajās apspriešanās. Atsaucoties uz legalizācijas procedūrām, paziņojumā par Stokholmas programmu pieminēta nepieciešamība uzlabot informācijas apmaiņu un pamatnostādņu izstrādes iespēju.

*
* *

36. jautājums, ko iesniedza Seán Kelly (H-0268/09)

Temats: Lauku vides aizsardzības shēma Īrijā

Kāds finansējuma apjoms ir piešķirts Īrijai saskaņā ar lauku vides aizsardzības shēmu? Vai Komisija ir saņēmusi kādu paziņojumu no Īrijas valdības saistībā ar tās plāniem 4. lauku vides aizsardzības shēmas programmas īstenošanā?

Atbilde

(EN) 2007.–2013. gada programmēšanas perioda sākumā Īrija izvēlējās piešķirt 2 miljardus eiro REPS shēmai, kas sastāda gandrīz pusi no tās kopējā programmas budžeta. ES to līdzfinansēja pēc likmes 55 %. Papildus tam Īrijas valdība shēmai piešķīra EUR 414 miljonus no valsts līdzekļiem.

15. jūlijā Īrija informēja Komisiju par savu lēmumu slēgt REPS shēmu jauniešiem dalībniekiem, ka iemeslu minot budžeta ierobežojumus. Tajā pat laikā tā norādīja uz nodomu aizvietot REPS ar jaunu Lauksaimniecības vides opciju shēmu. Komisija patlaban analizē ierosinātās izmaiņas un tuvāko mēnešu laikā tā informēs Īriju par izdarītajiem secinājumiem.

Jāuzsver, ka lauku attīstības programmām paredzētā budžeta sadalīšana starp dažādiem pasākumiem ir dalībvalstu kompetence. Īrija ir izvēlējusies un turpinās nopietni investēt līdzekļus lauksaimniecības vidē neatkarīgi no REPS slēgšanas.

*
* *

37. jautājums, ko iesniedza Nikolaos Chountis (H-0269/09)

Temats: Poligona izveide Atikā, Gramatiko teritorijā

Komisija atbildē uz iepriekšējo jautājumu (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2009-0544&language=LV>) par poligona izveidi Atikā — Fili, Gramatiko un Karatejas apdzīvotajās vietās, cita starpā uzsvēra, ka atbilstība īpašiem nosacījumiem (tādiem kā atkritumu priekšapstrāde atbilstīgi Direktīvas 1999/31/EK prasībām), [...] kas noteikta ar lēmumiem un saistīta ar starpmaksājumiem, nav uzskatāma par pietiekamu attiecīgajos trijos gadījumos.

Paturot prātā to, ka iedzīvotāji Gramatiko teritorijā stingri iebilst pret jauna poligona izveidi apdzīvotajā vietā, jo netiek pildīti nosacījumi, kuri paredzēti Direktīvā 1999/31/EK⁽¹²⁾ par atkritumu poligoniem, — vai Komisija varētu informēt, kādus tūlītējus pasākumus tā veiks, lai apturētu atkritumu poligona izveidi Gramatiko teritorijā, jo netiek ievēroti Direktīvā 1999/31/EK paredzētie nosacījumi?

⁽¹²⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp

Atbilde

(FR) Komisijas Lēmums C(2004)5509 par Kohēzijas fonda finanšu atbalsta piešķiršanu atkritumu poligona būvniecības projektam Grammatiko ietver virkni specifisku nosacījumu saistībā ar maksājumiem. Šie nosacījumi izriet galvenokārt no Direktīvas 1999/31/EK⁽¹³⁾ par atkritumu apstrādi un poligonu būvniecību un apsaimniekošanu, un tie jāievēro, ja maksājumus veic Komisija. Kā Komisija ir norādījusi arī atbildē uz godājamā locekļa uzdoto jautājumu E-0544/09⁽¹⁴⁾, tā uzskata, ka šo specifisko nosacījumu atbilstība patlaban ir neapmierinoša. Tāpēc tā nesegs attiecīgo projektu izmaksas. Ja situācija ar specifisko nosacījumu neatbilstību turpināsies, Komisija patur tiesības pārtraukt maksājumus saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1164/94 II pielikuma H panta 1. punktu, ko groza Regula (EK) Nr. 1265/99⁽¹⁵⁾. Jebkurā gadījumā Komisija vēlētos apliecināt godājamam loceklim, ka tā sekos, lai Kopienas tiesību akti, ieskaitot prasības saskaņā ar Direktīvu 1999/31/EK, tiktu vienmēr ievēroti, neatkarīgi no finansējuma avota.

*
* *

38. jautājums, ko iesniedza Eleni Theocharous (H-0275/09)

Temats: Kipras kolonizācija

Cuco un Laakso ziņojumos, kas sagatavoti Eiropas Padomes uzdevumā, Turcijas īstenotā šīs salas okupētās ziemeļu daļas kolonizācija ir parakstīta kā kara noziegums un mīna ar laika degli, kura traucē rast jebkādu šīs problēmas risinājumu. Saskaņā ar informāciju Turcijas presē Turcijas premjerministrs Tayyip Erdoğan plāno uz Kipru nosūtīt vēl vienu miljonu kolonistu.

Vai Eiropas Savienība — un jo īpaši vai Komisija — atbalsta ideju, ka visā Kiprā vajadzētu sarīkot tautas skaitīšanu, ko organizētu ES un/vai Eiropas Padome?

Vai Eiropas Savienība plāno veikt pasākumus pret Turciju, ja tā turpinās kolonizēt Kipras okupēto ziemeļu daļu? Ja domā, tad kādus pasākumus?

Atbilde

(EN) Godājamā locekļa izvirzītais jautājums par Turcijas pilsoņiem, kuri šobrīd dzīvo Kipras ziemeļu daļā, tiek uzsvērtā nepieciešamība pēc Kipras problēmas tūlītēja risinājuma, jo šis jautājums veidos nozīmīgu risinājuma daļu.

Komisija pilnībā atbalsta abu Kipras kopienu vadītāju centienus sasniegt visaptverošu risinājumu ANO aizbildnībā.

Risinājuma rašana prasīs nopietnu darbu un Komisija ir pārliecināta, ka beigās abas kopienas ANO⁽¹⁶⁾ vadībā un ar ES atbalstu var gūt sekmes.

Komisija arī gaida, ka Turcija izmantos savu autoritāti risinājuma atbalstīšanai.

Komisija tic, ka turpmākais periods sniegs izdevību, ko nevajadzētu palaist garām.

*
* *

⁽¹³⁾ Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis), OV L 182, 16.7.1999.

⁽¹⁴⁾ ⁹ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽¹⁵⁾ ¹⁰ Padomes Regula (EK) Nr. 1265/1999 (1999. gada 21. jūnijs), kas groza II pielikumu Regulā (EK) Nr. 1164/94 par Kohēzijas fonda izveidi, OV L 161, 26.6.1999.

⁽¹⁶⁾ ¹¹ Apvienoto Nāciju Organizācija

39. jautājums, ko iesniedza Proinsias De Rossa (H-0276/09)**Temats: Direktīvas par rasu vienlīdzību 13. panta transponēšana Īrijā**

Vai Komisija papildus 2008. gada 16. decembra atbildei uz manu jautājumu P-6503/08 varētu paskaidrot, vai tā iesniegusi prasību pret Īrijas iestādēm saistībā ar rasu vienlīdzības direktīvas (2000/43/EK⁽¹⁷⁾) 13. panta vai citu atbilstošu EK tiesību aktu transponēšanu, un informēt par šīs lietas pašreizējo procesuālo statusu?

Atbilde

(EN) Komisija aicina Goda locekli atsaukties uz tās atbildi uz prioritātes jautājumu P-6503/08 par to pašu tematu.

Komisija arī atgādina, ka Rasu vienlīdzības direktīva (2000/43/EK) nepieprasa dalībvalstīm paredzēt kādu īpašu finansējuma likmi vai organizatorisko struktūru līdztiesības organizācijām. Bez pierādījumiem par to, ka pieejamais budžets ir nepietiekams, lai līdztiesību pārstāvošā iestāde spētu izpildīt savus pienākumus, Komisija nevar iejaukties saskaņā ar direktīvas nosacījumiem.

Informācija par pārkāpuma procedūrām, kuras uzsāktas pret Īrijas varas iestādēm attiecībā uz antidiskriminācijas direktīvām, atrodama Komisijas preses relīzēs tīmekļa vietnes <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=613&langId=en> sadaļā „Saistītie dokumenti”.

*
* *

40. jautājums, ko iesniedza Athanasios Pafilis (H-0288/09)**Temats: Bargi un nepopulāri pasākumi**

ES un dalībvalstu valdību pieņemtie pasākumi saistībā ar lēmumiem, kas vērsti pret darba ņēmējiem un kas pieņemti neoficiālā ES nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksmē 2009. gada 7. maijā Prāgā, ir smags uzbrukums darba ņēmējiem, kā mērķis ir aizsargāt monopolu gūto peļņu.

ESF, SVF un ESAO sagatavotajos ziņojumos ir atspoguļots kapitāla ideoloģiskais priedstāvs, lai ieviestu jaunas „strukturālas pārmaiņas”, kuras radīs vēl bargākus un radikālākus pret darba ņēmējiem vērstus pasākumus, proti, elastīgu nodarbinātības formu vispārēju izmantošanu, „uzbrukumu” koplīgumiem, radikālu algu un pensiju samazinājumu, pensijas vecuma paaugstināšanu un darbinieku, pensionāru un pašnodarbināto nodokļu pieaugumu, kā arī veselības, labklājības un izglītības nozares privatizāciju.

Vai Komisijas pamatnostādnes, par kurām tā kopīgi diskutē ar Jaunās demokrātijas valdību Grieķijā, ietver šos bargos un nepopulāros pasākumus, kas pieminēti iepriekš?

Atbilde

(EN) Komisija neuzskata, ka ES un dalībvalstu valdību pieņemtie pasākumi finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos jebkādā veidā varētu tikt aprakstīti kā „smags uzbrukums darba ņēmējiem, kā mērķis ir aizsargāt monopolu gūto peļņu”. Šo pasākumu primārais mērķis ir aizkavēt pieaugošo bezdarbu un likt pamatus eventuālai atveseļošanai, lai pēc iespējas drīzāk cilvēki visā ES varētu gūt labumu no izaugsmes.

ES nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksmē 2009. gada 7. maijā Prāgā lēmumi netika pieņemti. Publicētie desmit ieteikumi būtu jāuzskata par sabalansētu politikas prioritāšu apkopojumu, lai radītu darbavietas, saglabātu nodarbinātību un veicinātu aktīvu sociālo iekļaušanos. Turklāt ES nodarbinātības augstākā līmeņa sanāksmi apmeklēja un aktīvu dalību tajā ņēma sociālie partneri un līdz ar to arodbiedrības.

Komisija ir ieteikusi elastīgākus darba tirgus, tomēr tā vienmēr uzsvērusi, ka tiem jābūt saistītiem ar lielāku nodarbinātības drošību. Komisija ieteikusi arī pensionēšanās vecuma palielināšanu, lai atspoguļotu eiropiešu lielāku ilgmūžību un nepieciešamību nodrošināt to, lai pensiju sistēmas būtu sociāli ilgtspējīgas. Lai nodrošinātu savu pensiju sistēmu ilgtermiņa pietiekamību un ilgtspējību, visas dalībvalstis, ieskaitot Grieķiju, saskaras ar problēmu saistībā ar vecuma paaugstināšanu, kādā cilvēki pārtrauc strādāt, un nodarbinātības nodrošināšanu lielākam cilvēku apjomam garākām darba gaitām. Grieķijas gadījumā tas varētu iekļaut pensionēšanās vecuma palielināšanu publiskās shēmās.

⁽¹⁷⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

*
* *

41. jautājums, ko iesniedza Tadeusz Zwiefka (H-0291/09)

Temats: ES un Ēģiptes politisko lietu apakškomitejas par cilvēktiesībām, demokrātiju, starptautiskiem un reģionāliem jautājumiem otrās sanāksmes (2009. gada 7.–8. jūlijs) rezultāti attiecībā uz „Al-Manar TV”

Nelegālā teroristiskā televīzijas kanāla „Al-Manar TV” raidīšana Eiropā, ko veic Ēģiptes satelīta raides pakalpojumu sniedzējs „Nilesat”, joprojām ir acīmredzams ES un Ēģiptes rīcības plāna pārkāpums un rada radikalizācijas draudus Eiropas drošībai. Komisija atbildē uz jautājumu <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2009-0011&language=LV> paziņoja, ka ES un Ēģiptes politisko lietu apakškomiteja ir piemērots mehānisms, lai uzdotu jautājumu par Nilesat nodrošināto „Al-Manar TV” raidīšanu. Vai Komisija uzdeva Ēģiptei jautājumu par „Nilesat” nodrošināto „Al-Manar TV” raidīšanu ES un Ēģiptes politisko lietu apakškomitejas par cilvēktiesībām, demokrātiju, starptautiskiem un reģionāliem jautājumiem otrajā sanāksmē (2009. gada 7.–8. jūlijs)? Vai Komisija var īsumā aprakstīt, kādas saistības Ēģipte uzņēmas, lai pārtrauktu „Nilesat” nodrošinātā „Al-Manar TV” raidīšanu?

Atbilde

(EN) Komisija vēlas pateikties Goda loceklim par jautājumu attiecībā uz nesen notikušās ES un Ēģiptes politisko lietu apakškomitejas sanāksmi un Ēģiptes satelīta raides pakalpojumu sniedzēju „Nilesat”, kas pārraida televīzijas kanālu „Al-Manar TV”.

Komisija piekrīt Goda locekļa bažām, ka kanāla „Al-Manar TV” pārraidītie materiāli var ietvert kūdīšanu uz naudu.

Kā noteikts mūsu kopīgajā rīcības plānā, kas izveidots 2007. gadā, Ēģipte un ES Eiropas kaimiņattiecību politikas ietvaros apņemas „sadarboties, lai apkarotu visas diskriminācijas, neiecietības, rasisma un ksenofobijas formas un jo īpaši naidu vai diskreditējošas izpausmes, kas balstītas uz reliģiju, ticību, rasi vai izcelsmi...”. Komisija ir arī apņēmusies pastiprināt mediju lomu šo parādību apkarošanā.

ES un Ēģiptes politisko lietu apakškomitejas otrā tikšanās, kas notika Kairā jūlijā, bija vēl viens solis politisko attiecību padziļināšanā ar Ēģipti un uzticēšanās veidošanā politiska dialoga procesā.

Sanāksmes laikā Komisija ierosināja jautājumu par „Nilesat” nodrošināto „Al-Manar TV” pārraidīšanu. Komisija puda bažas par kanāla saturu, kas ir pretunā ar ES tiesību aktiem attiecībā uz naidīgiem izteicieniem un grauj ES un Ēģiptes centienus veicināt mieru un drošību reģionā.

Ēģipte nepiedāvāja komentārus par šo gadījumu un nepauda nekādu apņemšanos attiecībā uz „Nilesat” nodrošinātā „Al-Manar TV” pārraidīšanas pārtraukšanu.

Komisija turpinās rūpīgi sekot šim jautājumam un tā var to ierosināt citā gadījumā ES un Ēģiptes regulārā politiskā dialoga kontekstā.

*
* *

42. jautājums, ko iesniedza Ryszard Czarnecki (H-0293/09)

Temats: Sporta klubu veiktie Kopienas tiesību pārkāpumi

Kā Komisija reaģēs uz to Kopienas tiesību pārkāpumiem, kas attiecas uz vienlīdzīgu attieksmi pret dažādu Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem, saistībā ar Dānijas varas iestāžu noteikto ieejas aizliegumu Polijas un Nīderlandes pilsoņiem, kuriem bija derīgas biļetes uz Eiropas līgas kvalifikācijas maču starp „Brøndby IF” un „KP Legia Warszawa”? Šāda rīcība ir diskriminējoša. Maču vērot līdz ar Ēģiptes pilsoņiem, kuriem bija derīga personas apliecība. Savukārt atbildīgās „FC Bruges” amatpersonas neļāva Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta ierēdņiem no Polijas iegādāties biļetes uz iepriekšējās nedēļas maču starp „FC Bruges” un „Lech Poznań” (2009. gada 27. augustā). Šis ir vēl viens piemērs klajai diskriminācijai, pamatojoties uz izcelsmes valsti. Vai šāda rīcība nozīmē, ka atsevišķu sporta klubu noteikumi, kā tas, piemēram, ir Dānijā un Beļģijā, ir pārāki par Eiropas Savienības pieņemtajiem noteikumiem?

Atbilde

(EN) Attiecībā uz iespējamo Dānijas varas iestāžu piemēroto iekļūšanas aizliegumu Polijas un Nīderlandes pilsoņiem, kuriem bija derīgas biļetes uz Čempionu līgas maču starp „Brøndby IF” un „KP Legia Warszawa”, Komisija vēlētos saņemt skaidrojumu par to, vai aizliegums attiecas uz iebraukšanu valstī vai iekļūšanu stadionā, kā arī par to, vai to uzlika valsts varas iestādes vai paši mača organizatori. Būtu arī ļoti noderīgi zināt varas iestāžu vai mača organizatoru izvirzītos iemeslus, sakarā ar kuriem attiecīgajām personām tika liegts apmeklēt maču.

Šajā kontekstā būtu jāatzīmē, ka no Eiropas Kopienas Tiesas izskatītās lietas⁽¹⁸⁾ izriet, ka EK līguma 49. pants, ar ko tiek garantēta brīva pakalpojumu sniegšana visā ES teritorijā, ietver arī pakalpojumu saņēmēju brīvību bez ierobežojumiem doties uz citu dalībvalsti nolūkā saņemt pakalpojumu tur, ja vien tādus ierobežojumus neattaisno sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar vispārējām interesēm, kā drošība vai sabiedriskā kārtība, un, ka tie ir proporcionāli. Šis princips ir nostiprināts arī Pakalpojumu direktīvas 2006/123/EK⁽¹⁹⁾ 20. pantā (dalībvalstīm tā jātransponē līdz 2009. gada 28. decembrim, saskaņā ar kuru dalībvalstīm jānodrošina,

i) ka pakalpojumu saņēmējs netiek pakļauts diskriminējošām prasībām sakarā ar viņa nacionālo piederību vai dzīvesvietu un

ii) ka vispārējie noteikumi attiecībā uz piekļuvi pakalpojumam, ko pakalpojumu sniedzējs padarījis brīvi pieejamu publikai, neietver diskriminējošus nosacījumus saistībā ar saņēmēja nacionālo piederību vai dzīvesvietu, tomēr neizslēdzot iespēju paredzēt atšķirības apstākļos, kuros tās ir attaisnojamas ar objektīviem kritērijiem.

Attiecībā uz ES pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties ES dalībvalstu teritorijā Direktīva 2004/38/EK⁽²⁰⁾ pilnvaro dalībvalstis liegt ES pilsoņiem iebraukšanu teritorijā tikai saistībā ar sabiedriskās politikas, sabiedriskās drošības vai sabiedriskās veselības iemesliem. Ierobežojošajiem pasākumiem jāatbilst proporcionalitātes principam, un tiem jābūt pamatotiem vienīgi uz attiecīgā ES pilsoņa personīgo izturēšanos, kam jāpauž patiens, pašreizējs un pietiekoši nopietns apdraudējums, kas varētu ietekmēt kādu no sabiedrības pamatinteresēm.

Tāpēc no iepriekš teiktā neizriet, ka iekļūšanas aizliegums noteikti rada nelikumīgu diskrimināciju vai neattaisnotu ierobežojumu saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Ir vērts pieminēt, ka saskaņā ar Eiropas futbola asociāciju apvienības (UEFA) Čempionu līgas noteikumiem, par kārtību un drošību pirms spēles, spēles laikā un pēc spēles atbild vietējais klubs.

Tādēļ, lai spriestu, vai Dānijas varas iestāžu vai mača organizatora iespējamā rīcība bija Kopienas tiesību aktu pārkāpums, nepieciešama precīzāka informācija par konkrētā gadījuma apstākļiem.

Attiecībā uz „FC Bruges” iespējamo atteikšanos pārdot biļetes Polijas pilsoņiem, ES institūciju oficiālajām personām uz maču starp „FC Bruges” un „Lech Poznań” iepriekš minētie secinājumi saistībā ar nediskrimināciju un ar nelikumīgu ierobežojumu attiecībā uz pakalpojuma brīvu sniegšanu piemērojami līdzīgi. Lai novērtētu iespējamās rīcības atbilstību Kopienas tiesību aktiem, arī būtu nepieciešama sīkāka informācija.

*
* *

43. jautājums, ko iesniedza Antonio Cancian (H-0294/09)

Temats: Vardarbīgi, pret kristiešiem vērsti uzbrukumi Pakistānā

Šā gada augustā Pundžabā (Pakistāna) notika islāma fundamentālistu vardarbības eskalācija pret kristiešiem. Vietējās varas iestādes pret ekstrēmistiem izturas tolerantā, kuri savukārt atsauca uz Pakistānas krimināltiesību 295. pantu, ko dēvē par „likumu pret zaimošanu”. Starptautiskā sabiedrība, kā arī katoļu kopiena nosoda „šo bezjēdzīgo uzbrukumu kristietībai” un iestājas par šā necilvēcīgā likuma atcelšanu. Kādu nostāju Komisija

(18) EKT, lieta C-186/87 Cowan v Trésor Publique, lieta C-45/93 Komisija pret Spāniju.

(19) Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū, OV L 376, 27.12.2006.

(20) Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, OV L 158, 30.4.2004.

paredzējusi paust attiecībā uz sadarbības nolīgumu ar Pakistānu (2004/870/EK⁽²¹⁾), lai nodrošinātu demokrātiskuma klauzulas ievērošanu reliģiskā mazākuma cilvēktiesību aizsardzībai?

Atbilde

(EN) Komisija ir informēta par Godžras incidentu, un vardarbību pret kristiešiem šajā valstī var aprakstīt kā šausminošu. Taču sākumā tai būtu jāatzīmē, ka no ekstrēmistu vardarbības Pakistānā cieš ne vien kristieši, bet arī citas minoritātes, ieskaitot sikhus un ahmadus.

Komisija ir atkārtoti ierosinājusi jautājumu par reliģiskajām minoritātēm kopējo Komisiju tikšanās laikā un kā daļu no Troikas dialoga. Izmantojot katru izdevību, tā turpinās izvirzīt šo jautājumu Pakistānai kā daļu no cilvēktiesību dialoga.

Pakistānas oficiālās personas pilnībā apzinās, ka tādas barbarisma izpausmes, kādas tika novērotas Godžrā, ne vien rada neapveramas personīgas ciešanas, bet arī aptraipa Pakistānas tēlu. Komisija saprot, ka, reaģējot uz incidentiem, valdība ir pieņēmusi mērus, tostarp kompensācijas par jebkādiem īpašuma zaudējumiem un izmeklēšanas komisijas izveidi. Tā rūpīgi sekos situācijai, īpaši virzībai saistībā ar vainīgo nodošanu tiesai.

Komisija arī atkārtoti Pakistānas valdībai ir ierosinājusi jautājumu par reliģijas zaimošanas likumiem kā daļu no cilvēktiesību dialoga. Komisija saprot, ka absolūtā izteiksmē vairums to, kuri apsūdzēti saskaņā ar šiem likumiem, pieder musulmaņu ticībai. Tomēr tā apzinās faktu, ka zaimošanas likumi bieži tiek piemēroti pret reliģiskajām minoritātēm un ir doti, lai saprastu, ka nepatiesas apsūdzības tiek izmantotas par instrumentu privātu nesaskaņu risināšanai vai personīga labuma gūšanai.

Godžras incidenti ir kalpojuši par iemeslu jauniem aicinājumiem Pakistānas civilajai sabiedrībai reformēt vai atcelt zaimošanas likumus. Komisija ir gandarīta par šādām iniciatīvām un nodos šo ziņu Pakistānas valdībai.

Sadarbības līguma starp Eiropas Kopienu un Pakistānas Islamisko republiku par partnerību un attīstību 1. pants attiecas uz cilvēktiesību un demokrātisko principu ievērošanu kā būtisku līguma elementu. 2009. gada 17. jūnija samītā ES un Pakistāna uzsvēra atklāta un konstruktīva dialoga nozīmi cilvēktiesību forumos. Sadarbības līgums veido pamatu šādam dialogam un Komisija uzskata, ka turpmākā rīcība ir turpināt iesaistīt Pakistānu cilvēktiesību jautājumu risināšanā.

*
* *

44. jautājums, ko iesniedza Hans-Peter Martin (H-0296/09)

Temats: Lisabonas līguma radītās pārmaiņas

Vai Lisabonas līguma (novēlotas) spēkā stāšanās gadījumā pašreizējie komisāri saņems lielākas pensijas vai cita veida papildu finansiālus pabalstus?

Atbilde

(FR) Ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā netiek mainīta komisāru pensiju shēma, kuras pamats ir Regula Nr. 422/67/EEK (1967. gada 25. jūlijs⁽²²⁾).

Saskaņā ar šo regulu komisārs iegūst tiesības uz mūža pensiju visā savu amata pilnvaru laikā. Tāpēc, ja viņa amata pilnvaru laiks tiek pagarināts, viņa tiesības palielinās līdz pilnvaru termiņa faktiskajām beigām.

Līdzīgi, saskaņā ar to pašu regulu, pārejas posma pabalsts, kuru komisāriem ir tiesības saņemt trīs gadus pēc viņu amata pilnvaru beigām, varētu tikt palielināts tiem komisāriem, kuri sakarā ar amata pilnvaru pagarināšanu sasniedz ilgumu, kāds nepieciešams pāriešanai citā tiesību piešķiršanas kategorijā (Regulas 7. panta 1. punkts).

*
* *

(21) OV L 378, 23.12.2004., 2/22. lpp.

(22) Padomes Regula Nr. 422/67/EEK, 5/67/Euratom (1967. gada 25. jūlijs) par Komisijas priekšsēdētāja un tās locekļu, kā arī Tiesas priekšsēdētāja, tiesnešu, ģenerālvokātu un tiesas sekretāra atalgojumu, OV 187, 8.8.1967.